உ

சிவமயம்

அம்பாசமுத்திர மென்ற

அம்பைத்தலபுராணம்.

மூலமும் வசனச்சுருக்கமும்.

இவை

ஸ்ரீ அம்பாசமுத்திரம் சிவன[illegible]

[illegible] சந்நிதானம்-ஸ்ரீ

கங்கை. தெய்வநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

அதிகாரமையரவர்கள் [illegible] பெற்று

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

[illegible] புரட்டாசிமீ

இதன் விலை ரூ. [illegible]

சருக்க அகராதி.

சிவமயம்

இவை இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கரு ளொருவராகிய

அம்பாசமுத்திரம்

எஸ். ஆதிமூலம்பிள்ளை இயற்றியன

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

சங்கக்குலங்க ளொளிர்தரங்கத் தடமும் வளங்கூர் தண்டலையும்
பொங்கும் புனல்சால் பொருநையும்வெங் கோடை போக்கும
புகழூரா, பங்கப்பழனத் தரிகையெனும் பதிமா மறையோ
ர் குலதீபன், துங்கப் பெருவேதத்தலைவயோத மிதய மலர்த்து
ஞ சுடர்க்கதிரோன். (க)

நெஞ்சிற் பொருளுங் கோதிகந்த ஞேய மொழுக்கம் பொ
றையருளின, செஞ்சொற கவிநாற றிறத்தியற்றுந் திறலசோ
செழுங்கற பகமென்றே, விஞ்சைப்புதுமா மலரோட்டு மேவு
மெனக்கு மிலக்கணமோ, ரஞ்சிற றமிழ்க்கா ரிகையுமகப் பொ
ருளுமளியி னறைந்திட்டோன. (உ)

முத்த முறுவ லாரணைய மொய்ந்நீற் றோகை யிளமயின,
டத்திற களிப்பாயத் தருக்கடமி டத்திற கனிக ளளிக்கமந்தி,
தத்திவிலக்கக் கரும்பனைதமுத தத்தா லெறியம் பைப்பதியில,
வித்தை பயிற்று மிலப்பள்ளி விளங்குந் தமிழா சிரியனென.

மன்னிப் பொலிசெந் தமிழ்க்கடலின் மருவி நிரம்ப வா
யப்பெய்து, மின்னற புகழைய புடைபரப்பி மிழற்று மினியவி
சைகளுமுறல், துன்னி யவையப பொழிற றலையிற சொரியுங்
கவிமா மழைமுகிலே, யென்னப புலவோ ரோதுமரி காபாரதி
யெம்மேற்றறனை. (ச)

கொண்ட றவழு மணிமாடங் குலவும் பொதிய வரைத்தெ
ன்றல, வண்டுமுரலு மருமலரின மருவித்திளைத்து மணமெடுக
கும், பணடைப் பதியவ வம்பைநகாப் பைம்பூங்குவளைத தொ
டைகவிஞர், விண்ட பனுவற றொடைபுனைதோன் மேலோன
றெயவ நாயகமால். (ரு)

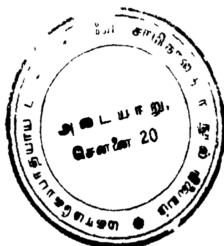
சாற்றுக்கவி.

மழையைத் தாளங் குடிநசீரார் மலகு புருளை யகற்றியொளி
ர், தழையுற றுயாசநதனமலையத தமிழ முனியின றிருவுருவை
ப, பழையபாவ நாசத்திற சிலையிற பணித்துப பணி புரிவோ
ன, விழைமுக களவோ ஞலயததில விக்கிநேசன றனையமை
தநதோன. (சு)

வள்ளற றகைநன் மாட்சியுளோன் வளருங கங்கா குலம
ணியா, வெள்ளற் கரிய வுயர்குணங்க ளேயநதோன காசிபேச
சுரனைப, பிள்ளை மடமா னேகிமா கதபபெண் ணுமையைப
பெரிதுளத்தி, னுள்ளு நலததோ னவர்கோயி லோமபுந தரும
கருததனிநநாள். (எ)

தூயதவத்துச் சூதமுனி துகடீர் நைமி சாரணியர் (இ
தோயுமுனிவர்க கறைந்தருளுந் துதைபூம பொருணைமானமியத
லையுங்காசி பேசர்திற னினியதமிழாற பாடுகென
ஆயும் புலவாக கினிததிடமற றவனசெயமலைய புராணமிஃதே

சொலலினபமுநற் பொருளமைவுந தூயவனபபி நவ
ரசமு, மலகி யணிகள பலமலிநதே மாதை யொருபால்
வைதத ருணற, விலலெம பெருமான மினிாகாசி பேசனவிமல
தநாடகனபு, கலலுங களாயும் படிகனிநத கவியாய வழிநதா
லெனவுளதே. (கூ)

சிவமயம்

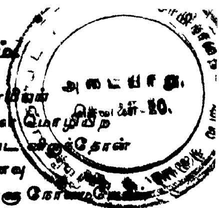
திருநெல்வேலி தெற்குப் புதுத்தெரு
மகா-ா-ஸ்ரீ S. பால்வண்ணமுதலியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்ட

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவளர் பொன்வாழ் பொற்புறு பாண்டி
நாட்டினிற சிறுகா னல்லூநற் பொதியந
தநகுவெண் மதியக் தாநிடு மமிர்தம்
பொங்கிவீழ தரல்புனை புண்ணியப் பொருநை
வடபாற் பொலியும் வளநக ரம்பையிற
பச்செறு மாணவ பநதமொன் றிலலோன
நிட்கள வடிவ நீங்கியே சகள
நிட்கள வுருவா மிலிங்கமா பரனைக்
காசறு மெய்த்தவக் காசிபர் போறறலாற
காசிபேச் சுரனெனுங் கவின்றிரு நாமம்
பெற்றுமே பக்கல் பிரிந்திடா தென்று
மொற்கமில் பஞ்ச கிருத்திய மியறறுந்
தக்கபேர் வலியசர் தாவினற் சத்தி
மரகத வல்லி மருவவீற் றிருந்தோன்
கேவல நிலையிற் கெழுமிடு மலந்தான்
றுவினல வுடம்பாயத தரித்திடு காலை
வெம்மல நிகழ்ச்சி விரியும பலகுணத்தாற
செம்மிடு வினையின செயலகளை றுகர
மாயா தநுவுயிா மனனிடவைத்து
அறிவை விளக்கி யருமறை யறையும்
புண்ணிய மெயதிய பொககமின முத்தி
நண்ணிடத் தன்னருள் குழைத்து நலகிய
தேவிதீர்த் தமமுத லேழுதீாத தங்களும
பிறங்கிடச் செயத பெமமா னுறையு
மத்தல மானமிய மாரிய மொழியில
வாதராயணன வழுத்திடு புராண
மூவா றதனுண் முனனூ றுருசைவ

சிறப்புப்பாயிரம்

மார்ந்திடு தாம்பிர பன்னி மான்மியம்
கூறலைக் குறுமுனி விளக்கு தெள்மொழியிற
கொணருந லெண்ணிக் குறிப்புடனிருந்தோன்
பூசையுமப கழம புண்ணிய நினைவு
[illegible]செயயாபச மெசயதுகைக் கொள்ளு நோ[illegible]
ருணுவின கோயிற றரும கர்த்தா
அம்பைவாழ கங்கைச் சுப்பிர மணிய
னீன்றநற் புதல்வ னெழில்பெறு கங்கைத்
தெயவநாயகபபேர் திகழ்தரப் பூண்டோன்
வேணடுகோட் கிணங்கியவ் வியனகர்ப் புராணம்
பாவினப் பணபெலாம் பரிந்து நோக்கியே
செம்மை யார்தரச் செப்பியே யதனை
ஆயிரத தெண்ப தாண்டெனுங் குரோதி
வருடமாா மகர மாதநற்பூசங்
கூடிய சுபதினங் கொள்ளுநல் லோலையிற்
காசியேச் சுராதஞ் சன்னிதிக் கண்ணமர்
அம்பைவாழ் மாநதர் யருங்கலை யுணர்ந்தோர்
போற்றவீற றிருந்தரங் கேற்றினன் யாரெனின்
மேதிமென் கரும்பினை மென்றிட வொழுகுஞ்
சீதநற் றுளியினைச் செவ்விரால் பருகும்
வளையுலாந் தாமரை வாவிசூழ் பண்ணைச்
செந்நெலார் சேய்சூழ திப்பிய பதியா
மாலயன் வந்தங் கருச்சனை புரியச்
சீலமா ரரனருள் செயயய லாலரி
கேசநல் லூரெனுங் கேடிலா வந்நகர்
அருமறையோது மந்தணர் குலத்தி
லான்றநற் செல்வ மமைந்த வாதுல
கோத்திரம் விளக்குநற் குணத்துரா மையர்த
மருந்தவத் துதித்த பெருந்தண் கான்முனை
யிலக்கண மிலக்கிய மெவற்றையுங் கற்றுப்
படிமிசைப் புலமைப் பண்பினைப் பெறறோன்
தருக்கமா யோகநூல் தமிழ்மொழிக் கிலையால்
விருப்புடன் செயவெனை வேணடியு ளனறோன்
அம்பை யார்நதெழில்தரு மாங்கிலப்பள்ளித்
தனிததமிழ்ப்பண்டிதத தலைமையும வாய்ந்தோன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

இனித்தபா றேன்மொழி யெவரொடு மியம்பி
யாண்மையுந் தகைமையு மடக்கமுஞ்சார்ந்து
கேண்மையிற் பெருமிதக் கிளர்ச்சியுங் கொளவோன்
மாலொடு பரமன் மலரடியென்று
மிருதய கமலதை தினிதுபா சிப்போன்
அரிகர பாரதி யாம்பெயர்
பூண்டு நாவலர் புகழ்தகை யோனே.

சிவமயம்

அம்பைத்தலபுராணம்.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

திஙகளஞ சூடிய செஞசடைச செய்யவன்
மஙகை வேட்ட மருமலா தாளிமுனாப
பொஙகு பூசை முறைசெயயப பூணடருள
துஙக யானைத துணைமலா ருவோம. (க)

ஸ்ரீகாசிபேசுவரா.

பாச மோடு பசுவென வாகியோ
ராசிலாத பதிமுத லாயினோன
மாச பேச மகேசவென ரேததுசோ
காசி பேசன கழறுதிப பாமரோ. (உ)

மரகதாம்பிகை.

திருவினை யுரததிலணி கரியவன முதறபுடவி திகழ்தரு பொருட் குழுவெலாம, கருவினி லுயிாத்தரிய கனியென நிலைத்தினிய க டவுளி னிடத் தணைகுவாள, மருவினை யெடுததமல ரணிதர நிர பபிநிதம் வழிபடு மவர்க கருளினு, லிருவினை யகறறியருண் மர கத மணிபபெணுமை யிருபத மெமககொ ரரணே. (ங)

எரித்தாட்கொண்டார்.

அரிததாணட நெடுமாலோ டுலகுயயத திரிபுரத்தோ டவுணர் மாயச, சிரிததாணட வலலோனை நலலோனைத் திருமாலானுசிவ கநதனனை, யுரித்தாணட வுடையானை விடையானைப பொயயு ணமை யுரைததான றனனை, யெரிததாணட பெமமானை யெம மானை நாடோறு மேததுவோமே. (ச)

ஸ்ரீ விசுவநாதர் விசாலாக்ஷியம்மை.

பசுவின் ஞான மகறறிப் பராபரத்
தொசிவின ஞானத் துணர்ச்சி யுறுததுறும்
விசுவ நாதர் விசால விழிக்குயில
வசுவி னாகழற் கேவர் தனைகளே. (ரு)

நடேசர்.

தொட்டவா ருயிர்த் தொகையினைத் தொடர்வினைக் கயிற்றின்
முடடினு ளட்டுவர்ன மனறிலை யாடுவான மனமே

லெட்டி னாடுவா ரவைபெற னாடுவா ரவையாங்
கிட்டு வாமலர் முடிமிசை யிடுமல ரெமக்கே. (௬)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

முன்னோக்கி வணங்கியவ ரிருந்தருகு மொருநான்கு முனிவராக
கெல்லாம், பின்னோக்கி யறிதலறப் பெரிதவர்கண் முகநோக்
கிப பிறங்குஞ்சோதி, தன்னோக்கி னோக்காத தகைமையெலாந்
தாராது தந்தளித்த, தென்னோக்கி யோராலி னடியிருக்குந் தே
சிகனைச் சிந்தைசெய்வாம். (௭)

கோகிலவிநாயகர்.

பாகியன் மறைகடேவர் பண்ணவர் முனிவர் சித்தர்
போகிமா லயனும் போற்றும் புராணபுண் ணியனுய்ந்த தேக
தேகியா யுலகமெல்லாஞ் சிறந்த சிற்பரமாய் நின்ற
கோகிலக் களிற்றின்பாத கோகனகங்கள் போற்றி. (௮)

முருகக்கடவுள்.

காப்பவனுங் காவானுங் கமலத்தோனுங் கனகமுடி முடிதரிப
பக் கணகிற்குய, பூப்பரந்த வுயிர்த் தொகையும் பொறைகூர
நாக புயங்கமெலாந் தலையெடுப்பப் பொருகுரொனலு, மாபபகு
ந்து குக்குடமாய மஞ்ஞையாக வடிவெடுப்பக் குஞ்சரியாண் ம
ணமெடுப்பச், செப்பதுமத் திருக்கரத்தில் வேலெடுத்த சேந்த
னிரு பூங்கமலஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (௯)

ஐயனார்.

மையனை யொரரயென்று மான்மழுக்
கையனைப் பிதாவெனுங் காரணத்
தையனை யெந் தொல்குல தெய்வமா
மையனை யகத்தில்வைப் பாமரோ. (௰)

நந்திகேசுவரர்.

சந்தி ரக்கணிச் சங்கரன் சன்னிதி
வந்தி றைஞ்சயன் மான்முதல் வானவர்
பந்தி யங்கு பகுத்தருள் செய்யுமெந்
நந்தி யெந்தை பதங்களை காவோம். (௧௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

மான் மணக்கு பூங்குழலி மனக்கருத்து நிறைவேறக்
கான மணக்கு காயச்சமணர் கழுவேறி நாவேறத்
தேன மணக்கும் வேம்பனசிவ நெறியேறத் திரையாற்றிற்
பான மணக்குங் கவியேறப் பணித்தானைப் பழிச்சுவாம் (௧௨)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.
வெல்லும யானையுந தொழும்பரில் வணங்கிட விழுங்கக்
கொல்லுஞ் சிங்கியுட் கொளுமமு தாயவிட்க குசமேற
கல்லுந தோணியின மிதந்திடக் கன்னியந தமிழ்வாய
சொல்லு நாயகன் றுணைமல ரிணைந் துதியபாம். (௧௩)

சுந்தரமூர்த்தி
செங்கண்வெண் கரிமேலூரந்து செந்திருவாரூர மேவிச்
செங்கலபொன செயதுவெள்ளித திருமலை மேயதாலே
பங்கமில போகிபோதன பச்சைமால பரமனென்ன
வெங்கணும புகழ்பபெறறு ஸிருபதங் கருதிவாழ்வாம். (௧௪)

மாணிக்கவாசகர்.
பண்சுமக்கும் பரியனைததும் படுகரியா யடவிபுக
வ்ணசுமக்கும புகழமாறன வெறுத்தியறறும் வேதையறப்
பெணசுமக்கு மொருபாகப் பெருமானே யருளோடு
மணசுமகக வரகவிடைததான் மலர் சுமக்க வாயததுவே. ()

நூற்பயன்.
கருபபிணை நமனைக கடைபடு பிணியைக் கவலையைக காமரங்க
ணிகை, விருபபினை விலக்கி விருத்தியு மகவு மெயமைசோ வீட்
டையு மடைவார், பொருப்பினிற் பொதுவிற புங்கவ ரகத்தி
விருக்கினிற புகழ்பெறு மம்பைத், திருப்பதிக கொருவன் செய
றதிறத் தொருசொல செபபினா செவிகொடுத் தவரே. (௧௬)

அவையடக்கம்.
ஓதுமாதவ ருளததுட னுடமபெலா முருகச்
சூதமாதவ னரிதினிற றெருகுத்தவிக கதையை
யேதுமில்லியான் சொலவெழ விரணிய மலையைப்
பாதமிலவிபோய வலம்வரப பற்றுயான் மையதே. ()

இதுவுமது.
ஓசை நீண்ட விசைத்தமி ழோதிலா
வாசி னீண்டவ ருயினு மியாவரும்
பேச நீணட பிரான்புகழ போலவென்
னுசை நீண்டத னுலைறந் தேனரோ. (௧௮)

வாழி.
வாழிவானக மன்னுயி ரறங்கண்மா மறைகள்
வாழியநதணர் மன்னவர் கோன்முறை மறரோர்
வாழிகாசிபே சுரரொடு மாகதக் கன்னி
வாழிசெநதமி ழம்பையிப் புராணமு மாதோ. (யக)
பாயிரம்முற்றிற்று.

முதலாவது; நாட்டுச்சருக்கம்.

பூவினிற் கமலம் போலும் புலவரில் வலாரி போலு
மாவினிற் கபிலை போலு மசலத்திட் கைலை போலும்
பாவினில் வெண்பா போலும் படிவரிற் குறளோன்போலு
மூவருண் முதலே போலு மொழிவது கன்னி நாடு. (௧)

செங்கைய லுயர்த்தித் தாயபோற் றிரிபுவ னங்க ளெல்லா
மங்கயற் கண்ணி காத்தற் கமைந்தது மதிவா ணோடு
கங்கையஞ் சடை கரந்து கனகமா முடிமேற் கொண்டு
புங்கவ னொருகோ லோச்சப் பொலிந்ததிப் பாண்டி நாடு. (௨)

பெண்சுமந் தொருபால்வேணிப் பிறைசுமந் தெயினன மாயோன்
கண்சுமந் தொருவன வேண்டக் கட்சுமந் தருச்சனை செய
புண்சுமந் தனை மகிழ்ந்த புண்ணிய புராண மேலோன
மண்சுமந் திடப்பெற் றுன்னை வகுத்ததிக் கன்னி நாடு. (௩)

நச்சங்கண் டடங்கக் கண்ட நாட்டிய முதலோன் வேதன
பச்சங்கத் தொருவன் காணப் பரமனும் புலவ னாக
மெய்ச்சங்கப் புலவரோடு வியன்றமிழ் விளங்கச் செய்த
முச்சங்கத் தமிழ் முழக்க முதிர்ந்ததிக் கன்னி நாடு. (௪)

மதியமா னெடுத்தான றாது வரவிடு தமிழ்க்கும் வானத்
ததியமா நதிக்கு மேன்மை யாம்பொரு னைக்கும் யார்க்கு
நிதியமாங் கதியா மந்தா நிலத்திற்கு மொருதா யான
பொதியமா மலைமேற் கொண்ட புகழ்து பாண்டி நாடு (௫)

ஆலவாய் திருவா டானை யாப்பனூர் திருப்புன வாயில்
நீலவார் திருநெல் வேலி திருப்புடை மருது ரம்பை
கோலமா பாவ நாசங் குற்றால முதற்பல் கோடித
தாலவார் சிவால யங்க டொகுத்ததிப் பாண்டி நாடு. (௬)

கன்னிவேங் கடத்து ளாய கன்னியந் தமிழ் நாடாந்
தன்னிமா வதனை மேயக்குங் கன்னிநா டிதனின் வண்மை
யுன்னிநா வாயிரஞ்சே ருரகற்கு மெட்டா வேனு
முன்னிநா னொல்லு மாறிங் குரைக்கிற்ப துவந்து கேண்மின். ( )

வேறு.

அம்பை நாயக னமரர்க் ணாயக னடியார்
தம்ப நாயக னாதியி னைமக னாதி

பம்ப வானிடைய பறநதென ப பரஙகலை பருகிச்
செம்பொ னேர்சுத னூரதியிற திருமயின மேகம். (௮)

தனனை யெயதினா தனனுருத தாஙகிடற கருளாக
தனனை நேரிலான றகைமைபோற றரககடல பொருநதித
தனனை யூரபவன மருகனவாழ தடமதான றனனாத
தனன மேவிய தமிழவரை சாரநதவப புயலகள். (௯)

பொதியக குனறினமேற புயறகுலம் பொழிதரு நீரற
மதியக கண்ணியுங கடுககைபச சிலைகளும் வனைநத
நதியக் கறறையஞ் சடிலனை நாகமே லொருமான்
விதியிற காட்டபி டேகததின விளககததை விளக்கும. (௰)

தமிழக கார்வரைக் கோட்டினமேற சலதரம பொழிந
வமிழதக கனனியந தமிழககவி யறைநதருள புலவ
னமிழதற கேற்றிமே லிருவகைச செலவத்தோர வளளல
கமழச சென்னிமேற பொனசொரி தரலினைக் காட்டும. (௰௧)

ஒளிறு தண்சுடர வெஞ்சுடாக கவளஙகளுண்டு
பிளிறி டிககுரல பெயர்தருவிட புலநதழூஉ மேகக
களிறு காதலம்பிடியெனத் தமிழவரை கலந்து
குளிரு மும்மதத தாரைகள கொட்டின மாதோ. (௰௨)

நன்று பறறியே நல்லவர்க் கீநதநல் லறமே
லொனறு பததுநூ றுயிர மாவபோ லும்பர்
நினறு பறறுகார்த தாரையொன றனந்தமாய நிரம்பி
யெனறுமவறறுறு தம்மலை யிழிவன வருவி. (௰௩)

குவலையக்கனி முலைமுததக கோவையேயெனகோ
தவமுயாத தவாசாலை சோதமிழ வரைசசு தறகுத
திவளமுப புரிநூல்புயல சோதியதெனகோ
நிவருமோஙகலிற் றூங்குறு நீத்தவெள ளருவி. (௰௪)

சிந்தக் காரொழுங கணவனை ஞெமுஙகமேற தியஙகிப்
பநதப் பைங்கொடி நரம்புவெண பானமுலைக் கோட்டின
சுந்தச் சிரலை யருவியாயக கவின்குறித தடததாற
சந்தச சைலபெண் பொருளையாக தனையையைத தநதாள்.

கனறை யுனனியா மாமடி சொரிதருகமழ்பால
கொனறைச நதனங் குஙகுமங கொமபிறநேன மடுத்துச்

சென்றுசிற்சில சிலையிடைப் புகுந்துசீராடி
நின்றுசென்றதக் கன்னியாம்பொருநைகன னீதரம். (௰௬)

மன்றற்சாந்தினைக் குனறுராய்வருகின்ற மணமுங்
குன்றக் கனனிய ரிடித்தபொற் சுண்ணமுங் கொங்குந்
தென்றற் காற்றொடு தெய்வதத் தமிழதரு தேனு
மொன்றக் காட்டவா றுயர்ந்தவ ரொழுக்கதனி னொழுகும்.

கவணடுத்தபூங் கொன்றையுஞ் மசோகமு மெறிந்தங
குவணமுற்றிய வலைக்காத தோச்சுமொண் முத்தா
லவணடுத்தசெந் தினைப்புனக் கிளிகடிந் தகற்றக்
கவணடுத்தெறி கொடிச்சியர் காஞ்சிறி தாறறும் (௰௮)

வேறு

பொன்னஞ்சிலையை முத்தலையைப் பொருநை நாகக்குழையோடு
மன்னம் புலியைச் செந்தணக்கை வளப்பச்சிலையை மருவுதலாற்
சுனவஞ் சுழித்து நுரைபோர்த்துத் தொலையாக கரையை யெறி
(நதொழுகும்
வன்னப பொருநை மழுவெடுத்தான் றன்னைப் பொருந்தும் வண்
மைத்தே. (௰௯)

வனத்தா ரகத்து மாவெடுத்து மால மரவ மிசைகொளலாற்
சினத்தா திகிரி துவத்தி சிலையைப்பாணி சேர்ப்பதினுன
மனத்தால் வாயா வினைததுரைப்ப வழும்புகழுவிககிய விக்குங்
கனத்தார்பொருநை நீருண்ட கனத்தார்வனத்தாதமைககதுவும்.

தண்டலகொளலாற் பூப்பொலிவாற் சாரக்கலைநாப் பண்கொள
லாற்
கொண்டதொருநாற் றிசைமுகத்தாறகுலவாரணஙகள்பாடுநலா
லண்டர்கடைய வாராத வாரா வமுதப்பிரவாக
மண்டுபொருநை யுலகமெலாம் வகுத்த வயனை யியையுமால். ()

காந்தள் வேங்கை கெடுவேரல் கடுக்கை கோங்கு சிந்துரஞ்
சூாந்த நரதங காரகாக தந்தகாகத தரளமெலா
மேந்து மலையி னெழுந்தமலை யெழுப்பு மலையி னெடுத்தாடிப்
போநது கெடுமா விளைகாக்கும் பொற்பார் புறவும் புக்கதுவே.

வேறு.

ஆச்சியர் கறந்த பாலை யளையினை நவநீ தத்தைக்
காச்சிய பாலையனுா கலைகளைக் கவர்தலாலே
நீச்சிலைப் பொருநை நீத்த நீணிறக் கண்ண னென்றே
பூச்சியம் புரிந்தங் காயர் போற்றிடப் பொலிந்த மாதோ.

முலைவயை வெற்றி கொண்ட வாச்சியா முறுவற் பத்தி
பலவெனத் திட்டமுத்தப பார்த்திணைப் பொருந்த தன்னில்
வலவென முலையை வெல்ல வருமெனக் குடங்கா தம்மை
பொல்லயிற் பயமுட் கொள்ள வுளற்றினா கொண்டு போவார்.

கணணிலா னிளைக ளுண்ட வெறிதிளைப் பொருனை வெள்ளந
தணணிலா வமுதமாகித் தளைபடு தயிராய்ப் பினனா
வெணணிலா வெண்ணெய் நெய்யா வித்தக னடியாா யாக்கு
முணணுநற பொருனை தாகி யுயர்கதிக் குயக்கு மன்றே. (உரு)

நிலங்கிள ரமுத மனன நீடுறு பொருனை நித்தம்
வலம்புரி யிடறுப பைம்பூண் வடமுலை யாச்சி யாக்குச்
சலம்புரி மாயை காட்டித் தயிரவெண்ணெய் பால்கட் டுணடங்
கிலங்கிய கள்வன் செய்ய விதழினு மினித்த தம்மா. (உசு)

வணடிருந் திசைக்குந் தேனும் வடிதரு தேனுங் கொண்டு
விண்டலா முல்லை பூவை விரிந்தபொற் கொன்றை யாதி
கொண்டலை யெறிந்து முத்தங் கொழிக்கின்ற பொருனை வெள்ள
மண்டாகோ னுவந்து காக்கு மரியபூம் பழனஞ் சார்ந்த. (உஎ)

பங்கய முகமாக கையாப் பதங்களாக் குமுதம் வாயாச்
செங்கயல் விழியா மேனி செய்யமாந் தளிராக கூந்தல்
தங்குசை வலமா மூர றானமாப் பொருனைத் தெய்வ
மங்கையினைறெடுத்த தாயபோன மருதமே யுயிர்கள் போற்றும்.

பலபடு பொருளிருப்பப் பறித் துண்ணு மாக்கள் போல
மலைபடு பொருளும் பாலை வனம்படு பொருளு முலலை
நிலைபடு பொருளுங கொண்டு நில்லாது மருத வேலிக
கொலைபடு பொருளுங கொள்ளை கொண்டது பொருனை வெள்
ளம் (உகூ)

கிடைத்திடும் பொருளை மோலோா கிட்டினாக் கிவாா போல
மடத்திரு மாதர் கொங்கை மருவுசாக் தேல வேரி
திடபபடு களைக்கு மீற்குஞ் செய்யதா மனாநீ லக்கும்
படப்பைபூம் பழனத் திற்கும் பருக்தினி தளிக்கு நீததம். (௩௰)

மருளாரிற கலங்கி நெஞ்சந் தெருளாரிற் றெளிந்து வாடா
தருளாரிற் பொலிந்து மன்ன ராவலிற் பெருகா நின்ற
பொருனையும் பெருக்க மம்பைப புரந்தொளிர் காசி பேசர்
கருணையம் பெருக்கும் போலக் கலந்தது செய்தல் வேலி. (௩௧)

பெருக்கிய கடனை தெய்வச சித்திரக கஙகைப பெயரகள
செருககொடு மருவப பூமேற திருவெலாஞ சீதனங கோண
டுருககிளா பொருநதக கன்னி யுயாதரு மலாக ளேநதித
திருககிள ராழியெனனுஞ செல்வங்க கலநதாணமஙகே (கஉ)

குறிஞ்சி

வேறு

தானநாகம பிடியெனத தாவைகூர
வானநாகந தழுவுவ மாடெலாங
கானநாகங கிடபபன காயசினை
மானநாக மரநெடு வேமான. (கங

நலல மாதவர் யாணி நவினறிடச
சொல்லும வேதங கிளிகளுஞ சொல்லுத
னெலவிற பாய விடுநெடு நீாகளைப
புல்லுங கொணடு பொலிவனபோலுமே. (கச)

சோடு கணடு மயிலகள் குனிபபன
ஆடு கணடு ரகஙக ளொளிப்பன
வாடுகினற நற்கூததாக களிததிடா
தோடுகினற வுலோபனை யொககுமே. (கரு)

பனிக்குப பாறையிற பறறை நிழலபடக
களிக்கு மநதி கனியென வுனனுதல்
தெளிக்கி லாதவா சோநத வுலகெலா
நளிக்கி லாதென நணணுதல் போலுமால். (கசு)

துணை பிரிநதவொா கினனரந தோனறியி
னிணா புகுநதிட லினனுயி ராகிய
கணவனை வீயநதிடக் கறபுடை மஙகைசெங்
தணலில வீழநதிடு தன்மையைக் காட்டுமால். (கஎ)

கோடடை முத்தினைக கொளகிலா குஞசர
வேட்டை யொனறை விரும்பிடு குனறவா
வீட்டை வேணடி விரிமறை தோகிலா
தேடடை யேநதுமி டமபனை யொபபரோ. (கஅ)

அருவி யாடியும பூஞசுனை யாடியுங
கருவி காணமயி லனனக கனிபபவர்

நீருவு மேனற் புனத்தித னிறபவ
ருருவி யாந்துணா யோதிலா யாவரோ (௩௯)

கனத்த வேங்கை மலர்ந்தன காணுநீஇப்
புனத்தி னெனற குரலகொடு போகியெத்
தினத்து மாவுஞ்செந் தேனுங் கலந்துவேட்
கனைத்தும் பூசையி னூட்டிய நந்துவார். (௪௰)

களவு சறபெறுங் கைக்கோ ளுயாந்துயிாக்
கிளகு வேலையாக் கினனிட மாயந்தங்
களவி லாபபொருட காலய மாயது
வளம வளாநதகு நிஞசியின வண்மையே (௪௧)

பாலை

கொள்ளித தீயிற கொழுநதிடு பாலையிற
களளி யொனறு கதிதத விறுதியில
வெள்ள வாருயிா வீநதிட னிறருள்
வெளளை நீறறெரு வனநிலை விள்ளுமே. (௪௨)

பதிக வாநதிடு பைம்பொற குவட்டினமேல
வதியும பசசை வனததபல கோம்பிகண
மதிய மேரு மலைமிசை தஙகிய
கதிகொள செஞசுடர்க கநதக மேயகுமே. (௪௩)

வெப்பிற குபபெனும் வெவவனற காரகிற
கயபிற பறறிவெண காடுசெய சாம்பாமேற
செபபிற பற்றுகண சோதியில் கோமபிவெண
யபபுப பாறகடற பைமபுய லொககுமே. (௪௪)

சினந்து வேடர் செறிகருங கணைகளனல்
கனனறு கானங கடைபடக் கீறலாற
புனைநத பாலையிப பூமி பொறுததவோ
ரனநத னுகருங்கம் மாயிர மானதே. (௪௫)

சோலை வெம்மை யிலையெனிற் சொல்லுமோ
மாலை வண்பக லினறி வழுததுமோ
வேலை யில்லெனிற கேணியென விள்ளுமோ
பாலை யிலலெனி னுனிலம் பனனுமோ. (௪௬)

வேறு

செழுஙகர் மறவா கவாநத செம்பொனுங்
கழுகுசெந நாயகளுங கனனியங காயபல

தழுவுகு ராமுதற றருக்கடு துனனிய
பழுவுறு பாலையைப் பன்னற பாலதோ. (௪௭)

முல்லை

தேடிடற கரியதாரு சிறந்த வாவினங
காடிடைப பரந்தன கடிதிற கூடுற
வாடிடை யிடைச்சியா மயங்கி மாபுறக்
கூடிடக கொன்றையங குழலவைத தூதுவார் (௪௮)

நீல மேநதலர்ப் பூவையு நின்மலக்
கோல மேநதுபொற கொன்றையு மொன்றிய
சீல மேநது திருமறு மார்பனு
மாலை யேநது மழுவல னொக்குமே. (௪௯)

நேமித் தேவுமுன னின்று புரந்தவாப்
பூமித் தேனுவி தெனனப பொலியுமாற்
சாமி வேட கொருதையலைத தநதருண
மாமிசுறற மகிழநதன துளளுமே. (௫௰)

வடம் படர்நத முலைக்குற வள்ளியி
னிடம படர்நதவாக கீநதனம போதெனத்
தடம் படர்நதவிட் டாருவை வெல்லுவான்
கடம் படர்நதுய ரோஙகுவ கானெலாம. (௫௧)

கயமு தறபல் விலங்குங கருதிலா
னியலும வெண்மதி நம்பின மேநதினு
னயன மகிழினி யாவரா வாரென
முயலி னங்குதி கொணடு முழக்குமே. (௫௨)

தடடி லாயா செய சாமைக்கு வட்டின்மே
லொட்டி வாமு மொருகலைக கோட்டுமா
வெட்டி வெண்மதி யேநது பிணையைத்தன
பெட்டை யென்று மயஙகிப் பிறங்குமே. (௫௩)

மானமு ழக்கமு மாயாவேய் வாயிசைத்
தேன்மு ழக்கமுஞ் செவ்விளங் கனறுளு
மானமு ழககமு மானின மடிசொரி
பானமு ழக்கமும பாடிமுழக்கமே. (௫௪)

மருதம்

வேறு

சொலலெலனு தமிழி னோடு தொடர்நதுடன் பிறநது நமபன
மலமலறுங கருணைபோல மலிகிய பொருனை வெள்ளம
பலலெனு மவதானஞசெய பாவல ருள்ள மேபோற
சிலலெனப பலகாலேகிச செழிததன பழன மெஙகும். (ருரு)

அலைநிலை வெடிதா விபபோ யநதரப புயலகிணடேகிக்
கலைமதி யீனறொ டொனறிக கஙகையோ டிறஙகும் வானை
மலைவற வறஙகள செயது வானகத தினப முறறி
யிலையற மாகபபூமே லிழிபவ ராகக மனறே. (ருசு)

செயகளை நீரின மூழகிச சென றவோர கண்டை யாங்கோர்
பொயகையின மேலெழுநது பொலிகுதல பொதியக குனறத
துயயவன மொழியாற றீபச சுடாகொடு பொருனை மூழகித
தெயவதம் விளஙகுங கஙகை சென றவன செயலைக காட்டும். ()

கானிலை காணக கிழபோங கமடமுங கடுகு வெள்ள
மேனிலை காணச செலலு மீன்களு மான்கை யேநதி
வானில வணிநதான ருளை வளாசடை முடியைக காண்பான்
மாணிலங கீழமே லுஞ சென றமான மாயா னுக்கும். (ருஅ)

நலலவா ருதலரா னெஞசை நயனததைக் கயனுலாவு
பலலவாஞ சேலினஙகள பாங்கெலாந தெரியககாட்டும்
புலலவாம் பிறபபினொடு மிறபபினைப் பொருநதுமாறு
மலலவா நீரமேன மொக்குள வயினவயிற றெரிககு மாதோ (

புண்ணிய பலனகண மற்றைப பிறபபினும் பொருநது மாபோற
பணைகளை டோரு மளளர் பாநதனர் நெருஙகுங காட்சி
தண்ணிரோப பழன மெனனுஞ் சாகர மனைத்துஞ் சூழநத
வெண்ணிலாக் கருமேகததி னிலககணம விளககுமனறே. (சுய)

பொசிபபறுங கடறகோ சேது புனைநதன னிராம னெனனும
பசிப்பிணிக கடறபல் சேது படைக்குது மியாமென பாரபோ
னிசிக்கரு கருத்த மளளர் நீாகிலப பழன மெலலா
மொசிப்பறும வரம்பனநத முனைறறுவ ருவநது மாதோ (சுக)

வெறலா முகிலையொக்கு மிதன்குர லிடியோ டொககுந்
தாறுலா முழவாகைக்கோ றடிததினைப பொருவு நாஞ்சில்
வேறில் காாமுகததை நேரும் விலைநிலம வான மேயககுஞ
சேறினு முத்தமெல்லாஞ் செறியும்வின் மீனக ளாமால். (சுஉ)

அன்னிலை யரசன் கோலி னடித்தல நான்சி னீதி
நன்னிலை யரசன கோலி னடுப்படு காணுகஙகள்
கொனறுதி யீட்டிபோறுங கொழுவினம் வழுவில் தக்கோர்
தன்னிலை தலைவணக்கந தகைவது மேழியாமே. (௬௩)

வண்ணத்தாற் குரலானீருண் வானத்தை யசனி தன்னைத்
திண்ணத்தாற கதியாற காலன செலுததிய வூர்தி தனனைக
கண்ணத்தாற நீலையவாலாற காலபாசத்தைக் காலகோ
டண்ணயத் துணைமாகத் தணிவிலை யொாககு மேறு. (௬௪)

நீலமே னியர்கள குஞ்சி நிறுவுகொண் டையாக ணீறு
பாலமே லணிவோா தீயின பாரவைய ராடடின் கோட்டிற்
கோலமேன் மீசையுள்ளோர் குலத்தினா வதைதின மிககோா
குலிமேற பழியைவைததுத் தொகுததுயி ருண்ணுமளளா (௬௫)

கடாவடிக் கிரீவமியாதத கடைபபுழை நுகத்தி னுபபண்
விடாவணம பிணிததுககாலை வியன்கொழு கிழபாலூனறிப
படாறுதி வளைநதமேழி பற்றுபா ணியராய மளளா
கடாவுமேர் பழனமெனனுங கன்னிபொான னுரமேயககும. ()

உழுகுந ருரப்புமோதை யுழுகடா வடிக்குமோதை
கொழுமுனை நிலங்கிரேறுதைக குவையெருப படுபப ரோதை
யொழுகுபல் லலங்கண்மோதி யுமபரிற கிளமபி வானை
விழுகுவ துகளுமோதை விரிகடன முழககு மோதை. (௬௭)

ஒனறின்பி னென்றுயோக வுலபபில நிலங்கீண்டேக
கின்றிடம பெருதவானை நிலைதளா கென்டை மீனங
கனறிய மனததவாகிக கடாவினமேற புடைத்தலாலே
துனறிய மள்ளா கைககோற் சுமைவெறுஞ் சுமமையாமே.(௬௮)

மண்டொடுங கருவிதொட்ட மணியினைச சுஙகந்தன்னைப
பெணடிாதந நகைகணடக்குப் பெரிதுதோற் றிழிநத தெனனத்
தணடலைக குரமபிலிட்டுத் தாள்படத் துவைத்திருத்தி
மண்டல நெறிமன கோலபோல் வரம்புநீ ணெறியிற செயவார்.

பூருவ பக்கததுறற பொருளெலாம் புகனறவாதி
நேருமச சிததாநதத்தா னிரசனப பண்செய் வானபோ
லேருறக் கிளைத்தமள்ள ரிடுமரக் கருவி போக்கிச்
சீருறப பணைகளெல்லாஞ் செப்பஞ்செய திடுவர் மன்றோ. (௭௰)

கற்பகக் குலிசற போற்றிக் காலத்திற் கானேர் நோக்கிப்
பொற்புறு முலக மெல்லாம் பொலிவுறக் கனிகொண் மள்ளு

நற்புடன கழனி தோறும் வித்துவ ரகாதி நிததன
சிறபனை தழுவல்போலச சேறுறச் சேரும வித்து. (எக)
காவலற பரசி வித்த காரணத தாலவ லாரி
யேவலி னமுத மெலலா மீங்கெழுந் தரும்பிற் றேயாஞ்
சேவலா நீறுபாசஞ் செகுததல்போ லுலகத் தியார்க்கு
தாவரும் பசிதவழ்க்குந் தவளவங குரஙகண் மனனே. (எஉ)

அல்லெனுஞ் சேறதில் வெளளை யஙகுரம் விளஙகுங காட்சி
சொலலரு மவுணா வானோர் தொடுகடல கடையப பாநதன்
பலலினு வடிததவால காலததின பாப்பு மீதி
னலலவாறு சுதைபபூரப்பி னெயத்திணை விளக்கு மாலோ. (எ௩)

வெண்ணிறமுளையாயப பொன்மை மேவிய குருத்தாய முததின
தணணினீாத் துளிகடாங்கு தழைகளீ ரிரணடாப பசவைசு
வணணநீர் மணியிற புலலாய வயலில நெருஙகற பூமிப
பெணணினீண மடிமேன மாயோன பெறுதுயி றனமைகாடடும்.

முத்தெனும் விதைக ளே வயிரததின முளைமேற் கொணடு
சுததமா ரரிசனத்தின றோறறமுஞ் சிறிதுகாட்டிப
பததியா மரகததத்தின படிவமும ப ரிது நலகி
நிததமோா வணணமாக நெருங குவ புனனு றுனனி. (எ௫)

வேறு

தண்படைத்த தாமரையந் தவிசிருக்கு நானமுகனு
ணபடைதத வுயிாபடைக்கு மொரியபசியைப பறிப்பவாபோ
பணபடைத்த நாறறைததும பறிததுமுடிச் சுமைபரிதது (ற
வணபடைதத வயலிடததும் வரமபிடத்தும போகட்டே. (எசு)

முடியவிழ்ததுத தமரமபெய கேவணததின் முழுப்பசசை
படியவைதத பான்மையென மளளியாகள் பாருடறறு
மிடியவிழக்கக கொடியெடுக்கும் வேநதர்முடி முடியெடுகக
வடியவிழக்குக் தமிழநிலைக்க வகுததினிது நடுவாரால. (எஎ)

தேன்கவரும் தமிழ்நட்டார் திருநட்டார் மழுவோடு
மானகவர்ந்தாரக் கழுதநடடாா மனனவாகோல கொடிநட்டாா
வானகவர்ந்த வைகயத்தின மானிடாகளுப் புருடாாத்த
நான்குநட்டா ரென்றுது நாறுநடடா ரெனலாமோ. (எஅ)

நடும்பயிராய் வேருனறி நடுப்பயிராம் பருவததி
லடும்பழைய கூழருந்தி யடைக்காயு மலகொாதுககிப்

படுஙகவட்டே சவிறகுழவி தாலாட்டிப் பாயாாககுங
கமமபசியைப் பறிப்பவாபோற களைபறிப்பார் கடைசியாகள்.

மூலைபபகையைக காலகையொடு முகபபகையைவாயப்பகையைத்
கொலைப்பரிய விழிபபகையைக கொயவாரிறகடைசியாக
ணிலைப்பரிதா மனாமுகையோ டலரவியை நீலதைதத
தொலைபபவராயத தலைககளையைத தொகுத்தனாகள பறிபபா
ரால.)(௭௰)

கணணுரு நிழனீலக் களையென்று கைதுழாஅய
உண்ணுறுங கடைசியாக ளொருசாரான மனாமலனாத
தண்ணுருமவதநிழ லெனததடியாா சஞ்சரிகம
பண்ணுடத் தடிநதுவெட்கு மள்ளியரும் பலசாரால (௭௧)

தஙகளைமுன வணஙகினனா மகிழநதனனாத் தடிந்திடுதல்
பஙகமறு பெரியோர்தம பரிசிலையா மெனறோரா
சஙகையறு மள்ளியர்கள் தணவதன மதிகண்ட
செஙகமலங கருஙகுவளை சோததினன களைகளைவாா. (௭௨)

மநதிரததான் முனிமாற்றி மறறொருகான் மந்திரததி
னெநதிரததை யாப்பவர்போ லிருமுறையிற் களைகடிவாா
சநதிரனறண ணமுதெடுத்த சாலிவளா பயிரளைததுந
தொநதியிடைக் கருவுறறாபொற்புற்றுக் கதிததனவே. (௭௩)

வாணியென முளையரும்பி மலைமகளபோ னனிநிவாந்து
கேணிமனா யவளபோலுங கேழகிளாசெங கதிரெடுததுப்
பேணிமறைப பொருளறிநத பெரியோாபோற றலையாங்கி
நாணினர விசைததாளாத தாழநதாரி னனிதாழநதே. (௭௪)

பூமபழனப் பரபபனைத்தும பொன்மூததப பரப்பிதென
வாம்பருவத் தானைமுகத தண்ணலையு மணங்கினையுந
தாமபரவிக் கூனிரும்பிற றடிநதனாக ளரிசேரத
தாம்பிணைததுச் சுமைசெயது தாஙகினாபோயக் களத்திடுவார்,

பற்பகட்டாற்போரடித்துப பலாலங்கள புறநீக்கிப
பிறபவனத தெதிர்தூற்றிப பிறங்கியபொன மலைகளென
செறபகுததுப பலகுவித்துக் கானமுகநது நெறியறஙகள
சிறபாரா லயங்கட்கும வேண்டுவன சோப்பித்தே. (௭௬)

காவலாதங் கடனளித்துக் கழறுகவி வாணாமறை
நாவலாககு நசையறமுன னயநதளித்து வியநதிடுமெற்

ருவலாகரு மளித்தபின்ன ரருநசகட்டின் மிசையேறநிச
மேசவலகரு மிடத்துமிடுசெ செலுத்தினாக ணகாசேர்வார் (௨௭)

பூஙகழனி வளமபெரிது சிறிதுரைத்தாம புனலவயல்சூழ
தீஙகரும்புக காயகருமபுஞ் செஙகதலிப யாஙகுவளை
தாஙகடாநத பகமபூக மதுவனைகரும் விதுவனைகக
வோங்கலரித்தடங்காவேவுரைப்பவுளத் தடஙகாவே (௨௮)

கம்பொருநத நீரலைகூர கமபொருநதநீராடி
யமபரத்தை நிகருமிடை யமபரத்தை யுடனுடி
வெமபுமுலை யாருடன் வெமபுமுலை யரககாக
நம்பிவிருந தோடுறுவார நம்பிவிருந திராரியொடயார (௨௯)

நெய்தல்

வேறு.

நதி வானவாக விறைவனே நயாநதுகாத தனிக்ஈக
தத்து நீரபபணை வளம்பலச சிறிதுசாற்றினேமென
முத்து நீரத்திரை முரசுடை முருக்கதறா மகறருக்
கத்தி யோநதிய கைதைய செயதலுங் கழல்வாம். (௩௰)

அரிய நீகையிற் பெரியவொன றுரைதரும் கேணி
பெரிய நீகையிற சிறியவொன் றுரைதரும பெருநீர்
கரிய ராயினு மொாறுமை பெரிதெனுங காகம
பரிகொள் செலவமு நிலையறல் பயிறறிடுந தரஙகம். (௩௧)

தூயமை யுபபெறுங குவிசூழ முடக்கலின றேறும்
பொய்மை கூறிய பிழையினற புனைநில னிமலை
மெயமை கூாதவம புரிவமேன மிலசசுவ னெனைச
செயமை வெண்கிரி சூழநதன தவளுசெயல் சிவனும. (௩௨)

மணிகரு மூழகிய பரதவாமா னிலமெடுத்த
பணிகரு மேனமணி பறிததன ரொழவரு மொளியைத
தணிக் கருஙகதி ரிருவருற றொனத தளாநது
கணிக்குமவல்லரு மயஙகுவ ரிவா நிலை கருதார. (௩௩)

பாவி னப்பொருளாழ்ந்தினி துரைபபாபோற பரதர்
மூவி னீர்க்கடன் மூழ்கினா முததின மெடுபபார
பாவி னப்பொருளறிகிலா படிபபவா போல
மூவி னீாக்கடன் மேலுற முழ்குவ ராவாய. (௩௪)

துப்பொடிபபவா சும்மைநீள வலையெறி தழனி
யிப்பிக்கமபலை யுணக்குமீ னேசசுவ ரிரட்டு •

பைம்பு வாய்ச் கலைகலங் கோட்பறைப் பாடோ
டிப்பளப்பவ ரோதைகூர்ந் ததிமே லொலிக்கும். (௧௫)

வெள்ளை நித்திலந் தண்டுலம் வெண்கல நத்தம்
வளமெரித்துவ ரடுப்பவர் சிறுமனை மடவார்
ஞெள்ளுகூடலைக் கவாந்தலை பறிவன நிலத்திற
கொள்ளையாக்கிலை சேயினா ரோயினா கூறு. (௧௬)

மாறுவேண்டிலா துலகிடை யாவருமடுக்கு
மாறுவானசுதை கூரந்தரு வருமுகில வளர்க்கும
வீறுசேரரு ணெய்தலின வளஞ்சில விரித்தாங்
கூறுவாஞ்சில வைந்திணை மயக்கமுங் குறித்தே. (௧௭)

திணைமயக்கம்

வேறு

மள்ளராய் வழிந்தங்கோடு மதுவினை மடுத்த நாரை
வெள்ளரீக குரண்டந்தன்னை மெனசிறை யணைப்பக்கண்டு
கள்ளலா முலைக்கருங் கதிரொலாந தலைகவிழக்கு
தன்னுமிச் செயலென பார்போற றதைமலாக காந்தள்வீசும். ()

செய்யதா மரையில்வீழ்ந்த வோதிமந்தீயில் வீழ்ந்த
பொய்யிடை யெனவெண்ணிப் பூவையங் கண்ணீர் சோரும்
கயிலோர பெணணையாஞம் கலத்தல்கல் யாணமென்று
நெய்தலின கைதைசோறு நீடிலையாம்பைக கீயும். (௧௯)

அண்ணிய முறைமைநீக்கி யயல்தழூஉ மடவார் போலக
கணணி நீள் கறிகள் பாலைக் கள்ளிமேற் படாவநாளு
முணணுதற கனித்தாரிற்ப வொனனலாக் குதவுவார் போற
பண்ணைமேல் வளார்த்துகோணிப பாடியாக் குதவுந தெங்கு. (௨௰)

நிதிக்குலந் தழுவுமுந்நீர் நெறிகடந் திங்கண் மேவு
மதிகளொரு வடுவேயன்றி மற்றவோர் வடுவில்லாத
துதிக்கரும் பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில தொகுத்தா மற்றைப்
பதிக்கெலாம் பதியாமம்பைப் பதிவளங் கூறுவேமால். (௨௧)

நாட்டுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

இரண்டாவதுநகரச்சருக்கம்.

புறநகர்.

உலகெலாம புகழுமொருமுதல சிலையிற பிணிததனா லுலகை
மோ யுதுமசா, இலகொளி யேவி னகரமோ விதனமா பிருபப
வளிடஙசொமோ கிவடன, வலமருகஙகது மணமக ளளிததான
ய சமோ மறாவற செயிததான, குலமுதல வனறன பதிகொ
லே தமிழின கொடுமைசே ரமபைமா நகரம (௰௨)

நாறிசை புக பாணடி மணடலநதி னலஞசெறிமுள
ளிரட்டகனிம போறறிமா நசாம் வேழுள பதியே புகழசது
வே தமங சலமே, பாறலசே காசமேசுா பரமே யாடபூங
குயினாரினை, வேழறபணனுமம பெறாகாய நாளு மிலஙரவ
மமையமா நகரம (௰௩)

நாயகாசோடடி லிஙக வாழ புதுவை நாறுமபூ நாதா சோ
மருஞா, மிகமு யுங களாவெயரக விளஙகுறு தளிகைமா
ளன, சயகாயலைமாதாவாழ பிரமத கடாசரி வறறினமேம
ாமுச, தாமகட பருச ருமோசகரி லொனறுயத துலஙகணி
கயிடமாமமை. (௰௪)

ாாமிலை குயி சோா ாமெனப் புாகது நலமவெளி தெரி
கர நபாக, ரணியா ருகை வணைநருளொளியா வாகளுங கா
சிப முதலவமா, மாணிவிலிலஙகு துசபபருங கனிவாய மரகத
மணியிட மருவிக, காணிகா களிபி னினிதுவிர திருககூ சவ
மபல கழைதராா மமை (௰௫)

எணணருங காலது கெழா நீராடி யிருசிறை யெறிநதுமே
லெழுநது, வணணருங கனியு மலாகளும பறிாது விதிமுறை
பூசனை புரிநத, பணணருங குயிறகு மாலயாக கரிய பதமபெ
ற வளிததருள பரம, னணணருந தளியு முளளதே லமமை நக
ாகெதி ரொககா நவிலும. (௰௬)

கடவுளாக கிறைவன செலுததிய மேகக் கரிகடடுத தரி
கொலோ கனனற, றிடவிலாரனஙகன றாணியோ காளநதோ
பரி நாணிவை செறிநத, தடமதோ விளஙகுந தழறகதிாக கு
டைநத தமகுல மொளிததன தழைகக, மிடமதோ விமையா
ரிஙகுவந தஙக ணேகுமோ நெறிகொலோ சோலை. (௰௭)

பாாபதி கொளலாற பணணளி பெறலாற பலமலா தருத
லாற கணடங, காாபடி தரலான மஞசரி நெருஙகிக கடிமண
ம புரிதலாற கலைகீ, டாாபயில சஙகக குழைபல வான வாறு

மேற கதித்தலா லகிலந், தோபரி மறையாச செடதினி தூர்ந்
தான செவவிரே ொாவவுமபூஞ் சோலே. (௱அ)

அடைடநதவர் பவதனை யழுக்கினைத் தகையை மாற்றலா ல
முதிரு குணததாற், படியவாக காவி யெனபபடுந தாததாற
படிகம்போற றெளிநதக மூகத்தா, னெடியபல றுறைசோ கா
விய வேடு நீடுவா சிகருநீா மையிறு, நுடியல பெரியோா தகை
மையே போலு நாலிடம விளஙகுநீாத தடஙகள். (௱க)

ஆடுறுமடவார் முகமதி குவித்த வம்புய மலாதருநீல மணி
கள், கோடு வெம்முலையிற கமுவுசெங கலவை குடைநதெழு
கொழுஞ்சிறைச சேவற, கூடுறு பெடைபாற பாணரிற றூதங
கோதுவ போனறளி யுலவிப, பாடுவ காணடம பொயயரிற
குளிபப பசுமணிச சிரலகுலாந தடஙகள. (௱ட)

வேறு.

நெல்லிபா திரிகடம்பு நேரிணாச செருநதிகொனறை
மலலிகை குருநதங குஙகு மம்மகிழ சாநதஞ சஙகம்
வில்லமா தனேயே வனனி வலமபுரி விளாமந தாளை
யல்லியாா சணபகததோ டடாநதநந தனஙகள பலல (௱ய௧)

நின்றககாற சிறையிலாத நிதானமா மலேயோடொககுஞ
சென்றககாற பவனம்வாரிச சென்றமா மேருவொககுந (ம
துன்றக்காற சுடர்களேயககுந தோறறமொன ஞாகளியாககு
பொனறககா னமனிறருேறறும் பொலமபயி லிரதமபலல. ()

கொட்டுமும் மதத்தவானங கொள்பணைக கையநீழல
கட்டுவெந திறியைசசீறுங கதனதத தவளததாமப
லெட்டுமண சுமககவெனற வெதிரா வலததருமி
யொட்டுமத் தகச்செஙகண்ண வும்பலா லயஙகள பல்ல. (௱ய௩)

(ளங
கொள்ளைக்கால வெள்ளொருத்துக் கொழுஞ்சிறைப் பறவையுள்
கொள்ளத்தான கதிகள்கறறுக் கொடுத்துத்தநிழற்கு மப்பாற
றுள்ளததான பாயுவமூத்தோன் றொடாசிறு பருவப்பெண்போ
லெள்ளத்தான வதுவற்கொள்ளா விவுளிகள பணைகள் பலல. ()

மலையொக்கு மொய்ம்பரஃதே மனநிலை யொப்பர்பூமித்
தலையொக்கு முரத்தர்வாடாத் தழலொக்கும் விழியருழி
மலையொக்குங் குரலாபோரி லந்தகனொக்குங கோளா
கொலையொக்குஞ் சொல்லர்வேற்கை கொண்டவ ரணிகள்பல்ல.

மன்முறை படைகளெல்லாம் வழங்குறு முறைமை சொன்னோர்
வினமுறை பயிற்றுநின்ற வியாதகல னூரியோர் சார்
வனமுன முனியாராகி மன்முறை புரிந்து தாந்தஞ்
சொனமுறை முடிக்குமவீரர் தொகையெலா மொருசாரமால். ()

கோட்டுவா ரணத்திேனாடு கோட்டுவா ரணத்தையுச்சிச
சூட்டுவா ரணத்திேனாடு சூட்டுவா ரணத்தைநூறு
பூட்டுவா ரசத்திேனாடங் கூட்டுவா ரசத்தைப்போரின்
மூட்டுவார் பொருதேனாக்கி முழங்குவார் குழுவுமோர்பால். ()

அருமைப்பல் லோவி யத்தோ ரடும்படை கடைவோர் பந்தி
சருமத்தின விஃனஞர் மற்றுந் தக்கபல கருவிசெயவோர்
பெருமைப்பன விறங்கனூறகுப பேயபவர் மாசு தீக்குங்
கருமத்த ரின்னோர் வீதி கணக்கிடற கரியதாமால். (௱௰௮)

தொடைமலர்ச் செழுந்தேன பூங்கா சுதைங்கா தெண்ணீராவி
நடைமலை யாதியாய நாறபெருங் கடலகள சூழந்த
கடைநகா வளத்திறசில்ல கழறிஞங் கழறறகெட்டா
விடைநகா வளங்களெம்மா லியனறவா றிசைக்கிறபாமால். ()

புறநகர்முற்றிற்று.

நடுநகர்.

வேறு.

திருமணிக் குன்றமுஞ்செயமணிக குனறமுங்
குருமணிச செங்கனி மரகதக கொழுகுருத
தருமணி நித்திலத் தொணமலாப பூகமுந
தெருமணிக் கணியெனத் தியங்கு மாடெலாம். (௧௨௰)

வாசனைக் குருமலா வளர்ந்த பூகமேற
பாசமுற் றிருகினா பணித்த வூசலி
னேசியிற பண்பல விசைத்தங் காடுவார்
காசுறு பிறப்பினே டிறபபைக் காட்டுவார். (௧௨௧)

மாடமேன மங்கையர் வதனந திங்களப்
பாடுலாங் கந்தியின் பாலை பாமபென
நீடுலாங் கோளக நினைத்தழுங் குமாற
பீடுலா மதியராப் பிறிதுண டெனனவே. (௧௨௨)

மறங்கவா மோகமேல் வளயபர் நெஞ்சுபோற்
கறங்கெலா மொருபுடை கறங்க வாடுவா
ரறங்கவ ரானறவ ரகத்தின வெளளியம
பிறங்கனோ மாளிகை பிறங்கும வீதிகள. (௧௨௩)

செங்குந்தர்வீதி.

வேறு.

வல்லைப்போன் முலையார்தங்கணை மருங்குபோன மகிழ்நர் தம்வாயச, சொல்லைபபோற் பொருணூல கறரூா தூக்கைப போற பஞ்சினூற்ற, பல்லைப்போ லொளிருறூலைப் பணிகள போற கழிகணைறறி, வில்லைபபோல் வில்லிறசுறறி மேயினா விழிபோற கொள்வாா. (௧௨௪)

களிகழி விரிபபாா யாருங கவிபபொருள் விரிப்பா ரொபபா ரளியிடைக கோலகள பெயவா ரவையில்வா திபபோ ரொபபா தளிமப்பா வாற்றல செயவாா சமரசஞ செயவா ரொப்பா (ர ரொளிா பசை கொடுபபாா முனசொல லுலைககடை கொடுப பா ரொப்பாா. (௧௨௫)

பாலுக்கு மினிமைநல்கும் பசுநதமிழக் கவிகரு நனமன கோலுககு நெடுமைமீாமை கொடுததுதாய விளங்கா நினற நூலுக்குங கோட்டநீக்கிக் கொள்வரோ னுவலலாமோ காலுக்கு நடுவணினனோர் நடைபெரு செவவிமாதோ. (௧௨௬)

நூலுளே பழகலாலு நுதம்பசை சோததலாலுங காலுறத் தலையுஞ்சீருங காட்டிட லாலுநாளும பாலுறப பொருணீடப் பாவின மாறறலாலுஞ சிலமார் புலவாக்கேற்றுஞ் சிறபபினிற சிறநதாராமே. (௧௨௭)

நெஞ்சிறைற் குயின்றபாகக ணித்தனுக் கணிவாா போலப பஞ்சிறைற குயினறதூசாற பரமனைப போாததலாலே யஞசிஞ்சும் பூதத்தாய வகிலலோ கங்களெல்லா மெஞ்சிலாப புகழவெண்டோ லினிதுபோாத திட்டாரனறே ()

தானங்காத் தாருமஃதாற சநததஞ் சுரநது நல்க வானங்காத் தாருநாடி வருவிருந துபசரிக்கு ஞானங்காத் தாருமிக்த நானிலத் தவாகளெநநாளு மானங்காத் தாருஞ்செங்குந் தவாலால் வழுத்தற குணடோ.

பழுத்தொளி பரப்பும்பொன்றூற பவளததா லரதனததா லழுத்திய மாடகூடத் தணிகிலைத தொடாகள வாரி (கறரு கொழிததொளிா வெண்ணீா முத்தக கோவையாங் தொனனூல ரொழுத்தொழுக் கணியாம்பாவாற் றிடுமிவா வீதிபல்ல. (௧௩௰)

பவமறு செயதைக்கைக்கோட்ப ணியினர் வதியும் பல்கேழ நவமணி மாடமாலை நடுவணில் விளங்கா நின்ற

வுவமையின மதாணிபோலு மூவாகளாற குயின்ற தான
தவமுயா கும்பயோனி தளிவளஞ் சாறறுகிற்பாம.   க௱க

அகத்தியர்கோவில்.

விநதமுன ணடக்கிவெனறுன வி்ண்மிசை யெழுந்தோமியாமுரு
சிநதையின முனிநது கிழமை செயகுவன் செய்யா வண்ணஞ்
சநத தமவனைசசூழுநது தவமுனுற றிடுவமெனன
வந்தமா மேருவாஙகண வுனைநததா மதிலகண்மொதோ. (க௱உ)

இகததிறகும பரத்தி னுககு மேறறசா தனமேடாகிச
செகததவாக கினிமைநலகு நதெயவத தமிழை மேனை
நநசசிவ மளிப்பகக்கொண்டு தனனயம் விளஙகச செயத
வகததிய னாலேயோனு மணிகிளா விமானமாலோ   (க௱ங)

மாணிகக நெடுஙகா ளூட்டி வயிரப்போ திகைமே லேற்றிய
பாணிகரும் புட்பராகய பருததவுத திரஙகள சோததி
யாணிபபொன மரகததநோ டமைததமே விடமுங கொண்ட
சேணிபயன மண்டபஙகள தேவரணடஙக ளாககும. (க௱ச)

நாவார முதல்வன பொறறு ணயநதிடத தொகுத்தலசெயத
தேவார மெனவிடககுஞ செநதமிழ மாலைபோலப
பாவாருட புதவமபிததி பனனிலை விமானந தூவி
தூவாருந தூணமெல்லாம தூஙகுவ முததககோவை.   (க௱ரு)

அருததமா வசந்தம்யாக மபிடேகம் வேசம நிததந
திருததமாா கீதம்பாகந திகழதரு கொலுவோ டேறும்
பெருநதமா மணடபததின பெருமை யா ருரைபபா சேடன
கருததினுற சருதறகெட்டா னென கனாய கழறுமாறே. (க௱சு)

அகததிய முனிவனபோலு மாமறையோா முனியந தெயவ
மகததுவத தமிழேபோல மறறொரு பாவைடதா வு
மிகுததசெங குன்றாபோல வேறொரு சாதியாருஞ
சகததினி லம்பைபோலு மகரமுஞ சாறறறகுணடோ.   (க௱எ)

புண்ணியக் கைககோண மாககள பொருநதிவாழ மறுகுமறறொ
விணணணி மணியிறசெயத விரிதமிழ முனிவனுனு   (ா
நணணிய கோயிலசொறறு நாவிரு தொழிலா வாழு
மெணணரும் வீதிக்கேறறு மியலபெலா மிசைப்பா மனறே   ()

கரும்யோர்வினைஞர்

கல்லொடு மரம்பொன் கஞ்சங் கருதுமிவ வினைஞருககும்
பலலவாந தொழிலாளாக்கும் பகருநால் வருணததாாக்குஞ்

சொல்லுமுனை ரேடொனருகத் தொடருமாச் சிரமததார்க்கும்
கொல்லை யனறிவேறு குயிலலாங் கருமமுண்டோ. (கங்க)

தருவினைஞர்

கடமலை புரித்துப போர்த்த நாயக னமுது செயயத்
தடமலாக கொருவன செயத தராதலத் துயிர்கட கெல்லாம
படர்தரு பசியுதீங்கப் பருமாக் கருவிகலகுந
திடமுறு தருவினைஞா செவ்விமே லுயாநததாமே. (கசய)

விளக்குந போதுமேவிக் கேட்குந போது ஞானம்
விளக்குந போதும் வாளான் வீசுவ போது மெல்லா
மளக்குந போதும்வாரி யளிப்பன போது மாடி
யிளக்குந போதும் பாவை யியறறுவ ரிமையோா மாழக. ()

சிலைவினைஞர்

இணஙகாவந நெஞ்சரோ டியினிசைத் தமிழான வலலோர்
பிணஙகாதங் கிணக்குவாரப பெறறிபோல விடங்கத்தாலே
வணங்காத சிலைகளெல்லாம் வணங்கிட வணக்கா நினற
குணஙகாதற் கல்வினைஞா திறமெவா கூறுகிறபாா. (கசஉ)

பூதமுள் ளளவுங கல்லும் புல்லுமுள் ளளவு நான்கு
வேதமுள ளளவும் வேதம் விளம்பரு முதல்வனும
கீதமுள் ளளவுஞ்செயத சட்டகங் கிளர்தலாலே
நீதமுள் ளவருமாவா ரிவர்கிலை யாவர் நினறார். (கசங)

கஞ்சவினைஞர்

காமிரங் கஞ்சமீயந் தாராமுத லிரதி யாலே
நேமியங கரததான் மைந்த னிலைமனந தளாநது கறபான
காமுற மடவார் கொங்கை கலனகத தடஙக நாளும
வாமமாா கடங்களாதி வனைகுவா சிறபபாா சொலவாா. ()

செம்பொன்வினைஞர்

எவாபணி யுளதேற் றெயவ மாயகுவந திருபபதாகு
மெவர்பணி யெறிநீர் வைப்பி லேந்திா திரியாதிறப
ரொவர்பணி யாவருக்கு மெழிறருந் தன்மைத்தாகு
மவர்செம்பொற கொல்லரென்ப ரவாபுகழ்க் கெல்லையுண்டோ.

தபதியர்.

தந்தங்க லோகங்கண்ட சருக்கரை தாருசெங்கல்
வெந்தவெண் சுதைமண் வன்ன மெழுகிவை கனிஞன்மூர்த்தி
யந்தவிச் சுவதர்மாதி யானபே தம்மீறுஞ்சொற
பந்தியஞ் சிற்பநூலிற் பணிபவர் வீதிபல்ல. (கசசு)

காயமூம் வாக்குநெஞ்சுங் கலந்திடற் கருமைத்தாய
தூயதோர் ஞானநந்த சுயஞ்சுடர் தமையுமக்க
ணேயமாய வணங்கிவேண்ட விரும்பிப்பா படிவமென்று
லாயவித் தபதியாக்கேற் றரும்புக ழடங்குமேயோ. (௧௪௭)

ஐந்திறே டொன்றாய்ச் சொற்ற வருந்தொழி லவர்கடுத்திப்
பைந்தலை யரவம் வேய்ந்த பராபரா குயிலேசர்க்குத்
தந்தமக கியன்ற வேலை சந்ததம புரிதலாலே
மைந்தரும பொருளும் வாழவு மகிழ்ந்தனா நீடுவாழ்வார். ()

கருத்தினுற படைக்கும் விச்சுவ கன்மாவின் மரபுதித்த
குருத்தினு றொதறருமாணை கொடுப்பவ ரிவர்கள வாழுந்
திருத்தமாா வீதிக்குற்ற சிறப்பெலாந் தெளிய யானிங்
கொருத்தனே யொருவா யுள்ளே னுரைபபதற கடங்குமேயோ.

யாதவ ரிலைவினைஞ்ஞ றொள்வினை மாக்கள் கைக்கோ
ளேயதொழின் முதல்வர் விசுவ கன்மனி னெழிறகுலத்தோர்
தூயதொழிற தூலாலராதி தொகுமிடை நகரஞ் சொற்றுஞ்
சேபதரு தலைமையாய திருநகர்ச சிறபபுஞ் சொல்வாம். (௧௫௰)

நடுநகர் முற்றிற்று.

தலைநகர். வேறு.

தேறற நான்கு மறைபயிலுந திசைமா முகத்தான் மரபில்வரு
மாறறல சானற காரரகக னமலன் விமல னுமைபாகன் (தோ
ஙேறம் பிறையோ னினிதமாநத கிரியை யகழாநது ஙிண்டெடுத்
ஞூறறக கிடஙகி னருநுவைததா லொயபபாமெனய மதிலகழி. ()

உலையாா செபபி னுருக்கெரிநீ ருமிழ்வயடைக ளோச்சுவன
விலையார் பொறிகள் கறபடைகணீளுமகப்பாமுதலோநித் (னறி
தொலையாப புலஙக ளறத்துறந்த துயோா ருளம்போற சவிபபி
யலையார் கிடங்கின் புறத்துநிலை யரணைத் தணியா ரறைவதுவே.

கெடுநீ ருலகின மதிமயங்கி கெஞ்சந் தளாநது பிறந்திறக்கப
படுநீ ருயய வேண்டுமெனிற படருமறுகும் பாம்பணியுங்
கடுநீர்த் துறைபு மணிநதபிரான காசிபேச நகரிதில்வந் (கள்.
திடுநீ ரென்ன வழைப்பனபோ லெழுந்தங கசைவ துகிற்கொடி

பொற்குன் றனைய வாணிமிர்ந்து புதுவெள் ளருவிக் கொடி
யெடுத்து, விறீகண் விடுக்கு மணிக்குலங்கள் விளங்கு மாடத
தொடர்முடியைப், பற்கணிரவிப பரிகடந்து பறிதலருமையெ

னரிணைந்து, செற்றும வடக்குரு செல்வத்தனைத தெரியா ரயன
பிரணடென்ப (கடுச)

தங்கமலையி னுயாமதிலுரு சார்ந்தவகழிச் சாகரமுந்
திஙகளிரவி மணிவிளங்குரு செய்யமாடத தொடர்கொடிக
ளிஙகனுளைதகா மியாமோனு மிணங்கா திணக்கிய பொருள கவ
ரவான, கங்குலபகலு முறஙகாத கடியின மடவாா மறுசனா
பபாம (கடுரு)

பாத்தையர்வீதி.

இவாதம வடிவிற ருடைநதிட்டோ விவர்போலாகத தவிமு
றமேரு, விவாதம வளசந தடஙகணடோ விவாதஙகலவி யெழு
லகணடோ, விவாதம பாடல செவியுறமேரு விவாதமமானைக
குடபட்டோ, விவாரு சுவாமே லோவியஙக ளிமையாதியங
கா திருபபதுவே (கடுசா)

வீதிக கேகுங காளையனை விருமபியழைத்தன முலைமீது
பாதிதுகிலை நீதசோகள பார்ககக் காட்டலைர்பவாச்
சோதியிதழைச் சுவைதநிடுதல சுடுதலீலை விளைததிடுத
லாதியிழைபரா லோவியஙக ளாமோயிவாபரன மயஙகாமோ ()

ஒருததன செனறுன மறறொருவ னுறுவா னெனனுந தகை
யுலகோா, கருததிற கறிவு றததுநாபோற கரததிலெடுததவ
ரதனததின, குருததிட்டெறியு மமமனைகள் சொணடுகொண
டங கெறிநதெறிநது, பருததிட்டிருதது முலைக்கொதுங்கும ப
ருசையிடைகதும் வருத்துறுவாா (கடுஅ)

பூணட வலைகைக கலககெலனப போதப போத வடித்திடினுந
தாணடியவாகை நீணடுதலிற சலியா தாதுங கநதுகஙகள
வேணடிய பொருளகொண டடிததிடிதது வெறுததுபபோபோ
வெனததளினு, மீணடுமவாபால வேணடிவருமவெறிக்கா மு
கரின பெருககாமே. (கடுகூ)

மேயபோற றேள்கொள் ரதியாவர் விருமபுகலவிக் கிருட
கொளளைப, பேயபோ லாவா பொருளசவாவான பெய்தலசிறி
தேற றநதெடுதத, தாயபோலாவாதரலறவே சாதிமடுததுவெறி
பிடித்த, நாயபோலாவ ரொருவருககே னவிறறலாதற தனமைத
தோ. (கசுய)

கலவிதனையே பொருளாகக் கருதுமகலி கைதந்தி
புலவாமகளிர் போலனறிய பொருளுந தொழும்பும் புகலஃது

குலவிற்கொளுவார் மருகுளைத்தா முனைபோற் பொருள் வைத்
தினிதேத்து, அலையுங்கொள்வா ராவணத்தின் குழல்வளமுஞ்
சொற்கிற்பாம், (கசுக)

ஆவணவீதி.

வேறு.

குவளைநிற மணிக்கவட்டுக் குறுங்காலிற் பொற்கிடுகிற்
றவளநிறச சரக்கோவை தங்கநிறக் கனியரம்பை
பவளநிறக் கனிப்பூகம் புயைாத்த தோரணங்க
டிவளநிறை நின்றமணித் தேவணங்க ளாவணங்கள். (கசுஉ)

மாலமகில் தக்கோல மலிமிளகான் மலையென்கோ
காலுமிழற் றேனரக்கு நாவிகளாற கானெனகோ
யாலவண மணிபவளம் பணிலத்தாற் கடலென்கோ
நாலுநிலமே யென்கோ யாதென்று நவில்குவனே. (கசுங)

தருமிக்குச் சிவமளித்த பொற்கிளியே தானெனகோ
கருமைக்கு நிறனளித்த கடல் வண்ண னெடுந்தவத்தின்
பெருமைக்கோர் குறுமுனிவ னிவரகட்டின பீடெனகோ
விருமைக்கண் பூமாதின் சரக்கரையே யீதென்கோ. (கசுச)

செம்மை தரு மாமணியுந் திகழ சுதையும்பெறலாகு
மிம்மையிலே யரம்பைபல வெயதிடலாம் விலைகொடுத்தா
லம்மையையும் மப்பனையும் பெறலாகு மாயிடினே
சும்மைமலி யாவணத்திற் றெருக்காத பொருளுளவோ. (கசுரு)

தன்னுவமை தானான தமிழ்ப்புலவர் பாத்திரத்தும்
பன்னரிய வாவணத்தின் பரிசுபல சிலசொற்றும்
பொன்னுலகத் தவர்க்குணவு பொசிப்பிப்பார் முதலளவின்
மன்னுயிர்கட் குயிர்க் குயிராம் வேளாளர் மறுகுளைப்பாம். ()

வேளாளர்வீதி.

வேறு.

கருக்குளைத் தெழுமுகிலைச் சிறையடைத்த புரவலன்முன்
கதித்தியானே, தருக்குவிசன் பிணையென்னத் தாங்கியதற் க
திருவியாய்த் தாணிகாண்பா, இருக்கிவைத்த கனகமொளிர்
கவிடத்து நவமணித் தொழுங்கதாக, நெருக்கிவைத்த மணி
மாடம் வானுலகந் தாழாது நிவந்துதாங்கும். (கசுஎ)

அடுத்தவர்க்குச் சிறிதருள்வீ ரஃதன்றி நுமைப்புரக்கு மீ
சன் குற்றி, விடுத்தமக னுழையிரப்ப வுயிர்சுமந்து கண்டிருந்
தீர் விரும்பி யெம்மை, யெடுத்தவர்க்கு மெடுக்கிலர்க்கு மமுத
நித மளிக்கின்றே மெம்மை யாள்வார், கொடுத்திடுவா கொள
கிலொன் றுயர்தருமேற புடைமேழிக கொடிக ளோங்கும். ()

அணிமுழக்க மிவாவிருந்தங் கழைமுழக்கஞ் சிவபூசை யா
ற்றுகிற்பார், மணிமுழக்கந் தமிழ்வேதஞ் சாரங்கி யுடனமரு
வி மகிழ்ந்து பாடிப், பணிமுழக்க நிதிகளுவைக ணெற்குவைக
ண்மணிக்குவைகள் பாத்தங் கிட்டோர். கணிமுழக்க முலக
மெலாஞ்சூழ்ந்தமரா காதிடத்துங் கதுவு நாளும். (௧௬௯)

பாடலெலாந் தேவாரம் படிப்பதெலாஞ் சிவநாமம் பறறி
நெஞ்சிற், கோடலெலாஞ் சித்தாந்தங் கொள்கையெலாஞ் சிவ
சமையங் குலவச் செயய, நீடலெலாம் வேளாண்மை நினைபப
தெலாந் தருமநெறி நீதங் கொண்டங், காடலெலாம் விருந்தின
ை யணிவதெலாந் திருநீறு மகருந தானே. (௧௭௰)

காணுது மயின்மனையோ டிவர்விருந்தங் கெதிர்நயந்து கனி
ந்து கையிலேக, கோணுக மதித்தினிய துதிபுகன்றே ராதனத்தி
ற் குலவச் செயது, தேனுலும் பாலாலு நெய்யாலுஞ் சுவையமு
து செய்வித் தேத்தி, வானுலுஞ் செயற்கரிய வுபசாரம் பல
கோடி மகிழ்ந்து செயவார். (௧௭௧)

விருந்தோடு விருந்துவந்தங் கொருகோடி தினமுறினும் வெ
றுப்பே தின்றிக், கருந்தோகை மடக்கொடியோ டகமலர்ந்த
ங் கமுதருத்திக் கணக்கி லாது, திருந்தோகை பூரவபக்க மாமதி
போ னுடோறுஞ் செழிபபக் கொள்வார், மருந்தோடு விருந்
தெவர்க்கு மூன்றுதினம் விருந்திவாக்கு மடுவில்காலம். (௧௭௨)

வதிதருமன் னுயிர்க்கனைத்து மமுதமழை வாங்காதுவழங்கு
ங் காக்கங், கெதிருதவ லருமையென வுலகுணாக்கு மஃதினுக்
கு மிணையில் ஞாலந, துதிபுகலப் புரந்தருளுக் கிரவழுதிக் கொ
ருபிணையாத் தொல்லை நாளிற், றதிகிலகண் டுதவினரோ விவரு
தவி தரணிமிசை சாரார் யாரே. (௧௭௩)

வடமொழியில் விளங்குறுமிப் புராணமதைத் தென்மொழி
யில வழுத்தவேண்டி, யிடனுறுநல் லுதவிசெயதோன கங்கை
சுபபி ரமணியவே ளினிதினின்ற, திடமருவு கங்கைதெய்வ நா

யகனென் றுலகேததஞ் சீர்த்தியாள, னடைவுடன் வாழ் மணி
மாட மம்மதுரு மர்லைநடு மதாணி யாமால். (களச)

சிவம்பழுத்த நெறியாளர் தேன்பழுத்த மொழியாளர் சிற
பப நாளுந, தவம்பழுத்த முறையாளர் வேளாளா காராளர் த
ழைநது மல்குந, அவம்பழுதத மேருநிகர் சுடாபழுத்த மணி
மாடத் தொடர்வு சொற்ற, நவமபழுதத மணிப்பொருளா ன
யனபழுத்தா மறுகணியு நவில்வா மாதோ. (களரு)

வைசியர்வீதி.

வேறு.

ஆய நால்வகைப் பொருளெலா மாவணங் குவித்தங்
கேயநல்விலை பகாநதன ரெயதுமூ தியமாந
தூயபொற்குவை மேருவென் றுயர்வரு சுடரோன்
பாயரும்பரி யசைவறச சிறிதுகண் படுக்கும். (களசு)

காம ஞகமுன கருககிய கடவுளே யிரஙகிச்
சேம ஞமொரு சிறுவர்க்காயத் திருவுரு மாற்றி
மாம ஞகமுன் வழக்குரைாத தாரொணி லிவருக
காம ஞதியாம் புகழெழு லுறைந்திட ற காமோ. (களஎ)

பேச ரும்புக ழளகையி லம்பையே பெரிது
தேசு றுமதிதிக் கிழவனில் வைசியா சிறநதோர்
வாச மாரிவா மறுகணி பலசில வருததாம்
வீசு வாளமா வேந்தாதம் வீதியும் விரிப்பாம். (களஅ)

மன்னர்வீதி.

மன்னர் பூணுடு வாள்தரு மொளியிஞன் மடவார்
சொனன யத்திஞன மானதன கருமதக் களிறறி
னனன யபபசும புரவியி னனுகுரு னேனுந்
தென்னந் தேரின்மேற குலவுவன மறுகெலாஞ் சிறப்ப. (களகூ)

தஙக மாமனே மலேவதி தருபவர் பகைக்கோா
சிஙக வேறறினைச் சிவணுவர் திருமலர் வதியு
மங்கை கேர்திகழ் மணவளர் மடக்கொடி யவர்கட்
கங்க வேளினே யொப்பவ ரரசரொன் றுறைவோர் (கஅ0)

கானே நல்குவர் களத்திடை யோடுகா வலாக்கு
வானே நல்குவர் களத்திடை மலேந்தவாண் மனர்க்கங்

காவே மேற்றிறை யளந்தடி பரவுவார்க் கரசோ
டேவே யாருயி ரளிப்பவ ரிவணுலா மரசர். (கஅக)

அம்பை நாதருக் கலங்கிழை யகற்றின ரூடி
வெம்பு மாதருக் குடலெனுந் தனுவினை வில்லி
னம்பு கோததெதி ரடுத்தன ரரம்பையர் மணப்ப
வெம்பு கோல்சொரி வியனெடுந் தனுவினை வளைப்பார். (கஅஉ)

வையம் யாவையும் புகழெனுந் துகிலினால் வாவேத
துயய தாரதுகிற கொடியினுற போாததவர் தொடுக்கும்
வெயய வாயுதப் பரப்பெலாம வித்தகன் முன்றி
லெயதி லாதபன மாயையி னினமென விலகும். (கஅங)

ஓகையா லுயா வலாரிபோ லுலகெலாம் புரக்கும
வாகையா லுயா மன்னாவாழ மறுகணி வகுத்தா
நாகையா லுயர் மறையெலா நவிலுத லவியி
னீகையாலுயர் தரலவினை யவர்மறு கிசைபபாம். (கஅச)

அந்தணர்வீதி.

வளர்க்கு முத்தழ லெழுமண மருவிய தூமம்
விளகரு ம்பரார் வான்வழி விரிகடல் பருகி
யளக்கி லாவுயிர்த் தொகைக்கெலா மமுதுவாத் திடுமேற்
கிளக்க லாவதோ வந்தணர் பெருமையின் கிரியை. (கஅரு)

என்னி னீரிறை பிதிர்க்கவே மகத்திமை யாரைக்
கொள்ளும் போனகத் ததிதியா தமைமறை கூறி
நன்னும்வேதவேப் பலியினாற் பூதத்தை நாரால்
வெள்ள வாருயிாத் தொகையினைப் போற்றுவா விழைந்தே. ()

ஐந்து தேவருக் காலய மகமென வாற்றி
யைந்து பூதத்தி னுலகெலா முயந்திட வருளா
லைந்தி னொடொரு தொழிலெலா மனுதினம் புரிவா
ரைந்து மாமகத் திவாக்குறு மருமையா ரறைவாா. (கஅஎ)

மகத்திற் பாணியின் சும்மையு மணமுர சொலியு
மிகுத்த வன்னியர் பயில்தரு வேதத்தின் சுரமு
மிகுத்த வாதியர் வாதத்தி லெழுதரு முழக்குந்
தொகுத்த கற்புரா ணிகர்பிர சங்கமுந் துறுவும். (கஅஅ)

தெளிக்கு நூலெலாந் தேர்ந்ததந் தகிருதி சிறப்ப
வெளிக்கு நூலணி மார்பினர் வீதியாங் குவாத்தா

மளிக்கு மம்மைவாழ நாயகர்க் கருச்சனை யியற்றிக்
களிக்கு மாதியருஞ் சைவாவாழ மறுகணி கழலவாம். (கூ,க)

ஆதிசைவர்வீதி

வேறு.

தேனைப பொருவு மாகமங்க டேறத் தெளிந்த நிலையொழுகி
யேனைத தீக்கை யுடனை தியயற்று மாரர் தனத்தாலே
வானைப் பொருவுங கடவுளையும வாதோர வடிவி லிருககச்செய
தானைபபொருவு முயிாகளுககு முதவலபுரிவா ருணாபபதுவோ

தீககை புரிவாா வேதியினிற செயய மகத்து வேதியினி
னோக்குங சாலை மாலைநடு றவளு மியாக வேதியினி
லாசனை ய தினூ லணிமணத்தி னுறறு நின்ற வேதியினிற்
றேசகுஞ்சுடரா லகததிருளுந தேயததாங கொளிரு மிவாவீதி.

ஒனறே தெயவங சணவனெ வுள்ளுங குலமா மடக்கொடியா
ரினறே பெயக மழையெனனப பொழியு மிதுபோற பரமசிவ
மனறே தெய்வ மிலதென்ன வகத்தும் வணங்கு மிவாமுன்னா
னினறே வேணடும வரந்தருவா னிமல னெனறல் வேண்டுவதோ.

வானம் பழுத்த மதிக்கொழுந்தின் வண்ணம் பழுத்த வெண்ணீறுங, கானம் பழுத்த கண்டிகையுங் கனகக் கலனுந தரித்திறுத்த, வேனம் பழுத்த கோடுடையா ரெரிததா ளுடையார்க்கருச்சனைகள், ஞானம் பழுதத முறைநிருவி னளினத தவர்போலயமுறுவார். (ககங)

வேத முழங்கும் வேதாந்த விஞ்சை முழங்கு மாகமததி
னோத முழங்கும் புண்ணியபு ராண முழங்கு நறுமணத்தின்
கீத முழங்கு மந்திரத்தின் கிரியைமுழங்குந தருக்கத்தின்
வாத முழங்கும் பாடியத்தின் வரமபு முழங்கு மிவர்வீதி. (ககச)

வனக்கோ மளஞ்சேர் மரகதப்பெண் மருவு காசி பேசுரனா
மனக்கோ யிலினு மரதனத்தின மதிற்கோயி லினுமருச்சிக்கு
மினக்கோத திரத்தா மறுகணிக ளெல்லா மியம்பற் கரிதாருட்
கனக்கோ ளறுத்த சிவயோகர் கனகமடமும் பலவாங்கே. ()

வேறு.

சரிலை யாற்றுநர் கிரிலைகள் புரிகுநர் சந்ததம் யோகத்தி
னுரிமை யெயதினர் ஞானமே நயநதன ருலப்பில ரொருசாரா

லரிய வாரமோ டாமபல விரதங்க ளாறறுந ரொருசாரார்
பெரிய பல்பரி சறம்பல வியற்றினா பிறஙகிட மொருசாரால் ()

தோல தாகிய வுடையினா காசிபா தொழவருள் தணைததாடகே
நால தாகிய தமிழணி யணிதரு நாவல ரொருசாரால
பால தாகிய வெருத்தினற பறவைபின படர்தருநிழலேபோற
சாலதாகிய கவிபயய வுவலதரு சவையின ரொருசாரால்.(ககஎ)

முனனஞ் செல்வழி நயனமுங கரங்களு மொழிதர வவைநாடி
மினனி ருடுவா ராடலகண் டகமகிழ் விளைப்பவர் பலசாராற
பனனி யாழகுழ லமைதரப பறபல பாடுவா பாணகேட்டுத்
தனனிரு நநதம பெருக்குவர் சமுகமும ளபபில பலசாரால. ()

முனனம் பஞ்சரக் கிள்ளைகள் கலவியின விளைநதன மொழிகி றபக, தனன மாம்பலும் புதைத்தனர் தலைகவிழ தையலர்பல ராவாா, பனன யமபெறு கலனெறிந தூடிய பாவையா பதம் போற்றி, நனனயமபல கூறினர் கூடினா நாயகா பலராவாா.

வேறு.

இவணிலாப் பொருளுமில்லை யிவணிலாக் கல்வியில்லை
இவணிலா வின்பமில்லை யிவணிலா வறனுமிலலை
இவணிலாப புகழுமில்லை யிவணிலா வணமையிலலை
இவணிலா வுயிாகளில்லை யிவணிலா தெவனுமிலலை. (உா)

ஆலயசசிறப்பு.

வாயினை யுடலையென்றன் மனத்தினைத தனக்கே கொணடோ
ஞயினு மிருவாக்கெட்டா வமலனோ மரகதபபோ
தாயினோ பாகமாகச சநததந தழைநதோங குறற
கோயிலின வணமைபலல சில்லயாங கூறுகிறபாம். (உாக)

முப்புர நீறுசெயய முறுவலுண் டேனு மெனனைக்
கைபபறு சிலையாநின்கை தழீஇயருள் கடவுளென்றே
வபபொலங கிரிவளைநதங் கருநதவம் புரிதலொககு
மொயபறப பருத்துவானமே லுயர்தரு மதிலகண மாதோ. ()

போதிகை பொறித்தவன்னம் பூவைபைங் கிள்ளையினன
வாதியம் பெருமான்றனபா லமுதனூா துதிற்போக்கு
மேதிலாப் புட்களினன வெனப்பருத் தறியார் கறபத
தாதிலங் கலங்கலவேயாநத தடம்புயத திலமையாதாமே. (உாரு)

சலைஞூதன மூலதகானங கயிலைமா மலைமே லொக்கும்
விணணமா கொலுவிருக்கை மேருமா மலைமே லொக்கும்
பண்ணமா சயனபபளளி படிவாதம முளத்தோ டொக்கு
மணணனமண் டபஙக ளெலலா மண்டகோளங்களொக்கும ()

எமபிரான் தெரிசனப்பே றியாஙகென விருவரோடு
முமபாதம பெருமானுக ருறுவரோ டெவரு மொனறுயப்
பமபியாங கிருத்தலாலே பணிமலர் துறககநாக
மிம்பர்மண டலங்களெல்லா மீஙகென விசைக்கிறபாமால. ()

சுறறுதோ லுடையாா போறறிச் சுரத்தினா கோகிலைசர்
றெறறியி னயனஙகாட்டு நிலையெலாம விளஙகுநதீபம
பறறிய வலககண காட்டும் பரியசெம மணிகளெலலா
மறறொரு தாளைகாட்டு மதிமபுறச சுதைகண மனறோ. (௨௱௬)

அன்னததா னன்ன மாங்த தேங்கா லாஙகு நனற
வன்னத்தான வடிவு காட்டும் வயின் வயிற கோபு ரங்கள்
பனனத்தான சிவபி ரானோ பதியெனப பாரில யாாககு
முனனததான றெளிபப போது முயாதரும விடைபப தாகை ()

கட்டியு றெய்யும பாலுங் கமழ்தா வமுத மாக்கு
மடடில்வா யெழுநத தூம மதனமண ிறைக தமபங்
கொட்டிய தூபத தூமங குருதெழு வாசமெலலா
மெட்டெனு திசைக டாவி யிநதிரன கறபத தேறும். (௨௱௮)

மடடிய மொருபாற் வீணை வாததிய மொருபாற கூறுங
கட்டிய மொருபால வேத கானமு மொருபா லுலவா
கொடடிய தமிழவே தஙகள் கூறுந ரொருபா லுஞ
மடடிலாக கவிகள் கோக்கும் வாணரு மொருபா லாஙகே. ()

பாலினோ டளைதேன் சர்தம பயமன மிளாீ ராதி
காலமோ ராறிற் செய்யுங் கனவபி டேக நீத்த
மோலமாா பொருளை யோடங் களவளா யுரவி னூரும்
கூலமாா கடறகுங கொள்ளுங் கொண்டற்கும வேரி நலகும். ()

உயிாினும பணிக ளோடங் குயிரிலாப பணிகள் வேயந்து
மயிலினுஞ் சாயல் பூதத மரகத மணியா ளோடு
குயிலினும பூசை யேறற குழகனா விடைமேற கொண்டங்
கயிலுலாம பிர்கா ரததி னணியெலா மறைவ தாமோ. (௨௱௧௧)

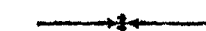
தறையெலாம் புகழுங் கங்கைத் தெய்வ நாயகன் ருன்தந்த
முறையினல் விசேடமெல்லா முறையுற வினிதுவக்கு
நறையுலாங் கொன்றை வேய்ந்த நாயகன கோயில் வண்மை
மறையினல் வகுத்தற கெட்டா மற்றெரு லாவதேயோ.(உகஉ)

வேறு.

வீரமார்த்தாண்டேச் சுரர்கனன கீழ்பால் விளங்குமுத் தா
ளமென் றெனகீழ், சேரமர் தெற்கிற் கோகிலேசுரனர் சிறந்தவுச்
சினியெனுங் காளி, வாரமர்தென்மேற் றிசையினின் மாயோரன
மந்தனக்கரிமுகன மேலபா, லேரமா சாத்தன் வடதிசையாக
வெழில்பெறு மமபைமா நகரம். (உகங)

கன்னலு மரம்பைக் கனிகளுங் கனிந்து கவின்றரு மூலமா
நகரோர், சென்னியம் மணியாயச் சோலைமாநகரஞ் சிறந்தகீ
ழ் முத்தணியாகத், தனனிய பதக்க மம்பைமாநகரிற் ருெக்கப
ல் வளமெலாஞ் ரூத, னனைய நைமிசவனத்தா கேட்ப நவி
னறன னவவழி நவின்ரும். (உகச)

நகரச்சருக்கம்முற்றிற்று.

மூன்ருவது

நைமிசச்சருக்கம்.

அத்திரி கலைக்கோட் டருண்முனி பற்ப னருஞ்சுகன் றதிமகா
முனிவன், சத்தகூன் முனிவன் சச்சிதா னந்தன சமதக்னி சன
கமா முனிவன், வித்தமார்க் கண்டன் பதஞ்சலி பிருகு வியாக்
கிர பாதன்வான் மீகன், அத்தமார் பிருகி யிரணிய வன்மன று
ருவாசன் கோதமன் வசிட்டன். (உ

இன்னபன் முனிவர் யாவரு மெழுந்தங் கிமையமால் வரைத்
தடஞ்சார்ந்தா, ரெந்நில வரைப்பி விடனலனன்றி யெய்தினர்
யாதவ ரெதனல், உன்னிநாம் வருந்தி யுருற்றிய தவங்க ளொன்
றுபத் தாயிரமாக, மன்னுதற் குரிய வளவன மொன்றை மருவி
ட னலமென மதித்தே. (உகக)

என்னரு முனிவரிவ்வழி யிருப்ப வேழிசை யாழிசை யெழுப்பிப், பண்ணெலாஞ் சொரிந்து மணமெலா முருக்கி வாரப் பதோர் முனிவரப் பார்த்துக், கண்ணெலாய் களிநீர் சொரிந்தன ராகக் கடவுண்மா முனியெதிர் போற்றி, யண்ணலே யாங்க ளருந்தவம் புரிதற் கமைவரே ரிடமருளென்றார். (உகஎ)

என்றலு மகிழ்ந்தாங் கியாழிசைக் கிறைவ னிசரா சரமெலா மியற்று, மன்றலங் கமல வரா ரடி பரவில் வழுத்து... னை வழுத்திக், குன்றிற கரிந்த வச்சிரன் வைராகக் குரிசில் வாழ் கொழுங்காக் கொழுந்தான, னன்றறி முனிவர்காள் கைசமுன னீப்பப் நடந்தனர் விதிங்க ரடைந்தார். (உகஅ)

பண்டைநான் மறையி னிரையெலா முறையிற் பயில்தரு காலமேன மதியின, மண்டலா கார வதனமெள ளமுத வாரியி னுருவினுண மகிழ்ந்த, தண்டமோ டமுந் குண்டிகை யொருபாற் றயங்கிடத் தறையிற் றுலாங்க, முண்டகா சனத்திற் கொலு விருந்தருளு மொருதிசாட கிருகர முகிழ்ந்தார். (உகக)

வணங்குமா தவரை மலரய னோக்கி வந்தவா றியாதென வகுப்ப, வுணங்கிமா தவங்கள் சிறிதுமுற் றிடுமா முயர்தரு தவப்பய னுகப், பணங்கொளா பரணா மதித்தக மகிழ்ந்து பரகதிப் பொருட்டினைப் பயப்பற, கிணங்குமோர் தலமீ யெமக்கருள் புரிவா னெய்தின மின்றென்றார். (உஉ0)

கூட்டமார் முனிவர் மொழியெலாஞ் செவியிற் குறுகுமுன மலரில்வாழ் குழகன, நீட்டமார் குசையி னேமியொன் றளித்து நிலத்திடைப் படர்தர விடுத்தே, யோட்டமா யிதுசென் றுறுமிடந் தவத்திற் குற்றதா நைமிச வனமாங், தேட்டமா யவணிற் செப்தப விரதஞ் செய்திடச் சிறக்குமென் றுரைத்தான். ()

வேறு.

வேதத்தா னருளல் கண்ட வித்தக முனிவ ரனேனேன்
பாதத்தா மரைகள் போற்றிப் படர்தரு நேமி கண்டு
சீதத்தார் வனத்திற் சென்றே சிவபிரா னிருந்தாளென்ற
போதத்தால் விளங்காநின்ற போதத்தாற் றவத்தினின்றார். ()

பெய்யுநீர் மழைக்காலத்திற் பெரும்பனிக் காலந்தனனிற்
றுய்யநீர்த் துறையுணின்றுஞ் சுடரெரி கிரணம்வீசும்
வெய்யநீர்க் காலந்தனனில் விளங்கெரி நாப்பணின்றுஞ்
செய்யநீர்த் தவங்களெல்லாஞ் செய்பவ ரொருசாரெல்லாம். ()

ஒற்றைக்கால் விரலினூன்றி யொற்றைக்கால் குறங்கினேற்றி
மற்றைக்கை யிரண்டுங்கூப்பி மலர்விழி கதிர்மேல் வைத்துச்
சுற்றக்கோ ளறுத்தமுன்னஞ் சூழதிசை யாடைகொண்ட
பெற்றத்தாக் கனிதந்நாளும் பெருந்தவம் புரிவாரோர்சார். ()

முற்றறத் துறந்துவிட்ட மோனிய ரொருசார யோகத்
துறவ ரொருசார் வேண்டற் குற்றன மனையாள் செய்ய
நற்றவம் புரிவாரோர்சார் நான்மறைப பொருள்க ளெல்லாந்
தெற்றென விரிப்பாரோர்சார் செவிமடுத் திடுவாரோர்சார. ()

பத்திரக் குசப்பரப்பின பாங்கெலா மோதாவைக
முத்திரக் கனலுமூள முறைதழீஇப் புரோடாசத்தி
னெயத்தலை யவியினவானோர்களோர்ந்தன ருவந்துகொள்ளச்
சத்திர யாகஞ்செய்யுந் தபோதனர் சாலையோர்சார. (௨௨௬)

மூலங்க ளகழ்ந்தெடுப்பார் முன்வினை யகழநெடுப்பார் (ர்
சீலங்கொள் குசைகள் கொய்வார் சிற்றினப நசைகள கொய்யா
சாலங்கொள் தீங்காய் கொள்வார் சற்றெனுந் தீங்காய் கொள்
ளார், காலங்கொள் யோகஞ்செய்வார் கடவுடான் வியோகஞ்
செய்யார். (௨௨௭)

மலனெலா மறுத்தோர் யோக வன்மையாற நிண்மை மேய
புலனெலாம் புனிதவாறு போர்ந்தன புரியு மென்றுற
பலனெலாம் படைத்த சீயம் பகடுபு லேனமாதி
நலனெலாந் தழூஉந் தொழும்பி னடப்பவென் றறைதலென்னே.

தருவடி யுடைகணல்குந் தறிகளாந் தருவினும்பர்
மருவடி யுணுக்கணல்கு மடபபள்ளி யாகுங்கூர்ச்சஞ்
சருவடி பயிர்களாகுந் தாபதர்க் கிறைவன செய்ய
திருவடித் தியானநாளுந் திருந்துவே ளாண்மை யாமால். ()

அவந்தரும் புலன்கள்வீசி யனுதின மரிதினூற்றுந
தவந்திகழ் விலைப்பொன் முன்னர்த் தந்துபின் துரியாதீத
சிவந்தோனி வினாங்காமின்ற வித்தனும் பொருள்கைக் கொண்டு
சிவந்திகழ் களிப்பருஅ செய்தவர் சிறக்குநாளில். (௨௩௰)

குருரமே லெறிந்தாருள்ளங் கோயிலாய்க் குடிமை கொண்டு
வருபமே யுருவேமற்றை யலிலமே யனுவே யான
புருரமே னயனம்பூத்த புராதனன் புராண மெல்லாஞ்
சொருபமே யெடுத்த தேயாஞ் சூதமா முனியாங் குற்றன். ()

அருக்கமில் கேள்விச்சூதன் ஆன்றதுங் குறந்தோரியாரு
மூருக்கிய மனத்தராகி யுவகதெதிர் முகமன் கூறித்
திருக்கினர் பீடநல்கி யருக்கியஞ் சிறப்பிற் பெய்து
மருக்கினர் மலர்கவேலி வந்தனை புரிந்து வாழ்த்தி. (உகூஉ)

கைதவ மயக்கமென்னுங் காரிருள் சீத்துச் செங்கேழ்
பெய்தெழு ஞானமென்னும் பேரருட் சுடரோ போற்றுந்
தூயதவக் கொழுந்தே யெங்கள் சூதமா தவனே நீயிங்
கெய்திய தியாகங்கள் செய்த விருந்தவப் பயனேயென்றார். ()

தவத்தின ரின்னபோறறித் தாழ்ந்தன ராகியுள்ள
முவத்தலுஞ் சூதயோகி யுயாவற யுயரா கினற
சிவத்துறு தவத்திருங்கள் தெரிசனப் பேற்றினாலே
பவத்துடக் ககற்றப்பெற்றேன் பவித்திர ரானே னென்றான் .()

இன்னண நிகழுமேல்லை யிருடியா சூதற்போற்றி
முன்னய முறநின்றாலே மூவறு புராண மெல்லாஞ்
சொன்னயந் தெளியத்தேர்ந்தே தூயமையெய் தினமென்றாலும்
பனனுதற் குளதொனறஃது பணிக்குது மென்னச் சொல்வார்.()

தலமதி லொப்பிலாத தலைமைசேர் தலமா மாயை
மலமறு தீர்த்தந்தம்முண் மகிமைகூர் தீர்த்தம் யாண்டு
நிலைபெறு மூர்த்திதம்மு ணிகரறு மூர்த்தி யின்ன
வலர்தலை யுலகிலெங்க ணமர்ந்தன வறைதி யெனறார். (உகூகூ)

புலப்பகை வென்றா மாற்றம் புராணிக முனிவன் கேட்டங்
குலப்பிலா னந்தமென்னு மூவாக்கடன் மூழ்கி நித்தன்
இலப்பலங் காரமேய செயயதாண் மலரை யுள்ளக்
கலப்பினாற் சிறிதுநேரங் கண்மூடித் தியானஞ் செயதே. ()

கண்மலர் திறந்துயோகர் கமலநோ முகங்கணோக்கி
யொண்மைசே ரறிவிலேலை யொருபொரு ளாகவுன்னி
நுண்மைசேர் வினைக்களீந்தீர் நுந்தக வுள்ளதாலே
யுண்மையா யறிந்தவாற்றி னுரைப்பலென் றுரைக்கலுற்றான். ()

தலங்களித் தங்கண்மூர்த்தி தரணிமே லனந்தங் கோடி
யிலங்குவ விவைகட் கெல்லா மேறறமா யந்தமூன்று
நிலைகொடு திரிகாலத்து நிலங்குவ தம்பை யொன்றே
யலகிலை யுண்மையென்றே யறைந்துவா ளாவிருந்தான். (உகூகூ)

மோனமுற் றவனைநோக்கி முனிவரா பசித்தார்க குண்பான்
வானமுற றமுதம்வார்பப லென்றுபின் வாக்கி லோனை
மானவத் தலததினை மூனறுந் தொருத்தனை வகுததி யெனன
ஞானமுற் றவனுமெல்லாம் வரலாறறி னவில்வதானான். (உசம)

நைமிசச்சருக்கம்முற்றிற்று

மூன்றாவது
நைமிசச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

அத்திரி, கலைக்கோட்டுமுனி, பற்பன், சுகன, ததிமகாமுனி வன், சத்தகூனமுனிவன, சச்சிதானநதன, சமதககினி, சனகன, மாாக்கண்டன, பதஞ்சலி, பிருகு, வியாககிரபாதன, வானமீகன் பிருகி, இரணியவனமன, துருவாசன, கௌதமன், வசிஷ்டன இன்னோரனனமுனிவாகள்யாவரும், இமாலயபருவததகதிலான ருயககூடி மேலவருமாறு யோசிககலாயினா:—“ ஸதல விசே டத்தாலனறித் தாஙகள் கருதியகனமம யாாகரும் நிறைவேறாது; ஆகையால் உயிரும் உடலுமவருநத நாடோறும் புரியுநமமுடை ய தவங்களெல்லாம் ஒனறுபலவாகுமபடி பயனளிககினற பவி த்திர ஆரணியமொனறை நாமெல்லோருந நாடுதல்வேண்டும; அவவனமெஙகுள்ளதோ” எனஎணணமிட்டுக்கொணடிருககையி ல், ஆஙகெழுநதருளிய நாரதமாமுனிவனைக்கண்டு களித்து வண ங்கித் தஙகள மனக்கருத்தைவெளியிடலும், அமமகாமுனிவன, தபோதனர்கள்மேற கருணைசெய்து” நீவிர்யாவரும்உலகமெல லாம் படைத்தருளும் பிரமதேவனிடததிற் சென்று கேண்மின, உஙகள்மனக்கருதது நிறைவேறும்” என்றருளி வானுலகஞ்சார்ந தனன். நாரதமுனியேகலும் முனிவர்யாவரும் பிரமலோகஞ்சோ ந்து கலைமகளுடன் முண்டகாசனத்திற் கொலுவிருந்தருளுமபிதா மகன் சன்னிதியில வணங்கிக்கைகட்டி வாயபுதைத்து நினறனா. இவ்வாறு வணஙகிநின்ற முனிவாகளைப் பிரமன் கருணையுடன்பா ரதது” நீங்கள் வேணடுவதென்னை? உரைமின, அவறறை யெல லாந் தடையினறித் தரச்சித்தமாயிருககினறோம்” எனனலும், மு னிவாகள்களிதது” கடவுளே யாங்கள் செயயுந்தவமும் ஒனறுபல வாயநற்பயனளிக்குந தலமொன்று எஙகளுக்கு அருளல்வேண் டுமென்று வேண்டினர். உடனே பிரமனறுப்பையால் நேமி

யொலியுற்றிய பூமியைச்செல்லுமாறு விடுத்தது "தபோதனர்களே! இச்சக்கரஞ்சென்று எவ்விடத்தில் விழுகின்றதோ அவ்விடமே ஒன்றுபலவாம் பயனளிக்குந் தலமாகும், செல்லுங்கள்" என விடையளித்தனன். முனிவர்களியாவரும் வணங்கி அச்சக்கரத்தின் பின்சென்று அது விழுந்த ஒருவனத்திலே அரியமாதவங்களைச் செய்துவந்தனர். அன்றுதொட்டு அவ்வனம் நைமிசவனமென்னப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவ்வண்ணம் நிகழாநின்றநாளிலொருநாள் சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் வேதசாத்திர புராணமென்னும் நூல்களே உருவெடுத்து வந்தாற்போன்ன உலகமெல்லாம் புகழ்ந்தேத்த வருமாகிய சூதமகாமுனிவர் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியதைக் கண்டு, களித்து, ஆசனமுதலானவை நல்கி உபசரித்து, புகழ்ந்து கூறுவாராயினர் —

சுருக்கமில்கேள்விச் சூதமாமுனிவரே! "உம்மால் யாங்கள் புராணங்களைத்தையுங்கேட்டுக் களிப்புற்றேமாயினும், இன்று ஒன்றுகேட்டறியும் பொருட்டு ஆவல்கொண்டோம், அதுயாதெனில் இப்பூமண்டலத்திலுள்ள தலங்களெல்லாவற்றிலுமென்றும் மிகவுஞ்சிறப்புற்றோங்கிய தலம்யாது? அத்தகையான தீர்த்தங்களும் மூர்த்தியுமெங்குள்ளன?" என்றமுனிவர்கள் முகாரவிந்தங்களைப்புலப்பட என்ற புராணமுனிவன் நோக்கிக்களிப்புற்றுச் சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து வணங்கிச் சொல்லத்தொடங்கினன்

கேளுங்கள், முனிவர்களே! சிறியனாகிய என்னையுமோர் பொருளாகமதித்து அருமையாகிய, வினாக்கள் நல்கினீர், அதற்குத்தக்கவிடைகொடுக்கும் வல்லமையில் லேனாகினும், உங்கள் தெரிசன விசேடத்தால், தெரிந்த அளவு கூறுகின்றனன்; கடல் புடைசூழ்ந்த இப்பூமண்டலத்திற் பாவனமாகிய தலங்களும் தீர்த்தங்களும் மூர்த்திகளும் அளவிறந்தனவாயினும், இம்மூவகையினுஞ்சிறந்து விளங்குவது அம்பைமாநகரமொன்றன்றி வேறு சொல்லுதற்கு இல்லை என்றுரைத்து, மௌனமுற்றனன்.

இவ்வாறுதொகுத்துக்கூறி மௌனமுற்ற சூதமுனிவனை மற்றையமுனிவர்கள் நோக்கி, "ஒருவன் பசிக்கமுதமிருக்கின்றதென்றுரைத்துப் பின்வார்க்காதவனைப்போல் வாளாவிருத்தல் தகுதியோ, தேவரீர் கருணைசெய்து அம்பைமாநகரத்திற் சிறந்த தலவிசேடமும் தீர்த்தமூர்த்திகளின் விசேடங்களும் வகுத்தருள

வேண்டும்மெனப பிரார்த்திக்க, அவையனைத்தையும் சூதமுனிவர் வரலாற்று முறையாற கூறுவாராயினர்.

நைமிசச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

நான்காவது
புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்.

கடியாரு மலரிதழிக் கறபகத்தி னற்சரிதை
படியாரு மனந்தனுக்கும் பல்கோடி யுகஞ் சொலினு
முடியாது முடிவதுவோ மூகையெனு லென்றாலும்
வடியாத நசைதூண்ட வகுக்கின்றேன் கேண்மினோ. (௧)

கைத்திருக்குங் காலத்திற் கயிலையறந் தேடுநர் போற்
பைததசிறு காலினிய பன்னாளும் பழகுநர்போ
லெய்த்தலறு மெவ்வனத்தி லெமையாளு முமையொருபால்
வைத்தவர்வாழ் தலமனைத்தும் வணங்கிவலம் வரநினைந்தே. (௨)

கயிலாயங் காசிநகர் காளத்தி கனகசபை
யெயிலாரூர் திருத்தோணி மாயூர மிடைமருதூ
ரயிலாரு மானைக்காவாம் பலவாம் பதிவணங்கிக்
குயிலாரும் பொழில்சூழ்ந்த கூடனகர் தனையடைந்தேன். (௩)

கதிமணமும பன்னு ளுமைப்புயலுங் கலந்திருக்கு
துதிமணமு மத்தாரோ டுறுகிறகு தோடிதழி
வதிமணமு முன்னாளில் வளராத தேயாத
மதிமணமு மாறாத வைகைநதி நீராடி. (௪)

கானத்தி லெடுத்தணிந்த கலனகற்றிச் சேற்கெண்டை
மீனத்தி னயனிதரு மௌலிதலை மிசையேந்தி
வானத்தி லரசொருவன் மகிழ்ந்தளித்த தெய்வதவி
மானத்திற் கொலுவிருக்கும் வரதனிணை யடிபரவி.

முனையாகி மூவருக்கு மிமையாண்றன் முதமரபின்
னுனையாகி மதனெரிய நுதல்விழித்த முதல் வருக்கோர்
மனையாகி மூதண்டகோடியெலா மல்லுயிர்க்கோ
ரனையாகி நின்றுட மம்புயங்க டலைக்கணித்தேன். (௬)

பொன்னாரு மாலையமும் புயலாரு கோபுரமு
மின்னாரு மிந்திரவி மானத்தின் மீனயனத
தென்னாளும் புடையிருப்பச் சிறந்திருப்பா னழகனைத்து
மிந்நாளு மெந்நாளு மென்னுளம்விட் டகலாவே. (௭)

முத்திக்கு வித்தாகி முளைத்தெழுந்த கடியருளாற்
சித்திக்குஞ் சொக்கேசர் திருவருளி னிலைநாடி
யெத்திக்கும் புகழ்துரியா தீதமெனு மவன் சினனாள்
பத்திக்கு வித்தாகத் தலவாசம் பயில்வுறறேன். (௮

மீதுரியா தீதமெனு மதனைவிட்டு வியன்கவிதைச்
சாதுரிய நெல்லைபுக்குத் தானுநா தனைப் ணிந்து
தாதுரிய குறும்பலவிற் றழைத்தவர்தா ளிணைபரவி
மாதுரியத் தமிழ்முனியை மலையமலை தனில்வணங்கி. (௯)

காலையங்கண் கடனடத்தி யிமையமலைக் கன்னிகையின
மாலையங்க ணளிப்பவரு மாநதியி னிருகரையிற
சோலையங்கத துறைமுழுது நீராடித் தூயவனவா
ழாலயங்கள் பலபோற்றி யம்பைநகர் தனையடைந்தேன். (௰)

நாமாதுந் திருமாது நட்பினரா யாவருக்கு
மாமாறங் கருள்செயலா லறம்பொருளின பமுமல்கக்
காமாரி கழலிணையின் மெய்ப்பத்தி கமழ்தரலாற்
பூமாது புரிதவத்தின் பொலிவெனவே புகழ்ந் தனலை. (௰௧)

கோத்திரத்திற் றலைசிவாந்த கோபுரமுந் திருமதிலும்
நாத்திரத்துப் புலவருக்கு நவிற்றரிய வணிபூத்த
நேத்திரத்து முசசுடரி னிலைவிளங்கு குயிலேசா
சேத்திரத்தை வலஞ்செய்து திருப்பொருநைக கலாசார்ந்தேன்.

பொதியிலே வருகின்ற பொருநையிலே யொருகாலை
விதியிலே மூழ்கினரை வேண்டினரை மேயினரை
மதியிலே நினைத்தரரை நினைத்தாரை மதித்தாரைக்
கதியிலே நிறுத்துமெனி லிதன்பெருமை கழறுவதோ. (௰௩)

கின்னரர்மற் றமரர்களுங் கேசவனு நான்முகனும்
பன்னருமோரோழாம் பவித்திரநன் னீராடி
முன்னைவினை தவிழ்நதகுயி லேசரடி முடிதாங்கித்
தந்நகரஞ் சார்கின்றார் தகைமைகண்டு மிகமகிழ்நதேன். (௰௪)

வேறு.

தேவி சாலி தீபங் காசிபம்
கூவு கோவிலங் கொடுமைபுழு மாறிமற
றாவி பாங்கு வைபாடி பரதனத
தூவி யாலபஞ் சூழந்தகத தேசியே (௰௫)

காசி பேசா மரகதக வனியை
யாசி லாயெரித தாட்கொளு பணணலை
வாசி மூலநகாவிடை வாகனை
பாசி மாலைப பழிச்சு வணஙகியே. (௰௬)

திஙக ளொனறு சிறநதங சிருநதபி
னிஙக ளுறற விசேட மெவறறையுஞ
சஙகை யறறுணா தநதிட வேயொரு
துஙக வேத வியாதனைத தனனியே. (௰௭)

பாத பஙகயம் போறறலும் பண்ணவன்
யாது கணடனை யாஙக ளுறைநதனை
யோத வெனறிட வுறற துரைத்துமே
லாதி யம்பை யுறைநத தறைநதுளேன. (௰௮)

இநத மாநகர்க கெயது சிறப்பெலா
மெநதை கூறென வேணடலு மிநதியப
பநத பாச மறுத்த பராசரன
மைநத ஞஙகண் வழுத்துதன மேயினன. (௰௯)

சூத கேளதல நீததர தளஙகரு
ளாதி மூர்த்தியிம மூனறினு மமபையே
மீது யாநத தெனபபல வேதமு
மோது கினற தொருஙகு துணிநதரோ. (௨௰)

வேறு

தானமே பொழியு மாசைத் தநதிகள் சும்மை தாங்கு
கானமே ரலஙகற பொறறேருட் காவலன வீரசேனன
மானமே லெழுநது போநது வையக மனைத்து நோக்கி
வானமே லெழுநது தோனறு மழுவலான கயிலைச்சாரல. (௨௰௧)

எயதனன் விமான மாங்க ணெழுந்திலா வியல்பு நோககி
கெயதவழ் வடிவேன மனன னிலத்தினி லிரங்கிசசெனறு
செயதவச சங்கயோகி செய்யதாண மலர்கள் சூடித்
துயதவ விமானஞ்செல்லாச் சூழச்சியெற கருடியெனறான்.(௨௰௨)

என்றது *முனிவன் வேதநேதே யிறையவன் கயிலை யின்கண்
மன்றலங் கமலத்தோனு மான்முத லெவரும பாதங்
கனறிட நடந்து செல்லுங் காரண மறியாயபோலும்
செனறனை மானமேறிச சிவவப ராதஞ் செய்தாய. (உ௩)

வெயயதா ரகமெலலாம வீழநதனை செல்வா யென்ன
மெய்யெலா நடுங்கிப் பூமேல் வீழ்ந்தக மயங்கி வேதன்
செய்பலா நனைமை தீமை தேறறிலேன் சிறியேன் நீயே
ஊயனே யுய்யுமாறெற் கருளனின கடனை யெனறே. (உ௪)

மாதவன பாத நோக்கி வீழ்ந்தனன் வணங்கா நின்ற
போதவன வதனநோக்கிப் பொருவிலாச் சங்கயோகி
ஆதவன் கிரணங் கணட வந்தகா ரங்கள்போல
ஓதவன் பாவநீக்கு மொருவழி யுரைப்பானுகி. (உ௫)

கோகில புரமென்றோதுங் கோகிலத் தலத்தின் வண்மை
பாகிய னித்தகன்மை பவித்திர மாதி செமமை
யாகிய தானைதனை கேக லாடலபோற றிடலசெய விதநே
யோகிய ர்க் கரியமோக்கத் துறறிடப் புரிநதானஃதால். (உ௬)

மாதவச் சஙகயோகி வழுத்திய கதையாமிஃதைப்
பேதமில் சுகாக்குச் சொறறேன பினபுனக் களித்தேனென்று
நீடிமாா தலசீர்மாத்தி நிகழ்தரு விசேட மெல்லாங்
காதலா லெனைகைநெலலிக கனியெனக காட்டினுனல். (உஎ)

ஒருபத்தெட் டாம்புராணத் துயர்சைவம் பொருளை மானமியத்
திருபத்து மூன்றுதொட்டு முப்பத்தொனறிறுதியாக
வருபத்திச் சரிதமமமை மானகர்க் குரித்தாமெனறு
குருபத்திச் சூதனெல்லாங் கூறுதன மேயினுனல். (உஅ)

புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

நான்காவது
புராணவரலாற்றுச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

தபோதனர்களே! பரிமளம் வீசுகின்ற கொன்றை மாலையைத்தரித்தருளிய சிவபிரான புண்ணிய சரித்திரங்கள் ஆதிசேடனுலும் புகலுதற்கடங்குவதன்றுனல், மூடையாகியயான்

யெவ்வாறு சொல்வேன்; அவாவசத்தனாகி யெட்டினமட்டுஞ் சி
றிது கூறுகின்றேன் கேட்டருள்வீராக".

கைப்பொருளுள்ள காலத்திலே நிலைதேடுகின்ற
வர்களைப்போல சிறுவயதிலேயே கற்கவேண்டுமெனு நூல்களைக்க
ற்போர்களைப்போல யௌவனத்திலேயே இத்தராதலத்திலுள்ள
சிவாலயங்களை முழுவதுந் தெரிசனஞ் செய்யவேண்டும் எனயா
ன் சங்கற்பஞ்செய்து திருக்கயிலாயம், காளத்தி முதலான திவ்
விய க்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசித்து பூவலங்கொண்டு மதுரையில்
சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கிச்சிலநாள் அங்குத்தலவாசமு
ஞ்செய்து, அப்பால் திருநெல்லை குற்றால முதலிய ஸ்தலங்களைக்
கண்டு சேவித்துப் பொதிகையினமேவி அகத்தியமா முனிவரைச
சேவித்து அன்றிரவு அவ்விடத்திற்றங்கி, மறுநாட்காலையிற்பொ
ருநைநதித் துறைதோறு நீராடி இருகரைகளிலுமுள்ள சிவாலய
ங்கண் முழுவதுந் தெரிசித்துக் கடைசியாய நாமாதுந் திருமாது
நட்புற்று வாழ்கின்ற அம்பைமாநகரத்திற் பொருநை நதிக்கரை
யிடஞ் சார்ந்தேன்.

அவ்விடத்தில், திருமால், பிரமன் முதற்றேவர்கள், முனிவர்
கள், மற்றுமுள்ளபுனிதர்கள் யாவருந் தங்கடங்கள் மனைவியருட
ன் களிப்புற்றங்குள்ள தேவிதீர்த்தம், சாலாதீர்த்தம், தீபதீர்த்த
ம், காசிபதீர்த்தம், கோகிலதீர்த்தம், புழுமாறிதீர்த்தம், குண்ட
தீர்த்தம், என்கின்ற எழுவகைத்தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து
தங்கள் தங்கள் நகரஞ்சார்தல் கண்டு களிப்படைந்தேன்; உட
னே சென்று அவ்வெழுவகை தீர்த்தத்திலும் நீராடி அடு
த்து விளங்குகின்ற சுவர்ணவிமானங்கள் சூழ்ந்த கோயில்
வலங்கொண்டு சென்று சுவாமி காசிபேசுரர், மரகதாம்பிகை, எ
ரிததாட்கொண்டவரதர், திருமூலநாதர், புருடோத்தமர் இவர்க
ளை வணங்கிப் பிரசாதமும்பெற்று ஒருமாதம் அங்குத்தலவாசமு
ற்று, இங்குள்ள தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களை ஐயந்திரிப
ற உணரநினைந்து, எனகுருநாதராகிய வியாசபகவானை யடைந்து
வணங்கி வினவலும் அப்பொருந்தகை முனிவன் சொல்லலாயி
னன்—"சூதனே, ஆதிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழ
ற்றி அரசுபுரிந்த வீரசேனமகாராஜனொருநாள் எங்குந்தடையின்
றிச் சஞ்சரிக்கவல்ல தன்னோர் விமானத்தில் ஆரோகணித்துப் பூ
லோகமெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்துக் கயிலையங்கிரிச்சாரலையடை
தலும் விமானம் மேற்செல்லாது தடைபட்டு நிற்றலைத்தெரிந்து

திழிக்கிட்டுக்கீழிறங்கி, அங்கு நீட்டையிலிருந்த சங்கயோகியை வணங்கிக்கேட்க, அம்முனிவன், அரசனே யிதுசிவபிரான வீற்றிருக்குங்கைலையங்கிரியென்று தெரிந்திலையோ விஷ்ணு, பிரமாதியரும் தங்கள் தங்கள் கால்கள் நோவ நடந்துவந்து தெரிசனை செய்து போவார்கள். இவ்வாறிருக்க விமானம் தடைபட்டதேதென்று சற்றும் அச்சமில்லாமற் கேட்கின்றாய்; இனிநரகமெல்லாம் உனக்கே உரிமையாகச்செய்து கொண்டாய்; சிவஅபராதியுமானாய்; எனக்கூறினன். இவ்வசனங்களைக்கேட்ட அரசன், நடுநடுங்கி மீண்டும் அம்முனிவனை வணங்கி, இவ்வபராதம் நீங்குமாறு அடியேனுக்கு ஓர் நல்வழிகாட்டியருளவேண்டுமென, சங்கயோகிஅவ்வரசனை அம்பைமாநகரத்திலழைத்துச்சென்று ஏழுவகைதீர்த்தத்திலும் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்வித்து, சுவாமிகாசிபவரதா மரகதாம்பிகை, எரித்தாட்கொண்டகடவுள்—இவர்கள் சந்நிதிவணங்கச்செய்து மான்மியங்களும் வரன்முறையுரைத்து சிவ அபராதமுதலான பாவங்களும் நீங்குமாறு செய்தான்.

மேற்புகன்ற சங்கையோகி வீரசேனமகாராஜனுக்குக்கூறிய அம்பைமான்மியத்தை இன்றுனக்குச் சொல்லினேன். என்று தலம், தீர்த்தம் மூர்த்தி இவைகளின் விசேடமெல்லாம் உள்ளங்கைநெல்லிக் கனிபோல் விளங்க எனக்கு உரைத்தான்.

முனிவர்களே! பதினெண்புராணத்திலொன்றாகிய சைவபுராணம், தாம்பிரவருணிமாகாத்மியத்தில் அத்தியாயம் இருபத்து மூன்றுமுதல் முப்பத்தொன்றுவரை யுள்ள ஒன்பது அத்தியாயங்களும் இவ்வம்பைமான்மியத்தையே கூறுகின்றன என்று சூதமுனிவர் மேற்கூறலாயினார்.

புராணவரலாற்றுச்சருக்கவசனசசுருக்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது
தலவிசேடச்சருக்கம்.

கரிய மாயனோ டயனிவர் புகழ்வது கருதப்
பெரிய தாகிய வினைத்தொட ரறுப்பது பேசற்
குரிய நாவினுங் கருத்தினு மினிப்பதங் குற்றோர்க்
குரிய நாற்கதி யளிப்பதவ் வம்பைமா தலமே. (௧)

எண்ணும் யாவையு மீவது மெவ்வகை யறனும்
பண்ணுங் காற்பல னளிப்பதும் பவக்கொடு வினையை
நண்ணுங் காலத்திற் றொலைப்பது நயந்தெதி ரோக்கக்
கண்ணுற் றோர்க்குவீ டளிப்பதுங் காசிப தலமே. (௨)

அம்பை மாதலங் கேட்டவ ரமரர்கோ னவா
ரம்பை மாதலமெண் ணினோ ரயன்பதி யடைவா
ரம்பை மாதலஞ் சொல்லினோ ரரவணை யமர்வா
ரம்பை மாதலம் வாழ்பவ ரரன்கதி யடைவார். (௩)

இந்த மாதலத் தொருகண மிருப்பவர் தமக்கு
மெந்த மாதவப் பயன்களு மினிதினெய் துறுமே
யிந்த மாதலத் தனுதின மிருப்பவர் பெருமை
யெந்த வாறியா னியம்புவ னியாவர்க்கு மரிதே. (௪)

சந்த வார்முலை மரகதத் தையல்பால் விளங்கு
மெந்தை யாரவன் விளங்கலா லவனுறு மெவருங்
கந்த மார்மலர்க் கற்பகக் கானவா னகமு
மந்த மாலயன் பதங்களு மணுவினுங் கணியார். (௫)

மல்லெ லாந்தருங் கடலெலாம் வளைந்தமா னிலத்தி
னெல்லெ லாந்தரு தலமெலா நற்றவ நாளு
மெல்லெ லாங்கெட நோற்றவர் தாமுமத் தலத்துப்
புல்லெ லாம்பெறுங் கதியினிற் சிறிதெனும் புகுதார். (௬)

பந்தித் தாரணி வேதங்க ணீடுமுன் பனிக்கூ
ரந்தித் தண்கதிர் வெங்கதிர் பிறக்குமு னமல
நந்திக கணனுத னாரணற் படைக்குமு னளினத்
துந்திக் கண்விதி யுதிக்குமு னுள்ளதத் தலமே. (௭)

சீலங் கண்டது தெய்வதங் கண்டது சிவனார்
கோலங் கண்டது மூவிரண் டாயகு ரோச
சாலங் கண்டது சதுர்யுக மளவில தான
காலங் கண்டது காணவுங் கதிப்பதித் தலமே. (௮)

தோணி போன்றது பவக்கடல் கடத்தலிற் றுங்கு
மேணி போன்றது வான்கதி யேற்றலி னிறைவன்
காணி போன்றது வசிப்பதிற் காசினித் தேர்க்கச்
சாணி போன்றதுங் கமலமா ரம்பைமா தலமே. (௯)

அஞ்சம் போன்றது நலம்பகுத் தருளலிற கரிய
மஞ்சம் போன்றது மனனுயி ரோமபலின் மலராத
கஞ்சம் போனறது திருமக ளுறைதலிற கறபி
னெஞ்சம போனறது நேர்மைகூ ரத்தல நிமலம். (௰)

வேறு

தணியாத கோபர்களுந் தாராத லோபர்களுந் தவள வெணணீ
றணியாத பேயர்களு மாறாத நோயர்களு மர்றைக் காளாய
பணியாத பாவர்களும படியாத நாவர்களும் பரமன றன்னை
மணியா தினமதாணியெனு மத்தலந்தி லுறுவாரேல வாரே று
நாவார். (௰க)

ஆகமங்கள் கற்றாலு மதன்வழியே யுறறாலு மளவி லாத,
யோகமகம் புரிநதாலு முயாதவஙக ளிருநதாலு முணவற றாலு
ம், போகமய லவித்தாலும் புகழமரபி லுதிததாலும புவியாள்
டாலும், பாகமர கதமணியார் பயிலிடததுப பயிலாகா
யாவர் தாமே. (௰உ)

கமலையிலே யிறந்தாலுங் கலையிலே யிறந்தாலுங் களவு
செயது, பமலையிலே யிறநதாலும் பசியனுஙக விறந்தாலும
படுநோ யாலே, வெமமையிலே யிறந்தாலும வேறுவிதத் திற
நதாலும் வேதங கூறு, மம்மையிலே யிறநதாக ளரனகயிலை
சிறந்தார்க ளளவில ராலம். (௰௩)

கற்பகத்தி லிருப்பவருங் கதிரமதிமண் டலததவருங் கனக
க்குனறப, பொறபகததி லிருப்பவரும போதனக ரிருபபவரு
ம் பொருவின் மாயோ, னறபதத்தி லிருப்பவரு ஞானதலத் தி
ருபபவரு நாதன கைலை, வெற்பகத்தி லிருபபவரு மம்மைநகர்
தனிலிருக்க விருமபு வாரால. (௰௪)

அன்பாலே யகமுருகி யருங்காலை துயிலெழுநதுங கமுதே
போலது, தென்பாலே பெருகிவரு பொருநையிலே நீராடிச் செ
பங்கள் செயதே, யென்பாலே யணியணிநதா ரடிவணங்கி யொ
ருகணமங் கிருக்கப பெற்றா, முன்பாலே யிருவர்தொழு மூவா
த பெருங்கதியா முத்தி சேர்வார்.

ஒருநாளங் குபவாசத் துடனிருந்து குயிலேச ருபய பாதத,
திருநாள மலர்பணிவார் சிவபெருமா னுருவணிவார் சிநதைகூர்ந்
தங், கிருநாளு முபவாசத் துடனிருந்தே யெரித்தாட்கொள் ளி

லறவுற போறறிற, கருநாளுங் காணுராயக் கண்ணுதலா திரு
மேனி கலப்பா மாதோ. (௰௬)

கோதான மளிப்பவர்கள் கோதானபிறப்பழுந்தா கொழு
மை வாயந்த, பூதான மளிப்பரிதும் பூதான நகருடைவா பொ
ருவில் சொன்ன, மாதான மளிப்பவர்கண் மாதாவின கருப்பணு
கா மறுவில விதது, யாதான மளிப்பவர்கள் யாதானுந துயர
ணுகா ரிமையோ ராவார். (௰௭)

அடியாருக் கததலத்தி லருதொருநா ளளித்தவாக ளளவில்
காலம, படியாருக கரசாகிப பண்ணவாக்குங் கோவாகிப ப
தமைத தோறும், வடியாருரு மேயங்கை யரிபவனுந தெரிபா
வரதன மேய, கடியாருங கயிலையிலே கணததலைவ ராயசசிவ
ததிற கலப்பா ரபபால். (௰௮)

சதகோடி பரிமகஞ்செய பயனபெறுவ ரொருநாளைத தல
வா சததாற், சதகோடி சிவதருமப் பயன்பெறுவ ரிருநாளைத் த
லவா சத்தாற, சதகோடி யறததினயம பெறுவாரக ளிரண
டொருநாட் டலவா சத்தாற், சதகோடி சதுர்யுகஙகள் சிவதல
த்தில் வாழ்வாரித் தலத்தில் வாழ்வார். (௰௯)

மானவரி நயனியெனு மதிதிமுனர்ப் பயந்தெடுத்த வலா
ரியென்பான, றானவரை வதைபுரிவான கருணைமிகு பொருநை
யிரு தாள்க ளுன்னி, ஞானவழி தவமுஞற்றிக் கருததுமுறறி
வானவர்கோ னலமுங் கண்டா, னீனவழி வரும்பிறவிக கடலை
கடந்தா னவண்பெருமை யிசைப்பார யாரே. (௨௰)

காசிபருமவசுமனுங் கதிர்குலததி லுதித்தவிரு காளையோ
ருந,தேசிலகோ விப்பிரனும பிரமோத ஞெடரிய சிவசன மாவு,
மாசிலா சியற்றியவோ ரிறையவனும் பெரிதுமக மாறறலோடு,
பேசினிய தவம்புரிந்து பேறுபெற்ற ரததலத்தின பெருமை
யாலே. (௨௧)

கற்றவத்தீர் கோகிலமு மத்தலத்தி லுதித்ததனுன ஞான
மேவிப், பற்றவித்த படிவருக்கு மரிதான பரமசிவ பதியை மே
வுள், பெறறதெனி லவணிருந்து மகமபுரிநதா தவம்புரிந்தாச
பிறைய ணிந்தாக், குறறதிருப பணிகளசெயதா ருயர்கதிமே
விருப்பரொனு முனாவேண் டாமால, (௨௨)

யளபபரிய குபினகரத் தலமகிமை சேடனுக்கு மனந்திறு ன்னி, டளபபரியதெனச்சூத முனியுளாப்ப முனிவரொலா மக னைக கூப்பித, தளபபரிய வயன்மாய னறியாத தனிமுதலேத தா ழ்ந்து போறறிக, குளப்பரிசி னனினமொழித் தவசசூதன மு கநோக்கிக கூறுவாரால். (உ௬)

திருககாசி பெசுரத்தின றலமகிமை செவிமடுத்தேந தெவி ட்டா வினபப, பெருக்காழந்தே மிம்மையொடு மறுமையெறு மபேற னைத்தும பெறறேமேனு, மிருககாதி புகழ்நீரந்த மகி மையெலாங கேட்சமன மிசைந்தேமெனன, வுருககாறு படவு ருக்கு ககினமொழிக் கொருசூத னுமைபப தானுன. (௩)

தலவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

திருமால்முதலிய சகலதேவர்களாலுந் துதிக்கப பட்டது ம், கன்மபாசத்தை யறுக்கத்தககதும, பேசியநாவிலும எணணி யகருத்திலும் இனிக்கத்தககதும், தெரிசனை செயயச் சிவகதிதரத் தககதும, அபீஷடமெல்லாங கொடுககத்தக்கதும், ஏதேனுமோ ரறஞ்செய்யுங காலத்திலேயே அதனை பயனுறஅளிப்பதும, அவவ ம்மைமா தலமேயாம்.

அன்றியும் அத்தலத்தின் பெயா கேட்டவர் தேவராவார்; மனதி ல் நினைத்தோர் பிரமனுவாா; வாக்கினுலுச்சரித்தோா விஷ்ணு வாவார், அத்தலத்திலேயே வாழபவர் சிவகதிக்குரியராவா இத தலத்திலொரு கணப்பொழுது வசிப்பவா எவவகைபபட்ட த போபலன்களு மினிதினெயதுவாராயின, இத்தலத்திலேயே வசி ப்பவர்கள் பெருமைமுழுதும் யானெவ்வாறு சொல்வேன. அத் தலத்தில் வசிப்பவர் விண்ணுலகம், வைகுண்டம் சத்தியலோகம் முதலான பதவிகளையும் சற்றும விரும்பார். அளவறறதவத்துய ர்நத முனிவர்களும், இத்தலத்தில் மூளைத்தெழுந்தபுற்களாஅடையு ங் கதிகூட அடையார்கள். இத்தலம் வேதங்கள் சநதிரசூரியாக ள திருமால பிரமன இவர்களினும பழைமையானது; நலமெலா ஞ் சிறக்கப்பெற்றது. தெய்வத்தனமையுள்ளது. சிவபெருமான் திருவிளையாடற கோலததால மேனமையுற்றது; ஐநது குரோச விசாலமுள்ளது, சதுாயுகம பலகண்டது, அழிவில்லாதது, பவக்

கடல் கடத்தலிற்றோணிபோன்றது, வான்கதியேறுதலில் ஏணி
போன்றது, சிவபெருமானுக்குறைவிடமாயது, பூமியாகிய தேரு
க்கு ஓர் அச்சாணிபோன்றது, நலமெல்லாம் பகுத்து அளித்தலி
ல் அன்னமொத்தது, மன்னுயிர்கட்கு நீருண்டகருமேகம்போன்ற
து, திருமகளுக்கோர் தாமரையொத்தது, பரிசுத்தத்தாற் கற்பு
டைய மடவார் உள்ளம்போன்றது.

பூமிதேவி மார்பிலணிந்த பதக்கமெனச்சிறந்துள்ள அத்தல
த்தில் வந்தவர் எப்படிப்பட்ட பாதகராயினுந் தேவராவர்ஸ்ரீமா
ன் கலலிசமேத ஸ்ரீகாசிபேசுரர் எழுந்தருளியிருக்குமித் தலத்தி
லவந்து வாசஞ்செய்யாதவர்கள் வேதாகமங்கள்கூறு அதன் வழி
நடந்தாலும் அருமையான யோகம்முதலியவைகளைச்செய்தாலு
ம், மேற்குலத்திற் பிறந்தாலும் பாவர்களே யாவார்கள்.

இத்தலத்துள் எவ்விடத் திலிறந்தவர்களும் மோக்ஷ
மடைவார்கள், சுவர்க்கம், சந்திரசூரிய மண்டலங்கள், மகாமே
ருசிகொடுமுடி சத்தியலோகம், வைகுந்தம், ஞானபூமி கைலாசம்
முதலான பதவிகளில் வசிப்பவர்களும் இந்தலத்தில் வந்து வசி
க்க விரும்புவார்கள்.

உள்ளன்புடையவராய் வைகறையாமத்திற் பொருநையில
ழுந்தி நீறணிந்து சுவாமி காசிபேசுரப்பெருமானைச்சேவித்து, ஒ
ருகணப்பொழுதேனும் அத்தலத்திருக்கப் பெற்றவர் அழியாத
சிவகதியடைவார்கள். ஒருநாளித்தலத்தில் உபவாசமிருந்து சிவ
பெருமானை வணங்கினோர்கள் சாரூபியபதவியடைவார்கள். இ
ரண்டுநாளுபவாசமிருந்து எரித்தாட்கொண்டபெம்மானை வணங்
கினவர்கள் சாயுச்சியபதவியடைவார்கள் அத்தலத்தில் கோதா
னம் செய்தவர்கள் கேவலமான பிறப்பிலழுந்தார் பூதானஞ்செ
ய்தவர்கள் பிரமலோகமடைவார்கள் சுவர்ணதானஞ்செய்தவர்க
ள் பிறப்பிறப்புஅற்றவராவார்கள். வித்தியாதானம் செய்தவர்
கள் நித்தியானந்த பூதராவார்கள் ஒருநாளித்தலத்தில் வசிப்ப
வர் சதகோடி அஸ்வமேதபலனை யடைவர் இரண்டுநாள் வசிப்ப
வர் சதகோடி சிவதருமப்பயனை அடைவர் மூன்றுநாள்வசிப்பவர்
சதகோடி அறத்தின்பலன் அடைவர் இந்தலத்திலேயே வசிப்ப
வர் சிவலோகத்திலேயே வசிப்போராவர் அன்றியும் இத்தலத்
தின் மகத்துவத்தால் அதிதியும் காசிபமுனிவரும் சூரியகுலத்து
தித்த இரண்டு மன்னவர்களும் ஓர் அந்தணனும் பிரமோதனும் சி
வசன்மாவு மற்றோராசனும் யாகங்களுந் தவங்களுஞ்செய்து மு

னோபீஷ்டம் நிறைவேறப் பெற்றார்கள் அஃதன்றி ஓர்கோகில
மும் இத்தலத்தின் மகத்துவத்தாற் சாபநீங்கி நற்கதிபெற்றது.
இத்தலத்தின் மகிமையெல்லாம், ஆதிசேடனாலும் சொல்லமுடி
யாது என்றால், என்னால் ஆகுமோ என்று சூதமுனி சொன்னதை
க்கேட்டு மற்றையமுனிவர்கள்யாவரும் ஆனந்தவாரிதியில் மூழ்கி
னவர்களாய மற்றைய மகிமைகளையெல்லாம் விரித்துரைத்தருள
வேண்டுமென, சூதமுனிமேற்சொல்லத்தொடங்கினார்.

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஆறாவது.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆதி நாட் டக்கனென்பா னருமைகூர் மகளைக்கொண்ட
சோதி நாயகனை நீத்தது தூயதவ ரிருவர் தேவா
வேதி நாற் புறமுஞ்சூழ வியனமகம் புரிவ தானான (ள்வான்.
கோதி னும் வினை வெள்ளாறு வழிக்கொளும் புனைநோ கொ

இன்னணந் தாதைவேள்வி யியற்றுத லறிந்து தூய
வன்னமென் னடையாள் செல்வா னையனை வணங்கி வேண்ட
முன்னவ னழைத்தி லாதான முன்புக றீமை யென்றே
சொன்னனன் மீண்டு மன்னை துணைவனை வணங்கிக் கூறும்.(௨)

தீயக முடைய ரோனுஞ் சென்மத்தாற் பயந்தா ராலே
நாயக வின்றென்மாட்டி னல்வர மருள்க வென்றாள்
பேயக முடைய ரோனும் பெற்றவர் பிறந்த பெண்க
டாயக மதனிற செலவான றம்முளங் களிக்கு மன்றோ. (௩)

கருவி யங்கூந்தன மாற்றங் கண்ணுதற் பெருமான் கேட்டு
வருவினை யோராது நங்காய மற்றினிச் செல்வா யென்ன
வருவியங் கயிலைநீங்கி யப்புறங் கடந்து தக்கன
மருவிய மகச்சாலைகுண மனககரு திர்ப்பச் சென்றாள். (௪)

சென்றன டாதை முன்னர்ச் சேறலுஞ் சினந்து தக்க
னன்றுனை வளர்த்தே னீசர்க் காயினை யதனு னீயு
முன்றுனை வனுமிங் குற்று மியாமகர் தூய்மை யின்று (ள். (௫)
மின்றுனை யழைப்பித் தாரியா ரோனவநதாய போபோ வென்று

பாதக னுரைத்த மாற்றம் பார்வதி செவியிற் கேளா
வேதகம் வெதும்பத தாயமுன் மேவின ளவளுந தக்கன்
மோதக முனியு மெனறே மூகைய ளாளுள் கண்டு
காதக நீணட கண்ணீா கனதனங் கழுவி யோட. (௬)

அவிாதரு முகம்வா டிற்று னையயோ வென்னை யன்றிச்
சிவனையு மிகழ்ந்தா னிந்தத் தீயவன முகத்தைக் கண்டாற்
கவாதரும் பாவ மெனறே காதற்பற் றறுத்தா ளாகி
இவாதருங கயிலை சென்று ளிறைவர்சன் னிதிமுன நின்றாள். ()

நினறவள் வதன நோக்கி நோாந்தன வறிந்து நிகதன
கனறினன புருா சாபபண் கதுமென வுதித்துச சீறும
வெனறிகொள் வீரன றனை விரைந்துநீ தககன யாகம
பொனறிடப் புரிதி யெனனப போயினன கணஙகள சூழ. (௮)

மறறவ டன்னை நோக்கி வருத்தநம் மொழி கடநத
பெறறிய ளாளு யஃதாற் பெருமபொறை யிமவான செய்த
நற்றவப பலத்தின் பேறாய் நன்மக ளாவா யாக
வுற்றனை யற்ற நோக்கி யுயாமணம் புரிது மெனறன. (௯)

திலாக்கணஞ் சயின்று னின்ன செப்பலுந தேவி யத்தா
வளைக்கண மொருபா னிங்கே ளுறறுவ தெஙஙன சொனன
வளைக்கணே வளர்கா லேனும வநதுவந தருளினுமே
தனைக்கணே மணந்து பாகம் பெறவரு டருதி யென்றாள. (௰)

அந்தரி யுரைத்த மாறறந் தூயவன்கேட் டவவாறே
தந்தன மெனனலோடு சாாசா மனைத்து மீனற
வநதரி யிமயப பாங்கோ ராவித்தா மரையின மீது
வநதரி வணங்குந் தெயவ வனிதையங் குழவி யானாள். (௰௧)

வநதுபாண் முரல வண்டா மறிதிரை கவரி வீசச்
சிந்துநீர்த் துளிக டாங்குஞ் செழுமரைப் பனன மெல்லா
முந்தவாலத் தியேந்த முதுதமிழ மலையம் பெறற
மந்தமா ருதந்தா லாட்ட மாதங்கி வளருங் காலை. (௰௨)

என் மணிக் கோவை வேயந்த மேனியோ டிமவா னந்நாள்
தன் மணித் தாங்க வாவி யெயதினன் றபோ பலத்தால்
விண் மணி தேவர் மௌலி வியன மணி யடியார்க் கெல்லாந்(ன்
*ன் மணி யவளைக் கண்டான் களிததனன றழுவிக் கொண்டா

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

பிறப்பிலே நயனமில்லான் பிறகுகண் பெற்றாற்போலு
மிறப்படு மிலம்பா டுற்றோ னிதிமடுத்தாற்போலு (டான்
மறைக் குலந் தேடிவைத்த மகத்துவப் பொருள்கைக் கொண்
சிறப்புயர் பரமானந்தச் செல்வநா யகனே யானான். (௰௮)

சிவத்தரும் பிரசா தம்மே செல்வமே மாபனைத்து
நிவந்தொளி விளக்க வந்த நிறைந்தமா மதியே யென்றன்
பவந்தொடர் பிணிதவிழ்த்த பசியகல வமுதே யானசெய்
தவந்தொரு பேறே யென்னச் சந்ததம் புகழ்ந்தான் பின்னர். ()

மானய நயன மின்ப மல்கிடக் காதனுக்கு
மேனையங் கரத்து நல்க மேயினை முந்தி மோந்து
தானையந் தொடைமேல் வைத்துத் தன்றனத் தன்பி னூறும்
பானயந் தூட்டிக் கண்ணுட் பாவைபோல் வளர்ப்பதானாள். ()

கன்ன லோரா வண்ண மாகக் கதித்தனள் வளரா நின்ற
வன்னமென் னடையா ளோராநா ளிமாலய னருகி னண்மி
யென்னொரு தாதா யொன்றிங் கிசைப்பதற் கிசைந்தே னென்ன
மன்னவன் குதலைச் செந்தேன் வாக்குதி யென்னச் சொல்வாள்.

தவத்தினா லன்றிமற்றச் சாதனத் தாலே யாவா
சிவத்திணும் பதவி சேராது சிறந்தன ராகை யாலே
பவத்திணும பிணிக ணீப்பப் பசுபதி பதும பாதத்
துவந்திணா தவத்தி னின்றே சுகம்பெற விடைநல் கென்றாள். ()

சுவையருங் குதலை கேட்ட தூயதவத் திமவா னென்ற
னிதயவா லயத்து மேய வினபவா ரிதியே நன்மை
யுதையமா மாறு சொற்று யுறுவதோ முலைப்பா லுற்றஞ்
சிதைவிலா வாயாய பேதைச் சிறுமியாய தவநீ நிற்றல். (௰௯)

பக்குவ முடையை யேனும் பாலைநீ யாத லாலே
தக்கநல் வயதிற் செய்த தகுதியென் றருளி ஞானப்
புகலில் வாழ முதை யின்பப் பூரணா நந்த சோதி
மைக்கணங் கருணை வாழ்வை மடியினமேல் வைத்துக் கொண்
டான் (௨௰)

பற்றுளான் மாற்ற மின்ன பகரலுந் தவஞ்செய் வார்கட்
குற்றுணர் காலம் யாதோ வொருபிரா னருளி னாலே
முற்றுவ முற்றும் வாழநாள் வீண்செயேன் மொழிந்தே னீண்டு
சற்றினித் தரியா துள்ளந் தரவிடை யென்றா ளம்மை. (௨௧)

சிரசெனு ஞான வைராக் கியத்திருஞ் செல்வ மோங்கு
பிரசன்ன வதன நோக்கிப் பேரண்ட கோடி யெல்லாம்
பரசன்னை யிவளா மற்றப் பரவைய னல்ல னென்றே
யரசன்ன முன்னு ளத்தி னுறெனக் கரறே யென்றான். (உஉ)

தந்தைதாய் விடைகொண் டேகித் தபோவனஞ் சார்ந்த தேவி
கந்தமார் முடியின் மீது கரத்துணை முகிழ்த்தங் கேற்றிச்
சிந்தையா லைந்தெழுத்தைச் செபித்தன ளாகி யுள்ளத்
தெந்தையா ரிருதா ளுன்னி யியற்றின டவங்கள் பன்னாள்.(உ௩)

யாகனு டவச்செங் காந்தம் பரனகக் கரும்போ னீரப்ப
வேகமார விடைமேற் சென்று வியன்மலை சார்ந்து நாதன
யோகமா ரமுதே நினற னுயர்தவத தக மகிழ்ந்தாந
தாகமாக் கேட்ட வெல்லாந் தருதுமென றுரைத்தா னையன். ()

ஐயன் செந்தமிழின் மாற்ற மம்பிகை செவிவாய் தேக்கிப்
பையவே கண்மலர்ந்து பசுபதி யிருதா டொட்டுச்
செயய செஞ் சடையீருகத் தெரிசித்துப புளகப் போாவை
மெய யெலாம் போர்த்துத் தீமேன மெழுகென விளகி யுள்ளம்.

புரிதவ நிலையி னீங்கிப் பூசுரர் விடுப்ப வந்த
கரிதரு முரிவை போர்த்த கண்ணுதற கரும்பைச் சூழ்ந்தங்
கரிதரு மயனே டும்ப ராதியர்க் கரிய தான
விரிதரு மலாத்தாள் போறறி வியந்தனள் புகழ்வ தானாள்.(உ௬)

காட்டுவா யுலக மெல்லாங் கதித்திட வினையின வாயப்ப
ஊட்டுவா யூழிநோக்கி யொன்றறத் துடைத்துத் தன்பாற
கூட்டுவாய கூடுகில்லாய குயிலுவாய மீட்டு மாங்க
னாட்டுவா யாடாகிறபாய யறைவதாம் பரிசோ வையா. (உ௭)

பண்ணுளே பயின்றவேத பாரகர் முனிவர் சித்தர்
விண்ணுளே பயின்ற தேவா விரிஞன்மா லிவர்க ளுள்ளத்
தெண்ணுளே யடங்கா தாகு மிறைவனே யென திரண்டு
கண்ணுளே காலமெல்லாங் கலந்துநின் றருள்வாய் போற்றி. ()

மன்மத தகனா போற்றி மழுவலாய் வரதா போற்றி
பொன்மலை வில்லி போறறி புங்கவ புனிதா போற்றி
தனமய முலகமெல்லாந் தழைத்தநின் மலனே போற்றி
யென்மண வாளா போற்றி யீசனே போற்றி யென்றே. (உ௯)

இத்தகை யிமவா னங்கை யெந்தைநா யகனைப்போற்றி
நித்தமெம் பிழைக ளெல்லா நீத்தெனை மனத்திற் கொண்டே
யத்தமு மருடி யென்ன வையனு நானே நின்னை
யித்தலை மணந்து பாக மீதுமென் றேக லுற்றான். (௧௨)

ஏகினு னுனை யிங்கணெய்திட வழைத்துச் சொல்வான்
பாகினன் மனத்தைப் பின்னர் படர்தர விடுத்தா ளேனும்
போகினு டாதைக் கெல்லாம புகன்றன ளவனு மீசுப
பாகினுன மனத்திற கேறறு மணி யெலாம புதுகக லுற்றான.()

மனைநகா விளகக லுற்றான மணியொளிர பநத ரிட்டான
றனை நிகர் கிளைஞருக்குந் தபோதனா தமக்கு மறறக
கனைகட லுலகங காக்குங் காவலர் தமக்கு மோலை (தான.
புனைதர விடுத்தான வேண்டும் பொருளெலாங குவிததல செய

கடி கொண்ட கயிலைக் குன்றக கற்பகத் தருமேற் காமக் (ள
கொடி கொணடு படரு மந்தக் கோலங்கா ணங் குறுவே னென
மடி கொணட தரங்கமேல வாரிதி குளித்த வெய்யோன
படி கொண்டு வணங்கக் கீழ்பாற் படாந்தன னுதயஞ் செய்தான.

தருவள ரிமைய வள்ளல் தபோதனர் தம்மைப் போற்றி
மருகனை யழைக்க வென்ன மற்றவர் கயிலை சார்ந்து
கருணைநா யகனையேத்திக் கழறலுங் கடவு ளுதன் (வான்.
திருவுள மகிழ்ந்து செல்வான் செங்கண்மால் விடைமேற்கொள்

கொள்ளலுங் குறுத்தாட் பூதக குழுவினா தலைவா சத்தி
வெள்ளமோ டாகமாதி வேதமு மூன்ற தாசசொ
றளளரும் பதவி யோருஞ் சதாசிவ மாதி யோரு
மௌளரு மூர்த்தி யாவோ ரிருவரோ டொருவா மறறோர் (௧௫)

கின்னர ரியக்கர் சித்தர் கிதகந் தருவ ரின்ன
துன்னுவா னவர்க ளாசை சூழ்பவ ரூரக வேந்தா
பனனுதா னவ ரரக்கர் பண்ணவா படிவ ரோனே
யின்னுயி ருடம்பெடுத்தா ரியாவரு திரண்டு மொய்த்தார்.(௧௬)

ஊர்வன முதல வெல்லா மொருவழி நெருங்கி மொயதத
கார்கெழு மிடறரு ணியாாக்குங கருணையங் கடைக்க ணலகி
யேர்தரு விடைமே லூாந்தங் கிமையமால் வரைக்கட் சென்றான்
பார்முத லுலக மெல்லாம் படாநதன நிறைநத வாஙகண.(௧௭)

இறையெழுந் தருளனோக்கி யிமாலய னெதிரசென் றேத்தி
நறை மலர் மணத்தின் பந்தர் நாப்பணா சனந திருத்தி
முறை முறை பூசை நல்கி மொய்த்தவா ருயிர்கட் கெல்லா
முறை விடங காட்டி நலல வோரைவந் துற்றதென்ன. (௩௮)

அழகினுக் கழகு செவ்வா ராஙகென வமுத னூட்கங்
கிழைபல திருத்தி நாதனிடததுவந் திருக்கச் செய்தார்
பழமறை முதல்வி யாய பராசத்தி யாங்க ணெய்தித
தழைமணி மாலை யொன்று தையலாட் கீந்தா ளந்நாள். (௩௯)

மணறலங கமலத் தோனுல் வகுததருளுயிராக ளெலலா
மினறுநின மணததினுக விமமலை நெருஙக லாலே
தெனறிசை யுயர்நத மறறு வடதிசை சிதையத தாழநத
வெனறச ரீரிவானத் தெழுநதன விறைவன கேட்டான். (௪௰)

சனனிதி வணங்கி நின்ற தமிழ்முனி வானை நோக்கி
யினனிலம வடபாற றாழந்த விதைசசமன செயய வலலா
ருனனிடி லுனனை யனறி யொருவாமற றிலலை யாலே
பனனியு நீயுநதெனபாற படாகவென் றுரைததா னையன. (௪௧)

மத மலை யுரிததா னின்ன வழுததலுங் கலச யோனி
பத மலா பழிசசி நினறன பரிணயக கோலங காணக
குது கல முடையேன் செயத கோதெனோ போதி யெனறு
யிது மணம் பினனாக காண வெயதுமோ வீச வெனறான். (௪௨)

குமபசம பவசதா னின்ன கூறலுங் குழகன கேட்டு
வெமபிடேன முனிவ நீதான் மேவிய பொதியச சாரபி
னமபெரு மணககோலததை நலம்பெறக் காட்டு கிறபா
மிம்பராா வருதத நீஙக வேகுதி விரைவி னெனறான. (௪௩)

என்றலுங் களித்துக் கும்ப னிறைவியோ டிறைவற போறறிச
சென்றிட நினையா நிறகத் தேவிமுன் சத்தி தநத
மென்றலந தாமந்தன்னை வரமுனிக களித்தா ளஃது
நன்றுலாங் கனனியாகி நானிலம வணங்கிற றம்மா. (௪௪)

ஈஙகிது புதுமை யென்ன யிருடியாங குவநது கொணடு
பாஙகமா மனையா ளோடுநதென்றிசை படாநது சென்றான
தேஙகமழ் தழிவேணிச் சிவபிரா னுமையா ளஙகை
தாங்கிய மணசசாலைக்குண் மனததினுற றரித்து நிறபான். (௪௫)

வேறு.

வானெடுத்த கங்கைவள நிறைந்து மல்கு மதிற்காசி மழுவ
லானை மகிழ்ந்து போற்றித், தேனெடுத்த பாதவஞ்சோ சிகரத்தா
லே தினகரனை வழிமறித்த தீதி லோங்கு, கானெடுத்த விந்த
மலை கடந்து தாழ்த்திக் கனகமலை வளைத்தவனைக் கனிந்து போற்
றி, யூனெடுத்த வுயிர்கட்குலத்தி னுடம்பே யன்றி யுண்ணாத வவு
ணர்வனத் தூடுற்றானால். (௪௬)

உற்றவனை யில்வலன்வா தாபியொன்றி யொருவனை முன
கறி சமைத்தங் குறுவாய்ப் போற்றி, நற்றவனே தானைத்திதி யிந
தகளா னலஞ்சிறக்கப் புசித்தினிது நடவா யென்ன, மற்றவ
னும வல்லரக்கா வஞ்ச மோராது மகிழ்ந்துடனே போய்ப் புசித்தவ
னை வயிறதிற் றீயத்தான, அற்றமுறக் கூவினனுஞ் சாமபற்றா
ளா வாகவெனச் சபித்துவரு மாறு கொண்டான (௪௭)

தாரவந்த கன்னிகையுஞ் சதியும பின்னர்ச் சார்ந்துவரப் ப
லதலமுந் தாழ்ந்து சென்றே, யேர்வந்த காளத்தியிலை யந்திப்போ
ற்றி யெம்மானை யொற்றிநக ரிடத்திலேத்தி, யாரவந்த சடை
முடியெம் மண்ணலாரை யம்மாவி னடியாவி யம்பொன் மேய,
சீர்வந்த வலைநடுவிற் றிருநடஞ்செய் சிற்பரனாப் பொற்பதங்கள்
சிரமேற் கொண்டு. (௪௮)

மணியேர்ந்து காழிநகர் வளைந்து போற்றி மாயூர நாதனையு
மகிழ்ந்து பாடி, யணியேந்து மாரூராணி முன் கண்டே அந்தக
னுக கந்தகனாகக் கடிமை பூண்டு, கணியேந்து மிடைமருதூர்க்
கறப கத்தைக் கண்ணுறக் கருத்துருகக் கசிந்து போற்றிப், ப
ணியேந்து குடந்தை முதற் பலவுங் கண்டு பராபரனை யையாற
திற் பரசிப் போந்தே. (௪௯)

வள்ளமருநெய்த்தானம் வணங்கி யெங்கள் மழுவலனைப்
பெரும்புலியூர் வந்து வேண்டி, வெள்ளைவிடை மழபாடி விள
ங்கு வானை வெண்ணைவ லிருப்பானை வியந்து தாழ்ந்து, தெள்ளு
தமிழ்ச் சிராப்பள்ளித் தேவை நாடித் திருவாமாத் தூரானைச் சி
ந்தை செய்தே, யள்ளிலைவேல் வேள்பழநி யடைந்து வாழ்த்தி
யாப்பனூ ரப்பனடி யணியாக் கொண்டே. (௫௰)

வெண்முத்தி வேகவதி விதியி னாடி விண்ணவர்கோன் வியந்
தளித்த விமானந் தன்னுட் பெண்முத்த மீனயனி பிறங்கும்பா

கப் பேரரசின் ருமரசம் பெரிது வாழ்த்தித், தண்முத்தர் புலவ
ருடன் சார்ந்து நாளுந் தமிழ்விளக்குந் தமிழ்ச் சங்கந் தனைச் சே
வித்துப், பண்முத்தம் பூ[illegible]த்தார் பதத்திற சாத்திப பரங் கு
ன்றத் திருப்பரனைப் பணிந்து போற்றி. (௫௧)

செந்தூரிற் குருபரனைச் சேவை செய்து தேவரெலாம வே
ண்டுதலிற் சிந்தை கூர்ந்து, சந்தூருங் கடல்பருகி மீட்டு நலகி
நாற்கவிதை யுடனயந்து நளினத்தென்றல், வந்தூது நெல்வேலி
வரதர் பாதம் வழிவன்னை யடிசென்னி வனைந்து மானந்த, திருந்து
ருமபுடார்க்கனத்தி லெவக ளன்னை யிடடதிருபபரன் றடபபது
மமிதயவ கொணடே. (௫௨)

பாவையரின் மயினடிப்பப் பசியகிள்ளை பண்ணெடுப்பப்
பொழில் பலத்தின் பரிசு நல்கும, பூவைநகா தனையடைநது பு
துரோடிய பூக்கொய்து மணலி லிங்கம் புதுக்கிக் கைலைக், கோ
வையதி லாவகித்துக் கோட ளுக்கிக கோட்டீச ரெனப்பெயரு
ஙகொடுததுப் போறறித, தேவையுறு வரமனைத்துஞ் செய
யோ னல்கச் சென்னிமிசை தாங்கின ளுயச் சிந்தை கூர்ந்தே. ()

கருமூலம் பிறநதிறந்து கழிவ தான கடல கடப்பக் கமலம
லர் கதித்தோன் முன்னாட். குருமூல மொருயாகங் குயிலா நிற
பக குண்டநடு மண்டெரியிற குருதெழுந்த, திருமூல நாதருக்
குந் தேவியார்க்குந் தென்பாலி னபேடக மமுதுஞ் சேர்த்தி, வ
ருமூல மந்திரத்தான் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து வரம் பெற்றுத் திரிகூ
ட மலைக்கண் வந்தான். (௫௪)

மாலையிலே கடன்கழிதது மனையா ளோடு வனிதையொடங்
கருந்தியங்கண வளர்வ தானன், காலையிலே துயிலெழுந்து நடந்
த கன்னி காலணியி னவமணிகள் கலந்து ராயவ், வேலையிலே க
தித்தெழுந்து விளங்கா நின்ற வித்தாரச் சித்திரையாம் விமலை த
னனைச், சோலையிலே திரிகூடத் தொடரி லாங்கண் டோன்றவெ
ன வப்பொழுதே தொடரா நின்ற. (௫௫)

வற்றாத வடவருவி வருநீராடி வனமதில் சூழ்ந் தாலயத்தி
ன் வாயின் மேவப், பற்றாத வைணவர்க ளுண்ணீ செல்லற்
பாற்றன்று சித்தியெனப் பரமயோகி, நற்றாய்த் துளவணிந்து
நாமந் தீட்டி நாரணவென் றருச்செபித்துக் கோயி னண்ணி,
மற்றொரு மறியாது மணிபோ னின்ற மாலவனை மழுவலனு வனைந்
து போற்றி. (௫௬)

தெக்கணகை லாயமெனச் சிறப்புறு மோங்குஞ் சிவசைலத்
தற்புதனார் திருநதாண் மேவி, முக்களவி னிழலிடத்தே முளைத
தெழுநது மூதண்ட கோடியெலா மீனை யீன்ற, விக்குமொழி
யுலகன்னை யிடத்துமேய வெம்மானின செம்மலர்த்தாட் சே
வலபூண்டு, பக்கவுறு மனைவியொடும் பாலையொடும் பரிய த
மிழ வளாக்கூடம் படாநதா னப்பால். (ருஎ)

அத்தடத்தின முளைத்தெழுந்த வனக லிங்கத் தடிபரசிய பா
மாலை யணிந்து நின்ருன், சித்தமறு மெயஞ்ஞானி செயலே போ
லத தென்றிசையும வடதிசையுஞ செவ்வேயாகி, யொத்துயா
தாறு தமிழமுனி யோங்க னங்கை யொருபரமன் மணக்கோல மு
னனி யுன்னி, நத்தியநதக திசை நோககி நயனம வைதது
கைமனை யோடவணே வாழு நாளில். (ருஅ)

அமலைநதரூந தாராகி யரிவை யாகி யமபுவியில வந்து தித்த
வமுத மன்னாள், செம்மைதரு குறுமுனிவன றிருமுன செனறு
செநதமிழின முனிவரகே மேய பாவ, மிமமைமயிலே மும்மையி
லே யியற்றி னுரு மெண்ணி னினைத் திடவுண்ண வெயத வீழ,
வெம்மையறு வாடலனறி விதியின மூழக விதேக முததி தலை
டைய வேணடு மெனமோ. (ருகூ)

முனனுளிற் பராசதது முறிய குனற மொயகுழறமேகோர் மா
லையென மொழிநதங கீநதாள, பினனுளி லவணினசுருப பிர
சாதமமாயப பெரிதருளப் பீடுபெறு மேபதை யாகித, தெனனு
டடி னின்னேடு சிறநது வந்து தெனமலையி னிலகூடஞ சேரப
பெறறே, னிநநாளி னதிவடிவா யிலஙகு தறகே யெனக்குவி
டை நலகவென வியமபி னுளால். (சுய)

இமமொழிக ளமுதமென விருசெவிக்க ணேகுதலுங குறுமு
னிவ னெழுநது போறறி, யம்மணிநீ யுலகனைத்து மீனற வாயு
ம யனுதினமு மமுதூட்டி யளிக்கின றுளுஞ, செம்மையிலே
வேண்டுவன வெலலாஞ சோதகிக் திராத வினைதவிழ்த்துச் சிறந
தமுததி, தம்மையுமே தருசத்தி தானு மனறே சாற்றுவதென் றி
ருவுளமபோ றழைக்க வெனறுன். (சுக)

கொழுத்த தமிழ் பழுத்தமுனி குயின்ற சாலைக் கூடத்து
னந்தலையிற் குருத்தெழுந்தே, யெழுத்துமுதற கலைமறைக
ளெல்லாந் தேர்நதோ ரியல்பி னயில் செநதமிழி னியல்பே போ
லுன், கழுத்திடத்துக் கரமடுத்தங் குலகங் காத்த கண்ணுதலோ ரு

யாக்கருளுங் கருணை போது, மழுத்துபவத் தொடக் கறுத்தா
ராளு ஞானத் தணிபோது மொழுக்குநிறை வமல முற்றுள. ()

காமரசங் கடிந்துதவங் கருதிப் போற்றுங் காரணத்தீ ரார
ணத்தீ ரந்தக் கன்னி, தாமரச மாலையிலே சனித்த தாலே தாமி
ரப ரணியெனப்பேர் தழைக்கப் பெற்றுப், பாமரசங் கத்தினா
க்கும் பதவி நல்கும் பலதுறையும பலபெயரும் பரித்தா ளாகி,
நாமரச தீர்த்தம்வமமி ஞானருசெயமி னலந்தருவா மெனத்திரை
வாய நவிற்றல் செய்தே (௬௩)

பாசிமணி மீனல்லி பவள முத்தம பணிலமுகை சுழிவல்லி
பாரதள் வாழை, மூசலவ ஞைமதளிர் முறையே கூந்தன முகந
யனம் வாயிதழ்பன் முழங்கு கண்ட, மாசிறன முந்தியிடை ய
ல்கு லாரோ டாமுழந்தாள் புறந்தாண்மெய யாக நாளும, பே
சினிய பொருந்தமெனும் பெணகிழ நோக்கிப பெரியகடற் செல்
வனகம் மிறங்குற ருளால. (௬௪)

பொதியிலே தலைகொண்டு புணரி புக்க புனிதமாய வழுகொழுகு
பொருநை யெனனு, நதியிலே யெவனேனு நானரு செயவா
நலம்பெறுவா பருவமுறுநா ணீராடிற, கதியிலே நிறுத்துந்து
றை கணக்கி ரூகுங கண்டாலுங் கேட்டாலுங கைலை யெனற
பதியிலே நிலைபபருளுமப பாவனத்திற படாதுறைகள் பறபலவா
ம் பகரக்கேண்மின். (௬௫)

சிதரமே யகத்தியமே சக்கர தீர்த்தந் தெளிகின்ற பாவனவா
மனமாந் தீர்த்த, காதமுறு விகவிநேச நாரசிங்க நல்லநந்தம் வா
ணமொடு நறும்பாஞ் சாலங், காதலருள் சுதர்சனமே வாராக
மமே கமழ்தாம்பி ரவணிமுனி கனணி யோடு, பாதகந்தீர வா
ருணமே பழமையான பாவநா சம்துர்க்கை பாவ நாசம். (௬௬)

கூறுகின்ற வைரமே யாலவாயமுக் கூடல் பஞ்ச வ
டியெனும்போ கொண்ட தீர்த்த, நாறுவயற திருமூல நகரமப்
பா னலம்பரவு மம்பைநகா நளிர்கொ டீர்த்த, மாறுநடுப் பிர
வாகத தமாந் திலஙகு மணகமுறு திருத்தேவி தீர்த்த மண்ணப,
பேறுதவி தருசாலை தீப தீர்த்தம் பேசினிய காசிபமா தீர்த்தம பி
னனர். (௬௭)

கிருமிகரங் கோகிலமா தீர்த்தங் கிழ்பாற் கிளர்ந்தெழுநது
பொங்குபெயா கோடி தீர்த்தந, திருவாணே சுரமாதி வராக
தீர்த்தந திகழசோமஞ் சாவமொடு காஞ்சி தீர்த்தம, வருவராக

ஞ்சரசு பதியாந் தீர்த்த மற்றவொரு கணுவனார் வாமார் தீர்த்
தங், கருவாரூ தயவொழித்துக் கடவுணோ தத்தி காட்ட வல
ல திருச்சுழியாங் கழறக் கேண்மினே. (௬௮)

களிர்கொடினை வேழந்தி நாசவாறு நறசிந்து பால்கலியா
நவிலு மாறே, டொளிர்சாலி நதியோடா குற்றகோனை யுந்து
மணி முத்தநதி யிவைக ளொன்றாயக், களியுடனே கலக்கின்ற
துறையிற கறறோ கருத்திருவஞ்சுழியாக் கழல்வ ரப்பால,
தெளிவளஞ்சோ சீதராம தீர்த்தம் பின்னாத் திகழ்கின்ற சந்தி
திரநற தீர்த்தமாமே. ( )

வாசித்த தீர்த்தமொடு மௌன தீர்த்த மாண்டவியஞ் ச
நதிரனார் வானர் தீர்த்தந், திரவிருடி தாககையொடு சோம தீ
ர்த்தந் தெளிகின்ற புனுகஞ் சேதரம்மே, சருவமொடு கங்கை
யுரோ மேச தீர்த்தந் தனிவிகருந் தருவாச தீர்த்தஞ் சார்ந்த,
சாமருவுங் கோதண்டங் காண்டீபமமே கருத்துதவு மாதவப்பே
ர் கழறு தீர்த்தம். (௭௰)

கதியாதி விசுவேசங் காந்தா வம்மே கனசங்க மந்திரேச தீ
ர்த்தங் காவாா, பதியான தேவேந்திர தீர்த்தம் பாரிற பவித்தி
ரமா வுருக்திரபபேர் படைத்த தீர்த்த, நதியாரு மகவினீச ஞான
பாத நறறுருக்கை யுருமலையா நவிலு தீர்த்தந், திரிசினி வாசமெ
னச செப்பு தீர்த்தம சிறந்த சிநதாபூர் துறைப்போ செழித்த தீர்த்
தம். (௭௧)

தழுவுந்துட்ட மிருடியொடு சடாயு தீர்த்தஞ் சார்ந்த பிதிர் தீர்
த்தம்பி ரதிசமபூரணங், கழுவுபவம புன்னாகங் கோமுகையயே
கனராஜ விலவேசா கமமூ தீர்த்தஞ், செழுகோதா வரியொடு மு
க கூட தீர்த்தந் திகழ்சாலை யெணுக தீர்த்தம் பூர்ணந், [illegible]
மூமங்க ளேசமெனு தூய தீர்த்தந் தோமில்கரு ணாநதத சோ
யமபபால். (௭௨)

தரங்கமுறு சோமேசம் வைகுந்தம்மே தணியாத காமஞ்சந்
சக்கர தீர்த்தந், திரயஞ்ச கேத்திரமே நவாரந் தீர்த்தஞ் சிரப்பு
யாந்த சரசுவதி சாலா தீர்த்தம், பிரமமொடு திருவக்கினி பிரங
கு தெய்வம பெருமைபெறு சங்கமெனப் பெயர்கொண்டாந்தந்,
திரமான தாராலக் குமியாந் தீர்த்தந் திகழ்வேத வாயுவன்னி தீ
ர்த்த மப்பால். (௭௩)

தூயமைபெறு நாரசிங்கஞ் சேமேசம்மே துளங்கு சங்கம

லவாயாஞ் சுவிர்த நீர்த்தம், வாய்மை பெறு துறைகளின்ன வ கைய தாகு மற்றுமுள நீந்தஙகள்வரம் பிறருகுஞ, சேய் மைபெறு நீர்த்தமிவை பொதுவே தெயவச் சிறப்புளதும் பிறநதி றந்து தேய்வதான, நோயமையறத் துடைபபதுவு மான நீர்த்த நோக்கிடிலோ ராருகு றவலக சேண்மின. (எச)

கழுகினொடு புருக்கஞக்குங் கான வேதங கறகின்ற வன்னிக் குங் கழிநத சென்ம, முழுதுணரு ஞானநிலை மூட்டு விதது முழு கிடனுங காபாலி மூதநீர் வையங, தொழுமரசா மடநதையரா ய்த் தோற்று வித்துத் தூயமை நலகி யிம்மை நலம துயப்பச் செ யது, பழுதில்சிவ பரகதிமேற் பரவச் செய்த பாவனமாந் திரு த்தேவி தீர்த்தப் பண்பே, (எரு)

வசுமனனு மரசர்க்கு வலியாற் கொண்ட மானிலத்தி லால யமு மறையோ ரிலது, நசிவுறலா லப்பாவ நனுகா வணண ந லமளித்துக் காசியெனு நகரிற செயத, இசைபெறுமோர் மக மழிய விவண்மீண்டுறறங கியறறிடனு மிம்மைநல மெலலா நல கிச, சசியணிந்த சிவபெருமான கதிமுன றந்த தனமையது சாலை யெனத் தழைக்கு நீர்த்தம். (௭௬)

வேணுவதீ தீரப்பி ரமோத னெனபான் மிகழூததோர் வேய த்தண்டில் வேண்டுஞ் செல்வம், பேணினனுயக தெனறிசையிற பெயாந்து கும்பம் பெற்றவனுற் பெறறசுடா பெரிது தாங்கிக், காணெடிய கயமூழ்கிக் காசி மேவிக் கங்கையிலே மூழ்கி யிவண கதிதத காலை, கோணவருமப வமூபபாங் கோது நீககிக் கொ ணட தெனப சௌநதீப தீர்த்தக் கொள்கை. (எஎ)

இநதிரன்முன் னவுணாதமை யிகலில் வெல்வா னினறுண் முன றவமியறற வினிது நல்கி, யநதிலிவண் காசிபனு மனக யோகி யாங்கிரச மெனப புகலு மரியயாகஞ், சநதமுறப புரிகையிலே தழலின் மேய தறபரனை வணங்கி வரந் தாமுன பெறறு, சிநதைகளித தவவிரத நானஞ் செயயச் சிறப்பளித்த காசிபமாந் தீர்த்தமாதோ. (எஅ)

உலகமெல்லாம் பொதுநீக்கி யொருகோ லோச்சு மோரரச ன் வேட்டையினு னுடல்வா டுறுசச், சலநுகரும் வேட்கையினு ற் றடக்கை யானீர் தானெடுப்பக் கிருமியவண் சாரா தாக்கி, யிலகிடத்து மூழ்கிடனு முடல மெல்லா மிழிகிருமி நோயகற்றி யிம்மைக் கேறற, பலனளித்துச் சிவகதியும் பண்டளித்த பாவ னமாங கிருமிகரப பெயர்கொ ணீததம். (எகூ)

காரிகையார் பலர் சூழக் கங்கையர்தங் கந்தருவன் றனைமதி யாக காரணத்தா, ரூர்தமாமுனி முனிந்து கானிலுதி னறகுயிலாயப் பிறக்கவென நாதிகேச, சீரிணிய பிகமாகச் செனித்து நாளுஞ் சென்று சென்று மூழ்குதலுந் தீய சாபம், வேறாது தனத் தனதுநிலை மேவ வைத்த விமலமது கோகிலமா தீர்த்த மென்மை. (௮௰)

அணிபுருடோத்தமர்க்குநிகர் மமலக் கங்கை யபிடேகஞ் செய்யுமரசனுரு மாட்டப், பணிதிகழு மப்பெருமான் பணியாற் செய்த பாவனமுற் றதுவாஞ்ஞோ பாவையர்க்குப், பிணிதருபாதக நீக்கிப் பீடளித்த பெற்றியது முக்குண்டப் பெயர்கொணீத்து [illegible] மணிநிலவே ரமலா நகர் மலர்த்தீர்த்த மாமேறுமாய வுருவதிலவா மேலோர் மாதோ. (௮௧)

வேறு.

உத்தம தீர்த்தங் கட்கு குறைந்தொஞ் சரித மெல்லாந்
தத்துமச சருக்க மிவ்விரிதரச் சாற்றுகிறபா
மத்தனு மொருமையாளு மாகனு ரடியார் போற்றுஞ்
சிரத்தனார் [illegible] தீர்த்த விசேடமுஞ் செப்பு வாமால். (௮௨)

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆறுவது.
தீர்த்தவிசேடசருக்கவசனச் சருக்கம்.

முற்காலத்தில் சிறுவிதியாகிய தக்கனென்பவன் றீவினையயத்தனுபத் தன்னருமை மகளாகிய தாக்ஷாயணியையும் சிவபிரானாகிய மருகனையும் நீக்கி மாலயன் தேவர் முனிவர் [illegible] புடைசூழ ஓர் மகயியற்றலாயினன். இவ்வாறு தக்கன் [illegible] லைக் கேட்ட தாக்ஷாயணி அங்குச்செல்ல விரும்பி [illegible] நங்கு விடைகேட்டலும் சிவபெருமான் அழையாதவன் [illegible] தல் தீமை தருமென்று மறுக்க மீண்டுமவ் அன்னை வணங்கி (மேல் [illegible] கமுடையரோனும் பெற்றவர் பிறந்த பெண்கள், தாய [illegible] ல்வான் றமமுளங்களிக்குமன்றோ என்ற பழமொழி [illegible]) என்பொருட்டிவ்வரம் இன்றருளவேண்டுமென [illegible] வருவினை யறிந்த பரமன் ஒருவாறு விடைகொடுக்க, அம் [illegible] டனே கைலையங்கிரி நீங்கி மகச்சாலையுட் புகுந்து [illegible] முன

செல்லா நிற்கையில் தக்கன் மதியாது தன்னையும் பதியாகிய சி
வபெருமானையும் பலவாறு நிந்தித்திடல் கேட்டுமனம்பொறுத்தவ
ராகித் தகப்பன்மேல் வைத்த அன்பெல்லாம் அறத்துறந்து கை
லையங்கிரிசென்று சிவபெருமான் சன்னிதியிற் றலைகுனிந்து நிற்
பாளாயினள். அதுகண்ட பிரான் சற்றே முனிவுகொள்ளலும் பு
ருவமத்தியிற் கதுமென வுதித்தெழுந்த வீரபத்திரனை நோக்கி நீ
போய்த் தக்கனியற்றுயாகத்தை யழித்திடுகென்னச் செலவிடுத்து, ம
ற்றம்பிகையை நோக்கி நீ நம்திருவுளத்திற் கிசைந்திலாய் ஆக
லாற் பூலோகத்தில் இமவான் இயற்றுந் தவப்பேற்றால் ஓர் மகளா
கக் கடவை அற்றம் நோக்கி நின்னையாம் மணஞ் செய்து கொள்
வாமெனலும் அம்பிகை ஓர் பெண்மகளாகி இமவானிடத்தில் வளர்ந்
து புரியுமதவத்தால் நாயனையழைத்தனளாகப் பரம்பதி அம்மலைக்
கண்ணே உமாதேவியுடன் மணக்கோலங் கொள்ளா நிற்கையில்
திரிலோகத்திலுமுள்ள மன்னுயிர்முழுவதும் அம்மலையிற் றிரண்
டுமொய்த்ததால் வடதிசை தாழ்ந்து தென்றிசை யுயர்ந்து போயி
னதைச் சமஞ் செய்யத் திருவுளங் கொண்ட பரமன் முன்னின்ற
அகத்தியமுனிவனை நோக்கித் தெற்கே சென்று பூமியைச் சமஞ்
செய்யெனத் தமிழ் முனிவன் வணங்கி விடைகொண்டேகுங் கா
லையில் அம்பிகை தனக்கு முன்பு சாத்தியணிந்த தாமரைமாலையை
க்கழற்றி யேகு முனிவன் கையிற் கொடுத்தலும் அதுவோர் ஒ
ப்பற்ற பெண்ணுருவமாகக் குறுமுனி கண்டு களித்து லோபாமு
த்திரையோடு அப்பெண்மணியையும் அழைத்துக் கொண்டு தென்
றிசை நோக்கி அநேக வனங்களும் நாடு நகரங்களுங் கடந்துவரு
ம் வழியில் விந்தமலையை அடக்கி வாதாபி இல்வலனைச் சங்கரித்து
ப் பின் குற்றாலஞ் சார்ந்து திருமாலைச் சிவபிரானாக்கி வணங்கி அ
ன்றிரவு துயின்று காலையெழுந்து நடந்த பெண்மணியின் பாதச்
சிலம்பிலுற்ற நவமணிகள் ஒன்றோடொன்று உரிஞ்சுதலினா லெ
ழுந்த அக்கினியை ஆங்கோர் புண்ணிய நதியாயப் பிரவா
கிக் குமாறருளித் தன் மனைவியும் மாலையிலுதித்த பெண் மகளு
ம் பின்றொடர மலயாசலத்தில் மேவி வாழும் நாளில் ஓர் நாள்
மாலையிலுதித்த மானினி தமிழ் முனியை நோக்கி, முனிவகேள்
நானிந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் நற்கதி பெறுமாறு ஓர்
நதிரூபமாய்ப் பிரவாகிக்கப் போகிறேன ஆதிபராசக்தி ஆஞ்
ஞையு மவ்வாறே விடைதருவாயாகவென்னலும் குறுமுனி மகிழ்
ந்து அவ்வாறே ஆகவென உடனே அப்பெண்மணி நதியாய்ப் பி
ரவகித்துத் தெக்கணகங்கை யெனப் பெயர் பெற்றுப் படர்ந்து

சாகரம்வரை நீண்டு கலந்து திகழ வாளாயினள்.

தபோதனர்களே! கேளுங்கள் மலைமுதற் கடல்வரை இடை யருதொழுகுகின்ற அந்தத் தெக்கணகங்கையென்னும் பொருனைமாந தியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்துறைகள் பலவற்றிலுஞ் சிறந்து விளங்குவன அறுவகைத்தீர்த்தங்களே. அவை யாவும் அம்பைமாந லத்தை யடுத்துள்ளன; அவை ஓர் கழுகுக்கும், பிரமசாரிக்கும் நான்கு புருடர்களுக்குமுள்ள சாப வினை நீக்கி நற்கதி கொடுத்த தேவிதீர்த்தம், வசுமனனென்ற மன்னனுக்குச் சற்கதிகொடுத்த சாலா தீர்த்தம், பிரமோதனென்ற வேதியனது சினை முப போபு இருவினைகளையும் நீக்கிய தீப தீர்த்தம், அதிதி காசிபரிரு வரும் தம்மனோபீஷ்டமெல்லா நிறைவேறிய காசிப தீர்த்தம், பி ரபிமேல் பட்டமெல்லாம் கிருமிசொரியப் பெற்ற கிருமிகளை ப ரவை என்ற அரசன் அகக்கொடுநோய்தீர்ந்து நற்கதியடையச் செ ய்த கிருமிகரதீர்த்தம், ஓர் சந்தருவன் சாபத்தாலடைந்த குயிற் பிறப் பொழித்த கோகில தீர்த்தம் என முறையே பெயர் பெறு வனவாம். அன்றியும் அதிவீர பூபதிக்காகவந்து தோன்றியதும் தேவமாதா பாவ விமோசனஞ் செய்ததுமான முக்கூடல் தீர்த் தமென்றும் கங்கை யமுனை சரசுவதி தீர்த்தமென்றும் பெயர் பெற்றதுமான தீர்த்தமொன்றுள்ளது. அது புருடோத்தமப்பெ ருமாள் ஆலயத்தின் பின்னுள்ளது. கூறிய இவ்வெழுவகை தீர்த்த வரலாறனைத்தும் அந்தந்தச் சருக்கங்களிற் கூறுவேனென்று சூ தமுனிமேற் சொல்வாராயினர்.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

அங்கத்திற குயர்நயன மாவினத்தி ல்வான் சுரபி
சங்கத்திற பாஞ்ச சனயஞ் சதுர்மறையி லொரு சாமம்
தங்கத்தி லபரஞ்சி தடாநதியி லொருபொருநை
லிங்கத்திற றேவர் புகழ் லிங்கங்கா சிப லிங்கம். (௧)

ஏராருமுலகமெலா மியற்கையினுறை செயற்கை யினுற்
சீராக விளங்குகின்ற சிவலிங்க நிலைகளெலாஞ்

சாராகும் கவையாகுந் தளிர்மலர்காய கனியாகும்
வேராகுங காசிபனூ வேதிகைக்கா சிர லிங்கம். (உ)

பணியிலிங்க மும்பரொலாம் படிவரகத தெங்கராளு
மணியிலிங்க மருளிலிங்கர் தெருளிலிங்க மாகமங்கள
கணியிலிங்கங் கனகலிங்க மனகலிங்கங் கவி ஞேங்கு
மணியிலிங்கங காசிபனூர் மகதநெழுந்த மகலிங்கம. (ங)

பவலிங்கம் பரலிங்கம் பழலிங்கம் பகலிங்கந்
தவலிங்கந் தழலிங்கந் தனிலிங்கங தமிழிலிங்க
நவலிங்க நயலிங்க நானிலமே னவிங்கின்ற
சிவலிங்க மனைத்தினுக்குஞ் சிவலிங்கச் தேவலிங்கம் (ச)

ஏகபோ மளலிங்க மெமைமையாளு மூமையாளின
பாகமோ கனலிங்கம படிவருளங குடிபுகுந்து
சோகமோ கருதுடைகருஞ் சுடலிங்கம் வேதியர்க்காயந்
தாகமே சருமாகத் தழைத்ததமிழ்த் தனிலிங்கம் (ரு)

கனைத்தாரு மெழுமுகிலுங் கண்ணுறங்க விண்ணேங்கு
சினைத்தாரு மலரபபொழில்சூழ திருக்காசி பேசுரத்தின்
முனைத்தாரதம் புரமெரிந்த முனனவனே யொருபேனை
நினைத்தாரை நினைந்தாரு நிலைத்தாராஞ் சிவலோகம. (சு)

தாயிழுக்கி லன்புடையரா குயிலேசா சன்னிதியிற
பேயிழுககச செனறாலும பெரிதான பித்தமெனு
நோயிழுக்கச் செனறாலு நொரநதுயிர்போயச சவமாகி
நாயிழுக்கச் சென்றாலு நறைகைலைப் பதிதருமே. (எ)

இருதலிங்கங் காண்கிலாகண் ணிரண்டிருந்து மில்லாதா
ரிந்தலிங்கம வாழத்திலாவாய் படைத்திருந்து மில்லாதா
ரிந்தலிங்கந் தொழுகிலர்கை யிரண்டிருநது மில்லாதா
ரிந்தலிங்கஞ் சூழ்ந்திலாகா லிரணடிருநது மில்லாரே. (அ)

காசிபமா லிங்கேசர் கழறெருழுதார் கரதலங்கண்
மாசுரிய மரமேனுங் கல்லேனு மண்ணேனும
பாசிநிறப் புல்லேனு மற்றுள்ள பலவேனும
வீசுதலிற பட்டாலும் வியன்கைலைப் பதிசாரும். (கூ)

தேக்குடைய மறைபுகழுந் திருக்காசி பேச்சுரர்க்கே
பூக்குடலையெடுத்தாரோ பொறைக்குடலை யெடுக்காரே

நோக்குடனே யனலெழுப்பு நுதல்விழியார் தமைப்புகழும்
வாக்குடனே பிறந்தாரோ மயக்குடனே பிறவாதார். (௰)

குறுகாத பொருளையிலே யவகலைறயிற் குடைந்தாடி
யறுகாலு மகற்றுத மலரோனும பரிந்தளித்தச்
சிறுகால சந்திமுத லறுகாலுஞ் சேவிக்கப்
பெறுவாரோ சாயுச்சியப் பெரும்பதவி பெறலுறோ. (௰௧)

பணியளித்தா ரயனார்கைப பணிகழித்தார பரவிநழிக்
கணியளித்தார் பவபாசக் கணியறுத்தா காஞ்சனத்தோ
ரணியளித்தா விதியாகி யலாகளித்தா ரொனபாலு
மணியளித்தா திருமாதா மணியகத்தா ராயாரால. (௰௨)

தபமேனு மறமேனுந் தழலோமபு மகமேனுரு
செபமேனு மறறுளள செயகரும மேதேனுஞ்
சுபமேவு குயிலேசா திருமுனபு தொடஙகுவரோ
னபமேவு பலனென்றிற காயிரமா கலம் பெறுவர். (௰௩)

சரிகையாககுச சாலோகங கிரியையாககுச் சாமீபம்
உரியவர யோகருககங கொனறுத சாரூபம்
பெரியபர ஞானியாககுப் பேரான சாயுச்சிய
மரியவெஙகள் காசிபமா லிஙகேச ரருளவதுவே. (௰௪)

ஒருவணகக மொற்றைமல ரொருகடநீ ரோரிழைநூ
லொருவிளக்க மோரிளநீ ரோராவின பாலிவலை
யொருவனாத்திற நெறிநமுத மோதிவையு ளோரவரெருகா
லொருவனகது தடனளிநதா ருயாகைகஸப பதிகளித்தான். (௰௫)

வேறு.

இத்தகைய சிறப்பினுயர் மகலிஙகங் காசிபர்மு னிலையக
ச் செய்த, முந்தழலவே திகையதனு ளுத்தரவே திலையிடதது
முளைததாலும், வித்தகரா மம்முனிவா பூசைமுறை முறைபுரி
ந்து மேயதாலு, மெத்திசையு மிருககினமும் புகழகாசி பேசசு
ரமா லிலிஙகமொனறும். (௰௬)

இனியகுரற குயின்முன்ன ரேத்தியதா லிசைகொள்குயி
லேச மொன்றும், பணிகொடிளா வேழநதி வளத்தம ப யிடத்தி
றறபான்மையாலே, தனிநிகரு மஙகழுறுங திருவேழ புரிச்சா
னறுந் தகவின் மாயோ, னனிவணஙகிப் பயனுறமுன போற்றி
யதாற திருப்போற்றி நாத மொன்றும். (௰௭)

நங்கையென மரகதப்பெண் ணிடமுறலாற் றிருவம்பை
நாதனென்றும், பங்கமறு மணிலிங்க மூர்த்தியென்று மபிதானம்
பரிக்கப் பெற்று, ரங்கவரோ யெரித்தாடகொளனகனென முளை
ததெழுந்தா ரவனை மாயோன், பொங்குமறை புகழுநதநிறுவ
வேதமங்க லேசனெனப் புகல்வ ரானரோ. (௰௮)

பல்லான வாயபடைத்த வனந்தனுககு மிருகதினுக்கும் பகா
தற்கெட்டாச, சொலலான புகழபடைதத குயிலேச ளரித
தைகொ யோககேறறு, நல்லான சரிததிரமக கடவுளாரத
மருளாலே நவிலுவேனு, லெலலாநதத தமசசருககத தினி
தெனவே சூதமுனி யியமப லுறறான. (௰௯)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! கேட்டருளவீராக, சரீரத்திலுள்ள பலவகை
அவயவங்களில் நயனமும் பசுக்கூட்டஙகளில் சுரபியும் வேதங
களில சாமவேதமும சுவாணத்தில அபராஞசியும நதிகளிற பொ
ருநையும் மேன்மையாவதுபோல உலகத்திலுள்ள சிவலிஙக மூ
ூாத்த மனைத்தினுக்கும மேலாவது காசிப லிஙகமேயாகும.

இயறகை செயறகைகளால விளஙகும் உலகத்திலுள்ள சிவலி
ஙகம் அனைத்தினுக்கும் மூலமாய விளஙகுவதுங காசிபலிங்கமே.

அழகாயுயர்ந்து அடியாா அநதரங்கமே நிலையாகி வேதாக
மங்களாற புகழபபெறறு மணிலிஙகமெனற வோா சிறப்புப
பெயருமேறறு விளங்குவதும் காசிப முனிவன் யாகாககினியின
முளைத்தெழுந்த இககாசிபலிஙகமேயாகும். அனறியும் ஓர் அந
தணனபொருட்டு எரிததாட்கொணட மூர்த்தியானவரும இச்சிவ
பெருமானே. இபபெமமானுடைய அடியவரை மனதில நினைத்த
வரும் அச்சன்னிதியில பேயிழுக்க நோயிழுக்க நாயிழுககக் கிட
நதவரும் சிவகதியடைவாாகள்.

இந்தக்காசிபேசுரலிங்கத்தை யொருகாலமேனுஞ் சென்
றுவணங்காதவருடையசரீரம்பயனறறது. இககடவுளின்பொருட்
டு ஒருவர்தனம் செயதோரும், ஒருகுடீா, ஓா நூற்றிரி ஓர்தீபம்

ஓர் இளநீர், ஓர்துளிபால், ஓர் சிறிய வள்ளத்தில்நைவேத்தியம், ஆகிய இவற்றுளொன்றேனு மொன்றுதவினோரும் அழியாத சிவகதி பெறுவார்கள்.

இத்துணைச்சிறப்புவாய்ந்த இப்பெருமான் காசிபமுனிவர்செய்த யாகவுத்தராக்கினியில் உதித்தமையால் காசிபேசுரரென்றும், முன்னொருகுயில் இனிதினியற்றிய பூசைபெற்றருள்செய்தலாற் கோகிலேச்சுரரென்றும், வேழமுந்தி விளங்கு மொழிக்கு மிக நாட்டிலெழுந்தருளி விளங்குதலால் வேழபுரீசுவரரென்றும், திருமால் முதலானவர்கள்போற்றி செய்தலால் திருப்போற்றீச்சுவரரென்றும். மரகதாம்பிகையின் நாயகர் ஆதலால் அம்மைபாகரென்றும், மாணிக்கமணிவண்ணராய் விளங்குதலால் மணிலிங்கமூர்த்தியென்றும், நாமகரண முடையவராய் விளங்குகின்றனர், இவரே பரிதத்தாட்கொண்ட கடவுளருமாயினார், அன்றியும் இப்பெருமானை வேதமங்கலபுரேசனென்றோர் அபிதானமுமுடையராய் விளங்குகின்றனர்.

முனிவர்களே! மேற்புகன்ற கடவுள்மகிமையெல்லாம் ஆதிசேடனாலுமளக்கமுடியாதென்றால் என்னாலாகுமோ? ஆனாலும் உம்முடைய சன்னிதான விசேடத்தால் கேட்டினபட்டமை அந்தச்சருக்கங்களிற் கூறினேனென்று சூதமுனிவன் மேற்கூறுவானாயினன்.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்
முற்றிற்று

எட்டாவது
தேவிதீர்த்தச்சருக்கம்

துறையெலா மாவும்புலவுந் தோழமை மடுப்பநான்கு
மறையெலா மொலிப்பவேந்தர் மநுமுறை தழைப்ப [illegible]
தரையெலாந் தருமதேநு சுரந்திட னட்பச் சாதி
முறையெலா முறையினிற்ப முதல்யுக மமைந்தநாளில். (௧)

சோமனுங் குடையுஞ் சூழ்ந்த துன்னிய சுரப்புநாணும்
வாமமாக கிளையுந் தேறல் வடிமலர்க் கணைகட்டாமுரு

சேமமாய் குயிறென் காற்றுஞ் சின்னமுந் தேருங்கண்டு
காமனூர் களிக்குஞ் சோலைக் காம்போச நகரந் தனனில். (௨)

நால்வகைப் படையினாலு நாற்புடை யரணினாலு
நால்வகைப் புடவிகாக்கு நாதனே யாகியெட்டு
நால்வகை யறத்தாலவேண்டு நலந்தரு மகததா லொன்றில்
நால்வகை யுலகைச் சீர்த்தி நறறுகிலா ரபபோர்ததோன. (௩)

வளர்தரு முன்னோனை மார்த்தாண்டன் கிரணத்தாலே
தளர்வற வுலகமெல்லாந் தானாகி நினறதேபோ
லொளிர்தரு மாணையாழி யுலகெலா முலவச்செய்தே
கிளர்தரு விக்கிராந்த கேசரிச் சக்கரவர்ததி. (௪)

இநதிரன் புடவிமேவி யில்லற நடத்தி னாற்போன்
மந்தாரத் தடந்தோண் மன்னன் வாழுநாண் மணநத தையன்
முநதுநன னெறிகளோடு முடிமனனா முறைமை தனனோர்
சந்தவெவ் வனமோடின்ன சாயநதிடக் கருபபுறறாளால. (௫)

உள்ளிழி வழும்பாறு மனுழியுழி பரவு புனனூட்
கொளளி போற குடைகுடைந்து குலவுறு கிடமேபோ
லெள்ளூறு சிசுக்கள் னாகி யிடமெலாம வருததலாலே
தள்ளிய தீமையோரீர தனயராயப் பயநதிட் டாளால். (௬)

கோபமுங கொலையும் போனுங் கோரமு மறமும் போனும்
பாபமும் பழியும்போனும் பாரிடைக் கிடநத மக்கள்
சோபமு நரகுநலகுந துன்னலர்க் கணையினானைத்
தாபமுற றழைப்பார போனறு கூவெனக கரைந்தார் தாமே. ()

பயநதிடட மககளைககப பாறுகா தலனமகிழநது
நயந்திட்ட சாதகன்ம நடததிப்பின னவிலுநாம
மியந்திட்ட வைசயநதன் சயந்தனென றிட்டான் யார்க்கும்
வியந்திட்ட மணியும் பொனனும் விளைநில மனைத்து மீந்தே. (௮)

கடிமுறை கடிவார்போன்று காலெடுத் துதறலுற்றா
மிடிதலை யெடுத்தாற்போன்று மெல்லவே தலைநிமிர்ந்து
வடியறம் வேண்டார்போல மற்றுச்செங கோயாடிப
படியிசைக் காமவித்தைப் பாவுவார் போற கைவீசி. (௯)

பாலாய முலை முன்றந்த தாயெனும் பசுவின் மேலு
மாலாகி மயங்காநிற்கு மழவிடை யேறுபோலத்

தோலாகித் தூங்கக்கொங்கை சுவைத்தனா முழந்தா ளங்கை
காலாகும் பாதத்தாலே நானிலந் தவழ்த லானார். (௰

மனுமுறை கடந்துகாம மாநிலு பாவமெல்லாந்
தனுவெடுத் துலகமீது தவழ்தர நடந்தா லென்னப்
பனுவலாய மதனநூலைப் பகர்தால போலக்காலி
னனியலா சிலம்பரற்ற வருந்தளர் நடைகொண் டாரால். (௰௪)

மன்னவன் மக்களோரோர் வண்ணமாய் வளர்தல் நோக்கித்
தன்னினத் தேற்றதாய சடங்கெலாம் பருவநோக்கி
நன்னய முறப்புரிந்தா னுள்பல கழிய வன்னோ
வன்னிபோற் கோடைமேய வாதம்போன் மருவி வாழ்ந்தார். ()

எட்டியின் கனியேபோல வீங்கிவ் வெவ்வனத்தின்
கட்டியா நிலைமையெல்லாங் கதிர்குலத் திறைவ னோக்கி
மட்டிலாக களியுட்கொண்டான் மணவினை முடிப்பான் சிங்கக்
குட்டிபோ லிடையினாளைக் குறித்தன னொருங்காலை. (௰௬)

மாளவ தேயங்காக்கு மன்னவன் பயந்த வானோய்
வாளமா கண்ணனங்க மஞ்சரி யவிகொள் கண்டம்
பாலையிற் கமுகேரிந்த பதாகினிப் பெயரமெண் மக்கள்
நாளலர் கமலமினபோ னலமெலாஞ் சிறந்தா ரொன்ன. (௰௭)

கேட்டனன் விக்கிராந்த கேசரி மக்களோடு
நாட்டியர் மாளவத்து நராதிபர்க் கண்மி யெவறன்
வாட்டிறன் மக்களாவா ரிவர்க்குநீ வாதிறப் பெற்ற
சேட்டின முலையார் தமமைத் திருமணத் தளிததி யென்றான். ()

என்றலு மாளவத்தா ரிறைவனு முளமகிழ்த்து
நன்றிது புரிவெனென்ன நறுமணப் பத்திரிட்டுத்
துன்றிய மன்னவர்களுஞ் சூழ்தோர்க்கு மோலை போக்கி
மன்றலின் பொருள்களெலாம் வகைவகை நிரப்பல் செய்தே.

அளிகொளவை சயந்த னுக்சோ ரனங்கமஞ் சரியா டன்னைப்
பணிபெறு சயந்தற கிந்து பதாகினி தன்னை நூலோர்
கணிதரு மோரை நோக்கிச் சுடிமணம் புரிவித் தாரு
றணிவுறு முனிவ ரோடிந் தமுலவன் காணத் தானே. (௰௯)

வேறு.

மணத்தி னாகிய வினையெலா முடித்தபின் மன்னன்
தணித்த மக்களுந் தங்கடஞ் சேயிழை யாரோ

டணிந்த மாளிகை புக்கனர் யாவரு மகனுறர்
கணித்த நாள்சில கழிந்தன யனையன கண்டு. (௧௮)

டகலசெய் பூண்களும் பழனமும் பலவகைத் துகிலு
மகம்பு றம்படு தொழிலெலா மாற்றுநர் பலவு
முகந்து சீதனப் பொருளென வுப்பில நல்கி
மகளிர் தம்மொடு மருகரை யூர்செல விடுத்தான். (௧௯)

வைசயந் தனுஞ் சயந்தனு மனைவிய ரோடு
செய்ய பொற்றடந் தேர்மிசை யூர்ந்தன ரடைந்தார்
தூய வெண்கொடி யருவிகண் மாடமாய்த் துலங்கு
பொய்யி லாவணம் பூத்தணி விளங்குகாம் போசம். (௨௰)

வந்த மக்களை மருகியர் தங்களை மகிழ்ந்து
சந்த தங்களி கொண்டவிக் கிராந்தகேசரியு
மந்த முற்றிடு கானமக் கடுத்தமை தன்னை யறிந்து
மைந்தர் தங்களை யழைத்திவை வழங்கலுற் றன்றால். (௨௧)

கண்ணி ரண்டெனக் கதித்தவெங் காதலா கேண்மி
னெண்ணி லேய்கிடி லரசியலி யல்புளாக் கிசையும்
வண்ண வீடடையுந் தருமிது மற்றிலாக் கிழிவும்
புண்ணு லாவிய நரகமும் புழுங்குறப் பொருத்தும் (௨௨)

கொடுமை யாயத்திறை கொள்ளுதல் குருவரனை மச்சர்
கெடுமை யாமொழி தள்ளுத னேரழி வுரைத்த
லடிமை யானென வடைந்த வறுயிரா வடுதல்
கடுமை யாகிய போ[illegible]ட வெதிரிட [illegible] காட்டல். (௨௩)

ஒற்ற னைப்பசுங் குழவியை யொள்ளி ழையாரை
முற்ற முத்குவா ரோயினர் தங்களை முருக்கல்
சற்ற செந்தமிழ்க் கவிஞரைக் கடவிடத் தினப்
பற்ற றத்தொடைத் திருப்பவர் தங்களைப் பழித்தல். (௨௪)

தேவ ரந்தண ராலய மழித்திட றினமு
மேவல் செய்தவாக் கியற்றி கவருத லெதிர்சென
றாவல் கூறினு ரழுங்கிடப் புரிகுத லவையி
னுவ லம்பெற யின்றபின் வேறென்று நவிறல். (௨௫)

பக்க பாதமா யுரைத்திட றண்டனை பகர்தல்
தக்க பாசன நதாநிடப் புரிகுத றரும

மிக்க மாமகஞ் செபதப மீவருள விலக்க
னக்க ணார்பதங் கனவிலு நனவிலு மறததல். (௨௬)

முன்ப கைத்தவா வேசையா மொழிவழி முடுக
லனபி ருநததன் மனைவெறுத தயனமனை யணுகல்
வனபு மீறிய மையலால வழியலா வழியி
லினப மேவிட நினைததிட லேகுத றயத்தல். (௨௭)

களள ருந்துத விழிபுலான் மடுததிடல் கடிய
கொளளைச சூதுற வாடுதல கொடுமொழி கூறல்
விளளு மினனன கனவிலும வேநதாக ணினைக்கி
லெள்ளு கினறபா ழிசையுட னரகமு மெயவாா. (௨௮)

ஏாத மககணீ ரிவையெலா மெயதில ராகி
முநதை யாமொன முதுநில முழுவது ங்காமின
தநத னமமெனத தலைமிசை யிருந்ததன மோலி
நிநதை கூாநதுவை சயநதனறன சென்னியிற சோ...

கோல ளிததனன் சயநதனை யிளமையாங் கோவா
யேல வைததன னெம்பிரான பதமல ரிணையின
மேலை வைததநல லனபினுற புலனெலாம விழுநது
மால வித்தவ ரடைதரு பதவிபோய வதிநதான. (௩௰)

எட்ட ரும்பதத் திறையவ னெயதலு மனனுங
கட்டி கனமலை கதிததிடு காரணங கடுபப
வட்ட திககயத் துலகெலா மமபுயத தெடுததான்
கொட்டை முப்புடைக் கனிசுவா கொண்ட தேபோம்வான் .()

முடிய ணிநதிடு முறுககிறை வையக முறற
மடிப ணிநதிடு சிறபபினு ளவியாரி...
தொடுப யினறிடு செருக்கினு லொளொ... மைய
றடித டித்திடப பெறறனன மனனவ...மை சயநதன. (௩௨)

வேறு.

முன் பிறநதவன காமதது முழுகல போற
பின பிறநதவனு மதுமேபணி னெனன
மன பிறந்தவா மாலையிற கோததிடா
தென பிறந்தன னொன்றிகழ்ந தேசவே (௩௩)

மாமயறகொடும் பேயமன மாடடலாற
போமு கததிற புலனகளைப போககினோ

காமந் துயப்பதுவே கருததா யினா
திமைமன மைதெரிந் திலராகியே. (கூச)

அண்ணனை றம்பி மனைவியை யாங்கவன்
வண்ண மங்கையைத தம்பியு மாமய
னணணித் துய்ப்ப நயநதனா நங்கையர்
மண்ணை நோக்கி வெறித்தக மாழ்கியே. (கூரு)

ஐயகோ கெடுகால மடுத்ததோ
ஐயகோ வரசுங் கெட லானதோ
ஐயகோ பழியின னிலை யானதோ
ஐயகோ நரகப் புழு வானதோ. (கூசு)

மணடு காமவெறித் தலை மாழ்கினீர்
கொண்ட பெண்டிரைக் கூடுதல கொள்கிலீ
ரண்டுகீழ் மையழி குலத்தார் களும
விணட தியவழிபபடன் மேயி னீர். (கூஎ)

பித்த மோவெறி யோதலை பெற்றவுன்
மத்த மோவரு சாபததின் வனமையோ
வத்தி யோகெடு காலம டுத்தவ
நத்த மோவொன் றறிந்தில ராமென. (கூஅ)

கற்பி ருந்த மடந்தையர் காவி யின்
பொறபி ருந்த நயனம் பொழிந்த நீர்
வெற்பி ருந்த முலைத்தடம் வேய்ந்தன
ரற்பி ருந்த தகற்றி லரன்பர் மேல். (கூகூ)

உதத மக்குலத் தையல ரோதிய
மெத்த நல்ல மொழியுலை வேலென
தக்தவ காதிற் புகுதலுந் தாமதப்
பித்தரு ரும்பிதற றுவர்மீண் டரோ. (சய)

வளைத் தடக் கைமடந்தைய ரோமசன்
வளைத்த பூசலி னுடன் மேலெலாந்
துளைத்த பாந்திற் சுருக்கெனத் தென்றல் போ
யிளைத்த மானங் கெடுபுறத் தெய்திற்றே. (சக)

வெய்ய மாமதி யன்றிற்கும் வேலைவாய்
செய்யு மோனதக்குத் தீப்பொறி வாசிமேற்

பெய்யும் வாடை பிகத்திற்கு மாருயிர்
கையுமாறு புரியது நனைமை யோ. (௩௨)

ஓல மிட்டுமை யேயுனை யுன்னியே
காலமட்டில் கழித்தன மேகதுசெங்
கோலு மூன்று முறகைமுக சொளகில
மேலிலை தனுவெ ணுமபினங காணடிராம். (௩௩)

தாழ்ச்சி ரோதுயிர் தாரத்ரி யாரென
பாழ்க்க முன்னவன் பின்னவன் பனிமை
யாழ்த்த பின்னவன் முன்னே ணணங்கினை
வாழ்த்தி நின்று மலரடி போற்றினா. (௩௪)

கொண்கா கொண்ட கொடுஞ் செய ஞெக்கியப
பெண்கள வாயிலவ யிறபிற பெரிதடித்
தொண்ணக ணீர்ப பிரவாகமிட் டோடியோ
ரண்கணைந்தப புறத்தமாக ராரோரா. (௩௫)

சீத மங்கைபா சீடனு மாருயிர
போதல போல நினைத்துப புலம்பினார்
சாதல போனமடங கித்தலை சாயநதன
ராத ரேருகதி யமைசச ரடைநதனா. (௩௬)

வணக்க முற்றனர் மாபி லிணைத்தயி
ரிணைக்க முறறிடச செயதபி னென்னையோ
குணக்க முறறனிர கூறுக வென்னலு
முணக்க முறறவ ரோதின ருள்ளதே. (௩௭).

கேட்டு மநதிரர் மைமடற் கிடங்குவீழ்
கோட்டு மாவென வாயினி ரையகோ
காட்டுககாவலி பூநகனிா கணணலாக்
காட்டுக குட்டிபி ஞயினி ராவதோ. (௩௮)

புலுங காமப புணரயபிற் புரவல
ரலல லுறறவ ராயினிருயமிரோ
வொலலை நமமொழி யுய்நதுறு மினனெனச்
சொலலு மபுததி பலபல சொலலினா (௩௯)

நத்து மாமதி யாளர் நவின்ற சொன்
முத்து மாலை யனைத்தையு மோகனப
பித்த மாலைய தாயகம பெயதுனா
சித்தமாலய மாய்மயல் சேர்த்தினார். (௪௰)

முட்டநீதி மொழிந்தன வேந்தர்க்கு
வட்டப் பாறையின் மேன்மலை வாண்முலை
விட்டெ டிந்தன வாதலும் விம்மியுட்
சுட்டெ ரிந்தவச் சொல்லே ருழவினர். (௫௧)

என்ன செய்குது மெவ்வழி மன்னனை
நன்னெ றித்தலை நாட்டுது மென்றுமே
யுன்னி வேந்தர்க் குயர்குரு வாயத்தவர்
அன்னு மந்தணர்க் கேகினர் சொலலினார். (௫௨)

வேறு.

நாவலர்ந்து நடுநடுங்க மந்திரியர் வேந்தர் நிலை நவிலக் கேட்டுச், சேவலர்தந் திருவடிக்கே சினகரமாய மனதினிலே செயத வேத ப,பாவலரான் குருமூர்த்தி யரண்மனையுட் படர்ந்துமயற் பரவை யாழ்ந்த, கேவலர்முன் செலவவர்கள் வணங்கிலர்கண டிவை யனைத்துங் கிளக்க லுற்றான். (௫௩)

என்னிருகண் மணியனையீ ரிரவிகுலத் திதுகாறு மெழுபத் தேழு, மன்னவர்கண் முடிதரித்திங் குலகளித்தா ரவசையேது மருவு கி ல்லா, ரன்னவர்தங் குலத்துதித்தீ ரவர்போலு முடிதரித்தீ ரகில மெல்லா, முன்னவர்போற் காவாமன மூவாத மயலாழி மூழ்க லெனனே. (௫௪)

அளக்கருஞ்சீர்க் குலத்துதித்தோர் வளர்த்தபுகழ்த் தருவீழ்த்து மரிவ ளேபோற, கிளக்கரிய நரகழுந்த வழைக்கவரு நமன் விடுத்த கிங்கரர்போ, துளக்கவலை மிடிபெருநோ யபகீர்த்திமி கவிளைக்கு மோர்புன செயபோல, விளக்கமுறப் பெரியோர்க ள் விலககினர்கா ணீர்காம மேவலாமோ. (௫௫)

கந்தரம்பத் துடையவனுங் குலத்தோர்கி யமனுலகங் கதித்தானெ ன்று, விந்திரனு முடலமெலாம் புண்ணுகிக் கண்ணுகி யிருந்தா னென்றும், சந்திரனுந் தனதுடலந் தேயவதுவாய் வளர்வது வாய்ச்சரிப்பா னென்று, லந்தரஞ்சென் றோர்கருட னரவாகிப் பூலோக மடைந்தா னென்றால். (௫௬)

எங்கெவரோ யிககாமத் துழைந்திடுவர் பிழைத்திடுவரெண் ணி நோக்கி, லிங்கிதனில் வருசுகமோ துளியாகுந் துயராழி யேழதாகும், பங்கமுறப் பிறன்மனையை யெண்ணுறுங்காற் கண் ணுறுங்காற் பாழ்சிற் றின்ப, மங்கமுறப் பொருந்துறுங்கால் வருதுயரமளக்கரிய வனந்தமாமே. (௫௭)

காமமே கருத்தழிக்குங் காமமே யுயிரழிக்குங் காலனாகுங்
காமமே பதனழிக்குங் காமமே பகையாக்கிக் கடிந்து டறுங்
காமமே பவமாக்கும் பழியாக்கும் பதராக்கிக் கடையதாக்குங்
காமமே நாயாக்கிப் பேயாக்கிப் பிதற்றாகக் கடைதூறுந் தானே.()

ஆதலினா லழிமாயக் காமமிதைக் கனவிலுமே யணுகேராகி
மூதவர்போன் முடிவிளங்கப் படிமுழுது மொருகோலின மு
றைசெலுத்திப், பூதலமே லிசைநிறுத்தி சிவகதிக்கு முரிமை
யராய்ப் பொலிமி னென்னப, போதமுறப பலவகையாற் புத
திமய மணிமாலை புனைந்தான மன்னே (ருகூ)

நலம் விளக்கு மிறையவாக்கு முறைகடந்த கோக்குமரர்
நன்று நன்று, கலம்விளக்கு மிளமாதா களபமுலை கலந்திலை
கலந்தா யானாற், சலமவிளக்கும வெறுப்புமொழி சாற்றுவை
கொ லெனபபலவுஞ் சாற்ற லுற்றார். பலவிளக்க மேற்றிடினு
மந்தகருக கிருளன்றிப பயனே தினமால. (சூ0)

தாரிருககுங் குழன்மடவார சாயல்கண்ட கண்வேறு கா
ணுங்கொல்லோ, வேரிருக்கு மிதழமுத மினிதுகண்ட நுனிநா
வே தேற்குங் கொலலோ, வாரிருக்கு முலைத்தடமேன மயங்
கவரு சுகம்போல மனத்திற குண்டோ, சீரிருககு மங்குலனுந
தேரூர்ந்தார் வேறிரதந் தேடுவாரோ (சூக)

மெய்வந்த வடிவழகை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் வியந்து
நின்று, செயவந்த னமபலவுஞ் செயதாலுந திருமலர்க்கை தீ
ண்டினாலும். டைவந்த வானந்த பரசுகமே யருள்புரியும் பா
வை மாராங், கைவந்த தெய்வமபோ லொருதெய்வ மின்மறை
யிற கண்ட துண்டோ. (சூஉ)

கொக்கினம்போ னரைதிரைமூப் பொருவடிவங் கொண்ட
தெனக் குறுகிமூதத, பகருவத்தால் வெறுந்தனனபோற பலபு
கன்றாய் நினக்குவந்த பாலி யததி, லெககுலத்திற கலந்தனை
யோ வெதநனைசற பழித்தனையோ யாவாகனடோா, தக்கவழி
ன் மதிவேண்டே மிபபொழுதே வந்தவழி சார்தியெனறார்.(சூங)

சினத்தரச ரேசியசொற றேசிகனகேட் டியாமுரைத்த சீர்
மை யெலலாம், வனத்தகதி லெறிநிலவாய வாய்ச்சுதெனக
கண்களினீர மல்கியோடக். கனத்தவிதி தடுப்பவாயாா கடவுள்
செயல் வருவதெலாங் காண்போ மென்ன, மனத்தகத்திற் றுய
ரசமர்ந்து முகம் வேரப்ப வகநோக்கி வந்தானபபால். (சூச)

மாபாவி மயனினைத்த படிமுடிக்கும் வழியின்றி மாழாந் து
க்கிச், சோபாதி சோபமுற்றான் கூனுறக்க மறந்துறந்த கூடுதீக்
காமத், தாபாதி காரியர்முன் பசித்தார்க்கு விடச்சோறு தரு
வான போலக், காபாலி மதத்தினனை யுகந்தரனு மந்திரத்தா
ன கடுகி வந்தான். (சரு)

வந்தவனைத் தவிசிருத்தி மலரடிகள் பன்முறையும் வணங்கி
ப்போற்றி, யெந்தமுயி ரெமக்களிப்பான வலியவந்த மலிய
முதே யிறைவே தெய்வம், சந்தவெங்கள் பாக்கியமே மனக்க
ருத்து நிறைவேற்றித் தருதி யென்ன, வந்தரங்க முள்ளவெல்
லா மொளியாம லாங்கவனு முன்னறைந்தா னன்றே (சசா)

காவலர்கண் மொழிந்தமொழி யுகந்தரனுஞ் செவிகேட்டுக்
களிப்பினோக்கி, யாவலையா முடிக்குவைப்பா மதற்குநிதி தர
வுளவோ வறையினென்ன, வேவலரா னிதியனைத்தும் பணிய
னைத்து முன்னிடக்கி விலங்கசசேர்த்திப், பூவலயம் பெற்றிடு
நாட் பெற்றமணி மௌலியையும் பொருந்த வைத்தே. (சஎ)

அடியேமபா லுள்ளநிதி யிவ்வளவே யருள்கூர்ந்திங் காள்
வாயென்றார், மடியாத பொருளாசை யுகந்தரனு மதியொன்று
மந்திரித்துக், கடியாரு மோகினியைக் காவலர்தம மனைகியாமே
ற்கதுவச் செய்தான், படியாரும் பத்தினியர் மனங்கலங்கிப் பர
வசத்தின பாற்பட்டாராய. (சஅ)

துயிலெழுந்தா லெனவெழுந்தார் கலனணிந்தார் பொற்றுகி லு
ளங்கவே யந்தார், கையிலெழுந்த முன்னடைத்த பொற்புதவம்
பின்றி றந்தார் காமங் கன்றி, யயிலெழுந்த முன்னவனை யிளைய
வன்றன மனையாட்டி யணுகின றன்னை, மயிலனைய மூத்தவன்ற
ன் மனையாட்டி வலியவந்து மருவ லுற்றார். (சகூ)

மருவுமவ ருடனளாய ரளக்காத களிக்காம வலை கடந்தே
யிரவுபக லறியாராய மயலாழி நடுமூழ்கி யிருப்ப தானார்
வரன்முறைமை தவிர்ந்ததினு லந்நாட்டின் மழைமுகிலும் வா
ரா தாகப், பரவலுற்ற வரும்பஞ்சம் கொடுநோயோ டுறுதியர்
பயமுந் தானே. (எ0)

யுகந்தரன்முன் பொருள்கவர்ந்து சென்றதுவு மரசர்முடி
யொழிந்துக் காம, நுகர்ந்திடலே பொருளாக முறைகடந்து
மாழ்கியதும் பஞ்சநோயாற், சகந்தனர வமைச்சர்முதற் ப
டைகளெலாந் தளர்தலையுந் தாமறிந்தார், மிகுந்தபல படைக

ருடன் காம்போச நகர்வளைந்தார் விதர்த்தர் வேண்டார். (எ௧

இன்னார்கள் வளைந்தசமரூடற்றியபின் தந்திரிய ருணர்த்தி
ப்புத்தி, சொன்னார்கள சொன்னவெல்லா மன்னவர்க்குந்தோ
ன்றாத சூழ்ச்சி கண்டார முன்னாந்த செஞ்சோற்றுக் கடன்க
ழித்தன முறைமையே முனைந்த போரிற, பன்னுருமுடற்றி
யவனை புகழ்நிறுத்தி வாளுமசகம படாநதா ரியாரும. (எ௨

அளவிறந்த படைத்துணைவர் தந்திரியர் மந்திரிய ரன்பரா
னோர். களமிறநத நிலையானார் காமமே பொருளாகக் கலங்கி
ன்றானாத், தளபதியா பிணிதகேகித தம்மரசர் முன்னிடத்திற்
றாவு மன்னே, ருளமிளகிக கொலைபுரியா தோடுமெனக கான
கததி லோடினாரால. (எ௩)

அடங்காத பெருமயலா லணிமிழந்தா ரிசைமிழந்தா ரரச
ம்விட்டார். விடங்காலுவ கானகத்தி மனைவியரும் பின்றொ
டர விரைந்து சென்றார, மடங்காக சிமமடக்கி யட்டாங்க
போகத்தி ன மழுவலானரும், டடஙகாணந்தவமிருககு மாத
வத்தீர் மபலனடைந்தார தகைமை யீதால, (எ௪)

மன்னவரு மனைவியரும் வன நோக்கி வருகின்றவரவு கண்
டு, தனிகருத குருவாரும மனமழுங்கி யுடனடபயத் தலைகொ
ண்டானான. முனைதியிற் சிறந்தார்க ணிரறவே யஃதோடு முய
லகியாடிய பின்னமுதின மிசைவிரியு மளாயாவா பறவையென
பரிவா போ. . (எ௫)

எடுத்துவைத்தே யிருந்தாலுங் கொடுத்துவைத்தல் வேண்
டுமென வெரிமேல் காமம், படுத்துவித்த பாடிதெனக குருவா
ரத்தை கடக்கவரு பலனிதெனன, வடித்துவரும வினைதடுபபா
ரியாவரென வூரடுததா ரலாகடேற்றக், கடுத்துவரும வெயிலெரி
பப வோவோடித தே வீதி கடககலுறறா. (எ௬)

அனிச்சமிசை நடநதாலும் வருந்துமிரு தாள்பரனமே லழு
ந்த வூனறித. தனிச்சைபெலா மபற களிததார் பிழறொடாநத
தெனதமெதாடாநத தையலாரோ, டினிச்சமையும விதியாதோ
வெனவுனைந்து குருவாரு மிவாமுன சென்றன, பனிசசுடல மி
கக்களா வைவர்களும் வெய்தால பாலை சாரநதார். (எஎ)

உம்மைவினை யிம்மையிலே யனுபவிப்ப ரெனபபுகலு முல
கு மற்றோ, ரிம்மைவினை யிம்மையிலே யனுபவிப்பான் கொ

டுகரக மெய்யிலும் தேபோற், செம்மையொடு நாயாலு மரவாலுந்
தேளாலுந் தீயினாலும், வெம்மைவழிப் பறிமறவர் செயலாலு
ந் துயர்கோடி விளைக்கு பாலை. (எ௮)

ஆலையிலே யகப்பட்ட கரும்பெனவே பசிநோயா லாதபத
தாற, பாலையிலே யனுதினமும பலகோடி துயருழந்து பரதவி
க்கும், வேலையிலே பொருள்கவர்ந்து விளைமுடித்த யுசந்தர
னும் விரைந்து கள்ளிச், சோலையிலே கொழுந்துவிடு மனறபிழ
ம்பு கனிர்ந்தெங்கத் தோன்றினால். (எ௯)

வேறு.

வந்த பாதகன் மன்னவா மன்னாநீர்
வெந்த பாலையின் மேயது மெனனெனப்
பந்தபாச மறுத்தருள் பண்ணவன
சிந்தை கொந்தனன செப்புதன மேயினான். (அ0)

முன்ன மேமய லினனிலை மூழகிய
மன்னர் செல்வ முழுவது மவெளவினை
யன்ன மனனவர் கற்பு மழிந்திடத்
துன்னெறிப்பிர யோகமு ஞசூழந்தனே. (அக)

பாவிநின்றன் பழிப்புறு செய்கையா
லாவி யொன்று தரித்தன ரீாயினர்
வேவுகின்றனர் வெஞசுரம வேறுநீ
யேவுகின்றது வேவுதி யினறரோ. (அஉ)

நாடி முந்திட நாட்டி விழைத்தனே
காடு முந்திடக காட்டி விழைசசவோ
வோடி வாழனே யோதுதி தீமையே
கூடி வந்த கொடுந்தொழிற் கூறறவோ. (அ௩)

அனையன் மக்களே யன்னமன னாரினே
வனைவி துளமின மயக்கண வித்தலான்
மனையி லுயகள மாமதி யுள்ளாநா
ணினையம் யாவு நினக்குள தாமரோ. (அ௪)

வேறு.

நெஞ்சகமுலர்ந்து குருவானினன நிகழத்தலு நெறியலா
நெறிபோம்—வஞ்சகனடுங்கி விழுந்தடிவணங்கி வருந்தாலறிந்
திலேன புரிந்த—நஞசினேர் பிழைகள பொறுத்தருளிலனா நா

ணிலமிசைமுடி தரிககச்—செஞ்சுடர் மரபிற் கடவொன விளயக்க
ச செய்குவனெனவிவை செப்பும். (௮௫)

இங்கிருந்தாவ் தொனறிலை யினியா யிதீர்த்தமி மூகத்திய
ளுருந—தங்கிய சாரல சாரநிடி னன்மை தருமெனத் தருவன
புகனறு—மங்கைய ரிருவா முன்செல மன்னர் மறையவர் பின்
செலத் தீமை—பொங்கிய காபா லிகன்வழிகாட்டப் பொதிய
மா வரைத்தடம் புகுந்தாா (௮௬)

புக்கனர் பொருநைத தடங்கரை நிவர்ந்த பூம்பொழி லிரு
ந்தனா பசியா—லுகக்கினா யாரு மாஙகது தவிர்ப்பா னுபாசமே
யுகந்தான புரிநத-இக்கணிக் கணதுதாறறுபாலததிரோர் காசங்
கிட்டினன காதலத கெடுததே—யக்கண மெதிர்நத வனசரன
றனனை யருகழைத தினனன வறைந்தான். (௮௭)

வனசர நினககு மறுவரா மெமக்கும் வாழூா ளுளவரை பசி
யா—தனுதின மருநதி யுயயுமாறுளதொன் றவவழி புரிதிகொல்
லென்ன—மனமுவநதவ னு முரைத்திட வெனன மலாந்தபொற
காசினை யளித்தங—கினியிதுகொடுபோ யுண்ததகும் பொருள்
கள் யாவையும் வாஙகியிங குறருல் (௮௮)

கமழ்தர வட்டிங் கருந்தலாம் விருந்து காசிது தினந்தினந்
தருவென—அமர்தர நோக்கி யிதன்விலைப் பொருள்க ளாம்பது
பேர்க்குண வாகும்—விமலமா முண்ணும் பொருள்களு மெமு
வர் வேண்டிய கொணர்கிலே நலமாம்—சமையமு மிதுவே போ
தியென றுரைத்தான றடஞ்சிலை யவனுமே யின்றல். (௮௯)

போயவனறங்கட காசனுக்குரைததுப் பொலந்திகழ கா
சினைக் கொடுத்தான-நேபமா யவனும் வியம்பெற நினைந்து நின
க்குநா னெழுவருக குணவற-காயநற பொருளக ளுருகுவலகா
சு மனுதினந் தருதியென றுரைததுத—தூயபா னெடயோ டுள
வெலா மளிததான சுமந்துபோ யவர்க்கவன கொடுத்தான். (௯௰)

கொடுத்தபினனடுதல் செய்தனாரருந்திக் குன்றவன் றனக்குண வ
ளிப்பார்—தொடுத்தன காலம் பலசெல வொருநா டொடுசிலை
க்குன்றவர் தலைவன—மடுததிடு பொறகா சனுதினம வாங்கி
மகிழவுட னிட்டவோா பேழை—யெடுததனன திறந்தா னுள்
ளொருங்காணு னேங்கினு னிரஙகினு னெந்தான. (௯௧)

ஆவலாயத்தினமு மினிதுநான சோறத வருமபொருள் பே

ழையுளின்றிப்—போவதாகியதென லியாவரோ கவர்ந்து போ
யினா போலுமென றுளளம—வேவதாகியகாற் கானவன்றினம்
போல் விபனபெறு காசிடக கிராதா—காவலன் வேறுபேழை
யுளிட்டிக கடியிலச் சினைமுறை புரிந்தே. (௬௨)

இனறிநனிலைம யறிகுவ னெனன வி நயமுற் றினிதாநல
வேண்டிந்—துன்றிய பொருளகளியாவையுங கொடுததான சு
மந்தவன போயவாக ளிககான—ஙனறிய கதிரோான குடகட
ல் கடந்தான கடிதுகீழத திசையிசைக கதிரவா-வென்றிகொ
ள் புனவா வேந்துபொற காசு மீளவும பேழையுட காணுன. [ ]

மனமருதிகழியப் கணணிணை சிவந்து வயனியம் பொறிக
ளை வளமகச—சினவெகாதி கொதிபபச சீறுறுங காலைத தினம்
கொலவ காசுகொண டிவான—முனமபுக கிருக்கிக காசுள
க்களிருாா மொழிதியா னெனனவு மடிதாழந்—தினமுற வவ
னைக காட்டிவெனனை விசைததன னிருவரும நடநதாா. ( )

நடந்திடு பொழுதி னதிக்கட நடுவி லுலவோா டிருவரு
நாரய—தடைந்திடு மவனா வேடுவன சுட்டக குணறவாததை
வனுகதுவு—கடையுகக் கனலிற் கனன்றிடை யசைநத கதிா
தரு வாட்படை யுருவி—இடைதரு மறுவா சிரயகளாற றிடை
யி னெழுதாத துணிந்தகன றனறெல. (௬௫)

மனுமுறை தவிர்ந்த வழிநில் ஆர்ந்து வையக மிழந்து
கானெபதித்—தனுவையு மிழந்தகல குயிரையுமவிழ்த்த தாாதுய
ரகையலா பாவங—கனியுறு காபா லிகனகறை யகனற காா
ணை விறைபிவ ருபினாத—துளியம ஆதா கவாந்தனா வைவச்
சுதனைசாத் தருபலெமுன விட்டதாா. (௬௬)

விடுதாதுந் தருமன சிததிரகுததன வினையிவா புரிந்தவா
வெலலாந்—தொநதிட வெனவு ற யுரைந்தா னைசா கோளைப
ர்க குளவெலாந சொலவி—பயிந்திடபாவ மனதி மறிபபா
லதணாக குளளனவறைய-கடிகதிடு சினந்தவ வறுவனாதோ
கதிக கட்பொறி வழுஙகிடக கழறும (௬௭)

புரவல ரிவளை மடந்தைபா தமைய புலைததொழில புரிய
சந்தரனை—யிரவியு மதியு முளளளவு மேழுநாள காகிய
கோடி—நிரயமுறறழுந்தப புரிபுவிலாத னிமையா தனையெ
லாஙகாணக்—தூயவனைபபுரியின சோகைபால யந்த குததிர
மகனறிட வெனறுன. (௬௮)

தருமோா யகன்சொற் றலைமிசை தரித்த தருகண ரவர்களைக்
காய்ச்சங்—கிருதவொ தகழி பொறித்தனா மழுவாற் கீண்டன
ந்கிளரன லையுட்—கருகிட வுருக்கி வார்த்தபி னுடலி னூனெ
லாங் கடிதரிந் துண்பித்— திருள்புலா லிவையு ளிருத்தினா குரு
வை யனையெலாங் காண்குற லிசைதகார். (௯௯)

இன்னன விவர்கள் கரமெலாஞ் சலிப்ப யாதனைப் பாடெலா
ம் புரிந்து—மனனவ ரோதஞ் சறறில ராகி மகிழவுட னகமுக ம
லர்ந்தார்—அன்னதாங் தலைகலை யறிநதனர் துந ரதிசய மீதெ
னத் தம்மோர்—மன்னனு னவனுக் குரைததன ரவனு மனநிலை
மயங்கின னுகி. (௱)

தேசிகன் முதலா வறுவரை யழைத்துச் சித்திர குத்தனை
நோக்கி—மாசிலா வினையெங காயினு மிவர்கண் மறநதுமே புரி
ந்தனர் கொல்லோ—பேசுதி யெனலுஞ் சிலதினம் பொருநை பு
குந்துநீ ராடினா கொலையுண்—டேசறு நீத்தத் திறநதன ரனறி
வே றில்லதொன றறமென விசைத்தான், (௱க)

இசைத்தன செவிசென றியையுமு னியம னிருகர முடிமிசை
யேற்றி—யசைத்திட வுமையாட் காரமாயப பெண்ணி னரசியா
யமுதலா மாருய்க்—தசைத்தட வுயிர்கள பவபிணி யனைததுந்
தவிாத்துயர் கதிசெலத தழைக்கு—மிசைததமி ழினிதத பொதி
யமா நதியை யிதயமுற றிறைஞ்சினனுகி. (௱உ)

சுதனமார்கரத்துத் தூதர்காள் பொருநை தொழுதனர் தொ
ட்டனர் குடைந்தா—ரிதயமே ளினைத்தா தஙகளை நினைத்
தாரிவரொலா மிறையவண கைலை—சதமென வாழவா ரவர்களை யீ
ங்கு தருதலே பிழையனுா பலவாம—விதமுறப புரிந்தோமவீ
ணவாக் கிதனுல் யேதனை சிறிது மற்றிரா தால். (௱ங)

முன்னொரு முனிவன் கொடுவினை புரிந்து முடுகின னம்பதி
யவனை—யினனல்செய திடினு மினன ஆறறிலனகண டியாதெ
னத் திகைக்குநாள் வானத—தனன சரீரி பொருநை மூழகின
பேர்க் குனவினை யுறுதென வுறுத்திச்—சொனனதுண் டதனைச்
சொலலுவே னெனனச் சூழதவா தூதருக் குரைபபான். (௱ச)

தெய்வதத் தமிழுந் தென்றலுங் கலநது திக்கெலாம் பரிமள
ந் திருத்தும்—பெயவரு முகில்சோ மாடமா ளிகைகள் பெரிது
சூழ் பூவன நகரிற—றுயவரு வாம பாகததாம் பொருநைதனை

றைவட புறங்கிரு தத்திற—கைவரு மியோகத் தரிசுவா மிப்பே
ர் கழறுமா முனிவர னிருநதான. (௯௫)

இருந்தவ னிடத்தில வதிட்டகோத் திரத்தி லெய்தி னோன்
பானு சித்தென்போன—பொருந்திய நட்பால் வருதலு மவனைப்
புகழந்தெதி ரழைத்துப சரித்துப்—பெருந்தவப் பேருய்க் கி
டைத்தவெள ளரியின பெருவகனி யளிததனன் விருந்தா—யருந்
தின னவனு மும்பரா ரதியா வமுதிது வாமென வறைந்தே. ( )

தினறபின் னரிச்சு வாமியைப்பானு சித்தன்புன் முறு வலி
னோக்கி— நனறுருவாரங கிடைத்ததின முறைமை யவிலெங்கண
நககணு யகன் முன—றுன்றுமென றவததுக் கிரங்கியவ் விதை
யைத் தொலலைநா ளளிததனனஃதோ—வென்றுமோர் கனியைத்
தருவதா மூபபு நோய்மையு முண்டவர்க் கிராதால். (௯௭)

அனபகே ளின்னுமதற குறும்பெருமை யறைந்திடற் கரியதாமெ
னன—வினபுடனரிசசு வாமி சொலலிடவு மிவையெலா மினமு
றக்கேட்ட—புனபுல வழிபோம் பானு சிததற்கறைப் பொழுதெ
லாங கழிததனன மறுநா—டனபயி லூாக்குச் செலமுனி வர
னைத் தாழநதனன விடையவன றந்தான். (௯௮)

விடைகொடு பானுசித் தனுமெல்ல வெள்ளரிக் கனிகரந் தெடுத்
தே—நடநதன னரிசசு வாமிவானிரவி நடுவரக் கடன்முறை ந
டத்தி—யடைவுடனுருவா ரத் திடை யடைந்தா னக்கனி காண்கி
லா னழனறு—னிடையிது கவர்ந்தா ரோரியா ரென்ன வெரி
மொழிச சாபமிட் டனனால். (௯௯)

இடுதலும பானு சித்தனோர் நரியா யென்செயதோ மென்
செயதோ மினிநாம்—படுதுய ரளக்கற பாலவோ முனிமுன பட
ரதலே நலமெனப படாநது—கடுதொழிற கள்ளன் கவர்ந்தன
ன கனிமுன காததருள புருதியென றுறுதி—மடுமமைப பாதம
லங்கலும பசியால வருந்துமா முனிவரன வகுப்பான. (௱)

ஆனனமிட்டவனைக் கன்னமிட டனையே யையயோ வக்கனி
கேட்கு—வினனமு ரினககுத தருகிலேன கொல்லோ வெனகர
வுறறனை நாளு—மனனுட னடுமிததொழில் கறற தியாஙகு
நீ யிவையெலா கோகங்ன—முனனுறும வினையே யலதிலை யென
ன முனிதக வுண்டமை யான மொழிநதான. (௱௧)

கற்றவத் தரிச்சு வாமிசொற் கேட்டு நரியுடம் பெடுத்தவ
னாயேன—சிற்றறி வுடையேன செய்த தீவினைச் செய்தவப்
பெரியநீ பொறுத்தி—யுற்றவிவ் வடிவ மொழியுநா ளிடம்பின
றுரைத்தியென் றறுகணீர் சொரிந்தான—மற்றவன் முனைவா ரு
ட்டதோர் கட்பான் மனஞ்சிறி திரங்கி னுரைசெய். (௱௰௨)

கதிரவன் சாபராசி சென்றுறையுங்காலமோ ரிடங்கரி பொரு
கை—கதியினீ ராடி காரணன பிரம னுகர்மா முனிவரர் போற்றி
த்—துதிசெயு மெங்கள் பூவனத் தமர்ந்த தூயவா சிவ நாரணருழ
ந்து—வதிதர வகனும போதியென றுரையப் மற்றவ னமமுனி
வதிந்தான். (௱௰௩)

இவ்வகை நதியிலா டலுமெங்க ளிறைவனைச் சூழலுமாகச்
செல்லியகாலம் பலசெல வொருநாட் செந்தமிழ் நாடுடையரச
ன்—வெளவிய கள்வர் தமையவண கழுவின மாட்டின னவா
சை விரும்பித்—தவவிட நினைப்பப பூருவ ஞானந்தோ றிட மீ
னகிலை நினைக்கும். (௱௰௪)

சூந்தள தேசர் தனைப்புரந் தருளுங் கொற்றவ னுக ரேசு
னன்முன—பந்தயில் பருண தமுனிசெய சாபப பற்றினுற பழி
கொலை யரியா—யந்தமிறவத்தா னிருடிகமுனிவ ருயிர்களைப் பாய்ந்
து கொன் றனனமுன, வந்தவச சாபம் போயினுந் தீயில் வந்து
தன னுவினத் தியினால். (௧௧௫)

ஆதலா லியாமு மத்தசைவிரும்ப லடாததென் றகத்தறிவு
றறு, வேதகக் கழுவி லிறந்தவ ரொழுமபை வெள்ளியம் பல
விணுற் கௌவிச், சீதகப் பொருநை மாநதி நடுவண டினந்தின
ஞ் சென்றுசோத தியதால், பாதக மகன்று களவரும பரமன
பரகதி யடைந்தனரபபால், (௧௧௬)

நாள்பல வினை கழிதலுஞ் சாப நசித்தது நரியுருநீங்கிக்
கோள்படு மரண முற்றன னமமுன கொணர்ந்தன ரூதுவர்
கொதித்து, வாள்படு நாகில வருந்தினேனை சற்றும வருந்திலன
வானுல கடைந்தா, னீளபடு பொருளைக் குடைந்தவா பெருமை
நிகழ்த்தரி தாகுமா லதனால். (கஎ)

இரைஞா படயாம வருத்துத லியையா வெள்ளிறு மியாமு
னம் புரிந்த, •தவறது கொடுமை யாகையா லகக சாபமிட்டி
டுலென்ன றுரைத்து, வாதரு மறையோன் மனையெதிர் நோ

கழி நீதினம் பொருளை நீராடிச், சிவதவம் புரிந்தா யாகையா
லுலகிற சென்மிக்கவே தியனென வென்றும. (கக௮)

கடுந்தொழிறகாபா லிகனகழு காகக காவலா காரிகை யா
ரு, நெடுசிறை யாணபெண புறவின மாக நீணிலத் துதித்திட
வென்றும, படுபெருஞ சாபம்பகர்ந்தனன கேட்டுப பதைப
தைதத தறுவருந தருமன, றொடு கழல வணங்கி யையவிச் சாப
ந தொலையுநா ளுணாததியென றுரைததார். (கக௯)

கணகணீாசொரிய விமமியிங விவர்கள் கரைதரு மொழிக்கு
ளங கரைந்து, மஙாக ணீாபிறந்தங் கறுவரு மொன்றுய மலைம
கண மாலையாயப பினனாப, பெணகளு யகமாயத் தமிழ்மலைபெ
யாந்து பெருமைசோ பாவனத் திமையோர், விணக ளூாமுதா
ய விளஙகுறு பொருநை மேவிடத தீருமென் றுரைத்தான. ()

வேறு.

தரும னுரைதத முறையாலே தரைமே லிவர்களாங் காஙகு
பெருமை மறையோன புனகழுகு பிறஙகுமாண பெண்புற வின
மாயக, கருவி னுதிதது வளருற்ருர் கடவு ளனையீ ரீஙகிவாக
ண, மருவிய பொருநை வழிசார்நத வகையும வகுப்பா மென
வகுபபான. (கஉக)

வேறு.

மீன விளங்கு தடஙகோடி மிகவிளங்கு தமிழ் நாட்டிற்
றேன விளஙகு மலாவிளஙகு சிஞ்சுபார ணியததடத்தின்
மான விளஙகு விலஙகினுககு மறலி யென விளஙகு கினறோன்
கான விளஙகு மொருவேடன் கணடகனென போருநாள ()

விலைமாதர் விழிபோலுங கண்ணிபல வீக்கியதிற்
றொலையாரு மவாசுகமபோற குருநென் மணி பலதூவி
யலையாதங கோாபுதரி னண்மையி லோக் குற்றிருநதான்
தொலையாத காமுகாபோற றுதுணநான குறறன வால். (கஉ௩)

பட்ட புரு நானகினையும பஞசாத்தி லடைத் தஃதை
யெடட வருந தன்மக்க ளினிதுவிளை யாடுதறகு
விடட வாகைக கொடுபபவவா விழைவுடனபெற ருங்கொருழி
யிட்ட னாகள பலாகூடி மினஙகூடக் களிபபுறரு. (கஉ௪)

மாலாலே யிவராட மறறிட்ட கூண்டையிரு
காலாலே கவாநதெழுந்து கழுகொன்று கடிதேகிப்

பாலாலேல் தாயருழவி பாலிப்பாள போலுலகை
மேலாலே யுயிர்களகரும் வியனபொருளை கடந்திடுகால. (௧௨௫)

காணெடுத்த கூண்டாறறிற காறவரி வீழந்திடலுங
தேனெடுத்த நீர்குடையுஞ் செவவியவிப பிரசகிறுவனா
றானெடுத்தான பவயாசந தடிநதுவிடு நிறைபோனபோ
லானெடுத்த புறவினங்க ளுவப்பவெளி விடுத்தனனால். (௧௨௬)

வெளிகொண்ட புறவினங்கள் மெலலெனத்தஞ் சிறையுதறி
யளிகொண்ட வாஙகொாசினை யதனமீதிலிருந் திடலும
வளிகொணடு வந்ததென வந்தகழு காஙகணுங்க
களிகொணட நெடுஞ்சிறையாற கருத்துருகி யுறததழுவி. (௧௨௭)

கண்ணீரா னீராட்டிக கடநடுங்கிக் கரைநதழுது
புணணீரமை மிகபபொருந்திப பலபலவாயப புலம புறமே
யெணணீரீ ரெண்ணீரீ ரெணணீர் நீர முனனுளன
நண்ணீர் நீர் நண்ணீர் நீர நணணீர் நீரென நவினறே (௧௨௮)

அடிக்கடிதன னிறகாலே யணைத்தணைத்து விடுதலுமே
மடித்தசிறைப புறவினஙகண மனங்கலஙக வுடனடுங்கிப
பிடிக்கவருங காலனெனப பேதுறலு மவ்வெருவை
வெடிததழுது மேனமேலு மெலலிறகாற் றழுவியதால. (௧௨௯)

கணடவுட னுயிர்கவருங் கழுகிந்தப் புறவினததை
யண்டி யளவில்லாத வாவலினு லிறகாலே
கொணடுதழு வியு[illegible]
[illegible] தருமா [illegible] மனதெணணி.

ஒழுக்காரோர் மாணியிரதத் தபாத மறிதுமெனப
பழுககாது தருவிருந்த பழஙகழுகி னிலேநோககி
முழுககாத வுடனபுறவை முகநதுசிற கணைததிரஙகி
யழுககாறு படலெனனை யறைதியென வுறைததலுமே. (௧௩௧)

அநதணநீ யறிநதிலேயோ வறிந்திலேயோ நமககுறற
முநதைவினை யாவையுநான மொழிநதிடுதல வேணடுவதோ
விநதவொரு நாறபுறவா யிருககின்றா காமபோசஞ்
சொநதமெனப புரநதவநந தோகையரு மனறேயோ. (௧௩௨)

நெறிவிட்ட மனனவாககு நீதிநெறி பலபுகனற
வறிவுற்ற மெஞ்ஞானத தாசானு நீயலவோ
பொறிகெடட வழியீாபபப புல்வினையிற பொருள் கவாநது
வெறிபட்ட கழுகானேன காபாலி கனனிலேயோ. (௧௩௩)

பின்னவனைத்தன் மனையாளை முன்னவனும் பின்னவனு
முன்னவன்றன் மனையாளை முயங்கமயன் மூழ்கியது
மன்னவர்க்குப் பன்னிநி யறைந்தனவு மவ்வுழியான
துன்னியதும் பொருள்வைர்ந்து தோகையிவா மயங்குற்றே. []

நிலைமாறி மன்னவர்தந் நிறங்கலப்பச் செய்ததையும்
பலமாறு நிலைநோக்கிப் பறலர்சென றுடற்றியதுந்
தலமாதி யவருடனி தழல்வனத்தில் வருந்தியதுந்
இலமாதர் தாழ்த்தங்கு தியோனை சேர்ந்தன்றே. (கஅரு)

சந்தவரைக் குமையமுழுந்துச் சார்ந்தனவும் பொயக்காசால்
வந்தவொரு வயப்புனவன் வாட்படையா னஞ்சிரங்கள்
சிந்தியதும் யமனுலகஞ் சென்றதும்மாய கவனரகம
வெந்தெரியா திருந்தனவும் விறந்தரும மனைந்ததுடனே. (கஅசு

இருடிமகா நீத்தந்தி லியம்பினைத்து மூரைத்தருளிப்
பொருளைகதி யாடியுவோர் புண்ணியநற் பலனுலே
கருணைகொடு வேதியனுய்க் கழுதுபுற விளமாகக்
குருகின்னை யெமியராசர் கோற்றொடியர் தமையன்றே. [கஅஎ]

கொடுஞ்சாப மிட்டனவுங் கோவேநீ யிச்சாபம்
விடுங்காலம் விளம்பெனயாம் வேண்டியது மவ்விவிர்
தொடுங்காத துடனென்றுய்த் துய்பொருளை யாடுங்காற்
படுங்காலமிதல்லமை யடர்கால மென்றது நீ. [கஅஅ]

எண்ணிலையோ வக்கால மிக்கால மறுவருமே
நண்ணினமா லியாங்களுய்ய தானஞ்செய் வித்திடுதல்
புண்ணியமென் றுரைத்திடலும் பூசுரர்க்கு முறசனனத்
துன்னிலமை வெல்லா முணர்விடத்திற் றேன்றியதால்

தோன்றுதலுஞ் சிரக்துளக்கிச் சோகாத்துச் சுடர்க்கதிரோ
னன்றவழி வளர்க்தெளிய வரும்புறவாய்கின்றுரை
யென்றருளி கோக்குதலு மினிதவர்க்கு முன்சனனத்
துன்றுவினை யுள்ளவெலா முணர்விடததிற றேன்றலுமே. ()

உம்பர்தொடுஞ் சினைவிடுததங் குறுவர்துணைத் 'தாளவீழ்நதே
யெம்பெருமா னெமக்காநீ யிசைததவெலாங் கொளளேமாய்
வெம்பினதுவகொலையுணடு வீயநதுசிறு புறவினமாய்ப்
பம்பினதும போதுமருட பாலவையிறை பாதநினிமேல் ()

தனிலைமை யாங்கள்பெற நானருசெய லீக்கவெனக்
கனியாரம புறவினமுங் காபாலி கக்கழுதுஞ்
சனனதியில் வீழ்தாழுந தகைவேடைய வேதியனும்
பன்னியசங் கறபமுறை வழுத்தியவை காதுதோதி. (கசஉ)

தென்றலுடன் பிறந்தவருந் திருப்பொருளை நாயகியை
மன்றலஞ்சோ மலராலே வானமுறையிற் பூசித்தே
யன்றமுத வினதுவளா யகமுதனமூன் றிதமபுரிக்க
தன்றுவினை நீக்கவெனத் தோயநீ மூழ்கினனே (கசந)

வேறு.

மூழ்கி யெழுது முடிமன்னர் மூன்னளிலங்கு வயதுவனர்
தாழ்வொ ரெர்வி லர்தெழுந்தார் தையலாரோர் நீகந்தரனும்
வாழ்விலெழுந்தார்மறையோரும் வாணிலெழுந்து வருஞ்சோதி
தேழ்பன்னிருவ ரொன்றுகிக் [illegible] விளங்குற்றன.

பொருந்தா நெறியிற் புலம்போக்கும் புல்லர்க்கிரங்கி பலநீதி
மருந்தா யுரைத்தா யருந்தாத மற்றெம்போலே வனமுறது
வருந்தா வண்ணம் வருந்தினையின் வாழ்வு மளித்தாய் கெதியுந்
தருந்தா ரகமாய்ச் சிறப்புற்றாய் தாயுந்தம ரும் வேறேயோ. []

அனகா வுலகிற் பொருளெல்லா மறியும் பொருளே யாதலினற்
கனகா பரணந் தரித்துலகங் காவல் புரியக் கருதேமால்
பனகா பரணன் பதமொன்றே பற்றக்கருதி வாழ்கின்றோ,
சனகா தியாகே ரிணங்வாகீ தகுமா றுருள [illegible] மன்னுமெனை. (கசசு

இருமன்னவரு மங்கையரு மெல்லா மறந்து துறந்தனர்போற்
றெருண்மெஞ் ஞானச் செல்வனிரு திருத்தாண்மேவிப்புகழ்ந்திட
கருமக்தொலையக் கதிமேவக் கருத்துள்ளிரோம் கடவுணிப் [துங
பொருளை வணங்கத் தரும் யாரும் புகழவோ மெனனப புகழ்
வாரால்.

ஆயே புலகமனைத்தினுக்கு மாசே நீந்த மெவற்றினுக்குந்
தாயே யமுதப் பிரவாகத் துறையாய் நிறைந்து கொழுங்கின்ற
சேயே வேண்டு முறை தவ்றித தீயநெறிபோயச சிதைவுற்ற
காயே யனையேம் வினைதவிர்த்த நங்காய வணஙக வாராயே. ()

மலைமா மகளின் மாலிகையாய வந்தாய வணங்க வாராயே
கலைகூர முனிவன புகழதெய்வக கருமபே வணஙக வாராயே
தலையார் மலையந தொடாநதுவரு தாயே வணஙக வாராயே
தொலையா வினை நீதமெமையாணட தோகாய வணஙக வாராயே

கணேணா வருக வெமமுள்ளக் கருதகே வருகக் கங்கை முத
லெண்ணே கடந்த நதிமடவாரக் கிறைவி வருக மலைய மலைப
பெண்ணே வருக தமிழமுனி பேறே வருக யாங்கள் படிம
புண்ணே யனைய வினை சிக்கிப புரந்தாய வருக வருகவே. (கருய)

துறைக டோறு மொவவொரு போ தொடாந்தாய தொல்லை
யொணறேயாய, மறைக டோறும் புகழ்ந்தெடுப்ப மகிழவாய
வருக வருகவென, நறைக டோறு மதுகரங்க ணடிகரு மலை
மா லிகை யுதித்த, தறைக டோறும் புகழ பொருநைத தையலாங்க ணுதிததனளால். (கருக)

வேறு.

உதித்தன டன்னைப போறறி யுலப்பில புகழவாா தம்முண்
மதித்தவே தியனை நோக்கி வேண்டுவ வழுத்தி யெனனத
துதித்திட வேண்டு மென்வாய் சுற்றிட வேண்டுந் தாளகள்
கதித்திட நினைத்தல் வேண்டுங் கருத்துனை யெக்காலத்தும ()

நினபத்தி சிறத்தல் வேண்டு நின்னதி தீரத் துறறே
யின்பத்தில் வாழ வேண்டு மினிதுநோக் கருளல வேணடும்
வன்புற்ற பவத்தான் மாறி வருகினும் பிறவி தோறு
முனபத்தி வேண்டும் வேண்டு முவையெனக் கருளியெனறான்.

ஆயிர வருட மாயு ளளித்தனங் கலைக ளெலலாம்
யாயிர மறைக ளெல்லாம் பயிலுவை சீடரோடு
சேயினர் சூழச் செல்வஞ் சேர்குவை புரிமகத்தான்
[illegible] சமபுள மகிழ்ந்திடப் புரிவா யப்பால். (கருச)

அநதத்தி லிறைபோன் கைலை யடைகுவ யகில மெல்லாந்
சுநதத மினிபுன் றனனை யுக்கிர தவசி யெனனத
தநதனம் பாவநாசத் தலததினி துறைதி யென்றார்
சிந்தனை களித்து வேதச்செல்வனும் வணங்கிச சென்றான (கருரு)

நதிக்குநா யகியாளப்பா ஞகிலம் புரநதாரோடு
துதிக்குமா மயிலனனைாத் தொன்மைபோ லுலகமெல்லா
நிதிக்குலம் பரவக்காதது நீளுநீர் முடிவினிததன
விதிக்கரும பதவி சார்நது விளங்குவீராகவெனறே. (கருசு)

கபாலிகன் வதன நோக்கிக் கனனிமா நதியாணீமு
னபாயமாம வினைகள் செயதா யாதலா லூறு சனமஞ்
செபாதிமா தவங்கள் செயதித் தீாத்தத்துட் டினமுக்காலந்
தபாதினி தாடின முத்தி தருமென வுரைத்தங் கப்பால்; (கருஎ

சேமமா வனத்தி னொருக ணிருமலை பொருனைத் தேவி
தாமிர பருணி யாற்றுத் தரங்கநீர்ப் பெருக்கி னுப்பண
காமிய மனைத்து நல்கக் கதித்தன னின்று மஃதே
தோமிலாத் தேவி தீர்த்தத் துறையென மறைகள் சொல்லும். ()

கண்டாலும் பரிசித்தாலுங் கைகுவித் திறைஞ்சினாலு
முண்டாலு மாடினாலு முளனுற நினைந்திட்டாலும்
பண்டான வினைகணீக்கிப் பரகதி யளிக்கு மென்றால்
வண்டாரு தேவிதீர்த்த மகிமையார் வகுக்க வல்லார். (கருகூ)

தேவிதன் கருணைபெற்ற செழுமறைக் குலத்துக் காதல்
பாவிய கலைகளெல்லாம் பரத்துவா சரிடங் கற்றுக்
காவியங் கண்மேதாதி யெனப்பவர் கருப்பிற் றந்த
மாவியல் பூதசாலர் வதியினை மனத்திற் கொண்டு. (கசுய)

வாழையுங் கமுகுஞ் சூழ்ந்த மணிக்கிரீவ புரத்துள் வைகி
மாழைவா ணுலகுவப்ப மகம்பல வாற்றிச் சந்தக்
கேழ்மா மலையந்தொட்டுக் கிளாகட லிறுதியாண்டான்
டேழைசேய் சிட்டராதி யிவருடன் பொருந்த மூழ்கி. (கசுக)

பீடுசேர் பொருனைதன்னைப் பிரதிமையி லாவாகித்து
நீடுலா மலர்கள் மேலே நிரந்தரம் பூசையாற்றிக்
கூடுமா யிரத்தையாண்டு குலவுமில் லறநடாத்தி
நாடுதற் கருமையாய நற்பத மடைவா னெண்ணி. (கசுஉ)

எண்ணரு மகக்கடம்பா லில்லறப் பொறையைநல்கி
விண்ணமா குடுமிச்சந்த வியன்மலை தவத்தி னின்று
நண்ணரும் பிரமலோக நண்ணிப்பின் சனகனென்னும்
பண்ணவ னுகியெங்கள் பசுபதி திருமுன் சார்ந்தான். (கசுங)

இன்னவாந் தேவிதீர்த்தத் தியல்பெலா முரைத்தா மிஃது (லா
சொன்னவர் கேட்டோர்வேண்டிச் சொல்வித்தோ ரியாவர்களெல்
கன்னில வனைப்பில்வேண்டு நலமெலா நுயத்துப் பின்னர்
தன்னிகா சிவலோகத்திற் றழைத்துநீ டூழிவாழ்வார். (கசுச)

தேவிதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

எட்டாவது.
தேவிதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! கேளுங்கள் தரும தேவதை நான்கு பாதங்களா னடைபெறுங்கிரேதா யுகத்தில காமபோஜநகரில் நீதிவழுவாது உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழற்றி யரசுபுரிநது வநத விக்கிராந்த கேசரியென்னுஞ் சக்கரவர்தநி முன்செய்த தீவினைப்பயனுயக் கொடிய பாதகங்களே உடலெடுதது வநதவென உலகம்பழிப்ப வைஜயந்தன் ஜயந்தன் என இரணடு குமாரர்களைப பெற்று வளர்த்து வில்வித்தை முதலானவைகளைககறபிதது அனங்கமஞ்சரி, இநதுபதாகினி எனற இரணடு கனனியர்களை விவாகஞ்செய்வித்து வாழும் நாளில், தனக்கு மரணகாலம் அடுத்தது கண்டு மக்களையழைத்து வேண்டிய புத்திமதிகளும தரும நீதிகளும நன்குறய அவர் மனதிற் பறறுமாறு உரைத்து மூத்தவனாகிய வைசயந்தனுக்கு மகுடமுஞ் சூட்டிச்சக்ரவர்த்தியாக்கி இளையோனாகிய ஜயந்தனுக்கு இளவரசப் பட்டமுங் கட்டி சிவகதியடைநதான்.

உடனே வைசயந்தன் மலையை மண்ணாங்கட்டி தாங்குதல் போல் உலகமெல்லாந் தன்னொருபுயத்திற் றாங்கி வருநாளில! மாதா மோகததால் மதிமயங்கி அரசுரிமையெல்லாம் மறந்து விட்டான. தம்பியாகிய சயந்தனும் அவ்விஷயத்தில அணணனிலும் அதிகமானான். ஆகவே இவ்விருவரும் உடுப்பனவும் உணபனவும் மறந்து மோகாக்கிராந்தராயச் சதாகாமர்துயப்பதுவே கடனுகமதித்து நிகழுகையில் ஓர் நாள், தீவினைபயனால் மூத்தவன இளையவன் மனைவியையும், இளையவன் மூத்தவன் மனைவியையும் காமாநதுயககநயநது வேண்டலும், கறபிலுயர்நத அபபெண்மணிகளிருவரும கண்ணீர்வடித்துத் தஙகள தஙகள் நாயகரை நோக்கி, இதென்ன அநியாயம பித்தமோ உன்மத்தமோ, பேயோ தலைக்கொணடது? இம்மதிகேடு வரக் காரணமென்னை, இக்கொடிய எண்ணம கீழ்ச்சாதியரும் கொள்ளார்கள், இனியாகிலும் நனனெறி நடவுங்களெனப் பற்பல நீதிவாக்கியங்கள் தொடுககச் சறறுஙகவனியாமல் அம்மூடரிருவரும் பலவந்தம் செயய அடுத்து வருதல்கணடு, அம்மடக்கொடியார அந்தப்புரததுககுள, விரைந்து சென்று கபாடமடைததுத தாளிட்டயாநதிருநதனர, இதுகண

ட அரசகுமாரர்களிருவரும் முன்னினும் அதிகமான மோசசோகத்தால் மதிமயங்கி நிற்கையில், மந்திரிமார்களும் குருவாகிய அந்தணனும் அடுத்துவந்து பற்பல நீதிபுகலச் சற்றுங் கவனியாது காளையர் இருவரும் கோபித்து உதாசீன வார்த்தைகள் பலபுகலவும், பொறுக்கர்தவராய் எல்லாம் விதிப்படி நடக்குமென்று தணிவுற்று அந்தணனும் மந்திரியரும் தத்தம இடங்களிற் சார்ந்தனர்.

அப்பால் அக்காளையரிருவரும் நம் மனோரதமுறை நிறைவேற்றுவாருளரோவென எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், காபாலிசமயத்தைச் சார்ந்த துன்மந்திரவாதியாகிய புரந்தரனென்போனொருவன் அவர்முன்வந்து, வேண்டும் அளவிற் பொருள் தருவீராயின் உங்களுடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்திசெய்வேனென்னவும் அரசகுமாரர்களிருவரும் பொக்கிஷத்திலுள்ள பொருளுடன் தாங்களணிந்துகொள்ளும் கிரீடமுதலான ஆபரணங்களையுங் கொடுக்க, அவையனைத்தும் பெற்றுக்களித்த அத்துன்மந்திரவாதி கொடுமந்திரப்பிரயோகத்தால் அந்தப்புரத்தில் அயர்ந்துறங்கிக்கிடந்த மடந்தையர் மனத்தை மாழ்கச்செய்தலும் அம்மாதர்கள் பரவசமுற்ற மனத்தினராய் நித்திரை நீங்கி எழுந்தவர்போலெழுந்து களிப்புற்று ஆடையாபரணங்களைத் தரித்துக் கபாடந்திறந்து விரைந்து மூத்தான் மனைவி இளையானையும் இளையான் மனைவி மூத்தானையும் மார்புறத்தழுவி முயங்கலாயினர், காளையரும் அவரோடு அந்தப்புரத்தைவிட்டப்புறம் நீங்காமல் மோகாந்தகாரத்தில் மூழ்கலுற்றனர்.

இவையனைத்துங் கேட்டறிந்த பகையரசர் தங்கள் நால்வகைப்படைகளால் அந்நகரத்தை வளைந்து, எதிர்த்துப்போர்செய்துவந்த அமைச்சர் முதலானவர்களை அதஞ்செய்து காமந்துய்த்துக்களிக்கின்ற அரசரோடு மனைவியரைக் கானேகுமாறு முடுக்கலும் அவர்கள் திக்கற்றவராய் அந்நகர் கடந்து அப்பாற் செல்கையிற் கணவனுற்ற சூரியன் மேலைவானத்திற் போய்வெளிக்காலத்திருளத்தைவிட்டுப்பிரியும் பறவைபோல இக்காலத்தில் இவரைவிட்டு நாமபிரிதல் அநீதமெனத்தேர்ந்து அவருடன் வழிநடப்பதானான்.

ஆகவே இவ்வைவருங்கொடிதான பாலைவனஞ் சார்ந்தூணுறக்கமின்றி வருந்தி ஒருநாள் ஒருயுகமாகக் கழியாநிற்கையில், முன்பொருள்கவர்ந்து சென்ற காபாலிகன் மீண்டுங் காமபோச நகரத்தையடைந்து அரசர்பகைவரால் காட்டிலதுரத்தப்பட்டன

ரெனக்கேட்டநகுவருதலும், அவனைக்கண்ணுற்ற ஆசான்பலவாறி கழ்ந்துசயிக்ககாபாலிகனவேதியனைவணங்கியொன்றுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம, அந்தராஜபதவியானே இவ்வரசருக்கு முடிசூட்டி வைப்பேனென்ன உறுதிமொழிகூறி, அவ்வவ்வனையும் அழைத்துக் கொண்டு மலையாசலஞ் சார்ந்து யக்ஷிணிமந்திரப்பிரயோகத்தா ல நாடோறும் ஒவவொரு பொறகாசு வருவித்து அதைஒர் வேட னகையிற கொடுத்து அநுதினமும் உண்ணத்தகும பொருளைத தம வாங்கிவரச்செய்து அதனால் அந்தணன் முதலானவாகள் ப சியாறறுவித்துத் தானும புசித்து வேடனுக்கும உணவு கொடுத் துவருவாறாயினன.

அநேகநாளிவவாறு நிகழுகையில் அநுதினமும் வேடனிட! த்திற பொறகாசு வாஙகி ஓா பேழையுளிட்டு அதனகிரையததிற குத்தக்கஉணுபபொருள அளிதது வந்த ஓா வேடராஜன, ஒருநாள் தானகொண்ட பொறகாசுகளைககணக்கிடப்பேழையைததிறநது நோககவும் அதிலொன்றுமிலலாதிருககக்கண்டுபரிதாபமுறறுயா ரோஙகவாநதனரோவெனப்பலரிடத்திலவிசாரித்துங கிடையா மையால விசனமுற்றிருக்குஙகாலத்தில, மறுநாளும பொறகாசு கொண்டு வேடன வர இனறு இதனிலைமை கண்டறிவேனென்று அககாசுவாஙகி வேறொருபேழையுளிட்டுப பூட்டி உணுப்பொரு ளளித்து மறுநாள் திறநது பாாக்கையிலொன்றுமிலலாதிருகக க்கண்டு யாரோ கண்கட்டு மாயப்பொறக்காசு கொடுத்தனுப்பி நமபொருள நஷ்டமா மாறு ஏமாறறினரெனற விசனமும கோ பமுமுள்ளவனாயிருந்த தருணத்தில், தினமபோல பொறகாசு கொண்டு வருவான வருதலும அவனை நோககிச் சினநது அடா உனனிடத்தில் நாடோறும பொற்காசு தந்தனுபபுவாா எஙகுள் ளாா காட்டென, அவ்வேடன அவவேடராஜனை யழைததுச்செ னறுபொருலைநதியில்நீராடிககொண்டிருக்கும் அநதணன் முத லான அறுவரையுஙகாட்டவே வேடராஜனகோபிததுப்பாவிகாள நீவிரோ அநுதினமும் எனனைபபொய்க்காசு கொடுததேமாறறி னீரெனறு சீறி, வாளாயுதத்தால அவவறுவா சிரஙகளையும கொ யது பிரவாகமத்தியிற றள்ளிவிட்டு மீணடனன.

கொலையுண்டிறந்தஅவவறுவாஉயிாகளையுங கவாநது சென்ற யமதூதா தருமனுததரவின்படி காபாலிகன அரசா அவா மனைவி யா இவர்களை நரகஙகளிலிட்டு வருத்தவும சமபநததோஷமனறி வேறொருகுறறமுமிலலாத அநதணன இவாகள படும யாதனைகளை

கண்டு வருத்தமுறவும் செய்யும் பொருட்டு, முதலிலேயகாய-
லைக்கு நரகங்களிலிட்டு வருத்தியும் அவர்கள் வருந்தாது சுகத்தி
யாயிருத்தலைக் கண்டு ஆச்சரியமுடையராய்த் தருமனுக்கறிவித்த
னம், தருமன் அவ்வவ்வுவரையும் தன்முன் அழைப்பித்துச் சித்தி
ரகுப்தனை நோக்கி இவரேதேனும் புண்ணியஞ் செய்தனரோ வெ
னச் சித்திரகுப்தன் இவர்கள் கொலையுண்டு பொருநையில் வீழ்ந்த
தன்றி வேறொரு அறமுஞ்செய்தாரில்லையென்றனன் உடனே த
ருமராஜன் தன் கைகளைக் கூப்பி முடிமேல் வைத்துப் பொருநை
நாயகியைத் தியானித்து வணங்கித் தூதர்களை நோக்கி நாமென்
செய்வோம், தக்ஷிணகங்கையாகிய, பொருநையை மனத்தா
லொருகாலத்தில் நினைத்தவரையும் நம்முலகிற் கொண்டு வருத
லாகாது, அவ்வாறிருக்கக் கொலையுண்டு நதியில் வீழ்ந்திறந்த இ
வர்களையோ நம்நரகம் வருத்துவதல்லது ஒருகாலத்தும் வருத்தவே
மாட்டாது இது பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லுஞ் சரித்திரமொன்
றுள்ளது என்று சபையிலிருக்கும் முனிவர்களையும் தூதர்களையு
நோக்கித் தருமன் சொல்லத் தொடங்கினன் முனிவர்களே! தூ
தர்களே! கேளுங்கள், கிருதயுகத்தில் தென் திருப்பூவனமென்ற
நகரத்தில் பொருநைமா நதியின் வடகரையில் அரிச்சுவாமியென்
றோர் முனிவன் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குநாளில் அவனுக்கு அ
த்தியந்த சிநேகனாகிய வசிட்ட கோத்திரத்திற் பிறந்த பானுசித்
தென்னுமோர் அந்தணன் அங்கு வந்தனன், உபசரித்த பின் தனக்கு
வரப்பிரசாதத்தாற் கிடைத்த வெள்ளரிக்கனியிற் பாதி நல்கி
மறையப் பாதியைத்தானும் புசித்துக்களித்திருக்கையில், பானுசி
த்தன் அரிச்சுவாமியை நோக்கி அமுதம்போல் இனிக்கும் இக்கனி உமக்
கு எவ்வாறு கிடைத்ததென்ன, அரிச்சுவாமி அன்பனே! என் தவத்தி
ற்கிரங்கிச் சிவபிரான் கொடுத்த வெள்ளரிக் கொடி பொன்ன
து இங்கு படர்ந்திருக்கின்றது, அது நித்தமோர் கனிதரவல்லது,
அக்கனியுண்பார்க்கு நோயும் மூப்பும் உண்டாவதில்லை என, அவ்வா
வெல்லாம் புகலக் கேட்டுக் களித்த பானுசித்தன் மறுநாள் முனி
வனிடத்தில் விடைகொண்டேகுங் காலத்தில் அவ்வெள்ளரிக்க
னியைக் களவாடிச் சென்றனன்.

அப்பால் அரிச்சுவாமி நடுப்பகலில் பசிப்பிணி தீர்ப்பான்
வெள்ளரிக்கனியை நோக்கக் கனியில்லாதிருக்கக் கண்டு இக்கனி
கவர்ந்தார் யாரென்று சபித்தலும், பானுசித்தன் நரி
யாகி ஊளையிட்டு முனிவன் பாதத்தில் வந்து வீழ்ந்து வேண்டவு

மமுனிவன் மனமிரங்கிப் பாஹுசித்தனென்னுநரியைப்பார்த்து இந்த
மாசழியாக்கழுவுதும இப்பொருநையில நீராடி பூவனேசுர
ரை வலஞ்செய்து வணங்கத் திருமெனறனன். அந்நரி அவவாறு
செய்து வருகையில் பாண்டியதேசாதிபதி சிலகளவாகளை அந்த
நிக்கரையிற் கழுவேற்ற அந்தமாமிசத்தைத்தினன விரும்பிச்செ
னற அந்தநரி சிறிது ஞானங்கொண்டு யோசிக்கலாயது; முன்
பாஞ்சத முனிவன சாபத்தால குந்தளதேசத்தரசன ஓர் சிங்கமா
கி இருடிகமுனிவன பசுவைக்கொன்று புசித்ததால அவனசாபம்
நீங்கியும நறகதி பெற்றிலனாதலால மாமிசை விரும்புவது தகா
தெனறு மறுத்து அக்களவருடலிற கழிந்த எலும்புகளை யெல
லாமபலவினற கௌவிப் பொருநையிலிட்டது அதனாறகளவரும்
சிவகதியடைந்தனா. அமமாத முடிவில பாஹுசித்து சாபவுடல
நீங்கிச சிறிதுநாள சுகமாய வாழந்து முடிவில எனனுலகம வாரா
நரகத்திலிட்டு வருத்தலும் பாஹுசித்து வருந்தாநீங்கிச சிவகதியே
யடைந்தான்.

ஆகையால் இவ்வறுவரையும் நம்நரகங்கள் வருத்தஞ்செய
யத்தக்க தன்றாயினும் இவாகள செயத கொடும் பாதகத்திற்கு
தக்க சாபங்கொடுப்பேனென்று சொலலிக், காபாலிகன கழுகா
கவும மனனரிருவருமிரண்டு ஆண்புறுக்களாகவும மங்கையாக
ள் பெண்புறுக்களாகவும் ஆசான ஓர் அந்தணனாகவும் பூலோகத
திற் பிறக்குமாறு சபித்தலும் அவ்வறுவரும் வேண்டத் தருமன்
நீவிர் அறுவரும ஒன்றுசேர்ந்து பொருநைமாநதியிலெக்காலத்தி
ல் மூழ்குவீரோ அக்காலத்திற் சாபம் நீங்குமென உடனே அவ்
வாறு பூமியிலாங்காங்கு பிறந்து வளர்வாராயினர்.

அப்பால், பூலோகத்திற் சிந்தாரண்யத்திற கண்ட
னென்னுமொருவேடன ஒருநாள் தன வலையிலகப்பட்ட நானகு
புறுக்களை ஓர்கூட்டில அடைத்துத் தன சிறுவர் கையில் விளையா
டக்கொடுத்தலும் அச்சிறுவா அங்கோரிடத்தில் அப்பஞ்சரத்தை
வைத்து விட்டு மற்றைய சிறுவரோடு சேர்ந்து விளையாடுகையில
ஓர் பெருங் கழுகுவந்து அக்கூட்டைக் காலாற் கவாந்து ஆகாய
மார்க்கமாய்ப் பறந்து பொருநாநதியை கடந்துசெலலுகையிலக்
கூண்டுகால நழுவிப்பிரவாக மத்தியிலவிழவும கழுகு அங்குள்ள ஓர்
மரக்கிளையில் உட்கார்ந்தது, அத்துறையில் ஸ்நானஞ்செய்துகொ
ண்டிருந்த வோரந்தணச்சிறுவன பிரவாகத்தில் மிதந்து செல்கி
னற அப்பஞ்சரத்தை யெடுத்துத்திறந்தலும உள்ளிருந்த புறுவின

மானகும் வெளிப்பட்டு அடுத்த ஓர் மரக்கிளையில் உட்கார்ந்த
ன் அதுகண்ட கழுகு பூர்வஞ்ஞானம் விளங்குதலாற் பருந்தினை
யடுத்து நீ தன்னிறகினால் அடிக்கடி தழுவிக்கொண்டு கண்ணீ
ர் சொரிந்து பற்பல புலம்பாநின்றது அதுகண்ட அந்தணச் சி
றுவன் இதென்ன விபரீதம் புருக்களைக்கண்டவுடனே சொற்று
றினனும் வைரியாகிய இக்கழுகு இப்புருக்களைமாத்திரம் தழுவிப்
புலம்பக் காரணமென்னையெனச் சற்றுநேரம் யோசிக்கையில் த
னக்கும் பூர்வஞ்ஞானம் உதித்தலால் அக்கழுகை நோக்கி பூர்வ
ரூகே இப்புருக்களையீன்றவர்களைக்காண பெண்டுபேதைக, க
ழுகு, ஆதனு, எல்லாமறந்தனையோ? ஒன்றுந்தோன்றவில்லை
யோ? புருவினமாயிருப்பவர் அரசரும் அவர் மனைவியருமல்லரோ?
நீ அரசருக்குவேண்டும் புத்திமதி கூறிய குருவன்றோ? பாதக
னாகிய யான் யுகந்தரன் அன்றோ? என வரலாறு முழுவதும் புகல
க்கேட்டு அந்தணன் எல்லாம் நினைந்து நினைந்து வருந்துவானாயின
ன். புறவினங்களும் பூர்வஞ்ஞானவிளக்கமுற்ற மனத்தினவாயக்
கலாவுதாயின. கடையாய அந்தணன் பறவைகளினது வேண்டு
கோளுக்கிரங்கி அவைகளெல்லாவற்றையும் கைலேந்தி விதிப்ப
டி அத்துறையில் மூழ்குதலும் தங்கள் தங்கள் சுயரூபமுற்றவராகி
அந்தணன் உரைப்படி எல்லோரும் பொருனைநாயகியைத் தோத்
திரித்தலும், அத்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய் இவர்க்கு முன்தோன்றி
அந்தணனுக்கு வேண்டியவரமெல்லாம் அளித்து உக்கிரதபசியென்
றோர் பெயருங்கொடுத்து இந்திர கீலஸ்தலத்தில் வாசஞ் செய்யு
மாறருளி அரசனோடு மனைவியரை நோக்கிப் பண்டுபோலரசுரி
மைபூண்டு கடைசியாய சிவகதிபெறுமாறு வரமளித்துக் காயா
லிகனை நோக்கி நீகொடியபாவியாதலின் இத்தலத்திலாறுஜனம
மெடுத்து இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கக்கதிபெறுவாயென்றருளிச்
செய்து, அப்பொருனைமாதேவி அத்துறையிற் பிரவாகமத்தியில்
அப்படியே நிற்பாளாயினள்.

முனிவர்களே! இதுதான் தேவிதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்த
த்தின் புண்ணியவிசேடத்தையாவராலுமளவிட முடியாது இத்
தீர்த்தமான்மியத்தைக் கற்றோருங்கேட்டோரும் புருடார்த்தம்நான
கினையும் அடைவார்கள் என்று சூதமாமுனிவர் மேற்கூறலானார்

தேவிதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.
சாலாதீரத்தச்சருக்கம்,

மேருவென வாரியென வேதமென விண்ணோர்
தாருவென வேபுகழ்கொள தண்பொருளை தண்ணுட்
பாருரிய நனமையொடு பாகதியு நலகு
சேருரிய சாலையெனு தீததநிலே கேண்மின். (க)

துவாபர யுகத்தினில்ய யாதியெனுந தோன்றற
குவாமதி முகததணிகொண் மாதவியென ேறாபெண்
தவாதிவள யுரிநதவொா தவத்தினுபா பேறுயத்
திவாகர னெனப்புகழ்கொள் சேயினேமு னீனருள்.()

சிநதையொட ணேததனள்வ ளாததனள சிறப்ப
வெந்தவுல குமபுகழ வசுமன னெனபபோ
தநதனளபி னத்தனயன் றககவய தாகி
முநதுகலை யாவையுமு றைபபடிப யினறுன். (ங)

கைக்கரி முதற்பல கடறபடைகள் சூழத
திகநுவிச யத்துலக மியாவையுஞ் செயித்து
மிககவுயா மேருவினவி யனகொடிநி றுததித்
தக்கயொருள கொணடினிது தன்னகர டைநதான். (ச)

பட்டமுறு மஙகையாகள பாலாபலா காமத்
திட்டமுறு மஙகையர்க ளேவலாகள சூழத
தெட்டரசா கொட்டுதிறை சோத்தினாக ளேத்த
மட்டலரி யாதனம கிழந்தினிதி ருந்தான். (ரு)

இஙகிவனம கிழநதினிதி ருக்குமவை தன்னிற்
பஙகிலொரு மஙகையொடு பசசறுகுபூதி
திஙகளணி யுஙகடவுள செஞசடில மீநத
கயகைமுத லாடியொரு கறகமுனி வநதான். (சா)

வநதமுனி தன்னையிறை வநதனைகள் செய்து
முநதவொளி ராதனமு றைபபடி யளிததே

யொருதையிவ ணெயதிடவி ருந்தவம தெனனோர்
கருதையாபு ரிந்தனாகொல் தமியனறி யேனே. (எ)

இன்னமுக மனபலவி ராசனெதிர் பேசித்
தனனிகரி லியோகியெவண சாாநதனையிங குறற?
புணணியந தியா தெனவு ரைததிடலு மேத
நணணிலயி னினறருளொா கறகமுனி நககான. (அ)

புணணிகை புரிநதருளசெய புஙகவவை மனன
னெணணலைக புரிநதனையி சைததருடி யெனனத
தனனைய மிளஙகுமுனி தாளிணைக டாழநதா
னனனவன விளஙகுமரு ளாலறைவ தானை. (௯)

காவலனின வாருவலி யாபகடலைகள சூழநத
பூவலயம வெனறுமுடி பூணடனை பநாளிற
றேவாபயில கோயிலபல தீாததமொ டிருககின
மாயலவா வீடுபொழி மணடப மழிநத. (௰)

மனுமுறை விளஙகிலபல வாசகா நெருஙகித
சனுவமி யிழநதவா கடநதிக வாநதாா
தனுமிளய நீதிகடல சூழபுவி யனைததும
முனுநலினு யிாதொகை துடிததவரு ருறறே. (௰௧)

இபபெரிய பாதகமொ ரியமனெறி பாசத
தொபபவுனை முறறுநிலை யுறறவநத ணுலே
தபபரிது பகதினொடி ரணடுபகல சா
யொபபிலுன ருறபவுயி ரோயுமென விணடான (௰௨)

விணடமுனி பாதமலா வீழநதா செழுநது
பணடைவினை முறறுமுணா பணணவிவ வேழைக
கணடிமா ணககொடுமை யாஙகது விலககிக
கொணடடிமை பூணவென வேகுலைகு லைநதான. (௰௩)

வேறு.

அங்கம் குலைநது முகம் வாடி யறிவு கலஙகி நிலை தளாநது
சிஙக மொதுஙகும வீரநிலை தேயநதாஙகி வீநதானபோற—றங
கஙசமல மலாததாளிற சரணென றுரைதது வீழநதவனமேற—
பொஙகு கருணை மனமிரஙகிப புனித முனிவன புகல வாரு
ல். (௰௪)

மன்னே உனக்கு வாரினற மரணக் கவலை நீஙக வெனி, பின்னே யெழுந்து விரைந்தேகி யிரவி மதியை முடிகுடு—த ன்னே ரிலதாம பொதியி னெடுங் தடத்தே தவஙகள் பல செ ய்தங்—கெநனே ரமுனுசெந தமிழ்வளாததே யிருக்கு முனிவ னடிபோற்றி. (யரு)

உயவாயாக யான கண்ண னூறறுயாகத் துதவிசெய—மை வா யெடுத்த மதினமதுரை வயிறபோ குதுமெனறுரைத தருளி த—துயவாய முனிவ னேகுதலுந தோனற லெழுந்து படைகு ழச—செயவாய நாடு பலகடநது சென்றுன பொதிய மலைசசா ரல.(யசா)

மட்டில்விரிநத காந்தளினமேன மகிழவுற்றிருநத கிளிபபி ள்ளை—தொட்டி லிருந்த பிள்ளையெனச சூழ லருவிகுடைநத தா டித—தட்டி லெழுநது வருதெனறற ருலாட்டுதலை மதுகரஙகள் —கொட்டு மிசையைக் கணணுேககிச செவிவாய தேககிக கொடு விரைநதான. (யஎ)

சாரல்வரலுந தேரிழிநது தடக்கை முடிமேற கொடுவண ங்கி—யாருங் கடலபோ னினறபடை யனைதது மாஙகோ ரிடத திருத்தி—யேரம புயமே தமகுறற வெதிரி றுணையா யிருதா ளால—வேர னொருஙகு பலயனமும வெநபினணுக முனசென றுன. (யஅ)

சூடு மலரை வேரன்மணித தொடையை யகற்றி முகஙகோ ட்டி—யூடுங் கொடிசசி யாருளள முருகி மகிழ்ந ருரநதோயப— பாடு மிதுனப பறவையெலாம பழுதத சினையுள விழுநதொளிப் ப—வாடு மயிலும் வரையேற வரையன விரைவி னேகினனும்

தேவா லயமும் வேதியர்தந திருமா ளிகையுந தேனசொரி யும்—பூவா ரநத வனமினன பொனறப புரிநது புவிகொனட —மூவாப பாவம் பழுததவிவன முகநோக குறுத நீமையென றே—காவார விலஙகும் புள்ளினமுங கடிநது புறம்போ யொளி த்தனவே. (உய)

கானத் துறுவர் மகசசாலை கடிகொண் டெழுந்த புகைபப டலம்—வானத் திரவி தனைமறைக்க மலகு மிருளை வேரறு—பா னித் திஙகள் பருகுதலாற பகலு மிரவுங கதுவாத—மானத் து றக்க நிலைகாட்டு மலர்பபூம் பொழில்கள் பலகடநதான. (உக)

வருகா லருவி யெனமதநீர் மலக நடக்குங் களிற்றினங்களை, யருகா னகத்தான் முடிகீண்டு பெருகு முதிர மருந்தரிமா, விருமா லரியென நுடனடுங்கி யிருளகூர் முழைவாய்ப் புகுதம்பொரிப்ப, வொருகா லிருகா லினனுங்கி யுறநுன றமிழ முனிச்சாரல். (௨௨)

சாம மொருபால விண்ணவர்க்காயச் சமைத்த தழல முன் ரொளிவிளக்கு—மோம மொருபால் கலையணைந்து மொருபாலரி ய சிவபெருமான்—நாம மொருபான முத்தமிழி னுக மொருபா லாகமத்தி—னேம மொருபா லறமொருபா லினைப்பும பயன சாலேவந்தானை. (௨௩)

எடுத்தோர் வினையை முடிக்கிற்பா னென்ன முடையார் த மை முறையாற—றடுத்தா ரொனினு மிடிபசியார் குழந்தா ரொ னினும் பலாதுறறத—தொடுத்தா ரொனினு மூழவினையினை ரெட பா னெருங்கு பெருநோயின—மடுத்தா ரொனினுங் காலநிலை ம ருணட தெனினும் விடுவாரோ. (௨௪)

அல்லே பழுதத பொழிலக டந்தா னுமாமகமா வரிமாமா, புலலே நெருங்கும பலகோடிப புனங்க ளடாந்த நெறிகடந்தா ன, விலலே ருழவா குடிலகடந்தான விணமே லெழுந்த கொடுமு டிகள, வலலே கடந்தான றபோதனாகண மலகு நிலைகள பலக டந்தான. (௨௫)

சருவற றிருந்து நாசிநுனி தானா கதுவ தியானத்தார—க ருமைக களத்தி னணிமிடற்றுக கணமுன னுடைய செங்கருமபி—னருமைத திருத்தாள் வணங்குதமி ழறிந்த முனிவ னடிமலாக கீழ—வருமைக காலாக் கஞ்சிவரும மயபன சரணமென வீழந் தான். (௨௬)

வேரோ யற்ற மரம்போல வீழ்ந்து வணங்கி யழுவானை
யாரோ யைய வேண்டுவ தெனறைதியஞ்ச லெனவுரைத்தான்
சீரோ யருளே மாதவமே செயயகமிழே தெயவதமே
பேரோ யனைத்தும் தமதாகப பெறறேனு கலசம பெறறேனே ()

அருளான முனிவ னவின்றமொழி யமுதஞ்செவிபுக காந்திடவு
தெருளா லெழுந்த வசுமனசு தேவே யினிய தமிழோடு (ம
மருளா ஞான மாதவமும வளாக்கு மாசே றமவற
கருணை நிதியே யுள்ளவெலாங காணபா யொனினுங கழுவ

ஒருகா முகத்தின் வலியாலே யுலகத்தரசர் சிரமுருளப்
பொருகாற தேவராலயமும பொதுவு மறையோர புகலிடமுங்
குருகார பொழிலும பழனமுமியக கொடுமையனைத்துங் குருநத
தனுல—வருகா ரகஙக ளனைத்துமுனை மறலி கயிற்றின வளைந்த
தனுல் (௨௯)

பத்தோ டிரண்டு நாடசெலவே படர்வாயியம னுலகமெனச
சித்தோ டொளிருங கறகமுனி செபபச் சிறியேன வேண்டுதலி
னத்தோ டொழுகு பொருளைதரு நாதமுனிவற போறறிடினா
பத்தோடிருப்பத் தருவனெனப் பகாந்தா னுடனிஙகடை நதேனே

பண்டாய் மறையின பொருளனைத்தும் பசியதமிழின பாவாகக்
கொண்டா யமராககலையாழி குடித்தாய விந்த முடிபொடிக்குந
தண்டாயிருவ ரறியாத தழலினபெருமான் றனைமலாககே
தொண்டாய சரணம வருமரணத் துடக்கே துடைத்துப புரநத
ருளே.(௩௧)

அனகா சரணந் தமிழ மலை யகத்தாய சரண மகத்துவஞ்சேர்
சனகா தியரிற புகழினற தவத்தாய சரண மறைபுகழும்
பனகா பரணன றினமுநடம் பயிலவா னளித்தவா தாஙகக
கனகா லயத்தாய சரணமெனைக் காப்பாய தருணமிதுவெனறே

வாககுந் தளரப பலபுகழந்து வணங்குமரசன றனையருளி
நோககுந தமிழின முனிமகிபா நுவலுமபாவ மனைத்தினையுந்
தேககுஞ சந்தமெறியுமலைத தெய்வப பொருநை யாடிலது
போககும பலநாளாயுளையும பொருந்தப புரியும வருதியென.

ஆஙகோர துறையின விதிமுறையி னுடப்புரிந்தா னவனுடந
தாஙகா விறுதித தடஙகடலபோற றமரமுலகந தடித்தலுந
தீஙகாங கரிய திறமாகத தெணணரிா கலஙகிச சிலகாதம்
போஙகா ரணமுய கண்டரசன புகலீதெனன முனிபுகலும், ()

காட்டையெரிக்குங கனலேபோற கடியபாவங கடியுநது
காட்டுமரவ மீதாகுங கரியாம் பாவங கலஙகியதே
வாட்டம விடுதியினி யெனனை வளருமவானுள பெற்றுய்ந்தாய
வா டஙகரத்துப படைசூழ மனனுவாழ திநகொனறுன. ()

சொலலுங கலசமுனிவனடி சூடியரசன மார்ககண்டர்க்
கெலலுங் கலையு மணிநதபிரா னியமனுதைத்தூப புரநதுபோற்

கொலைபுரி கடிய பாவவினைக் கோடூழுடைத்தா னெனப்பன்மைய
பலவுமாவு நனிதேய்ப்ப பழிச்சியுமுழந்து பரவினனால். (௯௬)

வானோர் காவின் மலர்சொரிந்தார் வானோர் முனிவர் வாழ்த்தெடுத்
தாரன்று—மூன்றோர் தனியா மூவா முதினைந் தலைவாசத்தி னினிமையா
னது—தேனோர் நதியாய்ப் பெருகிவருந் தெண்ணீர்ப் பொருனை
தனின் மூழ்கி—கானோர் குழியிற கடல்போன்று கதிக்குஞ் சே
னைக் கடைபுகுந்தான். (௯௭)

வணங்கும் படைக்கு மமைச்சருக்கு மற்றுங் கெவர்க்கும்
வரும்பரண—வணங்கங் ககலப் போயினது மனவிலாயு ளடைந்த
மையு—மிணங்கப் புகன்றுணிடாவரும் மங்கினிது மகிழ்ந்தா ரொ
வரோடும்—பணந்தங் குலகமனைத்தினையும் பரிப்பானீ ரொ
ன்றோ பதிசார்ந்தான் (௯௮)

பாவமகற்றி நெடுவாழ்வும் பாலித்தருளும் பொருநைபெறும்
தேவாதியி லாணடாணடு செல்வத்தமிழ்மா மலைதொடங்
கோவில்லைகூர வாரிவரை யுளவாந் துறைக ணீராடிக்
கோவில் வணங்கி யுலகமெலாங் கோலோன் றோச்சி வாழ்ந்த
னன்றால் (௯௯)

வேறு.

பொங்கர வெடுத்த பூவுல கனைத்தும் பொதுவற வினிது
கோல்போக்கி—திங்களங் கதிரி னொருகுடை நிழற்றிச் சிறந்
தருள வசுமனன் னொருகா—லங்கியோ டமரரியாவரும் விருந்தின
ருந்திடப் பொருந்துமோ ரியாக—மெங்கிருந் தியற்று கிறபெறு
ன றுயாந்தி னெண்ணினன் னெண்ணருந் தலங்கள். (௱)

ஆருயி ருதவி புரிந்தருள் பொருநை யருங்கரை யயாத்தன
னுபத—தேருறு முதவி புரிந்தவா சமமை யிகந்தய லெண்ணுநா
போலக—காருறு மிடற்றுக கற்பகக் கொழுந்தின் கனசடா ம
குடத்தி னெபூந்த—சீருறு கங்கா தீரமாங் காசித் திருநகர் நல
மெனத் தெளிந்தான். (௱௧)

தெளித்தன னமைச்சர்க் கவர்களும் பணிந்து செம்பொலங்
குவைகளும் பொருளு—முளைகுர கத்தத்திற பண்டியிறகரியி னுல
பயில சுமத்தினா விடுப்ப—வளக்கருந் தவத்தர் விப்பிரர் குரவ
ரரசரோ டிவாபுடை நெருங்கத்—தளப்பெரும் படைகண முனை
னுற நடப்புத்தராதிபன் காசிசென் றடைந்தான் (௱௨)

பத்தியாய மலையிற படாத்தரு த்ராவகம பருஉமணி யிறைந்த்த டி வணங்கு—முகத்திமண டபத்தின பாங்கா செமபொனனுன முத்தினன மணடப மமைத்துச—சித்திரப பத்மை யாமபைசெங கருமபு செமமலாத தொடைகடோ ரணங்க—ளெத்திசை யி—த்து நவநவமாக வினிமையி னணிமை செயதனனுல். (௪௩)

காாகபத்தியமே தக்கனுக் கினியே கமழ்த்ரு மாகவ னிய, கொகிளா ப்ரணறு கனலினம விளங்க நீடிய வேதிக ளமைத்து, கோகிபூ த தமபமுன னுட்டி யிலக்கணப பசுவி னமபி ணித்துச, சோகதி புரோடா சமமொடு மியாக திரவிய மிடமெ லானுசெறித்து. (௪௪)

குரவனுன முன்னாக் குயில்வன குயினறு குஞ்சரா னனனடி வணங்கி, வரனமுறை மறையின வழிகொடு ஈானகாய வகுத்த ணி நிறுத்த வேதியாக, டிரமுறு விஞ்சைச செபபியா குதிகள் செயதிடத திரிவிதக கனலு, முரமிசை நனறி மறநதவ ரனுங்க வு நகுமோா கனலினு முயாநத. (௪௫)

இவவணண முளதிற பாதிரா ளளவு மெழினமக நடை பெறுங காலை, செவ்வணணப பெருமான திருமுடி கடநத தெயவதத தேவமா நதியிற, றுயவணணப பெருநீா வெளளமே லெழுநது துறையிநு கரையெலா மெறிநது, நெயவணண வடி வேற புரவலன சாலை நிலையெலாங கவாநது நீடியதால். (௪௬)

அததலை முனிவர் யாவரு மிறந்தா ரருங்கனல் வளர்தர வகுதத, பததியா மூனறு வேதியு மழிநத பருநிதிக குலைகண ம டிறையவா, நதநிலை யெறிநது ளிாகடற களித்த நவிலவதென னசுமன றெருநதகா, றததினிற பிழைததான றமிழமா முனிமு ன ரறுவர யிலலையோற சாவான. (௪௭)

வரமுனி வரத்தா வியிாபிழைத் தயந்த வசுமனன் மயக்க கன றெழுநசு, குரா நிலை கலங்கி யுயாமக மழிநத துன்னுறநி னைதகலமாநது, சிரமொடு கரஙகள காலகளு நடுஙகச செயவ தொளை றறிநதிலனுகி, தரையிசை விழுவா னெழுநதுபின் க ரைவான றாஙகமேற றுநமபெனத் தளாவான. (௪௮)

ஞைபயோா மகமு மழிநதன னிறைநத வாநதணர் யாவரு மிற நதாா வெபப பாதகஙகளியாவையும பரிப்ப வீநதிலேன் பி

ழைத்திவ ணிருந்தே, னெய்துமோர் கதித்தா னெவனென்றோ வெ
ன்ன வேங்கிறு னேங்குறுங் காலைச், செய்யமா தவத்தோ ரொ
ருவருங் கெதிர்ற்றெனப்பட்ட திருவடி வணங்கி. (௪௯)

உள்ளவெலாம் புகன்றன் முனிவரன் கேட்டங் குயாமதில வ
ளோர்தவா லயத்தி, னிளவெயி லெறிக்கு மழகமர் குழக னெம
பிரான் விசுவநா தேசன், றளமலாப் பதங்கண மனதில் தழுவ
த தவங்கள் புரிதியென் றுரைத்தா, ளளவறு காலமம்முறை நா
வங்க ளாற்றி னுற்றலசா லாசன் (௫0)

வசுமன்ன றவத்திற் குவந்தவி முத்த வாணரா மறையவ
ருங்க, கசிவுடன் முன்ன ரெய்தலும் வணங்கிக் கடவுளே யெ
னமகமழ்ந்து, நசிவுறற் கென்ன காரண மதனை நவின்றரு ளெனப்பு
ரிதியென் றுரைப்பப், பசுபதி யெங்கள் குருபதி சைவப் பழம்
பதி பவபதி பயிலும். (௫௧)

நோயக்கமு தளித்தார் தமைநனி யிகழ்ந்து நுவன்றப ரோ
கருநர் போலும், தாயக்குண வளியா தீதிகளோம்பு தகையி
லா டவாகளே போலுந், செயதத்டப பொருளை யிகழ்ந்தனை
ங்கை சிறந்ததென் றறைந்தனை யேதம், வாயத்தனை யிதனை
மனமபொருள் கங்கை மகமபட வழித்தன ளன்றே (௫௨)

நன்றிகொன் றதனை மகஞ்சிதை படலா னறறவ ரிறந்ததா
ன மேவுங், கன்றியபாவ மனைத்து மொன்றாகக கதித்தன தீர்
தர நீயபான, பொன்றிலா கொழிக்கும புராதனப பொருளை
ப பூங்கொடி தனனையே யுன்னி, நின்றுமா தவங்கள் புரிதியா
மலக நீள்வன மடைந்தென மறைந்தான். (௫௩)

அந்தரம பெருமான மறைதலு மரச னணிங்கிள பதத்தினை
சிவந்து, நொந்திட டாற் நனனிடைந்து றுவலபுநழ்ந்தெ
லலிமா வனத்தின, முங்கிய காசி பேசுரத தொருபான மூவி
லாத தவத்தினின ரூணடான, சநதமா மலையாள பொருளை
யாள பாத சரோருக மொரோ முகமாக. (௫௪)

வேறு.

விரலொன்று நிறுன்றி மேறகை கூபபி மேனோக்கி மூன்றா
க்கமவிடடா னுங்கி, திரலொன்று மாதவங்க டிங்களொன்று செ
யதிடலு மலையமலைச செலவி யாய, நிரலொன்று கருங்கூந்தனி

[illegible]யங்க ணிரந்தரியாய பொருளை யென விசழ்ந்து தேவி,
வரனொன்றி முனனின்று மனனு வேண்டும வரங்கேட்கத் தருது
மென வழுத்தி னாள் (௫௬)

அம்பிகைதன ளமுதூற லாரக் கேட்ட வரசனிருகண் மல
ந்தங் கடிபோ யறற, தம்பம விழுந்தெனச சரணிற சார்ந்து
வீழ்ந்து சடலமெய்பா ம்பொங்கத தாயே நாயே, னம்பலிமே
னினைமறந்தே னனறி கொனறே னலங கருதே னெனனுளு மெய்ம
முன னுடி, வெம்பி விடேல் வேண்டுவன விளம்ப வெனன வி
ளம்பினையே [illegible]யினி வேறுமுண்டோ. (௫௭)

உயிரளித்தா ய[illegible]ந்தே னினையிகழ்ந்தே னென்றல் லதி
மை பலவுனக்கே செய்தேன, செயிரதனெதரிசோ நரகனுங்கச் செ
யதனீக்கித் திருக்கடைக்க ணருணமாரி யெனபாற பெயது, ப
யிரப பகறறும் வானமுதே பரமே யினபம பாலிக்கும பிரவாக
ப் பரபபே பாவத, துயிரப்பறவே துடைத்தருளி யடிமை கொ
ள்ளுமம்பிகையே யடைக்கலமயா னருள்செயவாயே. (௫௮)

அனனையுமநீ தந்தையுநீ யாயுளுநீ யாக்குவது மளிப்பது
வு மழித்து முததி, தனனையுமே தருவதுநீ சகலமுமநீ தா
னெனனப பலபுகழந்து தரணி யாளவோன, பொனனனைய
பொருளை யந்தாள போறறி நிற்கும் போழதுகடல் சூழுலகி
ற புனிதமேய, வனனமுறு நதிகளெலாம் வனிதையாகி வந்தன
வா லவைசில்ல வழுத்தக் கேண்மினே. (௫௯)

பாலனைய கங்கை வந்நாள் பதும ராகப் பணபாகப் பாரதி
யும படர்ந்து வந்தா, ணீலமணி யமுனையொடு நிமலசங்க நிறத
துஙரு மதையுமவ ணிறைந்து வந்தார், கோலமுறு பீதாமபர
கோலமாகக் கோதறுகோ தாவரியுங குலவிவந்தாள், மாலமு
று காவிரியு மருத்துவ தீயு மறுவறற காப்பூர நிறததின வந்தார.

தங்கநிறச் சோணமொடு தலைதயு மாம்பற் றண்ணிறத்து
ப பறகுனியுஞ் சார்ந்து வந்தார், துங்கமுறு மபரஞ்சிச சுவாண
ம போனற சுவர்ணமுகி நதியாளுந் துளங்க வந்தாள், மஙகள
ஞசோ மலர்நிறத்துக் கடனைவந்தாள் மணிவிளங்கு சித்திரமா
கஙகை வந்தாள், வங்கமுறு கடல்சூழந்த வையகத்து வழங்கு
நதிப பெண்க ளெல்லாம் வந்தா ரன்றே. (௬௧)

பணிகளெலாம் பரிதருரும பரிமே லூர்ந்து படர்ந்து வந்
த நதிகளெல்லாம் பாவை மாக—வணிகளெலாந் திருந்துமலை யா
சலத்தாட் கண்முதலு மவளருளி னலர் முகத்தாற்—கணின்மணி
காள் வம்மினெனக் களிகூர்ந தாங்கு கலந்திடலு மகிழ்ந்தனராக்
கடவுள் வேணி—மணிகளென விளங்குபுகழ வானக் கங்கை வ
சுமனன்றனை முகநோக்கி வழுததலானாள். (௬௨)

பாலனெனப் பொருளைதனைப் பழித்தா யெந்தன் பாலடுத்
தாயஃதெனக்குப பண்பதாமோ—வோலமிடுந திரையாலே வு
னயாகத்தி னுறுப்பழித்தேன் பழிபாவ முறறாய் நீயு—ஞாலமி
சைப் பொருளையெனறு நானவேறென்று நலலோர்க ளினியா
ர்களுலவே தததின—சீலமிவள செல்வமிவள சிறநத முத்தி
சேர்பபதிவ ளிவளன்றித் தெயவ மினறால. (௬௩)

ஆகையினா லிவள்சரணே யரணதாக வனுதினமு மடைதி
யென வருள மனனன்—றேகமெலா நடுநடுஙகித தேவியானசெ
ய தீமையெலாம பொறுததருடி யெனறு தெயவத்—தோகைய
ரா நதிபபெண்க டமைமச்சூழநது தோத்திரித்துப் பலகாலுந்
தொழுது நிற்ப—வாகைபெறு தமிழின்மலை வழங்கவநத மாது
கியப பெரும்பொருளை வழங்க லானாள். (௬௪)

மன்னவகாண் முன்னழிந்த மகத்தின்சாலை வந்ததிதோ கிரி
யையெலாம வளார்த்தி வேணட—லென்னையென வசுமனனு மெ
ங்க ளனனா யிறுதியிலின பதமலரோ யீவா யெனறா—வன்னமு
றை செயதுமென வருளித் தேவி யததுறையின மறைநதிடலு ம
ளவில்லாது—துனனுநதித தோகையருஞ் சுடர்போ லொன்றித்
தோயந்தனரா றேவர்மலா சொரிய மாதோ. (௬௫)

தவமுடையீ ரித்தகைய சாலா தீர்த்தந் தனைநினைததார் பரி
சித்தார் தாமாடி ற்ற—ருவமையிலா விக்கதையைக கேடடோ
ரோதவோதுவித்தா ரோதுநருக் குதவிசெயதா—ரவமெறிவா
ர மகபபெறுவா ராவலெல்லா மாறறுகிறபாா புகழுடம்பி னழி
யா தாவார்—பவமறுப்பார் மாதவர்க்கும் பணணவர்க்கும் பற
ருத சிவகதியிற பற்றுவாரால். (௬௬)

வேறு

மற்றந்த வசுமனப்பேர் மன்னவன யாகமுற்றிச்
சொறறந ' தகழினேடு தொடுகடற் றனைசூழக்

கற்றந்த முடையாரோடு காசிபேச்சுரத் தார்கோயி
லுறறந்தப் பெருமானபாத முள்ளொலா முருகபபோற்றி. (௬௭)

செய்யசெஞ் சடையா யெனறுந தேவாக டேவேயென்று
மய்யனே யரசேயென்று மமுதமே யருளேயெனறும
பையரா வணிந்தாயென்றும் பரமனே பகவாவெனறு
மையணி மிடறருயென்றும் வரதனே யரனேயென்றும். (௬௮)

மரகத மணிக்கோர் பாகம் வழங்கிறு யென்றும் வேதத்
துரகத முடையா யெனறுந தோததிரம புரிநதற ருாகருப்
பரகதி யருளுந்தாக கேசனைப பழிசசி வேணடு
மரதனம் புவிபொனனுர மளிததுநல வரஙகள் பெறறே. (௬௯)

மானிலம் புகழத்தேவா மலாமழை சொரியச் சூழுந
தானையங கடலகளோடுந தந்திரித தலைவரோடு
மேனைய முனிவரோடு மெழினகா சிறந்தா னெட்டி
யானையரு சும்மையெலலா மம்புயரு சுமபப மாதோ. (௭௰)

சாலாதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! சாலாதீர்த்தததின மகிமையைச் சொல்லுகி
றேன கேளுஙகள், துவாபரயுகததில அரசுபுரிநது வந்த யயாதி
மன்னவன் மகள் மாதவி யெனபவள் பெறறுவளர்த்த மகனாகிய
வசுமனனெனற ஓர் அரசன திககுவிஜயததால உலகமெலலாம
பொது நீககி அரசாட்சிசெயதுவரும்நாளில, தவததிறசிறநத க
றக முனி, தனனிடம வரக்கணடு உபசரியாநிறப, அமமுனிவன்
குறுநகை கொள்ள அரசன. முனிவ, குறுநகைகொள்ளக்காரண
ம யாதெனறு வினவலும், முனிவன கூறுவானாயினன.

அரசேசீ! திக்குவிஜயஞ்செயயுங் காலத்தில் உலகத்திலுள்
ள அநேகம சிவாலயஙகளும் பிரமாலயஙகளும் புண்ணிய தீர்த
தங்களும சோலைகளும் அழிந்தன, அப்பாதகமனைத்தும் உனனைச
சூழநதிருக்கின்றன, ஆதலின் நீ யினனும் பனனிரண்டு தினதது
ள மரணமடைவா யெனலும், அரசன நடுநடுஙகி அடியற்ற மா

ம்போல் முனிவன் பாதத்தில் விழுந்து, சுவாமி, அடியேன் மாணு
பத்தினின்று நீங்கிப் பிழைக்குமாறு ஓர் வழியருளவேண்டுமென
லும தபோதனன் காவலனை நோக்கி, இப்பொழுதே மலையாசல
ஞ்சென்று அகத்தியமுனிவனைத் தெரிசித்தால் உய்வாயென்றுரை
த்தகன்றனன்.

உடனே யரசன் நால்வகைப்படைகளும் புடைசூழ மலையா
சலஞ்சார்ந்து சேனைகளை ஒருவழி நிறுத்திச்செய்து பொதிகைசெ
ன்று ஆங்குத்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அகத்திய மகாமுனிவ
ரைக்கண்டு வணங்கிக் கற்க முனிகூறிய மாணுபத்தினின்று நீக்கி
யருளவேண்டுமெனலும், குறுமுனிவன கிருபைகூர்ந்து பொரு
நையாற்றில ஆங்கோர் துறையிடத்தில் அரசனை மூழ்கச்செய்த
னன, அந்நதியில் முனபின ஓர் குரோசமட்டிலுமுள்ள தெண்ணீ
ரெல்லாம கரிய நிறமுற்றதோடு ஆரவாரமு முண்டாயிற்று. அது
கண்டு அரசன், இது என்னவென, முனிவன வேந்தே உனபாவத்
தை யித்தீர்த்தங் கழுவியதால சிறிதுதூரங் கரியநிறமுற்றது, அ
தைச்சங்காரஞ்செயதலாற சிறிது ஆரவாரமுண்டாயது என்ற
ருளி மீண்டும் அரசனை நோக்கி நீபரிசுத்தனுபினை, மாணுபத்தினி
னறு நீங்கினை தீர்க்காயுசும் பெற்றனை ஆதலின உன்நகரத்திற்கு
இப்பொழுதே செலவாயாகவென்றனன. வசுமனனும அளவற்ற
சந்தோஷமுடையனுய முனிவனையும பொருநைநாயகியையும வ
ணங்கித் துதித்துச் சேனையுடன் தன்னகரஞ் சார்ந்து வாழ்ந்தா

இவ்வாறு வசுமன்ன் அரசுபுரிந்து வருகையில் ஒருயாகஞ்
செய்ய நினைந்து அதற்குத்தக்க புண்ணிய நதீ தீரமெங்குள்ள
தோவென்று பலஇடங்களைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கடைசியில்க
ங்காதீரமே பரிசுத்தமுள்ளதென்று துணிந்துயாகத்திற்கு வேண்
டும் பொருள்களனைத்தையுங் கைக்கொண்டு அந்தணா அமைச்சர்
முதலானவாகள புடைசூழக்காசிமாநகரஞ் சார்ந்து கங்கைக்க
ரையில முத்திமண்டபத்திற்குச் சமீபமாயயாகமண்டபம்நிருமா
ணித்து ரித்துக்களபுடைசூழ யாகம் நடத்தி வருகையில கங்காந
தியிற பிரவாகமேலிட்டு யாகமண்டபத்தையும ரித்துக்கண முத
லானவாகளையும் மற்றைத்திரவியங்களையும கவர்ந்து போயது,
வசுமனன் மாத்திரம வலியால நீந்திக்கரைசேர்ந்து யாகமழிந்த
தையும அந்தணர் பலா இறந்ததையும அபபாதகமனைத்திறகு
ம தானே காரணனெனபதையும பற்றி யெண்ணியெண்ணி மன

தழுங்கி வருந்திக்கருணாநிதியாகிய சுவாமி விசுவேசுரனைநோக்கி யருமையான தவம்புரியலாயினான்.

அரசனிவ்வாறு வெகுநாள் தவஞ்செய்து வருந்த, அவனுக்கு இரங்கி முன்வந்த விசுவேசமூர்த்தி காவலனைநோக்கி, வேண்டுவதியாதென வினவ, நராதிபன் அக்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமி! எனது யாகமழிந்தகாரணமென்னவெனக், கடவுள், உனக்குஇன னுயிரளித்தபொருநைமாநதி தீரத்தையிகழ்ந்து கங்காநதிதீரமேலானதென்று மதித்தனை, கங்காதேவி அதுபொருளாய நின்மகத்தையழித்தனள். நீயும்பெரும்பாதகனாய, இப்பாதகம் தீரவும் மீட்டும் நின்மகச்சாலை பெறவும் வேண்டிலிப்பொழுதே ஆமலகவனத்திற்சென்று பொருநைமாதேவியை நோக்கித் தவஞ்செய்யக்கடவாய் எனறருளிமறைந்தனர்.

உடனே யரசன் பாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநைநாயகியைத்தியானித்து அருமையானதவம்புரிய அத்தேவி பிரத்தியக்ஷமாகி அரசே! உனக்குவேண்டும் வரம்யாதென னலும் காவலன கண்விழித்து நமஸ்கரித்து அன்னையே நீமுன செய்த உயிருதவியைமறந்த மாபாவியாகிய எனமுன தோன்றி யென்னவேண்டுமென்றருளினை கருணையென்பது நின்னிடத்தேயன்றி வேறியாரிடத்திலுமில்லை யெனப் பலபுகழாநிற்கையில், இந்நிலவுலகத்திலுள்ள கங்கைமுதலாகிய நதிப்பெண்கள்யாவரும், அவ்விடத்தில வந்துபொருநைத்தேவிக்குச் சகிகளெனச் சூழ்ந்து நின்றனர், அப்பொழுது கங்கை அரசனை நோக்கி வசுமனு; நீசிறுபாலனைப்போல் பேதமைபுத்தியாற பொருநைதாழ்ந்ததென்றும, நானுயர்வென்றும் மதித்தாய் ஆதலால் யானே உன் யாகத்தையழித்தேன, இனிநான் வேறென்றும் பொருநைவேறென்றும நினையேல் எனறறைய, அரசன்நடுங்கியப்பாதக மனைத்தையும் நீக்கியருள வேண்டுமென வணங்கி நிற்கையில், பொருநைநாயகி அரசனைநோக்கி மகிழ்ந்து இதோஉன்மகச்சாலைவந்து விட்டது யாகத்தை முடிப்பாயாக எனறருளி வரங்களும் நல்கி மற்றைய நதிப்பெண்களுடன் அந்தத்தீர்த்தத்துள் மறைவளாயினள் அப்பால அந்தக்காவலன மகிழ்ந்து மகமுடித்துச் சுவாமி காசிபேசுரர் ஆலயத்திற் சென்று வணங்கி தனநகர் சார்ந்து உலகமெல்லாமரசாட்சி செய்துவந்தான்.

முனிவர்களே இதுதான் சாலாதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்தத்தில மூழ்கினோரும் இந்தமானமியத்தைக் கற்றோருங் கேட்டோ

ரும படிப்பித்தோரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இனபநலஙகளெலலா மனுபவித்துக் கடைசியாய்ச் சிவகதியுமடைவாாகள் எனறருளிச் செயதச்சூதமுனிவர் மேறகூறததொடஙகினா.

சாலாதீர்த்தச் சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது.

பேதீர்த்தச்சருக்கம்.

வாணுதலார் முகங்காட்டு மலரிருநது மதுகரஙகள
பாணுதவல செவிகேட்டுப பாசடைமேற பச்சிலையி
ஞுறஙகு நிறைவளதத வறிவோாதம் முளம்போனற
வேணுவதி திரத்திற களம்பமெனு வியனகரில். (௧)

காதங்கள் கமழ்கின்ற கடுக்கையணி கபர்த்தத்தான்
பாதஙகள் புகழுகினற பதஞேடு பண்ணின்ற
வேதஙகள் வேதாஙகம வேதாந்த மாகமத்தின்
பேதஙகண் முழுதறியும் பீடமாவே தியாகுலத்தில். (௨)

வாச்சியா யனசாதி வங்கிசத்திற் பொங்குபுகழ்ப்
பூச்சியனும் பிரமோத வபிதான பூசுரன்மு
னேச்சில்குணத் தனுசனுட னிருங்திக ளுட னணிநீர்
புராசகினிய பழனமுட னிலநிறநதான பரித்திட்டான. (௩)

பன்னுரு மிவ்வாறு பண்புறுநாண் முனேனும
பினனுனுஞ் செயறகையினுற் பெரிதுளத்திற பொருந்தாராய
முன்னூர்முன் றமக்களித்த முதியபொரு ளனைத்தினையு
மன்னுர்வி பாகிப்ப தானுர்க ளவவேலை. (௪)

அளவினிதி பினரேன்ற லறியாமற் காந்தமுனனே
னிளவலுக்குச் சிலபாக மினிதருளி யிங்குறறு
ளவறியு ஞூனென வுளத்துன்னி யுளவெல்லாம்
வளர்தருபொற் காசாக மாறறினன்வேற் றூரடைந்தான். (௫)

மனைமக்கள் புடைசூழ மற்றோரூர் தனிலெய்திக்
கனமிக்கப பல்லாண்டு கழித்திடலு மினையோனை

மனமொக்க வஞ்சித்த பாதகமோ வல்வினையோ
வினமகணை மனையாளு மெழுநாளு ளிறந்தனரால். (௬)

புலைநோயான மனைமக்கள் பொனறுதலும் பொன்றுது
கொலைநோயிற பட்டானபோற குலைகுலைந்தல குயிர்குறைய
வலைவாயிற் றுரும்பாணு ஞலையினவாயக கரும்பாணு
னுலைவாயின மெழுகாணு னுடறகழுவின் மேலிருபபான. (௭)

மக்களுன்னிச் சிலகால மனையுன்னிச சிலகாலந்
தக்கபொருள் வீணபோத றனையுன்னிச சிலகாலம்
பக்கதுளா ரறியாது பாகிதது வஞசனையா
லொக்கவரு தோஙினைந்து முருகினன சிலகாலம். (௮)

காதலியோ வயதான காலத்தி லெனைவிடுத்துப்
போதலெனை வறமேயோ பொறுத்ததோ நினனெஞ்சம்
பாதகமென் றறியீரோ மக்காணீர் பரதவிபப
வாதபத்தி லின்றுனை யாழ்த்தலெனை வரற்றுவனால். (௯)

எனசெய்கே னென்செய்கே னென்செயகேன் மகரோடென
பொன்செயத விளங்கிழையும் வீந்தனளாற பொருளகாவ
லெனசெயத லெனவெறுப்பா னேஙகுறுவான பின்னிதியே
யினசெயத லெனக்கொளுவான் பித்தாகி யிடருறறுன். (௰)

நரைதிரைகூா பிரமோத னவைகுலைந்து பதனழிநது
கரைதரலகேட் டவனூர்வாழ காரணவே தியர்சாாநது
தரையிடத்தி லியாவருக்கு தீமைநலந் தரலவினையென்
றுரைதொடுத்தங் கிறந்தவர்கட் குறுவினைகண முடிப்பித்தார். ()

வினைமுடித்த பிரமோத விருத்தனெடு வாழவினனசை
தனைவெறுததா னானறுகினற தணடொனறில வேணடுநிதி
முனைசெறித்தா னனுசனுக்கே முழுநிதிமற றையவளிததான
கனைதரஙகக் கஙகைவளக் காசியைநோக் குறறெழுந்தான. (௰௨)

எழுநதானற ஞிணையடிக ளினையானு முடிசூடி
யழுநதாம லடியேன றனகமவருதி யாஙகளெலாந்
தொழுந்தாதை யெனவிருததி சுகம்பெறுதி சிறிதயர்ந்து
விழுநதாயே லெழுகிலலாய காசிநகா மேவுதியோ. (௰௩)

செல்லேலெனை நிளவதுளா செயதிடவு மினியினன
சொலலேலியா னிமேவு தொனனகரமினித துன்னேன்

வல்லேயைக் காசிசென்று மாள்வதுவே திணணமிவ
ணில்லேலனி செல்கவென நீடுதலுந் தரியானுய. (௰)

மீண்டுமெதிர் வேண்டிநிறகு மிளேயானை வெறுத்தனனு
ணுண்டுசில மொழிதாலு மவனுர்சென றடைந்தனனுல
துணடுகதி ராதபததாற் றுணேயடிகொப புளிக்கவுயிாக்
கூணடுலைய வேர்வாடக் குலேநதுநடை தள்ளாட (௰௫)

தணடோடு கரநடுங்கத தாகததா னுவுலாக்
கண்டோாகண் மிகவிரஙகக் கான்மாற்றலோா நாளாக்
கொணடோாநல் வடநிழலிற் குறுகுதலும பறறனேத்தும்
விணடோனேர் துறவியவண வீறறிருத்தல கண்ணுறறுன. ()

முன்போனுன் வணங்கிநின்றுன மோனியுநீ யாரொனனப
பினபோன தனமையெலாம் பெரிதுரைதது சாவதறகே
யெனபோடு மெடுத்தார்வாழ் காசிநகாக கேகுதலு
மனபோடு புகன்றிட்டா னதுகேடடு மெயததுறவி. (௰௭)

பானுவைபோ னவைபூக்காய் பழுததுவிழு முடலானுய
வானுலவும் பலகோட்டு வரைகடநது வழிசசெனறு
கோனுலவு காசிநகா குறுகுதியோ வரிதனறே
நானுனது நினேவேற்ப நவிலகிறபன கேட்டியென. (௰௮)

கூறுதலு நாயகநீ கூறுவழி பவக்கரைசென
றேறுமவழி யருளகவென வினனேயோா விஞ்சையுனக்
கூறுபட வருள்கிறப னுருவேற்றித தென்னேக்கி
யாறுகொடு நடநதுதமி ழணிநாடடின மேறறிசைபோய். (௰௯)

சந்தவரை நாப்பணுற்றத் தமிழின்முனி தனேவணங்கி
னுநதனந்த ரங்கமொலா முதவுகிற்பா னெனவுரைதது
மந்திரத்தை முறையருளி மாயோகி வழிகாடடச
சிந்தைகளித் தந்தணனுந தெனறேககிச செலவுறறுன. (௨௰)

காதமொரு மாதம்வரை கடநதுதமிழ நாடுகணடு
வேதமுட னுகமங்கள் விளஙகு மமபை நகரணுகிக்
சீதகஙகை யெனும்பொருநைத் தீாத்ததி னிராடி
நீதமுறு குயிலேசர் நிலவு சின காரனுகுழநது. (௨௧)

சிரிததனறு புரமெரிதது சீறிவரு நாவரியை
யுரிததவுரி யரைக்கசைதத வொருவனேமற றவனபாகம

பரிந்தருளு மரகதபெண் பகவதியைப பலபுகழ்ந்து
விரிந்தாரு மலாத்தாள்கள் விளங்குமுடி மேலேந்தி. (உஉ)

மறமுள்ள சனனிதிகள் வான்முறையாற் றொழுதேத்தி
முறமுள்ள முலைமெழுகா யுருவியின்ப முந்நீராழ்ந்
தறமுளனு யவணிருப்ப வுயராக மங்கள்பல
கற்றுணரோர் சிவத்துவிசன் கண்டனனீர் யாரொன்றான். (உங)

சிவபெருமாற குமுபூசை செய்வதுவே தொழிலான
தவமுடையா னிதுகேட்பத் தனனிலைமை முழுதுரைத்துப்
பவமுடைய பிரமோத னியாவன் பகர்தியென
வவனுந்தன னிலைமையெலா மொளியாதங் கவறந்தனனால். (உச)

அன்றுமுதல வேதியனு மரியசைவ வித்தகனு
மொன்றுதலி னுயிரொன்று யுடலிரண்டாய நட்புற்று
ரொனறுமயி ரிடையாடா நட்புறிதி யிடையாடப்
பொனறுமெனக் கனவினினும் புந்திதெளி விலலாதார். (உரு)

வேறு.

அந்நாட் பிரமோதப்பே ரந்தணன சைவன் றன்னை
யெநதனு ருயிரினட்பா யானிந்த மலைய மேவிச்
சந்தமார் தமிழுயோகி தனைக்கண்டு மீளும் காறு
மிநதநீ டணடமகாந்தெற கிதியென றிசைத்தி சைப்பான்.(உசு)

அனபேகே எறங்கள்கோடி யவைகளுட சிறந்த தனம
மூன்புகன் மொழிபினகாத்த லதனினு முதலாந் தன்ம
மென்றுநம் பினைாககாத்த லிதனினு மரிய தன்ம
மினபுட னடைககலத்தி னேறறன காத்தளித்தல. (உஎ)

படைக்குடைந்தோ டனுற்றோர் பயநதவர்க் கிடுக்கண் செய்தோர்—கொடைக்கிடையூறு செயதோர் கோமுதற்கோ றல் செயதோரா—முடைக்குலம் புசிப்போ ரியார்க்கு முயய லா முயற்சி யுண்டா—லடைக்கலப பொருள்வெள வுற்றார்க் குயயலா மாறுண் டேயோ. (உஅ)

ஆதலா னன்பாவெற்கோ ராருயி ருடலம் வாழ்வோ
டேதமில் பொருண்மற்றெல்லா மித்தண்ட மொன்றே யாமாற்
பேதமி லபயமாகப் பெறுதிநின் கரந்திற றந்தே
னீதியான்கேட் டகால மெனக்களித் திடுதியென்றான். (உகூ)

விருத்தனுங் குரைத்தவெல்லாம் வித்தகச் சைவன் கேட்டுக்
கருத்தினோ டிதனைக்கண்டபோற காதலின் தளிப்பே னுஞ்சேல்
வருத்தமென செல்கவென்றுன மறறவன விடையுங கொண்டா
னொருத்தனுய மலைய நோககி யூரபல கடநது சென்றுன. (கூய)

சிங்கமா நகாகடநது திரிகளா முதலவாப யோறறி
யங்கிருந தறுகோரச மடாசரு கானந தாணடிப
பொஙகிய பொருளைநயோடு புணாதரு நதிக ளெல்லாம்
வஙகயன றரிதி னீநதி மலையடி வாரங்கண்டான். (கூக)

வலலியு மானுமொன்றுய வளைதர நெருஙகலாலே
நலலியலாறுகாணு னனநதலை யொனறுநோககி
யெலலியங கிரணஙகாணு விடமெலா மேணியேறிச்
செலலியல போது மேனமேற சென்றனன மூனறுகாதம. (கூஉ

தம்பமீ தேறுவானபோற றடவரை வழிமேற செலவா
னமபகநதெரியா வணண மமபுதம பொழிதலாலும
பமபிய மலசிறறுறைன பாயநெறி வழுககலாலும
வெமபின னெளி யமீள விழைநதிலன களைபபுறறுனால். (கூங

இளைபபுற றாறறனை யீணடு மேகுந வினசினனுளாச்
சுளைபபல வமேரா நிச்சந தூமபுகொங காரங கோஙகு
வளைபபுறு மலையிறபாதி வழிகடநதிட்டான மேகக
கிளைபபடன மணடலஙகள கிழபபட மேறசெல லானுல். (கூச]

அலவன் மணடலமுந தாணடியப்புறஞ் செலலுங காலை
குலவுறு பதஙகடேயநது குருதிகொப புளித்து வீஙகித்
தலமிசை வைததற கொணணுத தனமைய னுனேனுங்
கலமெனுஞ சலன நெஞசிற சோதிலனறிகைததில ரமேன. (கூரு

ரல நளாற பயனினறுதல கணடனன காஙகநனறி
மேலவழி காததாற போககி மெலலெனச் சொலலுஙகாலை
[illegible]லகளுந தேயநதிரததச் சுரபபொடு தசையு மறறுப
[illegible]லவிரற பதது மணணுும பாறையும பகுநத தனமேற, (கூசு)

[illegible]டைகூா காமுங்காலு நெறிவழி தேயத தேயக்
கடடைபோற கிடநதானபபாற கணமன மிருளவதானுன
வட்டைவாயக கரடி சிஙக மதம்படு களிறு வேஙகை
சட்டைவா ரரவமினன வருததில சடையெனறுனனி (கூஎ)

தெள்ளிய பனியினாலுந் தேனொடு மதுகரங்கள்
கொள்ளினோ கொடுக்கினாலு முயிர் நிலைகுலைவதானுன்
கள்ளியன மலரினாடிக கடிமணங சவாநது மெல்ல
வுள்ளிருந துறுதெனற லொனறினா லுயிர்ததல செயவான். ()

அயர்தரு மரணமாங்க ணடுக்கினு மான்றோர் கொள்கை
பெயர்தர விடுப்பாா கொல்லோ பீடமா பிரமோ தன்றுள
மயாவுறக் காலகையெலலா மண்படத் தேய்ந்தவேனு
முயாதரு பனநதுணடம்போ லுருனுவ தானுன மேனமேல. ()

உருளைபோ லளவில்கால முருளலா லுடலநீஙகிக்
குருதியுஞ சதையு மெனபுங குறைந்து தேயந திறுதலாலே
மருள்படு மாவியொனறே வருவது போவதானுன
றெருளுறச் சிறிதுநோஞ் சென்றபின றெளிதலானுன. (௪௰)

தெருணடன்ன் சிறிது நோக்கந் திறந்தனன் திறநது நோக்க
வுருணடவோர் சக்கரத்தே ரொளியவன றனகீழாக
வருநதிறங் கண்டா னோராய வானவ ருலகங கணடான
பொருநதில னவணிருநதும் போநதனன புரணடு மேலும. ()

இவ்வகை மலைமேலுச்சி யெயதன னினிமேற சேற
லெவவகை யருமை யெனன வெண்ணினன் கலைவ தானுன
செவவிய தவததோயெனறுஞ் செநதமிழ வளாததோயென்றுங்
திவவிய குணததோ யென்றுந தெயவதம் பழுத்தோ யென்றும,

அடியவர்க் கெளியாயென்று மசலனே யனகா வெனறு
நெடியனோ குடிநதாயெனறு நிததனுககாளா வெனறும்
படியவர்க கமுதே யெனறும் பணணவாககரசே யெனறும
வெடிபடக கூவிக்கூவி மிடறிடம வீககமுறறுன. (௪௩)

வித்தகன வரவு காணுன் வெதும்பினு னினிமே லென்னை
செத்தபி னேனுமிஙகண செனித்தியான காணும் வண்ண
மத்தனே யெஙகு நின்ற வமலனே யருள்வா யென்றே
யித்தலை யுருண்டு மாயத லினிதெனவிதயங்கொண்டு. (௪௪)

முப்புர மெரித்தான் பாத முனனினுன வணஙகி மேல்பா
லப்புறங கடகடெனன வடித்தலமுடிவு காறு.
மொப்புறு முருளைபோல வுருணடங்கோர் முழைமுன் வீழ்ந்தா
னுபபுறு பொடிபோ லெனபி னுறுப்பெலாம் பொடியவம்மா.

தீராத மூர்ச்சையானுன் றிறந்தவூழ் வினையினாலே
வாராத வுயிருஞ்சற்றே வருதரலானு னப்பால
சீராருந்துறவி முன்னாச் செப்பிய வினைசை தன்னை
யோராதங் கோர்ந்து மெல்ல வுருப்பல செய்ப்பதானன. (சுசு)

மூன்றுநா ளிவ்வாறாக முதியபைந் தமிழ்யோகி
யான்றமெய் யுணர்வினாலே யந்தண னிலைமையோர்ந்து
வான்றவிழ் மீனோ டொத்த மங்கையின் செல்வ மற்றை
யூன்றிய தவத்தா ரூறு வுவந்தெதிர் வந்தோனறி (சஎ)

விப்பிரன் றகைமைநோக்கி விளங்கிய கமண்டலத்திற
சுப்பிரத தெண்ணீர் வாரித் தெளித்தலுஞ் சுருங்கித் தேய்ந்த
மெய்ப்பசும் புண்ணுந் தீர்ந்தான் மேயினன் காலகை யெல்லா
மொப்புற வுதித்தான் முன்ன ருடலங்கொண் டெழுந்து வந்து. (

முனிவனைச் சூழ்ந்து தன்றேர் முடிமிசை யிருதாள் சூடிக்
கனிதரு தமிழாய நெற்றிக் கண்ணுதற் கினியாய தெய்வப
புனிதமா தவத்தா யென்றனன் புண்ணிய புராண வென்ன
வினியன புகழ்ந்து நின்பா லெய்தினன் காதலி யென்முன்- ()

மகமுனி மனங்கனிந்து மறையவ வேண்டலென்னை
பகருதியெனக் களமபன பசுபதி பத்தி வேண்டு
மகற்ரு பொருளையாற்றி னடைகளை வாழல் வேண்டு
நிகரறு கங்கைமேவி நீங்குதல் வேண்டுமென்றான (ருய)

என்றலு முனிவன் கேட்ட வினையெலா மளித்தே னின்சீர்
மன்றல நிறைவுதான வரமபிற கொடுத்தே னெற்காய
நின்றவிவ் வினைசையாகக நிகழ்த்துதல் புரியேன்னமை
துன்றிய தவத்தி னோக்கே சொல்லுதி யென்னச் சொல்லவி. ()

அங்கனோ தீபந்தன்னை யந்தணன் கரத்தி னல்கி
யிங்கிது பிணிதீர்தத மினிதுமூழ் குதியென் றோதப்
பொங்கிய களிப்பா லன்னோன் போந்தனன் மூழ்கலுற்றான
கங்கையின் மணிகாணிகா கட்டமே லெழுந்தா னன்றே. (ருஉ

வேறு.

வாசிகையேவருபொருளைப் பிணிகெடுநீததத்தினமமிழ்ந்து மூழ்கக்—காசியிலே மணிகரணிகைத்துறைமேற செனறெழுந்து களம்பனுள்ளங்-கூசிமிகத்திகைத்தொனறுமறியாது மதிமயங்கி

க் குலைந்தான கும்பத்—தேசிகனறன செயலிதெனறுங் காசியெ
னறுங கங்கையெனறுந் தெளிநதான பினனா. (ருங)

கொககிறகினளை செறிந்து கோலூனறித தள்ளாடிககுல
வுதறகு—மிக்கரிய பருவததுஞ சராநதியிற குடைநதினி துவிளங
கசசெயதா—னிககருணை யெவர்க்குளதென றருணமுனியைப
பொருளைநதனை யேத்தி வாழததி—யககளைசென றேறினனோரா
னநதக கடனமூவிலாழந்து நினறுன. (ருச)

தனனியமர் தனைமுடிததுச் சுடர்விளக்கந் தனைததளராதக
டக்கை கொணடான—மின்னியபன மணிமாட வீதியெலாமூட
விறுன மினறுபேபத்—துன்னியபொற கலககுவியல காலிடற
நடநதிருவா தொழுது போறறு—மன்னியசீர் விசுவேசா கனகம
ணிச சினகரததை வலஞ்சூழந துறறுன். (ருரு)

தெயவநதிததெணணீரா லபிடேக முறைபுரிந்து தீபஙகாட
டி—செயவளருமமுதருளிச சநநிதிமு னினறிருகண ணீாபாய
நதோட—மெயமுழுதும புளகிப்ப மனததினிலை யுலைமுககதி
னமெழுகே யாகக—கைமுகிழ்நது முடியேறறித தியானததா
லைசவறற ககமபமாகி. (ருசா)

செம்மணியி னொளிவிளங்கு சிவமணியே தவமணியே சிமய
க்குனறத-நமமணியாம் பெணமணிபாலணிமணியே வருணமணி
யே யடியாருளளம்-வெமமணியே வெயினமணியே மதிமணியே
சூடாமணியே விணமேல வாழவாா—தமமணியே யவிமுததத
தணமணியே கண்மணியே யெனறுதாழநதான. (ருஎ)

யினமேவு திருவளன பூரணியாள் பகாலரும வியநது கொ
ணடான—மனமேவு யிதிபல சுடரதுமணி குயிலைகையின மீணடு
ம வநதான—முனமேவு பொதிகையிலே செலவினை ததான பல
வாறு முடிவு காணு—னனமேவல செயதுமென வலமநத மன
ததினறு யோஙகா ரினறுன. (ருஅ)

இவணிலமை யீதாக வவிமுததத் தெழுநதருளி யிருககு மெ
ஙகள—சிவபெருமான பிராடடியிவ ரதிரூப லாவணியஞ சிறந்
தமகக—ளவமருவு காலையென யுவதியென வடிவுகொணடநது
லாயித—தவளமணி விளிமபொளிறப சிறுநகைபூத தவனுட ற
லைழகக லுறறுா. (ருகூ)

முனபுரிந்த நல்வினையோ முனிபுகனற வரந்தினய முனைதத
தேயோ—வெனபலனோ வறிநதிலமா லுலகமெலா மீனறருளு

மெர்த யம்மை—யனபுடனபி ரமோதனிட மெழுந்தருளி யற
முததா யழுஙகியெனனே—துனபுறுத லெஙகுறறு யிஙகுறறு ய
ைறதியெனச சொலலலுறறுன. (௬௰)

பிறந்துவ ளாந தயலோரூா புக்கிருந்து மலையமலை பெயாந
துயோகி—சிறநதவாந தரவிளக்கத துடனமூழகி யிவணெழுந
து செயத வெலலா—மறைந்தனன பினவணேகற கருமைசொலி
யவாவினையு மறிககைசெயதா—னறநதழைந்த' கொழுநதனையீ
ரிருவீரு மியாவரெனக் கருணமினெனறுன. (௬௧)

விருகதனுரை கேட்டமலன விளம்புதமென் றுரைததருளி
விளககதசோடே—திருதகமுறித தீாததத்தின மூழகவென வா
ஙகவனுஞ செனறு தாழநதான—குருகதெழுநத நரைதிரைமூப
பெறிநதிருபத தொருவயதுகொணடு நெலலி—பருததவனககா
சிபசசேத திரப்பொருளை நதிததடததுப பகுந தெழுநதான.()

எழுநதிட வாந கனலைததா ளினநதெரியா தொருபிறபபி லி
ருபிறபபு—மொழுஙகாகப பெறறனமோ மனமகனு வுலகிடத்
தி லுதிததிட்டோமோ—வழுமபானா கிழபபருவ மறததுறநதோ
மெவவனததின மகிழநதோமெலலா—மழுஙகாத வரபபொரு
ளை மாநதியின மஙமையென மனததிறகொணடான. (௬௩)

இருசாமந தவமபுரிநதான பொருளையெனு காயகியு மெதி
ாவநதுறறுண்—மருவாரு மலாசொரிந்து பலபுகழநது பதயுகள
மவணஙகிநின்று—ஊருவாரு மமபிகையு மநதணனை நோககியு
னக குறறீமை—கருவாரும பிறபபுகிழ மறநீததாம் வேணடு
வன கழறிடெனறுள

வேறு,

ெனறசொற செவிகேளாமு னிருபிறபபாளன போறறி
மனறலஙகுழலாய நினருளவ ாமெலா மடைநதேனேனுந
தனறுநி னீதமென றநஞ்தாயநிட றுறையிலவாழத
னனறுநின பாதபத்தி நணணுத லளிததி யெனறுன. (௬௫)

அனனையாங களிததுப பினனு மருளினு லநதணாககு
மனனிய சீாததிநலகுய வரமொனறு வேறு நலகித
தனனிலை மறைநதாளாகத தனைநிகா களமபனுளனாத
துனனிய களிப்பெனறேது முவரியுள ளாழநதானுகி. (௬௬)

கணைநுதல காசிபேசர் மரகதக்கனனி பொற்று
ணணைனினன் வணஙகிப்போறறி நட்டவன றனனைக்கண்டே
யெண்ணறு நிதியம்பெய்த விருங்கழ பெறுஞானவேணடி
வண்ணநீள் வழிமேற்கணகள வைததெதிா பாாததிருநதான. ()

நைமிச வனத்தீரவேண்டு நலம்பெறு பிரமோ தனமுன
கைமிசை விளக்கமேந்திக் கதித்தெழுந்திட்டதாலே
மெய்மைசேர் தீபதீர்த்த மெனும பெயா விளஙகுமஃதி
னைமைசோ புனிதநதனனை யனநதறகு மறையலாமோ (௬௮)

அணிமணங காதனமுத்தி யடைதரவேண்டு மெனறுற
பிணியொடு முன்புசெய்த பெருவினைதீர வெனறுற
கணிபெறு மிந்நீத்தததோர் காலேனு மூழ
பணிதரு மிநநீததம்போற் பாரிடை வேறினறு (௬௯)

சொல்லிய வேதியர்க்காத் துயரொங காசிபேசா
வல்லிய லெறிததாட்கொண்ட வள்ளலு மானுரநத
நலவியல சரிதமநதச் சருக்கததி னவிலகிறபாமான
மலவியல சரிதஙகேட்டோா வழுததினாக்கருமையாமே ௯

தீப தீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

பத்தாவது

தீபதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவாகளே! தீபதீர்த்தத்தின் மகிமைகளைச்சொல்லு கின்றேன் கேளுஙகள நிாமலமாயததெளிநதோடுகின்ற வேணு வதிதீரததிற களமபமெனனும கிராமததில வாசகியாயன வம சததிற பிறநத பிரமோதனென்ற ஒா அநதணன் தன் தமபியுட னும மனைமககளுடனும இல்லறநடததிவருகையிற பொருளாசை யால தமபிககு விளைநிலததிலும பொன் அணிகளினுஞ் சிறசிலப குதியே கொடுத்து மறறப பெரும்பகுதி யனைததையும் வஞசித் துக கவாந்து தன்விளைநில மனைத்தையும பொறகாசாகமாறறிப் பெணடு பிள்ளைகளுடன் வேறறூா சென்று வசிததுவரு நாளிற காலகதியால் தன்மனைவி மக்களியாவருமிறந்துபோதலும மதிம யக்கமுறறவனாய துக்கசாகரத்தில்மூழ்கிசசறறேதெளிநதுஇற நதவர்கட்குச் செயயவேண்டுஙகருமம நடததி இனிமேலென்ன செயயலாமென்று யோசிககலாயினன்,

வயதில் மூத்தோம், நரைதிரையால் வருந்தமுறுகின்றோம் நாம் இந்த ஜன்மத்திற்செய்த தீவினையை இந்த ஜன்மத்திலேயே அனுபவிப்பதானோமாகையால் இனிமேற் காசிமாநகரஞ்சென்று மரணமாவதே நலமென்று தீர்மானித்துப் பெரிய ஒரு மூங்கிற்றண்டத்தில் நிரம்பப் பொற்காசுகளைச் செறித்து ஓர் ஊன்றுகோல்போற் கையிலேந்தி மற்றுள்ள திரவியமனைத்தையும் தம்பிக்குக்கொடுத்துக் காசியை நோக்கிச்செல்லுகையில் ஓர் சந்நியாசி யெதிர்ப்பட்டுப் பிரமோதனை நோக்கி நீ யெங்குச்செல்கிறாயெனலும் அந்தணன் உள்ளவெல்லாஞ்சொல்லிக்காசிமாநகர்க்குச் செல்கின்றேனென்ன துறவி கூறுகின்றனர்.

ஓ அந்தண நீயோ வயதில்மூத்துக்காடுவா வீடுபோவென்னு நிலைமையெய்தினை, அளவற்ற நாடும் நகரமும் வனாந்தரங்களும் மலைகளுங் கடந்து வாரணாசிக்கு யெவ்வாறு செல்வாய்? நீ கொண்ட எண்ணம் வீண் உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றக்கருதுவாயாகி லிப்பொழுதே தமிழ்மலையாகிய பொதியாசலஞ்சார்ந்து அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்யக்கடவை யென்றருளிச்சென்றனர்.

உடனே பிரமோதன் சந்நியாசி யுரைத்த வாக்கியமனைத்தையுந் தலையாகவகித்துத் தென்றிசைநோக்கி மெல்லத் தணேனறி நடந்து அநேக நாடுநகரங்கடந்து கடைசியாய்ப் பாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநையில் நீராடிக் காசிவிசுவேச்சுரர் ஆலயத்துட் சென்று வலங்கொண்டு வணங்கிநிற்கையில் அப்பெருமானுக்கு நித்தியபூசை முறைசெய்யும் ஓர் ஆதிசைவன் அடுத்து யாரென விசாரித்தலும் பிரமோதனன் தன் விருத்தாந்தத்தை யுரைத்து அவனுடன் நட்புற்றனன். பிரமோதனும் ஆதிசைவனும் ஒருவருக்கொருவர் உயிருமுடம்பும்போல அத்தியந்தசிநேகங்கொண்டவராய் வாழாநிற்கையில் ஓர்நாள் பிரமோதன் அகத்தியமுனிவரைக்காணும்படி செல்லநினைந்து ஆதிசைவனை நோக்கி அன்ப நானிப்பொதிகை சென்று அகத்திய முனிவரைத்தெரிசித்துவரஎண்ணங்கொண்டேன், போய்மீண்டுவருங்காறும் என்னுயிர்க்கு நிகராகிய இக்கைத்தண்டத்தை வைத்துப்பாதுகாத்துத்தரல் வேண்டுமென்றுரைத்து அவ்வாதிசைவன் கையில் தண்டத்தை அடைக்கலமாகநல்கி அவனிடத்தில் விடைபெற்று மரங்களும் செடிகளும் அடர்ந்து நெருங்கிய பொதியமலை மேல் காலுங்கையுந்தேய்ந்தற ஊர்ந்து கொடிமுடிசேர்ந்து அப்பாற

செல்வதற்கேலாமல் பனங்கட்டைபோலுருண்டு அப்புறம்விழு
ந்து மூர்ச்சையாயினன்.

இவ்வாறு மூர்ச்சையாய்க்கிடக்கும் அந்தணன் நிலைமை
யெல்லாம் ஞானதிருஷ்டியாலுணர்ந்த தமிழ்முனிவன் ஆங்கெழு
ந்தருளிக் கமண்டலதீர்த்தப்புரோக்ஷணத்தால் தேய்ந்த உறுப்பு
முயிரும் தழைக்குமாறுசெய்து அந்தணனை நோக்கி வேண்டுவ
தென்னையெனப் பிரமோதன் முனிவனைவணங்கிப் போற்றித்த
னவரலாறுரைத்துத் தபோதனரே எனக்குவேண்டுவது ஈசுவர
பக்தியும் பொருநாநதி தீரவாசமும் கங்கா ஸ்நானமுமே யென்ன
லும் முனிவன் அவையனைத்தையுமளித்தோம் அன்றியும் உன் பு
கழ் உலகமெல்லாம் வியாபிக்குமாறு ஓர் விசேடமானவரமுமுன
க்களித்தோம் என்றுரைத்தருளிச் சுடர்விளக்கு ஒன்றை அந்தண
ன்கையிற்கொடுத்து ஆங்கு பொருநையில் பிணகதீர்த்தத்தில் மூ
ழ்குவித்தனன். அந்தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய அந்தணன் கங்கா ந
தியில் மணிகாணிகா கட்டத்திலெழுந்து எங்குற்றேமெனச் சி
றிதுநேர மயக்கமுற்றுக் காசிமா நகரின்கண் வந்தோமெனத்
தெளிந்து பொருநைத்தேவியையும் அகஸ்தியனையும்திக்குநோக்
கி வந்தித்துப்புகழ்ந்து சுவாமிவிசுவநாதனையும் விசாலாக்ஷியம்பி
கையையும் சேவித்து மீண்டு மணிகாணிகா கட்டத்தில்வந்து பா
ண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்திலெவ்வாறு செல்வோமென யோ
சனைசெய்து ஒருவழியுந்தோன்றாமல் திகைத்து மயங்கி நின
றனன்.

அவ்வேளையிற் கருணாநிதியாகியவிசுவநாதப்பெருமானும்
விசாலாக்ஷியம்பிகையும் மானிடவடிவெடுத்து உல்லாசமாய் அவ்
விடத்தில் உலாவிவருகையில் வருத்தத்தால் மெய்வாடி நிற்கும்
அந்தணனை நோக்கி ஏன் கவலுகின்றாயென்ன வேதியனே, ஐயா
அகத்தியமுனிவர் கிருபையால் பொருநை மூழ்கி யிங்குற்றேன்,
மீண்டும் அந்நதிதீரத்திற் செல்ல யாதொருவழியுந் தோன்றாது
திகைப்புறுகின்றேனென்றனன். அதுகேட்டுச்சிவபிரானவ்வேதிய
னை நோக்கி அத்தீபத்துடன் இத்துறையில்மூழ்கினால்அங்குச்செ
ன்றெழுவாய் என்றருளலும் அவ்வாறேபிரமோதன் மணிகாணிகா
கட்டத்தில் மூழ்கிப் பாவவினைகளும் நரைதிரை மூப்புமுதலா
ன உடற்குற்றங்களும் நீங்கி இருபத்தொரு வயதுள்ள திவ்விய
மங்கள விக்கிரகனாய்ச் சாலா தீர்த்தத்திற்கு அடுத்த, கீழ்த்
திசையிற்சென்றெழுந்து அளவற்ற சந்தோஷமுடையவனாய்

பெண்ணைநாயகியைமனதிற் றியானித்து இரண்டுசாமம் தவம்புரிந்தனன், உடனே அந்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய்முன்வந்து வேண்டும்வரம் அளித்தகன்றனள். அப்பால் பிரமோதன் அடங்காத களிப்புடன் சுவாமிகாசிபேச்சுரர் ஆலயத்துட்சென்று வணங்கிச் சிரேஷ்டமாகிய ஆதிசைவன வரவுளதிரோகங்கள் ஆங்கோரிடத்திலிருப்பானாயினன்.

முனிவர்களே! அந்தப்பிரமோதன் மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் மூழ்கித் தீபத்துடனிருந்து எழுந்தபடியால் இத்தீர்த்தத்திற்குத் தீபதீர்த்தமென்றபெயர் விளங்குகின்றது. இத்தீர்த்தத்தில் ஒருவேளைமூழ்கினோரும் இக்கதையைப்படிப்போரும் கேட்போரும் தங்கள் தங்கள் அபீஷ்டமெல்லாம் நிறைவேறப்பெறுவார்கள்.

இப்பிரமோதனென்ற வேதியனுக்காகச் சுவாமி காசிபேச்சுரர், எரித்தாட்கொண்டருமாறு அச்சரிதமெல்லாம் மேலெரித்தாட்கொண்டசருக்கத்திற் கூறுகின்றேனென்று சூதமுனிவர் கூறலாயினார்.

தீபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம்.

காரணனாகிய கணநாதனைமுன்னு
னாரணனைந்தர நாரணனாபி
யாரணனைந்தர வாரணனைத்தெய்வச்
சீரணி காசிபனைத்தரல் செய்தான. (௧)

கிருதமெனப்புகல் கேட்டுக் காலம்
வருசா ஷணிய மாமனு வாழ்நாள்
சருதறு நோன்பினிற் காசிபனென்பான்
திருங்க ரதிதியைத் திதியை மணந்தான. (௨)

அதிதி வயிற்றினி லமரருதித்தார்
திதிய வுணத்தொகை சோதர வீன்றாள்

சதிமா ணப்பகை தாமற வானோர்
வதிதர நாளு மனத்தி னினைத்தார். (௩)

மத்தென மந்தரம் வாசுகி நாணு
வைத்தன ராழி மதித்தன ராலக்
கொத்தன லஞ்சினர் கோவென வோடி
மத்தலர் சூடியின மாணடி தாழ்ந்தார். (௪)

வந்த துரைத்தனர் மாதொரு பாகனை
சுந்தரன வாரிதி சூழெரி நஞ்சைக்
கந்தர மிட்டணி காடடின னப்பால
வந்தவொர் வெண்சுதை கண்டு மகிழ்ந்தார். (௫)

வானவா தாயின் மகிழ்ந்திட வெண்ணித்
தானவர் வேறு தயங்கிட மாலோர்
மானினி யாயெதிர் வந்தம ராக்கே
யீனமில் வெண்சுதை யீந்து மறைந்தான். (௬)

மோகினி யேகலு மோசமி தென்ன
வூக முணர்ந்தன ருங்கிவை யீனர்
போகியி னுற்றன வென்று புழுங்கி
யூகம் வளர்ந்தம ராட வுருத்தார். (௭)

தீயவர் செயலை தெரிந்தொரு தாதை
தாயிவா தாண்மலர் தாழ்ந்தெழு தேவர்
தூயவா நலகிடை சூடின ராகிப்
போயினா வாளி பொழிந்தன ரார்த்தார். (௮)

வேறு.

அலையோடு தண்ணுவ ரியோடுவெள்ளை யமுதாழி யென்ன
விருள்கூட—மலையோடு வெள்ளி மலையென்னயாரு மலைகின்ற த
ன்மை யுறைய—வுலையோடு நீரி னுருகுற்றசெப்பி னுறுகண்க ளா
கவுவர்கள்—சிலையோடு வைர மழுவோடுசண்டை செயதாகன்
சென்ற பலநாள் (௯)

ஓராயிரத்து வருடத்தினெல்லை யதுசென்றும் வென்றி
யொருவர்—பேராயதில்லை யமரோசன வன்மைபெரிதே குறைந்
ததெனினும்—வீராதிவீர னதனுன்முன் வைத்த விறலொன்று
தாள்க ளலைவின—போராதடர்ந்த மழைபோல் வளர்ந்த பிறை
வாளிதூவல குறையான். (௰)

பேராரடு கிற்பர் செயலின்ன மக்கள புகழ்வாகைசூடி யி
துநாள்—வாராது நின்ற வகைகண்டேதுங்கி மனமூடழுந்து ம
திதி—ரோடுசெங்க ளருவித்தடத்தி னிலைமுழுகு கொங்கை யின
ளாயச்—சீரான காசிபனாமுன்பு சென்று தெரிசித்து நின்று பு
கலும். (௰௧)

மதியே யணிந்த சடையாளர்பாத மலரோ மலர்ந்த மதியா
ய்—பதியே நினக்கு மகரான தேவர் படுபோரில வென்றி யில
ரோ—விதுகாறு மிங்ங ன ஞுகாத தன்மை யிசையென்று தாழ
வெவனுர்—துதிமேவு காசி பனுமுள் ளுணர்ந்து தொகநின்ற த
னமை சொலுவான். (௰௨)

அதிதீ பயந்த விமையாத தேவ ரவுணர்க்கெதிர்ந்து பொரு
தா—ரிதுவேலை சறறு வலியின்றியோடி யிடரே யுழைப்பரொ
னிலுங—கொதிகோப நெஞ்சின வலிகுனறி லார்கள் குறையா
த வெனறிபுனைத—றிதிகாதலர்க்கு மரிதாகுமெனறு திருவாய்
மலர்ந்த ருளினுன். (௰௩)

திருமக்க ளியாரும் வலியின்றி வாடுதிரமே தெரிந்த வதி
தி—பொருமிக் கலங்கி நிலமை னிறைந்த பொடியிற்புரண்டு க
லை கருணை ப்ரதாப மணவாள மக்கள் கடிகொண்டவெற
றி யா—னருளுறற வாறெஃ தருளென்ன வேத னருமைக்
குழந்தை யறைவான. (௰௪)

நீபெற்ற மக்கள் விறல்வாகைசூட நினைகிறஙப யாகி விது
நாண்—மீபெற்ற பாண்டி வளமண்டலத்தில வியனெலலி சுற்
று பொழில்வாயப்—போபெறறு மீடி யமுதபரவாக பொரு
ளை பரசாத மதனைத—தூயபெறற செஞ்சி னுயர்மாதவஙகளெட்ா
டரப் புரிந்து கொளவே. (௰௫)

மணவாள னின்ன மொழிகூற நங்கை மனமொத் தலர்ந்து
மகிழ்வுற்—றிணர்மேவு கஞ்ச வதனத்தி யாகி யிறைதன்னை வே
ண்டி விடைபெற்—றணவான மநதர வுபதேச மனப ரருளா ல
ருத்த வருளி—னுணர்வாகி மெல்ல நடைகொணடு நெலலி யுயா
மா வனத்திலணுகி. (௰௬)

பெரியோ ருளத்தி னிறையிறந்தெளிந்த பீடாா பொருந்த மு
ழுகித்—திருசீறுபூசி மலரா னிறைந்த திருநெல்லிமேவு பொழில்

வா—யொருகாலை யூனறி யொருகான்மடக்கி யூரோடு சே ர நிறுவி—யிருபாணி யொக்க முகிழ்வித்து நீவு மிருண்மே லமைந்த வமைவாய. (௰௭)

நிலையாக யோக நிலைநின்று பித்தி நிலையேபொறித்த வனமோ—நிலையோ வெணகக ணுனிநாசியீறு தெரியக் கணித்து பயனே—ருலையாத மந்தர மதுகோடி கோடி யுருவிற் செபித்தது நெடிய—மலையா சலப்பெ ணிருதாளுளத்தின மருவித் தவங்கள புரிநாள. (௰௮)

வலமாறி நின்ற வமரேசனுக்கு வலமுற்ற தன்மை மதியாக்
கொலைபாதகத்த குவாதங்க ளாதி குரவாக் குறைப்பவவனு
மலமாறு கொண்ட வருள்யோக ஞான வழியாக யாதுமுணர்வி
னிலையாய நிந்து மனமுந்த ளார்ந்து நிகழ்கின்ற தன்மை புகல்வான்

வேறு.

தேவருநீருஞ் பல்பகல் வெம்போர் செய்கின்றீர்
தாவருமவெற்றித் தாரணிசூடித் தம்மக்கண்
மேவில னென்ன வதிதிமயங்கி விசனித்துத்
தூவியனின்ற காசிபனுக்குச் சொல லானுள். (௨௰)

அங்கவ ளிவிர் போர்முனை நிற்ற லமரேசன்
றுங்கி யதுங்கல கூற மயங்கித் துயர்மேவி
மங்கை வணங்கி யென்மகர் வென்று வயமேவற் (ன்
கிங்கொரு நனறி சொல்கென நன்றென் றிதுசொன்னு

தண்டலை மேவித் தென்ற லுலாவுந் தமிழான
மண்டல நெல்வி மாவனமேவி மனமொத்துத்
தெண்டிரை வீசிக் கண்டவர்பாவத் திடாகொண்டு
மணடு பொருந்த மென்ற மணிப்பெண் மலருன்னி.(

நீதவ மின்று செய்குதி யென்ன கிறைமேவு
மாத வளங்கு மாதவ முற்றே வதிகின்று
ளாதலி னுங்கண் மாவலி குன்றி யழிகின்றீர்
போது தி ரென்றுன் மாதவ மங்கை பொன்றற்கே. ()

வெள்ளி புரைத்த கொள்ளி வெடித்த விதமெல்லா
முள்ளி னினைத்தார் கள்ள ரெனைத்தா ரென்னுனதா
தன்னை யிருக்கு நெல்லிவ னத்தின் றலை செல்லான
துள்ளி விரைந்தார் காலது காலின் றுணையாவார். ()

பாதக ரிவ்வா றுதவு மன்பர் பகாகினை ற
காதல ளிக்கு மார மலைபெண் கனியாவா
ளாதர முற்றுண மாததி திகசோ ரரனுக
வேதரி சற்று மூளவ ருடகணை விகசிததாள். (உ௫)

அதிதி பொருட்டுப் பொருளை யளித்த வணலான
மதிக்கண் மலாக்கண் வரியர விறகண வதிகிறபார்
மதிகொள்கபர்த்தர திருவடி நிறகும வழிகாணு
தெதிாதர வத்த னிலையுரு வதி னெழில கொணட .()

இவவயி னிங்ங ணுதலுமூழிக் கிருளான
பவவ மெழுநத செவ்வி படர்நத பரிதிய
ரோவலி லுயர்நத நெலவிவனத்தி னூடுறறுச்
செயலி யுயர்ந்த தியா ணேகசிச செயலறறா. (உ௭)

பானும திக்க ணுருமொ ளிக்கும் பவனர்க்கு
மேனைய வர்கரு மேவிடு தறகங கெளி தாமோ
மானதிதிப்பெண் ணேயிதி னிறபான் வதைசெயதங
கூறுதி ரங்கள வாயகொடுதினனற் குளதேயோ. ()

என்று நினைந்தார் சென்றனு கறகு மியலாராயக்
கன்றிய விநதாா வீரமுணாதரக் கடிதுற்ற
வொனறி யழிநதா ரமமதில்சுறறி வெருவாளாயக்
குனறி யிருந்தாா காதவ ழிக்குங குறுகாதாா. (உ௯)

யாவ ரிவட்கிங காரழல் சுறறு மெயிலீர்தார்
மூவர்தமக்கு மேசெய லீது முடியாதால்
தேவர்தமக்கும் வாகைமுடிக்குந் திறலேயோ
மேவு ந லொன லென்னேயல று ய விசனித்தார் (௩௰)

பன்னெடு நாளா யாநிலைசுறறும் பழிபாவ
மொன்னா யிருந்தோ மெனசெய லுறறோ மிதுவீனென்
றுனனினா தேவர் தம்மொடு பொருதற கோடுற்றா
மினனிய தீபத தினவிழு புள்ளின் வீவிற்பார. (௩௧)

திதிமக ரமரிற் பொரவெழ வதிதித் திருமாது (ப்
அதிதவ நிலைமைக் கருள்கொடு பொருளைத் தோயத்து
பதிபெறும வரதைப பகவதி யவண்முற படருற்றுக்
கதிகொ டுளதிற கருதியபொருளைக கழறென்றாள். ()

விண்ணவர் மாதா வினனது கேட்டு வியனுற்றாள்
கண்ணை விழித்தா ளம்பிகை நிற்குங் கதிகணடா

ளெனன்று மின்பத் துணைவிறை வானா ளிருதாளிற்
றன்னைல ரிட்டாள பல்புகழ் பேசுந தரமானாள ( )

வேறு.

கலையாயினை யிமாவாவொரு கனியாயினை கமலத்
தலையாகிய மணியாயினை தனியாயினை தகையோ
ரலையாயினை யாரதவெ னமுதாயினை யணியா
மலையாசல நிலையேவரு வரதேசிவ மணியே. (௩௪)

மதியாயினை யறிவாயினை மலமாயினை வரநீ
ணிதியாயினை நிசமாயினை நிதமாயினை நிகழுந
துதியாயினை துதிகூர்தரு தொடையாயினை தொலையாம்
பொதியாசல நிலையேவரு புவனாமிலாத புனிதே. (௩௫)

நெஞ்சாயினை நினைவார்தவ நெறியாயினை நிலனோ
டஞ்சாயினை யரனாயினை யரியாயினை யரனோ
டெஞ்சாதபல வுயிராகிமற றெதுமாயினை யெழுமேழ்
மஞ்சாடிய மலையாசல வழியேவரு வரதே. (௩௬)

அந்தாமரை யனமேசிலை யணியாகிய வணியே
நந்தாமணி யொளியேநளி நதிநாயக நதியே
சிந்தாமணி யருளேதரு திருவேதிரி புரையே
மந்தாநில மலையேவரு வனிதேமக வரதே. (௩௭)

கண்ணேகணின் மணியேமணி கதவுற்றவொர் கதிரோ
னண்ணீடிய வுருவேயுரு வுடனாகிய வுயிரோ
பெண்ணேயெணி னிறுதிகருமப் புறநின்றவின் னெழிலே
பெண்ணேதமிழ மலையேமன்வரு பிரதாபநற் பிகமே. (௩௮)

தோளாவொளி மணியேமறை தொழுநாயகி சரணங்
கோளார்தரு பவபாதக குலநாசனி சரண
நாளார்மலர் நயனீபர ஞானாமிர்தை சரண
மாளாகின னாளாயினி யடியேனின தபயம். (௩௯)

வேறு.

இன்னன புகழ்ந்தங் கிருசரண் வணங்கு மிவையவர் தாயி
னையெங்க—ளனனையாம பொருளை யம்பிகை களிப்புற் றதிநீ
புகழ்ந்தன கேட்டே—மெனனுள மகிழ்ந்தே நின்றவத் தவந்தே
மியாவைநீ வேண்டுவ திசைத்தி—யுனனுற வளிப்ப மென்றதுங்
கரியமொய்க்குழ லதிதியு மொழிவாள். (௪௰)

அம்பிகை பயந்த வமரர்க ளியாரு மவுணரோ டமர்செயவா ரவர்கள்—வெம்பிட ரவராய வென்றிமா லிகையே வேயாந்தன ர்மீள்தால் வேண்டும்—பம்பிய பவத்தில வீழ்ந் தழலாது பர கதி கொடுக்கு மின்பதமே—நம்பிடு ஞான மெனக்கு மென்பதிக் குமவேண்டுமின் றருளென நவின்றாள். (௪௧)

நவிறலும் பொருளை நாயகி யாவு நலமுற வளித்தன ளிமை யோ—ரவிர்தரு வென்றி வாகைசூ டினரா யடுத்தன ரொன்றரு ள் புரிந்து—குவிதரு மவுண ரடுத்ததும் வனனிக் கோட்டைமுன் குயினறதுவ கொடியோர்- -கவிதரச் சூழ விருந்ததும் பின்னர்க் கடந்ததுங் கனிவுறப புகன்றாள். (௪௨)

இங்கணீ தாக வங்கணாருடற்று மிமையவ ரவுணரா மாயத்து ப், பொங்கிய களிப்பிற போந்து காசிபனைப போறறினா வய நிலே புகன்று, ரங்கவனை களித்தான் ருயதவ மாற்ற லறைந்த ன னமரரோ டெழுந்து, பஙகமி னெல்லி மாவனத் ததிபன னக சாலையிற் படர்ந்தான். (௪௩)

படர்ந்து மதிதி பதியைமுன வணங்கிப பண்ணவர் தங்களை யனையா, விடாறநீரிங கெய்திய தன்னை யிவளருளாமென வி சைப்பத், தொடர் தரு தவத்துக் காசிபனோடு சுரரெலாந் து ணையடி பரவிக். கடன் மடை திறந்த தெனப்பல புகழ்ந்து க ணகொளாக் காட்சியி னிலைத்தார். (௪௪)

அருணிறை பொருளை யமபிகை யருளி னதிதிகாசிபர் தமை நோக்கித, தெருணிறை யிநகத் துறையினி ராடித் தெரிசனை செய்தனி ரின்று, மருணற மகமொனறுற றவிரா மூழகனை மறற வித் துறையதே யதனுற பொருளுறு தீரததங காசிபதீர்த்தம புகன்றனம் பெயாபுகழ பொலிய. (௪௫]

காசிப தீர்த்தந் தனையொரு காலங் கருதினோர்கண் களாற க ண்டோர பேசினோர் மூழகிப பெருந்தவம் புரிந்தோர பெறற கரும் பேறுவே றிலையா, லாசிலா மூனறு புவனத்து நீத்தமமர் வ னகோடி மூன்றனையா, மாசிலா தெவைக்குமபுனிதமாகா த்தி ய மலிநததித் தீர்த்தமா வழங்கும். [௪௬]

இனியிவண மகமொன றியற்றுக விறைவ னெழுந்தருள புரி குவ னெல்லாங் கனிவுறப பெறுக வெனவருள புரிநது கது மென வததுறை கரந்தாள், பனிமல ரயனு மாயனுமவேதய

பனுவலும் பாற்கடன் மகளும், புனித பாரதியும்புகழ்ந்திடச்
சேவா புனமலர் பொழிந்திடுமாலோ. (சஎ)

ஆவியு மபொருளுமுத்தியுந் தவமே யாமெனா வாற்றுணை தி
சத்திர, காவியுங் கமழுங் கமலமு மலர்ந்த காசிப தீர்த்தமா ம
கிமை, தாவிய வனந்த னூலைகடங்காது சாற்றினஞ் சிறிது
மாமகத்தின, ளாவியல் காசி பேசுரச் சருக்கஞ் சொல்லு
மிச்சொல்லுது மன்றே. (சஅ)

பூங்குழலதிதி பொருநகை யமிழ்தைப் பகழ்ந்கதற் புனிதவா
சகங்க, ளோங்குயர் தகவி னொருமுறை புகன்று ருபாதியும் வ
ருமையுமுறுகா, ராங்கலை யிருகா லுறைத்தவ ரிம்மை யம்
மையி னலமெலா மடைவா, ரீங்குறு கால னுறுதிறுமிசைய பா
ரெய்துவ ரெம்பிரான் கயிலை. [சக]

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்

திரேதா யுகத்தில் சாபர்ணிய மனுவின் காலத்தில்பிரமகுல
த்துதித்த தவச்சிரேஷ்டராகிய காசிபமகாமுனிவன், அதிதி திதி
யென்ற இரண்டுமனைவியருடன் வாழும நாளில் அதிதிவயிற்றில்
தேவர்களும் திதிவயிற்றில் அசுரர்களும உதித்தனர். அவர்கள
னைவரு மூப்புச்சாக்காடின்றி நீடூழிவாழ நினைத்துத் திருப்
பாலாழிகடைந்த காலத்தில்வந்த அமுதத்தைத் திருமால் மோகி
னி அவதாரஞ்செய்து தேவருக்குமாத்திரம் அளித்து மறைந்தபோ
அவுணர்கள் தமக்கு அமுதமில்லாமற் போனதுகண்டு வருந்தி
! யிதற்குக் காரணம் இந்திரன்தானென்று மதித்து அவனுடன
போர்புரியவர இந்திரனும் பிதாவிடத்தில விடைபெற்றுத் தேவ
ப்படைகள் சூழ ரணகளஞ் சென்றெதிர்ப்பாராயினர்.

இவ்வாறு தேவர்களும் அசுரர்களும் நெடுநாளாயப் போர்
புரியாநிற்கையில் அதிதி தன்மக்களைப்பிரிந்த பிரிவுகாற்று தழு
ங்கித் தனபதியாகிய காசிபமுனிவரை வணங்கி, சுவாமி, நம்ம
க்கள் அவுணரோடு போர்புரியச்சென்று வெகுகாலமாகியும் இ

ளும் மீண்டிலா, போரில வென்றாரோ? அன்றிப்போன்றிரு
ரோ? ஒன்றும் அறிந்திலேன, அவாகள நிலைமையையுரைததருள
லவேணடுமெனன, ஞானதிருஷடியாலெல்லாமுணர்ந்த காசிப
ன அதிதியைநோக்கிப் பெண்ணே, தேவருமஅசுரரும் இன்னும்
அமாசெயதுகொண்டுதானஇருக்கிறாகள் அவுணா ஜெயமஅடை
வாாபோற்காணப்படடாலும இநதிரன வலலமையுடையவனு
தலாற பினவாங்காது போாசெயகினறனன. நினமக்களாகிய
தேவர்கள் வெற்றிமாலைசூடவேணடுமெனில நீ இபபொழுதே பூ
லோகத்தில பாண்டிமணடலத்தில ஆமலகவனஞசார்ந்து பராச
தியாகிய பொருநைநாயகியையதியானித்துத தவமபுரிவாயாக
வெனறனன். அதுகேட்டு அதிதி களிப்புறறு முனிவனை வணங்கி
விடைபெற்று ஆமலகவனஞசாாநது பொருநைமாதேவியைத் தி
யானிதது அருமையானமாதவஞசெயயததொடஙகினள.

இவவாறு அதிதிதவஞசெயதலைக்கேட்டு அவுணாக்கொல்லக்
கருதி அாாவறறதானவாசமாமுகததினின்று நீஙகிததொலையாத
வழிகடநது வராநிறகையில கருணைநாயகியாகிய பொருநைநாய
கி அவவதிதியைச்சூழ ஓர் அக்கினிக்கோடடை ஆகாயமளநது நி
றகுமாறு நிறுவலும் வநதவைாநததானவா அககோடடையைக்
கணடு நடுஙகிச்சமீபததிற கூடசசெலலமுடியாதவராய மீண்டும
நகைளளுஞ சார்நதனா.

அப்பால பொருநைநாயகி அவவக்கினிக்கோட்டையை நீத்
து அதிதிமுனசெனறு உனக்குவேண்டும்வரமயாதெனன அதிதி
அததேவியைவணஙகித துதித்து எனமககளாகிய தேவாகள வெ
றறியுடன மீளவேணடுமெனன, பொருநை, அயவாறுக, எனறரு
ளலும் தேவாகள அவுணரைவெனறு ஜயசீலராயததாதையை ய
டைந்து வணஙகலும காசிபாகளிபபுறறுத் தேவாகளுடன ஆமல
கவனஞசாாநது பொருநைநாயகியைககணகளாறசசேவிததுபப
றபலபுகழ, அததீாத்தநாயகி காசிபனையும அதிதியையும நோக்
கிநீவிா இத்தீாத்ததததில ஸ்நானஞசெயது எனனைததெரிசிததீா அ
னறியுமிஙகோர் மகமியற்றுவீாகள, இததுறையிலே ஸநானஞசெ
யவீர்கள், ஆனதால் இததீாத்தம காசிபதீாததமெனற பெயருட
ன திரிலோகத்திலுமுளள மூனறரைககோடி தீர்ததஙகடகும்
மேலானதாக விளஙகாநிறகும மேலுமித்தீர்ததமிதனைததாாககு
ம் பாாத்தார்க்கும் புகழ்ந்தாாக்கும், ஸநானஞசெயதாாககும ஸ்
நானஞ்செய்து தவஞ்செயதாாககும நனமையெலலாங கைகூட்

டுவிக்கும். இதன்மகாத்தியத்தை யாராலுமளவிடமுடியாதென் றருளிக் காசிபனாரே நீஇங்கோர்யாகஞ்செய்கையில் சி வபிரானுங்கெழுந்தருளி, வேண்டும்வரம் அளிப்பனென்றுரைத்து அத்துறையில் மறைந்தனள்.

உயிரும் பொருளும் மோக்கமும் தவமேயாமென மதித் தி யற்றும் நைமிசாரணியத்து முனிவர்களே இக்காசிபதீர்த்தத்தின் மகிமையிற்சிறிது யான்சொன்னேன் முழுவதும் சொல்ல எவரா லுமாகாது இதனிற் காசிபர்யாகஞ்செய்தருள்பெற்ற கதைய னைத்தையுங்காசிபேசுரச் சருக்கத்திற்கூறினேனென அதிதிபொ ருனைமாதேவியைப்புகழ்ந்தவாக்கியங்களை ஒருமுறைசொன்னவ ர் நோயும் வறுமையுமணுகார் இருமுறைபுகன்றோர் இம்மைமறு மைப்பயனடைவார், மும்முறைபுகன்றோர் சாவாப்பீடமும்பெறு வார் என்றுரைத்துச்சூதமுனிமேற்கூறுதலானார்

காசிபதீர்த்தச் சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம்.

பால்வளங்கெழு பணிலங்கள் படர்தரு புனமுஞ்
சேல்வளங்கெளிற் றரல்கூர் கழிகளுஞ் சேட்குக்
கால்வளங்கெழு பொழில்களும் வரைகளுங் கவினு
நால்வளங்கெழு சிறப்பின கேரள நாடு. (௧)

தேக லோகத்தி னசையறச் செய்யுமிற் றறத்து
யோக லோகத்திற் சிறந்தருந் தவருமவிரும்பு
நாக லோகத்தி னரைதிரை மூப்பிலை யெய்வார்
போக லோகத்திற் பொலிவது கேரள பூமி. (௨)

சிலையுஞ் சேணுறச் சேர்தலைத் தெங்கிள நீருங்
கொலையுங் கோபமுங் கொதித்தெழு குஞ்சரக் கோடுங்
கலையுங் காலமுங் கவிழ்தலுங் கடிந்துயர் கனக
மலையு மாடெலா மலிவன மலையமண் டலமே. (௩)

இன்ன மண்டலத் திரசதத் தெழுநிலை மாட
மன்னு தோரண மறுகுசூழ் வஞ்சிமா நகரிற்

ன்ன லஞ்சிலை கரந்தருள் காமனே ரனையான்
எந்தி லங்களு மிருபுயத தோளுமோ ரேந்தல (௪)

இழிவில சீாதகிய விராசசேகரனெனு மிறைவன
பழுதின மாநிலம புரககுநாள பணடுசெய வினையின
வழுவி ருநதகின வனமையான மலஙகுடைந தயரும
புழுவெ ழுநதுதிர மேனியோா புதலவனைப பயநதான. (௫)

உடலெ லாமுட லுரோமத்தி னுழியெலாங் கிருமி
படாநது திாநதிடு குழவிமேற பாாததிப னனபு
கடநதி லனகருங காக்கைதன பாாபபினைக கனகச
சடஙகொள பார்பபென வனைத்திடல சகசமே யனறே. (௬)

மெயயெ லாம்புழுச சொரியினு மிறையெனும விதன
மெயதி லாசசிறு மகவினை யெடுதது மோநதணை ததுப
பொயயி லாதகி ருமிகளே பரனெனப புகனறு
மையு லாஙகரு விழியினு மதிததனன வளாத்தான. (௭)

வளர்த்த மைந்தறகு வடிகணை தெறிகுமா மறையு
மளபபி லாப்பல கலைகளு முணாததின னுகிக்
கிளாதத காளையம் பருவமுங கிடைததது நோக்கித்
தளக்க ருஙகுழ லொருததியைத தகு மணத்தளித்து. (௮)

வையம யாவையு மனுமுறை காவென வழுததிச
செயய கோலையு முடியையும் முறையுறச சோத்தித்
துயய சநதிரப பிள்ளையுங கஙகையு தூளு
மெயய னிநதருண மெய்யனுா வியனகதி விரைநதான். (௯)

தந்தை யேகலும் புழுச்சொரி சடததினன றரணி
முநதை யோரெனக் காததனன முறைசெலுத திடுநாள்
கநத ரததமிழ வரையுலாங் கணககறு விலஙகால
வந்த தீவினை யறிநதனன மனங்கடு கடுததான. (௰)

வைய மூாநதனன வயபபடை தரிததனன வளைந்து
மையி ருஙகடற படையுடன மலையமா மலைபோயக்
கையி லஙகிய கல்லினைக் காடியைக கலையைச
செயய வேலினுற கணையினுற செறறனன றடிந்தான். (௰௧)

அநத வேளையிற கேழலொன றதிசினத தெதிாநது
முநது தானையங கடனடு முனைநதது முடுகி.

மந்தராசல மெனச்சுழல் சுழன்றது வளைந்த
சந்திரப்பிறை யெயிற்றினூற றடிந்தது தலைகள். (௰௨)

வெம்பி யாங்கெழு விளைவினால் விழிவழி நெருப்பாற்
கொம்பி னானமணிக் குளம்பினாற் குதிரைகுஞ் சரங்க
ளம்பி ருந்தவில லாளிய ருயிர்செகுத் தனல்சேர்
செம்பி ருந்த கட காவலன் றேருறா தியாதால். (௰௩)

வேறு.

மொய்த்திகல் படையைக் காலின் முனைந்தெழு மிரதந் தனனைக்
கைத்திடு பொடியிற்செய்த கருநிறக் கேழல் வீழப்
பைத்தெழு சினத்து மன்னன பாரவில் வளைத்துச் சோரு
மெய்த்தலப் புழுவின வாளி சொரிந்தனன் மேக மஞ்ச. (௰௪)

ஒப்புறக கனன்று சென றவொண் ணுதித்தொடை கள் கேழற
கப்புற முருவிச்சென்ற வாயினும் வீயா தாகிக்
குப்புறக் கிடந்து மாழகிக குருதிகொப் புளித்து மீண்டு
மப்புறத் தெழுந்து சீறி யனையனோ டெதிர்த்த தம்மா, (௰௫)

மீளவு மெதிரதல் காணு வேந்தனோர் வைவே லேரச்சி
மூளையா ருயிரும் வீவான மோதினன் மோத லோடு
காளமே கதனைப்போல வுருமொலி கடிதிற காட்டி
வாளரீண் மலைய நோக்கி மற்றது விரைந்த தன்றே. (௰௬)

விரைதலுங் கோற லின்றி விடுகில னென்ன வஞ்சிக்
கரையனுந தொடாந்தான் பின்ன ராரமா மலையி னுச்சி
வரைபல கடந்து கும்ப மாதவன் சூழ முண்டித்
தரைவழி படர்ந்து சிங்கைத தடங்கள் கடந்து மேலும். (௰௭)

பவனமே கால்க ளாகிப் பாய்ந்திடு முதிய பன்றி
கவர்தரு களைப்பாற சற்று கவனமோயந் தயர்ந்து மெல்ல
நிவாதரு முள்ளி காட்டு நெல்லிமா வனத்திற் செல்லத் (டான்
தவாகொடு தொடர்ந்தான் வாளி யொனறினூற றலைகொய் திட்

சூகரம் படலும் வஞ்சித் தோன்றலு மளவில் காத
மேகரும் வரைக டந்த விளைப்பினு லயர்ந்தா னீருண்
தாகமேன மே லுஞ் செந்தீத் தழலென வெதுப்ப லாலே
ஆகமு நாவும் வாயு மலர்தர வாட லானன். (௰௯)

தாங்கருந் தாகந் தீர்ப்பான் றனியெழுந் தினிது தென்பா
லாங்கிருந் தொருகு ரோச மகன்றன னரிது கண்டா

றோங்கிய தாயகக் கையா லொள்ளிய துளிகள் வீசிய
பாங்குளார்க குரிமை நலம்பால் கருத தெய்வப் பொய்கை.

பொய்கைகண் டானே யல்லன் போய்தோ ராவி மீன்
மெய்கைகொண் டாற்போலானை வியந்தனன் காத லாலே
மொய்கழுனை முழுந்தாண் மடடு மூழ்கவந் நீருட் சென்று
கைகையா வாரி வாரி மடுத்தனன் கலந்திறப் பார்த்தி. (உக)

மட்டறுந் தாகந் தீர்த்தான் மடுக்கவா நடந்தா னந்நீர்
பட்டகை காலவா யெல்லாம படாபுழு சொரிதல காணு
றெட்டுட னுவகைகொண்டான தீர்த்தமீங் கிதனிற றெய்வத்
தொட்டரு ளுள்ளதென்ன யோசனை யுளத்திற கொண்டான. ()

வருசிமன் னிவ்வாறாக மன்னனைக் காண்பான போரி
லெஞசிய வமைச்சரோடு ரிடம்படு சுவட்டி னூறு
மஞசணி மலையாந் தாண்டி நெல்லிமா வனத்தின றெனபாற்
கஞ்சமொத தலாந்த பொய்கைக் கரையினமன் னவனைக் கண்டு.-

வணங்கலும் வஞ்சிவேந்தன் மதிவலீர் மறறக் கேழல்
பிணம்படப் புரிநதே னீருண் வேட்கையாற பெரிதிப பொய்கை
மணங்கம ழமுதுண் டேன்மற றநீர பரிசித் திட்ட
விணங்கிய வுருப்பிறசோர விலலையாற புழுப்புன மாறி. (உச)

காரண முரைமி னென்றான் கலைவலா னொருவன் றெய்வச்
சீரணி தன்மையிந்தத் தீர்த்தத்திற் குண்மை போலு
மாரண முனிவா வாயி னறிகுது மென்ன வாங்கோர்
தாரணை யிருந்த யோகி தாளிணை தாழ்ந்தா ரியாரும். (உரு)

தாழ்தலு முனிவ னோக்கிச் சாற்றுதி வேண்டல் லென்ன
வேழ்தலைப் புராப்பான் மேனி யெங்கணும் புழுப்புன மாறி
வீழ்தலு மாவி நன்னீர மேவிய வுருப்பி லின்றாய
வாழ்தலு முரைத்தான வேண்டி வையவ முரைசதி யென்றான் ()

மாதவ னரசே முன்னாண் மழுவலான் சடைமேற் கங்கை
யோதையி னெழுந்து வீழ்ந்தா ளொருதுளி யிங்கண் வீழ்ந்த
தாதொரு பொய்கை யாகி யமைந்ததா லடைந்தார் நோயும
பாதக மனைத்தும் போக்கும் பவித்திரத் தயாந்த தாமால (உஎ)

சிவபிரான் சடிலநீங்கித் திகழ்தரும் பொய்கை நீத்தம்
பவமுதற பிணிக ணீக்கும் பவித்திர மளிக்கு மாலை

சுவைமுதற் றன்மை நலகுரு சஙகரன கையிலே சோக்கு
முவரிரு மூலகி னீத்த முலப்பில வுயாவீ தொன்றுல (௨௮)

இனனுஙகேண் மனனு சினனு ளெயதிடப் பொருளை யென்னு
நனைனதி நதிகட் கெல்லா நாயகி யீக தீர்த்தத்தின
மனனினள் கலந்து செல்வாள் வைபவ மளக்கு மேயோ
வெனறொரு நாவுஞ சேடற கெயதிய நாவுமையா. (௨௯)

முனசெயத தவமே யிஙகண் மூணடதென றுரைப்ப வேந்தன
பொனசெயத சடில யோகி பொறபதம வணஙகி யையா (முய
வெனசெயதே னெனியேன முனனோ றியற்றுமா தவத்தின பே
றினசெயமா தவமாரீயாய விளஙகினை யடிக ளெந்தாய. (௩௦)

உனனைபபோன முனிவரிலலை யுனறனை வணஙகா
வெனனைப்போ லரசிங கில்லை யெனறின வியந்தா னைந்
தனனைபபோயச் செயய யோகி சஙகறப முறைமை நல்கப்
பினனைபபோய மனனன பொயகை பெரிது சென றுட னுறறுன்

புழுப்பொலி மேனிநீஙகிப் பொனபொலி மேனி யெயதி
விழுத்தகு முனிவற போற்றி மறறவன விதித்த வாறு
பழுபபொளி பரப்பு மேமம் பசுமுத லனைத்து ம வேதம்
வழுததிய முனிவர் கொளள வரைப்பில நல்கி னனறுன. (௩௨)

னினறவன றன்னை நோக்கி நிகரிலா முனிவன் கால
மெனறுமிந நீத்த நினனுற் கிருமிகர தீர்த்த மெனறு
மினறுதொட டினபேர் சொான களேபர விறைவ னென்று
நன்றுற விளங்க வென்ன நவின்றன னாசி கூறி. (௩௩)

தேவாபூ மாரி பெய்யத் திருவருண முனியைப் போற்றிக்
காவலன விடைகொண டேகிக கடுவளிப் பரிததேரேறிப்
பூவலம புரிநது வஞசிப பொன்னகர் புகுந்து நினற
மூவருண முதலா வைய முழுவது மளித்தான மனனோ." (௩௪)

வேறு.

தேன்பொழில்சூழ் நைமிசத்திர கிருமிகரத் திறம் பெரிது
சிறிது சொறறே—னூன்பொதிநத வுடலெடுத்தா ரெவரேனு மி
க்கதையை யொருகாற கேட்பின்—வான்பொழிலிந திரனுகிய
யனுவர் வழஙகு வித்தாா மாலே யாவர்—மான்பொதிந்த கரத்
தழகர் பதிவிளங்க வீற்றிருப்பர் வழஙகி னனோ.. (௩௫)

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

நீர்நிலவளங்களாற் சிறப்புற்றோங்கிய சேரமண்டலத்தில் வஞ்சிமாநகரில் இராஜசேகரனென்னும் பெயருடைய அரசன் அரசாட்சி செய்துவருநாளில் முன்செய்த தீவினையின் பயனால் உடல்முழுவதும் புழுமாரி பெய்யும்படியோர் புத்திரனைப் பெற்றுக் கிருமிகளேபரனெனப் பெயரிட்டு நாளொருவண்ணமாய் வளர்த்து வில்வித்தைமுதலாயின கற்பித்து மணமுடித்து முடிசூட்டி செங்கோலையளித்து உலகத்தை நீதிவழுவாது காப்பாயாகவென் றுரைத்துச் சிவகதியடைந்தான்.

தந்தையிறந்ததன்பின் கிருமிகளேபரன் உலகமெல்லாம் முறைவழுவாமல் ஒருகோல் செலுத்தும் நாளில் பிரஜைகளின் நன்மையைக்கருதிப் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் தீங்குவிளைத்த காட்டிலங்குகளைக்கொல்லும்படி அமைச்சரும் படைகளும் புடைசூழ இரதமூர்ந்து பொதிகையிற் சென்று வேட்டையாடாநிற்கையில் ஓர் கொழுத்த பன்றி அங்கெதிர்ப்பட்டு அரசன் சேனைகளையெல்லாம் நாசஞ்செய்தலும் காவலன் கோபித்து ஓர் வேலாயுதத்தினால் அதன்மூளையில் இரத்தஞ் சிந்தும்படி அடிக்க உடனே பன்றி செருமுனை நிற்பதற்கு அஞ்சி மலையமலை நோக்கி விரைந்தோடலும் அரசனும் பின்றொடர்வானாயினன். இவ்வாறு அரசன் பின்றொடர்ந்து வருதல் தெரிந்த பன்றி பொதியமலை முழுவதுந்தாண்டிப் பாண்டியதேசத்தில் முள்ளிநாட்டில் ஆமலகவனத்திலோருழிவரத் தொடர்ந்துவந்த காவலன் ஒரு பாணத்தால் அதன் சிரத்தைத் துணித்துத் தாகசாந்தி செய்யும் பொருட்டு அங்கோர் சுனையில் முழங்காலளவு தண்ணீரிலிறங்கி நீர்பருகக்கரையேறுகையில் அந்நீர்பட்ட கை கால் வாய் முதலான இடங்களிற் புழுவில்லாதிருத்தலைக்கண்டு களித்து இச்சுனையோர் புண்ணிய தீர்த்தமாயிருக்கவேண்டுமெனக் கருதி மந்திரிமுதலானவர்கள் அவ்விடத்தில் வர அவர்களுடன் அங்கோர் முனிவரிடத்திற் சுனையின் வைபவமெல்லாஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென வணங்கலும் முனிவர் சொல்லலாயினர்.

கேளாய், அரசனே சிவபிரான் சடாபாரத்தில் கங்காநதி அதிவேகமாய் வானத்திலிருந்து விழுங்காலத்தில் ஒரு துளி இவ

குவிழ்ந்து ஒருவனையாகியது இச்சுனை தீராத பாதகங்களையும்
நோயகளையுநீக்கவலலது அதிபவித்திரமானது இன்னுஞ்சி
லநாளில் இங்கு பிரவாகித்துவரும் பொருநையோடு கலந்து வி
சேஷமானபவித்திரமுடையதாய விளங்கப்போகின்றது. இதன்
மகத்துவமனைத்தையும் ஆதிசேடனும்சொலலமுடியாதெனற
லும அரசன் அளவறற சந்தோஷமுடையவனுப அம்முனிவனை
வணங்கித்துதித்து சஙகலப்பவிதிபபடி அசசுனையில நீராடிபபு
ழுச்சொரியும வியாதிநீஙகிப பொன்பொலிந்த காத்திரமுடை
யவனுங்பபறபல தானஙகள முனிவருக்கு நலகிப பிராாத்தி
த்துநின்றனன். அபபோது அம்முனிவரன் வேந்தனை நோககிக்
களித்து அரசே இன்றுமுதல் இத்தீர்த்தம உன்னுக்கிருமிகரதீர்
த்தமதென்றும் உன்பெயர்சுவாணகளேபரனென்றும் வழஙகக
கடவது என்று ஆசிர்வதித்தலும் தேவா பூமாரிசொரிநதாாகள்
அரசன் அம்முனிவனிடத்திலவிடைபெறறுப்படைகள்சூழத்தே
ரேறித்தன் பதிபுகுநது உலகமெல்லாம ஒருகோல் செலுத்துத
லானுன்.

நைமிச வனத்து முனிவர்களே இககிருமிகர தீர்த்தத்தின
பெருமையிற சிலசொன்னேன்முழுவதுஞ் சொல்லுதற் காவத
ன்று இத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக்கற்றுங்கேட்டாரும்பூலோ
கத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துப பின்னா இநதிரன்பிர
மன் விஷ்ணு ஆகிய இவர்கள் பதவிகளையும் பெறுவார்கள் பட
னைஞ்செய்யுமாறுபொருநைதவினவர்கள் அழியாதசிவகதிபெறுவா
ர்கள் என்றுரைத்துச்சூதமுனி மேறகூறுதலானுர்.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கமுற்றிற்று

பதின்மூன்றவது.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

துடிது ளக்கிய கையினுர் மெய்யினுர் துண்டு
விடடதோ டர்ந்திடு சதியது மேனிமேற் பொதிந்த
பொடிநி றத்தது கேழ்ல்கிழ்ப் புகுந்தது நேடு
மடிய டித்தல மாழ்ந்தசவ் வமரர்த மாறு. (க)

கொள்ளை யனைத்தினை பாபபினைக் கோதறு மழுக்கை
வெள்ளை வெண்ணிறக் கங்கையை வேறுறுமை புரிவான்
றளில வானவ ரியாவருந் தங்கடந் தாளாக
குளள தாகிய விமைத்திட லொழிந்தன ருறவார. (௨)

தன்னின் றன்மையைத் தாமறி வாமெனச் சார்ந்து
முன்னி கோகிலர் தம்மையே முனம்பெறக் கூட்டி
யினனுந் தனனெழி லமையய அறிவுறு தாகி
மனனு ரோமையி னுயாவது வானவா கஙகை. (௩)

இயவளப் பெருங் கஙகையி லிரசத மலவாழ
செயபவ [illegible]தாலை நினறவன சித்திர னெனுமபே
ரொயயு [illegible]ரனுற றுத லாயின னுலபபி
னவயி கோககயா தயமொடு நறுமபுன லாடல். (௪)

ஒருததி கொஙகையங குடங்கரோ யுழுபுன யாகப்
பொருததி நிறிடக கனியென மயஙகிய போதநக
குருதனை நீவ ல லாநதிடக் கோகனை கறதின
பருதத போஷிஞை றளியினம் படாதவு மயாவாள் (௫)

திருததகும பெருந திறபபிறா திருமுகங காலத்
திருத்த போதிலவ தோரநதலன சிடபிர லளைநீர்து
தருததி வாஙகனை சொரிதரந தோகையா யரிபப
வொருமதி கொஙகையங குவட்டிடை முகஙகரந தொளிப்பான்

விழுந்து நீநதிறா முலையெலாம் விமமுறநத தரமா
யழுநத வாஙசவை பிணிபபுறு பணபிசைக கிழவன
செழுநத டக்கர வாகஙிப பாரநதார சிறபபி
னெழுநதுர் சீர் விலை பாடினு ரியமலா தெவமோ. (௭)

நதக கோபிடற நசாலிலீா னரியா முழுதே
யெதநிலக் கனுபொழுகுற வெழிலவா டிய
மத்த மிததலை யுமிசதலை யளவிலா ருயிாகள
செததுநீங்கலைப பிறத்தலை யாவாகருந தெரிக்கும். (௮)

வெம்மு லைச்சியா விழிகளம் வினைமுழுத தாளகள்
பமமு கெண்டைநத் தருஙகெளி றலவனும பார்த்துத்
தம்மினத் தினைக கவாநதனா தமமையுங கவாவா
ரம்ம வென்றவ ணலைவழி யகன்றன வனநதம. (௯)

திருவி னீர்த்தடத் திருமல ரனைத்தையுந் தினஞ்செய
யொருவ னேமலர் தரப்புரி பான்மைபோ னூன்றும்
பொருவில் யாழிசைச் சித்திரன் பொன்னனூர் கனிபபின்
மருவ நீர்வினை யாடினன் வருவினை தெரியான். (௰)

வேறு.

கங்கைநீர்ப் பெருக்கிற் காதனீர்ப் பெருக்கங் கலந்ததிற் க ளித்தகா ரிகையார்—தங்களோ ரடினிது தந்திரி யாடற் றுமதத் தடம்படி தருணஞ்—செங்கையின் மகர யாழ்விர னடித்துத் தெ ய்வதச் சாமகா னத்தா—னங்கையோர் பாக னருபதம் புகழுநது நாரத முனிவனுங் குற்றான். (௰௧)

கலைமகள் சுதனைக் கண்ணுதற் கடிமை கதித்தவோர் கடவு ண்மா முனியைத்—தலைகொளே ழிசையின் மழைமொழி முகிலை த் தன்னையே நிகரு நாரதனை—மலைகளே சுமந்த மினனெனுந் த னத்து மங்கையர் மையலான் மயங்கி—யலைகண்மேற் றுரும்பா யாற் றிடைக்கிடப்பா னடைந்திலன் வணங்கிலன கண்டும். ()

தன்னிலை யுணர்ந்து மதித்தில னுயிர்த்த சவமெனத் தைய லார் நாப்பண்—டுன்னினன் களித்தான் சித்திர னெனவேழ் சுரு தியா ழிடந்தழூ உந் துறவி—வன்னமென் குயிலா வாகெனச் ச பிப்ப மற்றவ னறிந்தனன் மயங்கு—முனனமு முடனுமின னெ னநடுங்க முடுகினன் முனிவனை யடைந்தான். (௰௩)

அடிமல ரிடமிற் றடியறு மரமீ தாமென வரற்றினன் விழு ந்து—கொடியனு னடிக ளிங்கெழுந்தருளல் குறித்திலன் குறுகி ல னடிக்கீழ்ப்—படிந்தில னெடிய மோகசாகரத்திற் பாழ்படவ ழிந்தனன் பாவி—கடையனேன் பிழைத்த பிழைபொறுத் துரை த்த கடுமொழி தவிர்த்தரு ளென்றான். (௰௪)

பன்முறை வணங்கிச் சித்திர னுரைத்த பண்புகேட் டிசைமு னி பணித்த—சொன்முறை தவறு தாயினும் பாண்டித் தொன் மையா நெல்லிமா வனத்தின்—மென்மொழிக் குயிலா யுதித்து நீள்பொருநை வெள்ளநீர் மூழ்கியாங் கெழுந்த—நன்முதற் ப ணிய நல்ல வாமென்ன நவின்றன னுறைவிட நடந்தான். (௰௫)

துங்கயாழ் முனிவ னேகலு நெருங்கு தோகைய ருயிர்துறந் திலராய்த்—தங்கணு டடைந்தார் சித்திர னெலலி தழைதரு தட வனத் துகவு—பங்கனோர் குயிலின் கருவிலண் டசமா யமர்ந்த

னனது கருங்காகம்—பங்கமில் சினையோடொன் றுறப்பயந்து
பறந்தது பற்றறத் துறந்தே. (௰௬)

ஆவலின் மெல்லென் னிறகினுற் காக மணைத்தடை கிடந்து
ரு வாகித்—தாவுறு பருவஞ் சினையெலாம் வளர்ந்து தழைக்கு
நாள் வரைவளர்த் ததுபின—காவென லன்றிக் கூவெனக்கூவுங்
கருங்குயிற் சேவலைக் கடிந்து—போவெனச் சிறையிற புடைத்த
து பிரிந்து போயது பொழுலிடைப் பிகமே. (௰௭)

வானெலா மிழந்து வையக மடைந்து வரிச்சிறைக் குயில்
கரு வுயிர்பப—வீனமாங் காகம் வளர்த்திட வளாந்தங் கின்னி
சைகேட் டதுதுறப்பத்—தானமாங் கிழிந்து தந்தைதா‌யின்றித்
தனிமையாய்ச் சரித்திடுங் குயிலாயத்—தீனமாங் குழன்றுன் சி
ததிரன் காமத் திருக்கினுர் சிறிதுமுய குவரோ. (௰௮)

தனிமையா யிரங்குந் தத்தளித தனுங்கும் தன்னிலை தனத
கத் துனனிப்—பனிவுறும் வானப் பரப்பிடைப் பறக்கும் பச்சி
ளஞ்சோலையுட் படருங்—கனிபல வருந்துங் காட்டமா யுலாந்
து கருகிய கட்டையுந் தளிர்ப்பப்--புனித சங்கீதம் பலபல புகன
று பொலிவுறும் பொருமுறும் புலம்பும். (௰௯)

கோகில மின்ன செல்லிமா வனத்திற் குலவுநாள் கோதறு
பொருநை—யாகிய நதியின வடபுலத் தொருபொ ளுலய மிருப்
பது மதனுட்—போகிமா லயனே டியாவரும் புகுநது பூசனை பு
ரிவதுந் தேக—தேகியாய் விளஙகுஞ சிவபிரானி லிஙகத திருவு
ரு திகழ்வதுந் தெரிந்து. (௨௰)

நல்வினைப் பயனுன் ஞானம்வந் துறலா னுயிர் நாயக ன
யப்பத்—தொல்வினை முறையாற பூசனை புரிந்து சுழல்வளித் து
ரும்பெனச் சுழற்றும—வல்வினை தவிழ்த்து வான்கதி பெறுவன்
மற்றென மதித்தவா லயத்திற்—பல்வினை மாக்கள் வெளிவரு
காலம் பார்த்ததோர் பாதவத் திருந்தே. (௨௧)

செய்யகட் குயிலின் செயலின வாகத் திருப்பள்ளி யெழுச்
சிடிய தொட்டு—வெயயகட் பருதி யுச்சிவந் திருக்கும் வேளையி
னிறுதியாய்த் தேவர்—வையகப் படிவ ரிருவரோ டெவரு மலர்
சொரிந் தடியிணை பரவி—மெயயகக் கனிவிற் பலபுகழ்ந் தைய
ன் மெய்ப்பிர சாதமு மேவி. (௨௨)

தங்கடம் பதிபோய்ச் சார்ந்தனர் வேதச் சைவரு மற்றைந்
தா னிகரும—பங்கயில் சரியை யாற்றுந ரொவரும் பவனமேற் ப
டாந்தன ரின்ன—வங்கொரு கிளைமே லற்றநோக்கியதா யமர்ந்
தசெங் கட்குயி லறிவுற—நிங்கிக யமைய மெனப்பறந திரங்கு
மினியகீரப் பொருளைச்சென றெய்தி. (உங)

சிறைபிர நீரங்கடற தா துறை யிறங்கிச் சிறைவிரித தினி
துகீ ராடிக, கந்தமா மலருந் தளிர்களு முருசி கணடநற கனிக
ளுந் துணடக், தந்தாந் தருவிற பறித்திவ ணையதி யநதி யரு
நகனை யமாநத, தந்நிமா முகறகு முறைமுறை பூசை தநதிரு தா
ண்மலா பழிச்சி. (உச)

ஆங்குநின் றெழுநது காசிபேச் சுரனு ராலயஞ் சூழ்ந்தகத்
தெய்தி, யோங்கிய மூலத் தானமுற் றனலி ஞெளிகிள ரொ
ருமகா லிஙகப் பாங்குற நெருஙகி யழகெலா மிருகட் பாா
வையான மததுக நிரப்பித், தாஙகருங் களிப்பாற றனைமே
மறநத தன்மை வாயந திருந்ததக கணமே. (உரு)

உள்ளொலா முருக வொருகண மிருந்தங் குணர்வுறீஇ யொ
ருகண மினியாங், தளளலாங காலமிலையெனத் தெழுநது தா
ஙகநீரப் பொருளைவாய மடுத்துக், கொள்ளலா மளவிற கொ
ணடுகொண டனகன கொத்தலா முடியிலுட் டியதால, வளள
லா யிரதது மநதிர கும்ப மஞ்சனத் தாடலின மகிழ்வான. (உசா)

வாயெனுங் கலச மந்திர நீரின் மஞ்சன மல்கவாட் டியபி
ன், றூயெனு மிறகாற சோதிமே னிவித் துளியறத் துடைததல
ரொடுததுச், சேயெனுந் தளிரோ திசையெலா முடிதத செல்வருக்
குடையெனக் திருத்தி, யாயெழில் வெள்ளை யலர்மக ரநத மம
லவெண் ணீறென வணிநது. (உஎ)

கறபக மலர்நீர் நுண்பொடி கலந்த கலவைமேற் கவினுற
வணிநது, பொறபமர் பாரி சாதமா மலரிற பூம்பொடி குங்கு
மம புனைவித், தறபொடு கொணர்ந்த துணரொலா முடியி லம்
புலிச சடைகுழை மிடற்றில், வெற்பமர் புயத்தி லுரத்தினிற்
பததிலை வேணடிய விரைந்தலங் கரித்து. (உஅ)

மற்றுள மலர்க ளொான்றென்று வாயான் மடுத்துமா ம
ந்திரார்ச் சனையிற், கறறையஞ் சடிலக் கற்பகத் தடியிற கனி
க்கறக் கனிந்துபோ கட்டு, முற்றுறச் சிவந்த கனிந் தமுதாய

முதுமரக் கனியெலா முறையா, லுறவெடுத் தம்ப ருணவினு
மொருவ னுண்ணுமா றுவந்துவா யருத்தி. (௨௯)

துளங்கிய தூப தீபமாச் செய்ய சூதமாந் தளிர்பல தொடு
த்து, விளங்கிய கவிகை சிவிறிசா மரங்கள் விரிவுறச் சிறைய
தாப புரிந்து, களங்கமி லாடி வெள்ளியங் கமலக கடிமல ரித
ழுதாய்ங் காட்டி, யுளங்களிந் தெவர்க்கு முறுமுறுதற கரிய வு
யாதருமுறை யுபசரித்து. (௩௰)

சனனிரி வணங்கிப பரவச மெய்தித் தாரையா னந்தநீர்
சொரிந்து, தனனக முலையி னாகமென வுருஞ் சடலமேற் பு
ளகமுற றரிய, வினனிசைச சாம கானமே தமிழே ழிசையதே
யாமெனும பாடற, பனனக குழையார செவியெலாங் கேதப்
படர்பிர வாகமாச் சொரிந்து. (௩௧)

கண்ணினை முகிழ்த்து யோகமுற றகத்துங் கண்ணுதல கழ
லடி பரவித், தெணணிலா முடிதொட் டடிவரை யனகன் றிரு
வரு ளுருவெலாந் தெரிசித், தெணணிலா னந்த வாரியின் மூழ்
குமெல லையிலி ரவிபோயங் கரிய, வண்ணமா மாலை வருதலுங்
கோயிலை வந்தன ரதணா மறையோர். (௩௨)

மாலையா யுதவ மருச்சக ரோனோர் வாயில் வந்தடுத் தனு
மாவினை, சோலையார குயிலு மதிந்தது துளமும் துணைநிகழ வி
ழிசனும் பாகப, பாலையாக் களித்துப் பறந்துமுன் னிருந்த
பாதவத் திருந்தின வருநாட, காலைபோ யுசசிக் காலமுங் க
டந்த காலமே கருதலுற் றதுவால். (௩௩)

வேறு.

அருங்குயிற செயலீதாக வருச்சகன றுனமுன் செயத
திருந்திய கோலங் காணுன சிவபிரான சேவடி வேறுயப்
பொருந்திய நிலைமை கணடான பொருளினைப் பொருமை லாலே
வருந்தினு னாயற கோடி வழுத்தினு னுள்ள வெல்லாம். (௩௪)

அந்தணன் மாற்றச் செந்தீ யரையனை வெதுப்ப லாலே
சிந்தனை பெரிது மாழ்கித் தீமையீங் கிழைக்க லுற்றோர்
தந்தலை துணிப்பே னென்னத் தடக்கைவாள் கொடுவந் துற்றான்
கந்தனைத் தந்த வெங்கள் கண்ணுதற் பெருமான் கோயில். ()

தானத்தார் தலத்தார் நீண்ட தடாகத் திடத்தார் மற்றைக்
கானத்தா ரெவருமேவக் கட்டளை புரிய யாரு

மானத்தா லடுத்தாராக வழுத்துமி னிறைவ னூர்க்கங்
கினைத்தாற் பிழைத்தா ரியாவ ரில்லெனிற் கடிவ னென்றான். ()

என்றலு மரசே யாங்க ளேதுமிங் கறியோ மென்றார்
வென்றிசேர் வேந்தற் குண்மை விளங்கிலை யாத லாலே
என்றுநீர் சென்மி னென்றா னியாவரு நடந்தா ருண்மை
யின்றுகா னறிந்தா லன்றி யுண்கிலேன் யாது மென்ன. (ஙஎ)

காவல னருத்த சாம காலமுங் கழிந்த பின்னர்த்
தேவர்தம் பெருமான் சன்னி தானத்தோர் சிறைப் புறத்து
மேவினன் றுயின்றா னந்த வேலையிற் காசிபேசர்
பாவலர் புகழும்வேத பாரக னாகத் தோன்றி. (ஙஅ)

அரசகே ளியாமிக் கோயி லனகனா மெம்மைப் பூசை
வரன்முறை செய்ததிங்கோர் வரிச்சிறைக் குயிலிப் பூசைத்
திரம்பெரி தெமக்கு மஃதே சிறப்புள தகற்றேல் வேறொன்
றாரம்பெறேல் போதியென்ன வுரைத்தலும் விழித்து வேந்தன்.

தவந்திக ழந்தணாளர் தங்கட்குக் கனவின் செவ்வி
யுவந்திட மொழிந்தா னுள்ளத் துருகினா னுளது காண்பான்
பவந்திக முடியே னெஞ்சிற் படர்ந்தனை படர்ந்த தாள்கள்
சிவந்தவோ வீசவென்னத் திருவடி வணங்கிப் போற்றி. (சய)

மரகத மணிப்பெண் பாத மலர்முடி தரித்துத் தன்னோ
ரரண்மனை யடைந்தா னப்பா லன்றுதொட் டாதி சைவர்
திரமுறு பூசைசெய்து சென்றபின குயில்வந் துற்று
வரன்முறை பூசைசெயது மகிழ்ந்திடு நாளி லோர்நாள். (சக)

வேறு.

ஆகமத்தின் முறை தெரிந்தா னாராதனை புரிந்து
போகுதலுங் களகண்டம் பூம் பொருநை நீராடி
நாகர்தரு மலர்முறிக ணற்கனிகள் பல கவர்ந்து
வாகமரு மொருகோட்டு வாரணத்தின் றான் பரவி. (சஉ)

மாழைமணிப் பெருங்கோயில் வலஞ்சூழ்ந்து கோபுரத்தின்
பூழைநுழைந் தகிலேசர் பூசைமுறை முறைபுரிந்திவ்
வேழைபடும் பாடனைத்து மெந்தாய் நீ யறியாயோ
பீழைதவிழ்த்துன் னருள்யான் பெறுநாளு முளதேயோ (சங)

கள்ளார்ந்த மலர்ச்சோலைக் காட்டகத்துக் கரியகுயிற
புள்ளாகிப் புலனழுங்கு புலையேனா ராகக்
கொள்ளாயோ வஞ்சேலென் றொருகூற்றுப் புன்னகையின
விள்ளாயோ வெனப்பலவும் விளம்பியெதிர் வேண்டியதால.()

வேறு.

கண்ணார நீர்சொரிந்து கருத்துருகிப் பாடனைத்துங் கதறுகினற
பண்ணாருங் குயிற்கிரங்கிப் பரமபதி மணிலிங்கப படிவ நீங்கி
விண்ணாரு மழவிடைமேன் மரகதப்பெண் ணொருபாகம விளங்க
க் கொன்றைத்— தண்ணாரு மணிவேணிக் கணபதிவே ளிருபாலு
ந் தழைப்பத் தோன்றி. (௪௫)

அரும்பிகளின னபிடேகம் வலாரிசகத திரதாளை யதினு வ
ந்தோம்,பொருந்து புலித்தோ லுடையி னியனித்த தனிருடையே
புனைந்து கொண்டோந்—திருந்தியகின னருச்சனைக டிருமாக்க
னருச்சனையிற் றிருந்தி யானோம—விருந்தமுதி னியனித்த விய
னகனியே மேலாக விரும்பி யுண்டோம. (௪௬)

தேவருக்கு மியாவருக்கு மரிதாகின் னுபசாரஞ் சிறப்பாக்
கொண்டோ—மேவருகு மரிதாகின் பத்தியின்பா லினிதுவந்
தோ மெதிர்வர் தற்றோ—மாவனுக்கிங் கடுத்தவெலா மறைதி
யுனக் கருளுதுமென் றருளக் கேட்டே—பாவருக்கம் பயில்குயி
லங் களவாத வானந்தப பரவை மூழ்கி ()

எந்தைபிரா னமபிகையா னிருசிறுவர் வடிவனைத்து மிருகண்
ணுறச்—சிந்தையுறப டருகிலலஞ் சூழந்தவாக டிருவடியிற் செ
ன்னி சேர்த்திச்—சநதமறைக் கெட்டாத பரஞ்சுடரைத் தரிசி
க்குந் தன்மை நாயேற்—கிந்தவொரு பிறப்பினிலே கிடைத்த
தெனத் தனைவியக்கு மியல்பிற றாகி. ()

என்போடு மழுவெடுத்தார் தமைமடுத்த புகழனைத்து மிசை
யா துள்ளத், தன்போடு படித்தமல னருள்சுரந்த முகனோக்கி
யமலா நாயேன், முன்போல வானகமுற றினிதிருக்க நினதுப
த முடிவிலெய்த, வென்பேரா னிதீர்த்தம் பதிவிளங்க வருடியெ
ன வியம்பிற் றன்றே. (௪௯)

இயம்பியுகேட் டருளீச னினியிந்த வடிவொழிந்தி யா
மோ னாகி, நயம்பரவு தறக்கல நனிறுகாந்து முடிவினமை

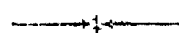
கரார் வாழ்கி. விபமபெறுக பேசினிதேற குயிலோசை குயினீ தகம விளப்கு நாகம. வயமபரவு யிர்க்கரங குயினகர மெ னாராருப வனாக மேலும. (ருo)

வைரமொடு பூசனை புரிந்த கரிமுகற்குங் கோகில விநாயக ப்பேர், இசைபெருக வெளவருளித் தேவாமலர்மழைசொரிய வி ருவர்போற்ற, வசைத்தந்தோ ருடையாரு மடமிகைமேற் றேனை யருமாங்கானங் கூற, வசையறந்த படிவங்க ளிடந்தோறுங் க ரந்தினிது வாழ்ந்தாரப்பால். (ருக)

சாபவரு வினைதீர்த்துச் சித்திரகந் தருவனும்பர் தானமேவிச், சோபையுவா பதிமுசுகுந்த மடந்தைதோ டிணைபகலும் அரசு வாழ்ந்தான், ரூபமாகா ளிந்தமும் போதுமெனி லொருதீர்த்தந் தருக்குயில்போற, நீபமெனுஞ் சிவபெருமான் திருவருளசே ரொருபடிவா செய்யுறு குண்டோ. (ருங)

தீராத வினைதீர்த்த குயிலாக்கந் தனைபொருகாற சிந்தித்தா லும், வாராத சிவஞானம வந்தாரு மாடினாரு மகிமை யெல் லாம' யாராலு மளப்பரிதா யிசசிதய கேட்டோாக ளெழுதி னோர்கள். பாராயணம் பெய்து செய்யாாகள சிவகதிமேற பயி னறு வாழ்வார். (ருச)

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது.

கோகிலதீர்த்தசருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! கோகில தீர்த்தத்தின பெருமை கேளுங்கள். தடிலையயணிந்த திருக்கரத்தினையுடையவராகிய சிவபெருமான செலுத்துகின்ற இடபம் போன்ற வேகமும் அவர் அணிந்தருளு ம் விபூதிபோன்ற வெண்ணிறமும் விண்டுவாராக ரவதாரமெடுத் துத் தேடுங்காலத்தில் அப்பிரான் பாதங்கள் கீழ்எத்தலமவரை ஆழ்ந்திருந்ததோ அத்தலமவரை ஆழ்ந்த ஆழ்ச்சியும் தெளிவும் பவித்திரமுமுள்ள ஆகாச கங்கையில் சித்திரனென்னும் ஓர் கா

ந்தருவன் அநேகமடவாருடன் நீர்விளையாடல்செய்துகொண்டிருக்கையில வீணைமீட்டிச சாமகானமசெய்துகொண்டு நாரதமாமுனிவர் அவவிடத்திறகுவநதனர்.

இவ்வாறு நாரதமுனி வருதலைக்கண்ணுற்றும் சிறிதுமதியாமல் மாதர்கள் மோகத்திலே மயங்கி அவருடன்நீராடுவதே பெரிதென்றுமதித்துக் களிக்கும்சித்திரன்மேல் முனிவருக்குக் கோபம்பிறந்து ஓர்கோகிலமாய ஆகுகவெனச் சபித்தனர், உடனேயதையறிந்தசித்திரன் முனிவரைவணங்கி அடியேன்செய்தபிழைபொறுத்துச் சாபநிவர்த்தி யருளவேண்டுமென வேண்டினன் முனிவர் கந்தருவனைநோக்கி நீபூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில ஓர்குயிலாய்ப்பிறந்துபொருநைமூழ்கிச் சுவாமி காசிபேச்சுரரைப் பூசித்துச்சிறிதுநாள்வணங்க இச்சாபந்தீருமென்றருளி யகன்றனர்.

உடனே மடவார்யாவரும் அழுதகண்ணும் கண்ணீருமாய்த் தங்களநாட்டிற்சென்றனர் கநதருவன் பூலோகத்திற் பாண்டியதேசத்தில் ஆமலகவனத்தில் ஓர்குயிலின்கருவிலுதித்துக் காக்கையால் வளர்க்கப்பட்டுக் கடைசியாய்த்தாயுந் தநதையுமின்றித் தனியாய்அவ்வனமுழுவதுஞ்சஞ்சரியாநின்றனன்.

முனிவர்களே மாதர்கள் மோகம்,தேவர்வகுப்பினைச்சார்ந்த கந்தருவனுக்கும் கர்மபூமியிலஓர்பறவையாயப் பிறந்திவ்வாறுழலும்வண்ணந் தீமையளிக்குமெனறால் மற்றுமானிடரை என்னபாடுபடுத்தாது.

இவ்வாறு குயில் அவ்வனத்திற்சஞ்சரிக்கையில் ஓர்நாள் அவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயமிருப்பதையும் அதற்குள் மணி சொரூபமான ஓர்இலிங்கமிருப்பதையுமவிண்டு பிரமா தேவர் முனிவர்முதலானவர்கள்சன்னதியில்வணங்கிப்பிரசாதம்பெற்றுத்தங்கள் தங்கள்உலகங்கட்குச் செல்வதையுங்கண்ணுற்றுப்பூர்வக் ஞானவிளக்கமுற்றதாய் நாமும் இச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூஜித்துசற்கதிபெறுவேன்என்றுதுணிந்து அக்கோயில்அருச்சகர்முதலாயின கைங்கரிய பரான் யாவரும் வெளிச்செல்லுங்காலம்நோக்கி அங்கோர் மரக்கிளையில் மறைவாயிருக்கையில் உச்சிக் கால பூசை நடாத்தித்திருக்காப்பிட்டுஅவர்கள்யாவரும்தங்கள் தங்கள்வீட்டிற்சென்றனர். உடனேகோகிலம் இதுவேகாலமெனத் துணிந்து பொருநைமாநதியில்நீராடி அத்துறையிற் கோயில் கொண்டிருக்கின்ற விநாயக மூர்த்தியையபூசித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து காசி

பேச்சுரர் ஆலயத்தை வலங்கொண்டு உட்புகுந்து மகாலிங்கமூ
ர்த்தியைக் கண்களாரச் சேவித்துப பொருணையிற்சென்று வா
யகொண்டமட்டிலும்தெண்ணீர் மடுத்துமடுத்து அப்பெருமா
னுவக்கும்படி அபிடேகஞ் செயது சிறைகளால்வீசிச் செநதளி
ரகளைபதிரமாகவும் வெள்ளியமகரநதப் பொடிகளை விபூதி
யாகவும் கற்பகமலரிலுள்ளதாதும் நீருங்கலந்ததே சந்தனமாக
வும்பாரிசாதமலரின் மகரந்தமேகுங்குமமாகவும் மற்றையப்பூ
ங்கொத்துகள்முடியிலும் மிடற்றிலும்பதங்களிலும அணியும்
அணிகளாகவும் அணிந்து, வாயினுற் புடபஙகளையெடுதெடுத த
ருசிதுச் சிவந்துஉலைந்த கனிவர்க்கஙகளனைத்தையும் அபபெரு
மானமுதுசெய்யுமாறு அருளிச்சிவந்தமார்தளிரோ தூபதீபங
களாகவும் சிறைகளே சத்திர சாமரங்களாகவும் வெண்
டாமரையிதழே கண்ணுடியாகவுமஉபசரித்துச் சன்னிதியணுங
கிநின்றுகண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய அகமுருகி உரோம
ஞ்சிலிர்ப்புற்று சாமகானத்தையும்தமிழையும் ஓதத இனியசங்கீ
தங்களால்அச்சிவபிரான் செவிகளெல்லாம் நிறைப்பிச் சிறிது
நேரம்கண்களைமூடியோக முற்றவர்போலிருந்தபின்னர் அக்க
டவுள்முடிமுதல் அடிவரையுள்ளதிருவுரு அனைத்தையுந்தெரிசித்
து ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்காநிற்கையில சாயஙகாலமாதலும்
அருச்சகர்முதலாயினோர் அவவாலயவாயில்வருதலகண்டு உமா
தேவியை ஓர்பாகத்திலுடைய அப்பெருமானமேல் மனமுங்க
ண்ணுங் கிடப்பவெளிவந்துமுனனிருநத மரக்கிளையிலிருந்து ம
றுநாளுமிவ்வாறே பூசைசெயயும் பொருட்டுக்காலம் நோக்கு
றறிருந்தது.

இது இவ்வாறுகக் கோயிலுட் சென்ற அர்ச்சகன் தான்
முன்னணிந்த கோலமன்றிவேறுக் கோலமாயவிளங்கிய சி
வலிங்கப்பெருமான் றன்மையைக்கண்டு மனம்பொறுது வருந
தி அந்நகரராசர்க்கறிவித்தலும் அரசனகோபித்து இதநீஙகுசெ
யதார்தலைகளைத்துணிப்பேனென்று வாட்படையேநதிக்கோயில்
வாசலில்வந்து நாடுநகரங்களிலுள்ளார் யாவரையும் அங்குவரு
ம்படி யாஞ்ஞாபித்து விசாரிததும் ஒன்றும்வெளிப்படாமையா
ல்வருத்தமுற்று இதுவெளிப்படுமட்டும் உண்பதில்லையெனத் தீ
ர்மானங்கொண்டு அருத்தசாமம்வரை தரிசனஞ்செய்து சன்னி
திதானத்திலோருழித்துயிலா நிற்கையில் சுவாமி காசிபேச்சுரர்
ஓர் அந்தணன்வடிவெடுத்து அவன்சொப்பனத்திற்றோன்றி அரச
னே யானிக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளெனனைப் பூ

ஜைசெய்ததிஙகோர் பூங்குயில், அப்பூசையே எனக்குஅத்தியந்த
மபிரியமுள்ளது, ஆகையாலஅக்குயிலை விலக்கவும்வேறொன்றுநி
னைக்கவும் வேண்டாமெனறருளிமறைதலும் அரசனவிழித்து அ
ருச்சகாமுதலானவர்க்கு அவ்வதிசயத்தைச் சொல்லி உண்மை
தெளியும்பொருட்டு அடியேனமனத்திலெழுந்தருளிய பதஙகள்
சிவந்தனவோ? என்றிரஙகிக் காசிபேச்சுரரையும் மரகதாம்பி
கையையுமவணஙகித் தனனரண்மனைசென்றனன. அன்றுமுதறகு
யில்முன்சொல்லியபடி சிலகாலம் பூசைசெயதுவருகையிலஓர்நா
ள பொருனையில்மூழ்கிவிநாயகமூர்த்தியைப்பூசித்துஆலயத்துட்
சென்றுகாசிபேச்சுரரைஅருச்சிததுவணஙகிஅடியேன படுந்துன
பமெல்லாம்நீஙகி யுன்னருள்பெறுங்காலமுண்டோஎன்றும,சோ
லையிற்றிரிந்து சஞ்சரிக்கின்ற குயிறபறவையாயச் சனித்துபுலங
கள் போம் வழிமனதைச் செலுத்தும் நீசனாகிய எனனையோரா
ளாகக்கொள்ளாயோஎனறும்,புனனகையுடன்அஞ்சேலெனவொ
ருவார்த்தைவிள்ளாயோஎனறும், பற்பலபுலம்பிவேண்டுகையில
அக்குயிலினமொழிக்கிரஙகியபரமேச்சுரன் அவ்விலிங்கத்திலிரு
ந்துமரகதாம்பிகை சமேதராய்க் கணபதிசுப்பிரமணியா இருபக
கத்திலும்விளங்க இடபாரூடராய் வெளிப்பட்டு, அப்பிகததை
நோககிக் கோகிலமே நீ செய்தஅபிடேகம் இந்திரன்செய்த சக
த்திராபிடேகத்திலும் மேலானதென்று களித்தோம், புலிததோ
லுடையிலும் நீயளித்ததளிருடையேமேன்மையெனபபுனைநதோ
ம். நீ செயத அருச்சனை திருமால் செய்த நயனார்ச்சனைபோலுந
திருப்தியடைந்தோம். நீயளித்த அருஙகனிகள் தேவாமுததி
லுமேலானதென்று விரும்பி அமுதுசெயதோம், நீ செயதஉப
சார மேலோர் செயயுமுபசாரத்திலும் மேலாக மதித்தோ
ம், நீ செயதபக்தியால அளவறறசநதோஷமுறறுனமுனனாலு
தையமானோம், ஆகையாலுனககு வேண்டும் வரமனைததையும
தரக்கருதியிருக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்றருளலும் கோ
கிலம் ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கிக்களித்து அப்பெருமானை வலம்
வந்து தாழ்ந்து வேதங்களுங்காணாத கடவுள் காணக்கிடைத்த
னனெனத்தன்னைத்தானே வியக்குந்தன்மைத்தாகிப் பறபல புக
ழ்ந்து பாடிக் கடவுளே நாயேன் சாபம்நீஙகி முனபோல் வா
னகத்தின்பம் அனுபவித்து முடிவில் உன்பதம்பெறல்வேண்டும்,
என் பெயரால் நீயும் நான் மூழ்கிய தீர்த்தமும் இப்பதியும் விள
ஙகல் வேண்டும் என்றியம்பியது.

அதறே டருண் மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அக்குயிலை நோக்கி கட்டுக்கொண்டபடியே இச்சாபவுடல நீதது வானகத்தினை முறறு இறுதியில் நம்முடைய பதம பெறக்கடவை இன்றுமு ம்பெயர் கோகிலேச்சுரரொனறும, இந்நகர்கோகிலபுரமெனறு, உனனாற் பூசிக்கப்பட்ட விநாயகர் கோகிலவிநாயகரொனறும. நீடூழிவிளங்குகவென்றருளித்தேவர்கள் பூமாரிசொரிய மரகதாம்பிகை கணபதி சுப்பிரமணியர் இவர்களுடன இலிங்கத்துடகரந்தனர். சாபவடிவம் நீங்கிக் கந்தருவன் வானதது மடவாருடன களித்து வாழ்பவனானான்.

முனிவர்களே இக்கோகில தீர்த்தம்போலொருதீர்த்தமும், இக்கோகிலம்போலவொருபக்தரும், எவ்வுலகத்திலுமில்லை. தீராத சாபவினை தீர்த்ததாயுள்ள இநதக்கோகிலதீர்த்தத்தை ஒருவேளை சிந்திததாரும் அருமைச்சிவஞானச் செல்வராவார்கள். என்றால இதில் மூழ்குவார் அடையும் பயனை யாரால் அளவிட முடியும். இச்சரிதம் கேட்டாரும் எழுதினாரும் பாராயணஞ் செய்தாரும இறுதியிற சிவகதிபெறுவார்கள், என்றுரைத்துச் சூத முனி மேற்கூறலானார்.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது
புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்.

வான மடுத்த மணிமாட மறுகு மருங்கின் மடமாதர்
கான மடுத்த நடத்தழகு கண்டோ திமங்க ளரம்பயர்க
டான மடுத்துப் பயிற்றியவர் தந்தவமுதப் பரிசருந்தி
மீன மடுத்த தடமலரின் மீண்டு களிக்குஞ் சிரீநகரில். (க)

மதியாற் குருவைக்கலைபயின்ற வலத்தாயிரக்கஞ்சேடனைப்புன்
னிதியால் வடாது காவலனை நெறியான் மனுவை நலறுகருங்
கதியால் விபுதர் நாயகனைக் கவினான் மதனைக் கடுத்தல்கோர்
பதியாய் விளங்கு மதிவீரன் பாரா தரித்து வருநாளில். (உ)

கங்கா நதியின் மூழ்கியொரு கனமா மறையோ னங்குறவு
மங்கா தனத்தி னவனிருப்ப் வலாய னருளிப் பூசிதத

மங்காப் பிரம மணிவிளக்கே மற்றென றனைக்கேட் டறியமன
மிங்கா தரத்தி னெழுந்த தென விசைபபா யென்ன மன்னிசைக்
கும். (ங)

யாதே தெய்வ மாங்கதனை யடைவா றேதே தருளென்ன
மாதே வனையே தெய்வமென மறைநா [illegible] லுரைக்கு மிருவருக்கு
மீதே துணிவா மெமக்குமஃதே யிவனுடொழுதற் கேற்றநெறி
மூதே பலவா மவையுள்ளு முதல்கே ளென்றே முனிபுகலும். ()

எங்கு நிறைந்த பரசிவனே யெவர்க்கும் பெரிய னிவனிருதா
டங்கு மனத்தி னடியவரோ சாலப்பெரியரிவர் தொண்டிற
கங்குல் பகலா நிற்பதுவே கனைடங கறுத்த கண்ணுதலார்
பொங்குங் கருணைத் திருவடியிற புனைவிக்தருளு நெறியாமே ()

ஆனிற் பெரியா ரானடியா ரடியார்க கடியார் பெருமை யுரை
தாலெற் கரிதே யாதலினற் றலைமை யடிமைத் திறமுடையோ
ரூனிற றுளவ மணிமாயோ னுவனறனடிமை நீயாகிற
[illegible]றகருளுங கதியெனா [illegible] பணிததான் குமரிக்ககனறனருல.

புனி[illegible]ாகரனை [illegible] போன் முன்னோர்வேதியர்க்கா
யனியயத்த [illegible] நகனைத் தருவோடு
துனியாங் [illegible] தோறறுந்தாக கேச்சரனார்
முனிவாங [illegible] றிமன முழுகரும் புருடோத தமமா
யோன் (எ)

தனக்கேய[illegible] தறியெனத்தன் மனத்தின்மகித்
தினககாவ[illegible] கருளும் வேதியனும்
வனக்[illegible] மகிழ்ந்து கடந்து நீருனட
கனககோமளதது[illegible] கனகாலயத்தி னிலையடுத்தே.

கங்கா சலதா விளநீரா ற கதலி முதலாங் கனிகளினற்
கொங்கார்சந்தக் குழம்பதினற் குளிர்நீராட்டிப்பொன்றுடை
யங்கா தரதினணிதிருத்தி யாரமணிவித் தருச்சனைகள்
பங்கேருகத்திற் புரிவித்துப் பணிந்து துணைக்க ணீர்சொரிந்து.()

கண்ணுவுலக மனைத்துமுந்திக் கமலத்துதவி யளந்தமுதி
னுண்ணு தரத்தி னுண்டருளி மீட்டு முதவு முததிநிகழ
வண்ணமலரா தனத்திருக்கு மணிலயை மறுவைக்கவுத்துலத்தைத்
தண்ணார் துளவை வேய்ந்தழகு தழைத்தோ யெனத்தாண் முடி
க்கணிந்து. (௯)

ஆரும்புவியிற் பாதியணி யாராமங்கள் விளைமாக்க
ணீருந்தடங்க ளாதனங்க ணிதிநெற் குவைகள் பலகொடுத்து
-ரளுந்திருநா ணடந்தேற நடப்பிப்பதுவே மேலான
கோளும்புகழுங் கோளுமெனக் குறித்தான் குயிற்றிவரா வூரனுன்

குடக்கே கதிர்வந் துதித்திடினுங் குறையாக்கடலும் வறண்டி
டினுந—தடச்சா னவிந்நீ ரனுதினமுந் தவறு தெடுத்து வரப்பணி
த்துக—கடக்காரானை தனைக்காத்த கரியோன் புருடோத்தமா
க்காட்ட—னடத்தாதிருப்ப திலையெனுமோர் நலஞ்சேர் விரதந்
தலை நயந்தான். (௰௨)

கங்கை மடுத்து வருவார்க்குங் கங்கை மடுப்ப நடப்பார்க்குந்
தங்கை நிறையப் பொருள்வாரிப் பொழியுந்தரத்தா லலர்மேய
மங்கையடுத்த மணிமார்பன வரதன் புருடோத்தமமாலோ
னங்கங்குளிர வனுதினமும் மபிடேகங்கள் சிறந்தனவே. (௰௩)

வேறு.

இம்முறை நெடுநாளா விமையவர் நதிநன்னீர்
மைம்முகில வடிவாளர் மகிழ்தர வபிடேகஞ்
செய்ம்முறை தவறாது தினமளவிற செலலுந்
தம்முறை புரியணியன றளர்தர மூதநாளுல. (௰௪)

நடைதர லரிதானு னரைதிரை முடிவானு
னிடைவளை வுறலானு னெயிறணி யிலையானுன்
றடைபடு மிடறுனுன் றளர்தரு மொழியானுன்
முடையியல் முடலானுன முடிவெதிர் கொளலானுன். (௰௫)

வாவென விடுகாடு போவெனும் வளாவீடு
நோவொரு புடைகுழுமி நுழைதரவதனுலே
வாவியு முடலோடங் கமர்தர லரிதெனனத்
தாவிட வெளிபாயுந் தன்மைய தாயினனுல். (௰௬)

அன்னவ னித்தகையா னுயினு மிறுதிக்கும்
பொன்னனிதி யாசிற்கும புந்தி கலங்கிலன் மால்
தன்னை நெடுங் கங்கைத் தண்புனலாட்டு செய்
துன்னி யறுங்கொலென வுள்ள மழுங்குவனுல். (௰௭)

சாவது சிறிதாகத் தாமரை நயநற்குத்
தூவியல வானதிநீர் சொரிதரல் பெரிதாக

வாவி நினைந்தழிவா ளுறுக லொன்றுபெருன்
பாவ மெடுத்தவினை பாழ்படி லென்றயாவான. (௰௮)

ஊனை மறந்தனனமற றுடையை மறந்துடலம
பேண மறந்தனனோ பித்தனெனத் தகைவாயந
தேணமர் நமபெருமா ளெழிலி திறபெருமா
ளாணமர் நம்பெருமா ளாலய முற்றனனால. (௰௯)

வேறு.

உற்ற மன்புரு டோத்தம ருபயதா மனைமேற
பற்று மனபினாற் பறபல பழிச்சினன பணிநது
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதற கருணையம பெருககம
பெறற பேறினான் சனனிதி நின்றிவை பிதற்றும. (௨௰)

இச்சை யாருயிர் போகுநா ளடுத்ததங்கிதறகோ
ரசச மெய்தில னடியனேன விரதமா யாறறு
நிச்ச நிறகபி டேகமா திருமலக் கங்கை
மெசச வாட்டுதல் தவுங்கொலென றஞ்சுகின் றனனால் (௨௧)

எளிய னுருயி ரோகினு மிறைவநின் றனக்கு
வெளிய கஙகைநீ ராட்டுத லாகிய விரத
மிளித லின்றியே நடைபெறற கேறறதோ ருபாய
மளி பெறறருளை யடுத்தன னருளுதியெனறான். (௨௨)

இன்னவாகிய காலையி லிரவி சென்றடைந்தான
மனனர் மன்னனுந் துறந்தனன மறறவாலயத்துச்
சன்னி தித்தலை கிடந்தன னாஙகிய தருணம
பொன்னணிந்தருண் மார்பனோர் பூசுரனாகி. (௨௩)

காவலனகன வெயதிநீ கஙகுவ செனலை
மாவலம்பெறு வான்சுடர் மேடமா மறுகு
போவதாகிய திஙகளோர் பதினைநதிற புகலதற
காவதாகிய நாடகதி ருதித்திடு மமையம. (௨௪)

தூய நஞ்சின கரத்துயர் கோபுரததுவிச-
சாயை யாங்குறு மாங்குநந துளபமுஞ சாநது
மேயதாகுமத் தலத்தினில் விளைவினெ ராவி
நீயமைததிடி னிகழ்தர நீடு நினவிரதம. (௨௫)
அந்தப்பாழியிற் கீங்கையு மெழுளையு மமலச்
சநதப் பாரதி நீத்தமுந் தழைத்தெழுநதுலவு

மெர்நச்சிசிய நீத்தமு மீதறகிணை யிலையா
மிருதப்போபெறு தீர்த்தமெய் தனக்குமே யினிதாம் (௨௬)

ஆகை யாற்புக லம்முறை யாற்றுவையாகி
லோகையாகுமின் விரதமு நிலைபெறு மதனுன்
வாகையாகிய சிவகதி வாயக்குமென றுரைத்துச்
சூகை காத்தருள் தூயவன் சொல்லினை மறைந்தான். (௨௭)

மாயனாகிய வேதியன் மறைதலும் விழித்துத்
தேய மன்னவன் களித்தனன் செஙகண்மா லருளீ
தாயதன்மையென் றகமுறத் தெளிந்தனனாக
நோயகன்றன னன்றவர் விழைவுறா றுறுமோ (௨௮)

அன்றுதொட்டுமோ லாலயந் தமர்ந்தனன் வாழ்ந்தா
னன்றுசிந்திலாத் திஙகள்வர தடுத்தது நடுநா
ளென்றுதித்திடு காலையி னெரிமணித்தூவி
னின்றுபற்றிய சாணியசேர் நிலத்திடை யடுத்தான். (௨௯)

மாலளித்தவா றுரா முர் அளவமு மலருங்
கோலமுறநிடங கண்டனன் குதுகலித்துடனே
சீலமுற்றிய சிறுகுழி கோண்டனுந தெண்ணீர்
சாலமுற்றிமேற் பொங்குமோர் தன்மைகண்டுவந்தே. (௩௰)

மூவகைப்படு நீததமு முப்புடை யெழுதல்
யாவருக்குமங் கறிதர வணிமணி யாரக்
கோவைபோற் சிலை விணையிறை குண்டமூன்றுக்கி
யாவலாற்பெரு மாட்சயி டேகமாற் றினனால். (௩௧)

இந்தமூவகைத் தீர்த்தமு மியன்முறை யெடுத்துச்
சந்தமார்புரு டோத்தம நாயகர்க்காட்ட
லெந்தநாளினு நடைபெற விருபிறப்பாளா
சந்ததிக்கெலாஞ் செல்வினை நிலம்பல தந்தான். (௩௨)

மன்னனின்னவா றுபுரின் ளாவிழுமமயோன்
றன்னைக் கங்கையே யெமுனையே சரச்சுதி யேயா
மன்னுகின்றமுக் குண்டநீர் மல்கவாட்டுதலா
லன்னுகின்றபே ரின்பமுற் றுலகிடைச் சிறந்தே. (௩௩)

நாரணஃபதி யடைதலு நாரணன் மகிழ்ந்து
சீரணங்குப சரித்துமே லழைந்தனன் சென்று

காரணங் கடந் தொளிர்தரு கண்ணுதற் கடவு
ளாரணம்புகழ் கயிலைசென் றடைந்தனன் மகிழ்ந்தான். (௬௪)

செம்மையாகிய தவத்துறை சிறந்தமா தவதிர்
மும்மையாம்புரு டோத்தம தீர்த்தமா முதன்மை
தம்மை யாருளா நிற்பவர் தாமரைத் தநதால்
வெம்மை யாங்கரீ பிணிப்பவர் மேதினிக் கெவரோ. (௬௫)

வேறு.

தவமான மகாசிதியஞ் சந்ததமுந தொகுத்ததனாற் றன்னேரான
சிவமான சிவலோகந் தமக்குரிமை புரிந்தருளுஞ் சிறப்பினிற்பீர்
பவமான பிணிதவிர்க்கும் புகன்றபுரு டோத்தமமாம் பரமதீர்த்
தங், குவமானங் கடந்ததனை மறவுளதொன் றஃதினையு மு
ரைப்பக் கேண்மின். (௬௬)

ஆதியிலே வானவர் நாட் டணிகிளருங் கணிகையரா மரம்
பைமாதர், சோதியிலே சிறந்தகுரு தனைவணங்கித் தாரணியிற
சுழலும்பாவ, மோதியிலே யிரணகளத் திறந்தானு மொருமகமா
ங் கியற்றினாலும், நீதியிலே யிவரறத்தி னெல்லைவரை கலந்திட
லாய நிகழ்கின் றேமால். (௬௭)

புண்ணியத்தி னெல்லைவரா புல்லிடினு மவரவர்செய் புலை
யாம் பாவ, நண்ணிடுதல சிறிதாகு மஃதன்றி நாயகமா நாங
ளை கொண்டோ, ரெண்ணிடுதற கரிதாகு மிதில்வருபா தகமு
மூளே மிவைகளாறபொன, மண்ணியவெம் மேனியெலா மா
சடைந்தே மிவைதீர வழுத்தி யென்றார். (௬௮)

ஆங்கதுகேட் டமரர்குரு வரம்பையர்கா ளப்பாவ மகல
வேண்டி, னெங்குதிரைக் கடலிடத்தி னுமலக வலத்தினமுனை
ரெரித்தாட் கொண்டார், நீங்கலரு சினநீங்க வருபுருடோத்
தமப்பெருமா னிலங்குங் கோயி, லோங்குபுரு டோத்தமமா
மொருமூன்று தீர்த்தத்து முவந்து மூழ்கி. (௬௯)

குருகான பரியாளர் குயிலேச ரெரித்தாட்கொள் குழகர்
தம்மை, யொருகால மாயிடினும் வணங்கி யிவண் வருதிரென
வுரைப்பத் தென்பால், வருகாலங் கசைந்தாலு மொசியுமிடை
மடவார்கள் வான நீங்கிப், பெருகார்த லுடனெல்லி வனத்
தொருபாற் பெருங்கோயிற் பெயர்ந்து வந்தே. (௭௰)

முக்குண்ட நீராடி முகுந்தனிரு பதமலர்கண் முடிமேற் சூடி, யக்குண்ட மிடறுள னொரித்தாட்கொள் வரித்தோல ரகிலமீன்ற, விக்குண்ட மொழியாளோ டிவர் பதங்க டொழு தேத்தி யிழிவா மாசு, கக்குண்ட நோயதீர்ந்து வானகமுற் றினிமையுடன களிப்புற் றுராஸ். (௪௧)

வந்திடு நோ யகன்றுவு மற்றும்வரா தறிவோரம் மருந்து ண்பார் போற், றநதமழுக் ககன்றுவு மரம்பையர்க ளனுதி னமித் தரணிமேவிப், பந்தமறத் திரிகுண்டம் படிதல்கட வு ளரடிகள் பரவலான, விநதவினை தவிழாது விரதமென வனு ட்டித்து விளங்கு கின்றார். (௪உ)

தவமுடையீ ரிந்நீந்தத்தகைமைபல சிலபுகன்றேன் றபசெ பங்க, ளுவமையிலா வறங்கடநப் பணங்கனொலா மிதின்மூழ் கி யுளுற்றுகிற்பார், பவமகலு மிக்கதையைக் கேட்டோரும் ப டித்தோரும் படிப்பித்தோரு, மவமெறிவ ரிம்மைநல மனுபவி ப்பர் சிவகதிக்கு மாளாவாராஸ். (௪௩)

எம்மையொரு பொருளாநீர் மதித்தறைதி யெனத்தலைகொ ண்டேழுநீத்தச், செம்மைபெறு சரிதமெலா மூனாத்தனமெ ன்றெருசூதன் செப்பக் கேட்டங், கிம்மையிலே சிவம்பழு த்த தவம்பழுத்தா றெல்லோரு மிமவானீன்ற, வம்மையிலோா புடையிருந்தார்க் காற்றுதவப் பேருநீ யமர்ந்தா யென்றே. (௪௪

பல்லாறு புகழ்ந்தரனுர் பிரதாப சரிதமெனும் பரவை கொண்டு, நல்லாறு யாங்களுயப பொழிகின்ற வருண்மேக ஞான சூதா, மல்லாறு வணிந்தசடை வளர்காசி பேச்சுரனுர் மகிமை யெல்லாந், தொல்லாறு புகன்றிம்மை மறுமைநல மளி த்தியெனச் சொல்வதானுன். (௪௫)

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினைங்காவது

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே அன்னப்பறவைகள் வானளாவிய மாடத்தி ல் நாட்டியப்பெண்கள் கானத்தோடு நடனஞ்செயதலைக்கண்டு

பழுதிவானுலகத்தரம்பையர்க்குக் கற்பிதநுக்கொடுத்து அவர் சம்மானமாகக்கொடுக்கும் அமுதத்தைப பானஞ்செய்து மீண்டு தடாகத்தில விரிந்த தாமரைப்பூவில வீற்றிருந்து களிக்குஞ்செழிப்பினையுடைய சிரீ நகரத்தில் புத்தியால் வியாழனையும் கலவியாற சேடனையும் செல்வத்தாற் குபேரனையும் நன்னெறிநடத்தலில மநுச்சக்கரவர்த்தியையும் இனப றுகாசசியிற றேவேந்திரனையும ரூபத்தில மன்மதனையும் ஒத்தவனுயுள்ள அதிவீரனென்னும் ஓர்அரசன் அரசாட்சி செய்து வருகையில் கஙகாயாத்திரை செய்து மீண்ட ஓர் அந்தணன தனமுன வருதல்கண்டு உபசரித்து ஒன்று கேட்க நினைக்கினறேனென வினவவும, வேதியன் அதுயாதென அரசன சொலலததொடங்கினன.

ஒ அந்தண உலகத்தில முதனமையான தெயவம் யாது அத்தெய்வத்தை வழிபடும் வழியாது சொலலியருள வேண்டுமென, முனிவன் அரசே மகாதேவனுகிய சிவபெருமானே முதன்மையான தெயவமென நானகுவேதஙகளுஞ சொல்லுகினறன. பிரம விஷ்ணுக்களும் இவவறே அணிந்திருககின்றனர். எனறுணிபும அப்படித்தான சிவபெருமானை உபாசிக்கு நெறி பலவாயினும் அவற்றுள் முதன்மையான வழி யொனறுளது அது யாதென்றல சாவ வியாபியாகிய சிவபெருமானே யாவாகனுமுதனமையான பெரியோன. அப்பிரானிருசேவடிகளையும்சதாகாலமும் தியானஞ்செய்துகொண்டிருககும் அடியாாகள் அவனினுமபெரியோர். அவ்வடியார்க்கு இரவும பகலும் தொணடுபூண்டொழுகலே சிவகதி சேர்தறகு நெறியாகும அடியாாககடியார பெருமையை யெவராலு மளவிடமுடியாது. ஆகையால சிவபத்தரில் முதன்மையாயுள்ளவன் திருமால அவனுக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகுவையேல் சிவபிரான்உனக்கு நறகதிகொடுததருளுவன எனறுரைத்துக் கன்னியாகுமரி நீராடச் சென்றனன.

இவ்வாறுரைததுப் பரிசுத்தனுகிய முனிவன் சென்றவுடன் அதிவீரன முனனோா அந்தணனுக்காய ஆநிரைசவனை யெரித்த சுவாமி தாககேச்சுவரர் கோபம் நீங்குமாறுவணஙகிப்புசழ்ந்த சிவபக்த்தாக்கிரசண்ணியனுன புருடோத்தமபபெருமானுககு அடிமைததிரம் பூண்டொழுகலே நலமெனமதித்து, அளவறற அரசாகளும் அமைச்சர்களும் வேதியரும் தனனைசசூழநதுவர மனைவியருடன்ஸ்ரீபுருடோத்தமபபெருமாள் ஆலயத்திறசெனறு கஙகாதீாத்தம சநதனக்குழம்பு முதானவைகளால அபிடேகஞ்செயவித்து தாமரைமலர்களாலருச்சனையும் புரிவித்துப பறபலபுக

ழ்ந்து வணங்கித் தன்இராச்சியத்திற் பாதி அப்பெருமானுக்களித்து நாளுந்திருநாளாகப்புரிவதே தமது கடமையும் புகழுஞ் செங்கோலு மெனத்துணிந்து அம்முறை பெறச்செய்வித்து அடிமைப்பட்டொழுகுவானாயினான். சூரியன் மேற்றிசையி லுதித்தாலும் சமுத்திரம் வற்றி வரண்டாலு மப் பெருமானுக்குக் கங்காபிடேகம் நாடோறுஞ் செயவித்தலிற்றவிராமல் நடத்திவருகின்றதாகிய ஓர் விரதத்தைக் கைக்கொண்டனன். கஙகாதீர்த்தங் கொண்டுவந்தவர்க்கும் கங்கைக்குச் செல்லப்பட்டவர்க்கும் வேண்டுந் திரவியமளித்து அப்பெருமானுக்குக்கங்காதீர்த்தம் நாடோறும் அபிடேகமாகிவருவதைக் கண்ணுற்றுக் களித்துச் சுகமாய் வாழ்ந்து வருகையில்வயோதிக திசையுற்றனன். காடுவா வீடுபோ வென்னு ம நிலைமை பெற்றனன். ஆவியும உடலை வெறுத்து வெளிச்செல்லுங் காலமு மடுத்தனன். ஆயினும் மரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞசவில்லை இறந்தாற் பெருமானுக்குச் செய்துவரும் கஙகாபிடேக நின்று விடுமே யென்று அஞ்சி வருந்துவானாயினான்.

இவ்வாறு மரணஞ் சிறிதாகவும் பெருமானுக்குச் செய்யும் கங்காபிடேகம் பெரிதாகவும் எண்ணி வருந்திய அரசன் அவ்வபிடேக மெக்காலத்தும் நடைபெறும் பொருட்டுச் செய்யுமோர் வழியுந்தோன்றாதவனாகி உண்பதும் உடுப்பதும் மறந்து மதிமயங்கி ஐயோ விரத பங்க முற்றவர் நரகடைவா ரென்பார்களே என்செயவோ மென்று கதறி துக்க சாகரத்தில் மூழ்கினவனாய்த் திருமாலாகிய ஸ்ரீ புருடோத்தமர் ஆலயத்திற் சென்று வணங்கி உள்ள தெல்லா மப்பெருமானுக் கறிக்கை செயது இரவிலும் உண்ணாமல் அவ்விடத்திலேயே மயங்கிக் கிடந்தனன்.

இவ்வாறு வேந்தன் தன்னை மறந்து கிடந்த அத்தருணத்தில் அப்பெருமான் மனமிரங்கி ஓரந்தணன்வடிவுகொண்டு அவன் கனவிலெழுந்தருளி அரசே ஏன் அஞ்சுகின்றாய் சித்திரைமாதம் பதினைந்தாம தெய்தியிற் சூரியோதய காலத்தில் இக்கோயிற் கோபுரத்துவியின் சாயை யெவ்விடத்திற் படுகின்றதோ அவ்விடத்தில் நம்முடைய பிரசாதமாகிய துளபமுஞ் சந்தனமும் நிறையப்பெற்றிருக்கும், அவ்விடத்திலேயே ஓர் தடாகம் வெட்டுவாயாயின் கங்கை யமுனை சரசுவதி என்ற மூன்று மகாநதி தீர்த்தங்களும் வெளிப்படும் அத்தீர்த்தங்களையே நாடோறுமெ

டுத்தபிடேகஞ் செய்விப்பாயாக இவையே எனக்கும் பிரியமுள்
ளன என்றருளி மறைந்தனர் உடனே அரசன விழித்துக் களி
பபுற்றுத் திருமால் கருணையைப புகழ்ந்து கொண்டாடி அன்
றுமுதல அவ்வாலயத்திலேயே வசித்து வருகையில சித்திரைமா
தமெடுத்தது பதினைந்தாந்தேதியிற கோபுரத்துவி நிழல் உதை
யகாலத்தற பொருந்திய இடத்திற பெருமாளுத்திரவினபடி து
ளவமுஞ் சந்தனமுங்கிடப்பதை அரசன கணடு களித்து ஒர்கு
ளம் வெட்டிவித்தனன் அதிலிருந்து கங்கை யமுனை சரசுவதி
என்ற மூன்று நதிகளும் வெளிபபட்டன அன்றுமுத லப்பெரு
மாளுக்கு அத்தீர்த்தங்களையே யெடுத்து அபிடேகஞ்செய்ய ஏற
பாடு செயதனன. இவ்வபிடேகம நீடூழி நடந்தேற அருச்சகர்
பரிசாரகர முதலானவர்களுக்குச் சாசுவதமான மானியங்களும
ளித்தனன். பேரின்பவீடுறறவனபோறகளிததுவாழவானாயினன.

இவ்வாறு அதிவீர மனனன் பூலோகத்திற் சிறப்புற்றுச் சில
நாள் வாழந்து முடிவில் வைகுநதஞ் சாரநதனன். உடனே திரு
மால் அவனை உபசரித்துத் திருக்கைகளைக் கழைத்துச் சென்று அ
வ்விடததிலேயே சுகமாய வாழந்திருக்கச்செயதனன.

முனிவர்களே முக்குண்ட தீர்த்தமென்றும் புருடோத்தம
தீர்த்தமென்றும் பேர்பெறற இத்தீர்த்தத்தின் பெருமை முழு
தும் எடுத்துரைக்க வல்லவர் எவருமேயில்லை. இனனுமோரச
ரித்திரமிததீரத்தத்திறறுள்ளது அதையுஞ் சொலலுகினறேன
கேட்பீராக, வென்று சூதமுனி சொல்லத்தொடங்கினுர்.

ஆதிகாலத்தில் தேவரம்பையர் வியாழ பகவானை வணங்கி
சுவாமி பூலோகத்திலிருந்து போர்த்தொழிலும் யாகாதி கர்மங்
களுஞ்செயது வருகின்றவரைத் தழுவி வாழ்வதினுல் அவர்களு
க்குள்ள பாவங்களுமெங்களைச்சிறிதுவருத்துகின்றது. அதனுல்
எங்கள் சரீரமெல்லா மங்கலுற்றது இந்நோய் தீரவொரு உபா
யம் சொல்லியருள வேண்டுமெனக் கேட்டலும் குரு அவர்க
ளை நோக்கி நீவிர் யாவரும் பூலோகத்தில் ஆமலகவனததில் க
ங்கை யமுனை சரச்சுவதி தீர்த்தமென்ற புருடோததம தீர்த்தத்
தில் மூழ்கி அப்பெருமானையும் சுவாமி காசிபேச்சுரர் எரிந்தா
ட்கொண்டவர் ஆகியகடவுளரையும்வணங்கிவழிபடில்தீருமென்
றனன். உடனே அரம்பையர் பூலோகத்தில ஆமலகவனத்தில் வ

நது முகருண்ட தீர்த்தத்தில் நீராடித் திருமால் முதலான கட வுளராவணங்கித் தங்கள் நோயனைத்தையும் போக்கிக் கொண் டனர். அன்றுமுதலனுதினமும் அம்மடந்தையர் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடிவருகின்றனர்.

தபோதனர்களே இந்தப்புருடோத்தம தீர்த்தத்தின் பெரு மையிற் சிற்சிலவே சொன்னேன். முழுவதுஞ்சொல்லவராது மாகாது. இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஜபதபங்கள் தருமங்கள் த ருப்பணங்கள் செய்தோரும் இக்கதையைக் கேட்போரும் படி ப்போரும் படிப்பிப்போரும் உலகிலுள்ள இன்பமெல்லாமனு பவித்து முடிவிற் சிவகதியும் பெறுவார்கள்.

முனிவர்களே என்னையொரு பொருளாக மதித்து நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி எழுவகையான தீர்த்தங்களுக்குள்ள ம கிமைகளைச் சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை சொல்லினேனென்று சூ தமுனி சொல்லவதைக்கேட்டு மற்றைய முனிவர்கள் யாவரும் அ ம்முனிவரை நோக்கிச் சிவபிரான திவ்விய சரித்திரமென்னுங் க டல்களைப் பருகிக்காய்ந்த பயிராகிய எங்கள் மேல் வருஷிக்கி ன்ற அருள்மேகமாகிய ஞான விளக்கமுற்றகுணத்தவனே, கரு ணைகொண்டு யாங்களெல்லோரும் நற்கதிபெற்று உய்யுமாறு சு வாமி காசிபேச்சுரர் சரித்திர மனைத்தையும் சொல்லியருளவே ண்டுமெனச் சூதமுனி மேற்சொல்லத்தொடங்கினர்.

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினோராவது
காசிபேச்சுரச்சருக்கம்.

அநிதிமா தவமும் பொருணையாள் வரமு மமரர்தம் வயமு ங்காசிபனூர்—துதியுநீள் புனித காசிப தீர்த்தஞ் சொல்லுழிச் சொல்லினும் பொற்றலை—விதியினால் வேத காசிப முனிவன் வி யன மகம் புரிந்ததும் வேணி—மதியினா வேதி நனிலுதித்தெ ழுந்த வண்மையும் வகுத்தினி துரைப்பாம். (௧)

வேறு.

கமலனூர் மரபில்வந்த காசிப முனிவன் மேனாள்

விமலமா ரோர்மகத்தை விதிமுறை புரிவான வேண்டி
யமலமார் முனிவ ராதி யழைத்தனர் வருதி ரென்ன
நிமலமா மறைகற் பார்க்கு நிகழ்த்தின னவருஞ் சென்றார். ()

பேனமு நகதமுந்தும் பெருந்துறைத் தடமுஞ்சோலைக்
கானமுங் கறபினிற்பார் கருத்தெனக் கவினுமற்றைத்
தானமு மல்கா நின்ற தபோதனர் தமக்கு நாகா
வானவ ரெவாக்கு மேவ வகுத்தனா வருவதானார். (௩)

பதஞ்சலி பரத்துவாசன் பராசரன விசுவா மித்திரன்
ததிமகா முனிபுலத்தியன சமதக்கினி சனாக குமாரன
சுதிபயில் வியாதன் யாசன் துருவாச னிரணிய வனமன
கதமறு வியாக்கிர பாதன கௌதமன கலைக்கோட் டியோகன்.

அகத்தியன் பிருகு ரோமன அத்திரி மார்க்கண்டேயன்
சகத்துயர் வசிட்டன் பறபன் சச்சிதா னந்தன கறகன்
மகத்துவத் தியான காட்டன வான்மீகி சனக யோகி
வகுத்த யாழ் முனியே ரண்டன வரசுகன் சத்த கூனமன. (௫)

தேசினர் துசிதர் விசுவே தேவரோ யனிலர் சாத்திய
ராசுர ருருத்திரர்மா ராசிக ரணிகணத்தா
சாசர்துக் கியர்பூதாதி தந்திர ராகக ரொக்கர்
கேசர ரம்பை மாதர் கின்னரர் சித்தராவோர்

அம்பரத் தலைவர் நாக ராகம புராண வேத
மிம்பரா ரரசரோனோர் யாவருந் திரண்டு முத்தாற்
செம்பொனுன் மணிக டம்மாற சிறப்புறக் குயின்ற வேள்வி
யும்பர்மண் டபத்திற் புக்கார் காசிப னுவப்ப மன்னோ. (௭)

மூவகைத் தலத்தினோர்க்கு முறைமுறை முகமன் கூறிப்
பூவகை சொரிந்து போற்றும் புனிதனைப் போற்றி யுள்ளத்
தாவலி னதிதி தனனோ டமுதரீப பொருனை மூழ்கி
காவண வேதி புக்கான காசிபன கடிகை கண்டான. (௮)

எவனலா திலைய செவ்வே ளெழிற்புயம வள்ளி புல்லா
ளெவனலா திறைவன் பூத்தே ரோகுத லில்லையாகு
மெவனலா லவுணர் பல்லோ ரீடழிந் திறவாதாவ
ரெவனலாற கருமமில்லை யவனகழ லேறறனுறறான. (௯)

அவிசொரி கிரகந்தானு வாமிக்கை சோம ராசா

சவிபெறு சுரூபரோடா சம்மொழிச் தனங்காரானெய்
விவிதமாம் பாதவத்தால் விளங்கிய பொன்னான் மண்ணாற்
குவிதரு கலங்க ளெல்லாங் குறைவர நிரப்பல் செயதே. (௰)

வழிபிதே யென்று முன்னை வருதிர்நீ ரொன்றும் வானத்
தழியுளார்க் குணர்த்த நினற வுயர்தரு யூபத்தம்பத்
தெழிலினு லளவால் வேண்டி யிலக்கணத் தமைநதவாகி
யழிவிலா திருபிறப்பி னணிபெறும் பசுக்க யாத்தே. (௰௧)

சேயவ னமல மூர்த்தி திருவரு ணடாத்து நெற்றி
யாயவ னயனமென்ன வப்பிரான றகைனி னாக
ணையவர் தெழலா லெனறும் பிறபபிலான் றன்னை யீன்ற
தாயெனப புகலச் செயதான் றழறழை யோம குண்டம். (௰௨)

காருக பத்தியர்தெக் கணுக்கினி கருது மறறைச்
சீருறு கவனீ யம்மாச் செப்பிய சுடர் விளங்க
வீரிரு வகுபபி னூரா லெழில்பெறு கிரியை யெல்லா
மேநுற வதிதி யோடங் கிருந்தன னெதிரிலாதான. (௰௩)

ஆகம மொருபா லாதி யாரண மங்க மோர்பால்
வாகமர் புராண மோர்பால் வள்ளிய மிருதி யோர்பால்
பாகியல் கீதமோர்பால் பாணிமந்தளங்க ளோர்பா
லோசைகைநாற் கவிகளோர்பா லொழுங்குற முழங்குஞ்சாலை ()

பருவகல் லவிசு காட்டம் பானிற வவை செய போடு
சொரிதரு மணத்தாலேயதத் தூயவரமுது செயயுங்
கருணையின் வாசந் தன்னுற கனிந்தவ நுவப்பச்சூடத்
தருமலர் வேரி தன்னாற் றரையெலா மடுக்குஞ்சாலை. (௰௫)

மண்டபம் விளங்குஞ் செயய மாணிக்க மணியாற் றூங்கு
தண்டா ளத்தானல்கு தக்கணைப் பசியபொனனான்
மண்டனன் மூன்றுற் கட்டு மதிமணித் தோரணததால்
விண்டலம் புவனி யெல்லாம் விளங்குற விளங்குஞ் சாலை. ()

செவ்விசே நுலக மெங்குஞ் செறிந்தபல் லுயிர்களெல்லா
மிவ்வுழிச் சிறந்தசாலை யிறுதியில் விளஙகாநின்ற
நவ்விசேர் நோக்கி பாகர் நறுமலர்ப் பாதமொத்த
வவ்விய மவித்தசிந்தை யந்தணன் வேள்விச் சாலை (௰௭)

அந்தணு ரொம்மையாரு மனகணு ரெல்லா மான
சித்தனூர் தாமே மூன்று திருவுரு வெடுத்தா ரென்னோ

வைததிடு கபர்த்த மூன்று வகுப்பின்மே லெழுந்த தென்கோ
முத்தலைச் சூலமெனகோ மூவகைக் கனகடாமே. (யஅ)

அந்தணர் சமுகமெல்லா மானனம் வேதி நோக்கஞ்
சந்தமர் ஞானம்பாகு தருப்பை நீள் சடில மோங்கு
கந்தவெண் மேம் பூதி தோரணங் கலங்களாகப்
பந்தமின முனிவன சாலை பசுபதி போன்ற தன்றே. (யக)

திசைமுக மறைக்கூற்றுனூர் திருவகஞ் சிறத்தலானு
மிசைபெறத் துதிக்கையானு மெதிரில்சத் தியங்கையானும்
வசையறு விதிமால் யானை மாமுகன செவவேளென்ன
நசையொடங் குவமை கூறு நலத்தது முனிவன்சாலை. (உ0)

வேதமுங் காலமூன்றும் விரிஞ்சன்மா லுளமும் பஞ்ச
பூதமுங கடந்து நின்ற புனிதனே யுலகோ ருய்வா
ஞ நரத்தெழுந்து தோன்றற் காயதோ ரிடமீதாயி
னேதமின் முனிவன் சாலை யெழிலெவ னிசைப்பதம்மா. (உக)

பல்வகை வகுப்பி னிற்பார் பகர்தரு வினுக்கட்கெல்லாஞ்
சொல்வகை விடைக ணல்குந் தூயகா சிபமா யோகி
நலவகைக் கிரியை யெல்லா நக்கனு யகர்க்கே யாகிச்
செல்வகை செல்கவெனறே சிநதையிற றியானஞ் செய்வா (

பொற்புமர் மகத்தின் மேய புனிதமாம் பலனுள்ளத்து
தறபெற விரும்பானுகிச் சகலமு மகிலமோடு
கற்பனை கடந்து நின்ற கணணுதற் பெருமானுக்கு
யற்பிதமாகச் செயதே யருணமுனி விளங்கு ..ாலை. (உ௩)

பத்தரார்ப் பரித்துப்பாடப் பண்ணவர் ..லர்க வேச்
சித்தரோ டிருவ ராவோர் சிறந்தகா ..ரோடேனை
யெத்தரா தலத்தினரு மிறைஞ்சிட ..ம்மை யோடங்
குத்தராக் கினியிலைய னுதித்..ந் தருளினுனல். (உ௪)

வள்ளத்தா ரையினன் மே..மல் வாரனல் வேதி நாப்பண்
வெள்ளத்தாழ் சடையா..ங்கு விளங்குமோர் காட்சி நானுந்
தள்ளத்தா னரியயோ..மாதியி னுவப்பர் செயய
வுள்ளத்தா மனை மே..ளாங்கி யொளிர்தரல் சிவனு மன்றே.()

அளிக்குமே லினி..குமெங்க ளம்மையோர் பாகமாக
வொளிக்குமே ..லாளியாத் தோன்று மொருவனையுவந்துகரனுத்

காசிபேச்சுரச்சருக்கம்.

தெளிக்குமேற் றெளிக்குஞ் சுவைத் தேவரோ டொருவரோடு
களிக்குமேற களிப்பி லாழ்ந்தான காசிப முனிவன மாதோ. ( )

தினகரர் கோடிகோடி சிறந்தனர் சிறக்குங்காட்சி
யனகாத மருள்கொண மேனி யழகெலாங் கண்களார
மனமுறப் பருகி யின்ப வாரிதி மூழ்கி மூழ்கிச்
சனகாதி யருமியாருந் தனவசமற்று நின்றார். (உஎ)

கோணாத மறைமால வேதன குறித்தன வணங்கி யின்னும
பேணாத பெருமான றனனைப பெரிதெதிர் நோககி நோககிய
பூணாத பரமானந்த பூதனகாசிபனே யானன
காணாத காட்சி கண்டார் காதலை யளக்கலாமோ. (உஅ)

அந்திவெண பிறையோ டாறு மணிதரு பவளககாடுஞ்
செந்தழற கணணு நீறு சிறப்புறு நுதலு மியாகஞ
சந்ததங கருணைநலகூர தனமதி யிரவிககணணு
மந்திரித தடியார வேண்டும வரமெலா மளிக்கும் வாயும் (உகூ)

நந்தணி செவியுஞ் செவவி நலஞ்சிறந தருடதமபு
சுந்தர வதனமைநதுஞ் சூழகட லாலமுண்டு
மந்தகநதரமுங கணடிமாலையுந தலையுமெணபுஞ்
சந்ததந் தமிழும வேயநத தடமபுயத் தடமுமாபும. (கூய)

[illegible]கங கணமு மானுந தீயுமோர பிணைக விலலு
மே[illegible]முத் தலையுங்கோடு முடுக்கைகோடரியு மமபும
பீட[illegible]மே லேந்திப் பிறங்கு பூங கமலக்கையு
மாடையி[illegible]லித்தோலகொணட வரையுங்கோவணமுங்கீழும்.

படிவருக் கெ[illegible]ய் மாயோன பதுமனுக் கரிதாயச சீறுங
கொடியவோர க[illegible]னுக்குங் கூறறதாய வாழத்து கிறபார
கடியவெம் பவபபே[illegible]ழி கடததுபா ரதியாய நாமேன
முடியின்மேன முடியா[illegible]மூத்தி மூலமாய விளங்குசாரு ம. (கூஉ)

உதித்திடு கதிரோன வெள்[illegible]வொளிகிளர் வணமும் பாகங
கதிதெழு முமையுமாகக காட்[illegible]தந தருள்வான றனனை
விழித்தலை மகனமுன் சூழந்தான [illegible]பூரிகணீர் சொரிநதாழ்நதி
மதித்தலை கண்டெனன மகிழநதல[illegible] புகழவதாறன (கூகூ)

வேறு.

அத்தனே யரனே யகிலநாயகனே யடியவ[illegible]ரந்தரங்கத்து
நிததனே நிமலா நிர்க்குணானந்த நீதமா யுல[illegible]கலீா நிறைந்த

சுத்தனே சுகமே துரியமுங் கடந்து தோன்றுமோர் சுடரொளி
சுடரோ—பித்தனே நினது காட்சி யான காணப் பெற்றிலேன
கண்களாயிரமே. (௬௪)

மண்ணுமாய வனமாய வன்னியாய வளியாய் வானமா யுல
கெலா மாகிய, பெண்ணுமா யாணுயப் பிள்ளையா யனுவாயப
பெருமையாயப பேரிரு ளொளியா, யெண்ணுமா யெழுத்தா
யிசையா யிதயத தெழுந்தமெய்ஞ் ஞானமாயிலங்கும், கண்
ணுதானினது காட்சியான காண்பான கதிததிலேன் கண்களாயி
ரமே. (௬௫)

செய்யனே சிவனே சிவதலத்தருள்சேர் தீர்த்தனே மூர்த்
தியாயசசிறந்த, மெய்யனே வெள்ளி வியனமலை விளங்கும வீ
ரனே யாரழலிருக்கும், கையனே கருணைக கடலெனு மூனறு
கணணனே கடவுளா பிரானே, யையனே யுனது காட்சியான
காண வாயிரங கணபடைத் திலனே. (௬௬)

விமலமா கடலில விளிம்புற நெருங்கி வீங்கிருள் புறம்ப
டவுதிக்குங, கமலநா யகர்க்குங் கதிரொளி சிறிது காட்டிய
கடவுணமா மணியே, நிமலனே நினைவா நினைவினின றருளு
நிருத்தனே யொருததனே நிகரி, லமலனே நினது காட்சியா
னகாண வாயிரங கண்படைத திலனே. (௬௭)

வேறு மடக்கு

அம்பரமா வுடையானே யாரணமா வுடையானே யருண
னெனனும், விம்பமுனத் தொளியானே வித்தாமுனத தொளி
யானே வேதங்கூறு, நம்பனெனு முருத்திரனே ஞானவா முரு
த்திரனே நாயேனுளளம், பமபநிலைத் தாண்டவனே பரமநிலை
த்தாண்டவனே பகவனீயே. (௬௮)

பவனத்தா செவியானே பவலத்தா செவியானே பகருந
தாரு, கவனத்தோ டேறுமே கவனத்தோ டேறுமே கதிக
ளோபம, புவனத்தோ மேலானே புவனத்தோ மேலானே பு
கழாது யானக, சிவனத்தா பரத்தானே சிவனத்தா பரத்தா
னே கருணை செயயே. (௬௯)

மாதங்கத்துரியானே மாதங்கத்துரியானே மலர்சிலைத்தான்
மா துரியங் கடந்தானே மாதுரியங்கடந்தானே வளரத்துமபேரு
சாதிருக்கும் பணியானே சாதிருக்கும பணியானே கால்கடிந்த
பாதகங் கைத்தலையானே பாதகங்கைத் தலையானேன பணிகொ
ளவாயே.()

வேறு.

வண்மையிற் சாகர மானவ னேகர மானவனே
யண்மையதாங்கழ லம்புய னேகழ லம்புயனே
கண்மலை யார்தவர் கட்குள னேதவர் கட்குளனே
யெண்வண மாங்கலத் தேற்றவ னேகலத் தேற்றவனே. (சஉ)

வேறு திரிபு.

வரதா பரசங் கமர்கரத் தாய்கங்கை வார்சடையா
யரதா பரசங்க மங்கலந் தாயுந்து மம்புவியா
பிரதா பரசங்க மங்கடிர் தேயுனை யேத்துகின்றேன்
பிரதா பரசங் கமழமாமி யத்தநின் பேரருட்கே. (சக)

சருப்பதோ பத்திரம்.

நீதா தாவே வேதா தாநீ—தாவா மீதா தாமீ வாதா
தாமீ காவா வாகா மீதா—வேதா வாமா மாவா தாவே
வேதா வாமா மாவா தாவே—தாமீ காவா வாகா மீதா
தாவா மீதா தாமீ வாதா—நீதா தாவே வேதா தாநீ. (சங)

நான்காரைச்சக்கிரம்.

கான வாரண வாசகா
காச வாவில ராரக
கார ராவணி நாயகா
காய நாடிடு வானகா. (சச)

அஷ்டநாகபந்தம்.

தேவாதி தேவா வாகா மாமணிவேத
நாவா வாதா ராதனிமா நதவாச
காவா நீதாதா கைலாச பதே நாதா
மூவா முதலோகை நீ வாமா முதியோனே. (சரு)

உபயநாகபந்தம்.

பூதாதி யாபேதா போதா நிதா நாதா
தாதா சுதாதார தாபூதி தாமேலா
மாதான மாகாயூர வாகாதி காசீலா
வாதார பூதாதா யானாக வாளுவையே. (சசா)

கோமூத்திரி.

ஆதி நாடக மாடிய மானவா
பாதி நாயகி யாகிய பாரகா

சோதி யாடக மாகிய வானவா
நீதி யாயத யாசெய நீரகா. (௪௭)

முரசபந்தம்.

வான மாமலை யாடணி யாயினனே
தான மாமலை யாடணி யாயினனே
மான மாமலை யாடணி யாயினனே
வான மாமலை யாடணி யாயினனே. (௪௮)

ஏகபாதம்.

மாவிலங்கணி யான வலத்திறு
மாவிலங்கணி யான வலத்திறு
மாவிலங்கணி யான வலத்திறு
மாவிலங்கணி யான வலத்திறு. (௪௯)

மாலைமாற்று.

காவா தேவா வரதே வாகா
மாவா யாமா மாயா வாமா
தாவா வேதா தாவே வாதா
யாவா யாவா வாயா வாயா. (௫௰)

வேறு.

தலைதொடர் சிகழிகை யணிபவ சரணந்
தலைநடு கடையிலொா தனிமுதல சரண
மலையொரு சிலையென வணிபவ சரண
மரகத மணிபுடை மகிழுபவ சரணங்
கலைநதி யொளிர்தரு சடையவ சரணங்
கதிர்மதி யனறிகழ விழியவ சரண
மலைகடல விடமிட றணிபவ சரண
மரகர சிவசிவ வரகர சரணம், (௫௧)

கடமலை புலியத ளுடையவ சரணங்
கயிலையின் மருவி கயிலயசரணம்
படவர வணிதரு குழையவ சரணம்
பசுபதி பவபய குலகர சரணந்
திடமுறு புரமெரி நகையவ சரணந்
தினமவை நடநட மிடுபவசரண
மடலெம துயிரடு மடியின சரண
மரகரசிவசிவ வரகர சரணம். (௫௨)

வேறு.

வாயார விவ்வாறு பலபுகழ்ந்து மகிழ்வெய்தி
வேயான தோளிதனை விதத்தகனை வலஞ்சூழ்ந்து
காயாத மலர்சொரிந்து கண்களிலா னந்தவெள்ள
மோயாதங் காருகி யொழுகவிரு கரங்கூப்பி. (௫௩)

முன்னிலையி னிற்கின்ற காசிபன்றன் முகநோக்கி
பொன்னிலையும் பேராம லிருந்தருளி யேற்றுகிற்பா
ருன்னியவா றங்குமாறி னுறவெளிக்கு மொப்புரவிற்
றன்னிகரும் பெருமானார் தகவோடு தருளவாரால. (௫௪)

ஒருநாலு முகத்தமல னுயர்மதலாய் நின்மகம்போற
திருநாளு மெமக்கமரர் செயதிலராற் றிருமானமுன
பெருநாள மணாசொரிந்த பெற்றியினு நீசொரிந்த
மருநாளின் மலர்பெரிதே மற்றவனற்ன் விழியினுமே. (௫௫)

பூதங்க ணிலைதாண்டி பேழான புவிதாண்டி
போதங்க வணிதாண்டிப் பொலிவுற்ற பதத் தணிகள்
வேதங்க ளறியாது வெவ்வேறு புகன்ற மொழி
நீதங்க வெதிர்நோக்கி நிகழ்த்தியதற் கிணையாமோ. (௫௬)

மகத்தாலு மருச்சித்த மலராலு மெய்ப்பத்தி
யகத்தாரு மன்பாலு முன்போல வனபாகி
யிகத்தாரு முயவிப்பா னுலமயோடிங் கெழுந்தனமாற்
சகத்தாரும் புகழ்முனிவ வேண்டுவன சாற்றென்றார். (௫௭)

அருளாள ரருள்செய்த வமுதான மொழிகேட்டுத்
தெருளான மகமுனிவன் சிவபெருமான் முகநோக்கி
யிருளாகி யிருவனாயு மினுமயக்கு நின்மாயை
மருளாகி யடியேனு மாயாது கொளல்வேண்டும். (௫௮)

முன்போரு புவிபிறந்து மூவாத துயரொடிப்
பின்போதங் கிறந்துபடும பிறதெய்வம் வணங்காமே
யன்போடங் கடியார்கள் வேண்டுவன வருள்செயுநின
பொன்போன்ற பதமலரோ புனைமலராத் தரலவேண்டும. (௫௯)

இனபத்தி னிலையாக்கி யின்றாக்கிச் சிவமாக்கு
நினபத்தி யெஞ்ஞான்று நீங்காது கொளலவேண்டும்
துனபத்தி லிவ்வேழை துஞ்சிடினும் வினைநீக்கி
யுன்பத்தி லொன்றாக வொன்றுதங் கூறல் வேண்டும். (௬௦)

ளன்பேரால் யானுமி மிந்தீர்த்த மித்தகக
ரனபேறு நீவிளங்க வனுதினமும வேண்டினேன்
மினபேறு மிடையாட லுயிராளுப் விதிமாய
னெனபேறு ணியாளு யிலையாவு மீதியெனருன. (௬௧)

இவ்வாறு தவமுனிவ னியம்புதல்கேட் டெழின்மேய
செவ்வான பிகாயேணிச சிவபெருமான மாதவனைத
துவ்வாகத் தருவி நினை யொருதொழும்பர் தொல்லுலகி
லெவ்வாக ளெனபபுகழ்நதா ளுயா வரங்கள தாலானை. ()

தணணியமா மணிவிளஙகு தாமரையா தனத்திருப்பான
சணணிலிய மனியான காசிபமா முனிவரநீ
யெணணிய வணிசைத்தவெலா மினிதளித்தே மெமமை நாடறு
குணணிலவு மெஞ்ஞான முறவளித்தேம் பிறமாதோ. (௬௩)

அடுத்தவரு கலப்பததி லெனதுகலை யமிசத்தின
மடுத்ததவக கபிலனெனும வரமுனியா யுதித்தருளிக
கடுத்தபவத தலகிடத்தா ரிருவினையிற கலஙகாது
தடுத்தனைசாங கியயோகந தனையுபதேசிபபாயால. (௬௪)

காசிபநீ சொன்முறையே கடலாடை புடையுடுத்த
காசினியி லித்தலமோ டிர்தீர்த்தங் கருதெனபேர்
காசிபமா புரமெனறுங் காசிபமா தீர்த்தமெனறுங
காசிபமா வரதனொன்றுங் காலமெலா நிகழ்தருமால். (௬௫)

நீசெய்த தவத்தாலே நின்கண்கள் களிகூர
வேசெய்த நயனியுட னிஙகெழுந்தா மின்றுமுதற
பூசெயச வடியார்க ளுளம்போலப பொதுப்போலத
தேசெயபூ மறைபோலத் திருந்தியுட னிங்கிருப்பேம். (௬௬)

நினனீத்தகரு தனின்விதியி னீராடி நீறணிந்து
ஙனனீததத் தெனையாட்டி நறுமலராற பூசித்துக்
கன்னித்த மடக்கொடியோ டெனைபபுகழ்ந்து கதிரவனு
ரனலீத்த நாளொருகா லனபோடு பணிநதார்க்கும். (௬௭)

ஆசத்தின் மறறுள்ள வருத்தத்தி னசையின்றி
யூகத்தி னொருகலையின் வழியேற வுயிர்போக்கி
மாகத்தி னொருகணையின் வருகினற வமுதுண்ணும்
யோகத்தி லெனைநாடி யிறகினற வுறுவர்க்கும. (௬௮)

வேலிடத்து மூசியினு மெல்லியதா ளொன்றூனறி
நாலிடத்து மனனமூட்டி நாயிறுநோக் குற்றிருந்து
மேலிடத்த சோனைக்கும் வெய்யோற்கு மஞ்சாது
சேலிடத்த தெண்ணீரும் பருகாத செயதவர்களும். (௬௯)

யாமிருக்கு மிக்கோயிற் கெப்பணிக ளியற்றினர்க் கு ங்
காமியமிட் காமியமாய்க் சுருதிமக மியற்றினர்க்கு
நாமமதி வாரமுத லவிலகினற விரதமெலா
நேமமுட னிருப்பார்க்கு நெறிமுறையி னடப்பார்களும (௭௰

என்னுமத் தொரு நாம மியம்பினர்க்கு மியம்பினரை
முன்னாகப் பணிந்தமுத லூட்டினர்க்கு முறையாக
விர்தாணி லத்திடத்தி லெய்திட்ட பேறளித்துப்
பின்னாலே நங்கதியும் பெறுமாறு புரிவிப்பாம. (௭௨.

அன்பாகே ளின்றுமுத லதிதியுட னரும்பொருளை
யுன்பேரால் விளங்குதுறை யூடாடி யெனை நாடி
மன்பாகு படுகின்ற காலமெலாம் வரன்முறையா
வின்பாகு பூசையெலா மியற்றுவதே வினையாகி. (௭௩)

இத்தலமே தலமாக விடம்பெறுதி யென்றோடிர்
கொத்தெழுமோர் மரகதத்தி னொளிவீசு முமையாள்பேர்
நத்துபுகழ மரகதந்தா னவள்பேரா னகரமிதற்
கொத்தலமும் புகழம்பை யெனும்பெயரு மிசைத்தனமால். ()

வேறு.

நின்றன் பேர்கொளிந் நீத்தத்தின் மூழ்குவார்
கன்று சன்மக் கடுந்துயர் நீங்குவார்
நன்று மக்களுஞ் செல்வமு நண்ணுவார்
சென்று நற்கதி சேர்குவர் திண்ணமே.

நீபுகழ்ந்த புகழ்ச்சி நிகழ்த்தினோர்
பாபமெய்திலர் பன்னல ராகுவர்
தாபமாம்பிற வித்துயர் சார்ந்திலார்
சோபையாங் கயிலைப்பதி துன்னுவார். (௭௫)

பந்தமற்றெனையே பரமாக நீ
யந்தரங்கத் திருத்தினை யாதலா
லெந்தமாதவர் தம்மினு மென்றனோர்
சொந்தமாதவத் தூயவ னீயரோ. (௭௭)

சோதி நாயகன் றாய்முனிக் கின்னண
வோதி மாலய னும்பரோ டிம்பரா
ராதி யாரும வாவுற னல்கியே
வேதி மீது விளங்கிய வித்தகன். (௭௮)

மையில் வானவர் மாமலர் தூற்றிடப்
பையின் மாலயன் போற்றிடப் பாதலம்
வையம யாவுந் துதித்திட மாமணிச்
செய்ய விகசத திருவுரு வாயினான. (௭௯)

அன்ன லவ்வுரு வாதலு மம்பிகை
வண்ண நன்னு மரகத மாமணிப்
பெண்ணி னாயகி யாயிடம் பெற்றனள்
மண்ணும விண்ணும் வளாநது தழையவே. (௮௰)

வேறு.

இருக்கோது சிவபெருமான் சிவலிங்க வடிவாக வெல்லா மீன்ற—மருக்கோதை மலைமகளோர் மரகதப்பெண் வடிவாக வயங்கா நின்ற—திருக்கோலந் தனையமரர் முனிவரெல்லாங் கண்ணாரச் சேவித் தின்புற—பெருக்கோலக் கடல்குடைந்தா ரொன்பதலால் வேறென்ன பேசுமாறே. (௮௧)

மணிலிங்கப் பெருமானை மரகதப்பெண் ணாயகியை மகிழ்ந்து போற்றிப்—பணிகின்ற நெடுமாலு நான்முகனுந் தேவர்களும் பகன் மாணிக்க—மணிகின்ற சூட்டரக வேந்தர்களு முனிவர்களு மானு ருள்ளங்—கனிகொண்ட தபோதனனுங் காசிபனைச் சூழ்ந்தனர்கள் களிப்புற் றாராய். (௮௨)

தூய்செயத வொருநானகு மறையாலு மறிவரிய சோதியாய—பேய்செயத வரங்காடு டெம்மானை யுனறலே பெரிது போற்றி—நோயசெயத பவங்கடிந்தோஞ் சிவகதிமேற களிக்கின்றே றுவல்ல தென்னே—சீசெயத மகம்போலிங் கார்செய்தா ரார்செய்தார் நிலத்திலம்மா. (௮௩)

விண்காணும் வேதண்ட மலைவிளங்கு வித்தகனை விமலன் றன்னைப்—பண்காணும் வேதமெலா மறியாத பண்ணவனைப் பரமன் றன்னை—பெண்காணு மிடத்தானைப் பிறையேறு சடையானைப் பெரிதெல்லோரும்—கண்காணு முறைசெயதா யுனைப்போல வெமக்குரிமை கண்டார் யாரே. (௮௪)

சூழ்ந்திருக்கு மெமைப்போன்றார்க் கரிதான வுயிரான து
ணைவ னீயே—யாழ்ந்திருக்கு மெங்கண்மனத் தனுதினமுங் குடி
யிருக்கு மன்பனீயே—வாழ்ந்திருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருநிதி
யும் பெருந்தவமு மற்றுநீயே—தாழ்ந்திருக்குஞ் சடைமுடித்த
தபோதனர்க ளியாவருக்குந் தலைவனீயே. (௮௫)

இன்னபல புகழ்ந்திடலுங் காசிபனுங் கெழுந்தருளி யென்
னே யென்னே—யன்னசெய லெல்லாந மற்புதனார் செயலாவ த
ன்றிநொந்த--சின்னவொரு துரும்பிணிலுந துரும்பாவேன் செய
லாமோ செப்பலாமோ—வென்னபல பலபுகனறுன மூவருட னு
ல்வொன விசைக்கும் பேரான். (௮௬)

வேறு.

இவ்வகை நிகழும்வேலை யிருடியர் பெருமான் மீண்டு
மெய்வகை யோமஞ்செய்து செறியுளார்க கவிக ணல்கிச்
செய்வகை யாகமுற்றித் தெக்கணைச் செம்பொ னன்றிற்
கைவகை கூட்டிநல்கி யவவிருத தானஞ் செயதே. (௮௭)

அன்றுதொட் டதிதியோடங் காகம முரைத்தவாறு
மன்றலங் குழலினளை வரதனை வணங்கிப் பூசை
நன்றுறப் புரிதலானுன் ஞாலமூன் றுலகமெலலா
மொன்றுறுஞ் சிவஞானத்தி னொருவாத வுறுவன் மாதோ. ()

வனத்துறை தவத்தி ரிந்த மாக்கதை படனஞ் செய்தார்
கனத்துகீள் சடிலத்தெங்கள் கண்ணுத லாவார் கேட்பார்
மனத்துற நினைத்தார் கைலை மன்னுவர் வழஙகு விததார்
தனத்துடன் றனையரோடு தாரணி புகழ வாழ்ந்தே (௮௯)

வெள்ளியங் கைலைசார்வார் வேறியா னுரைப்ப தென்னே
யுள்ளிய கருமமெல்லா மொருமுறை கேட்பார்க் கெய்துந்
தெள்ளுமிச் சரிதந்தன்னிற் றிருந்துமோர் வரிகற் றுரும்
வள்ளலாய் வாழ்ஞோராகி மழுவலான் கைலை சார்வார். (௯௰)

காசிபன் மகமுமெங்கள் கண்ணுத லுதித்த வாறும்
பேசினன் பேசினூர்க்குப் பேறருளிர்த லிங்கத்
தீசனு ளரித்தாட் கொள்ளு மிறைவரு மானுமொன்று
தேசினூர் சூதயோகி செப்பலு முனிவரெல்லாம். (௯௧)

நாதனு.ளெம்மையாளு நம்புனு ளரித்தாட் கொண்டு
வேதநேர் சரிதமென்னும் வியன்மறை யெதிர்நோக் குறற

சாதக மாஞேமென்னத் தாழ்தலு மொப்பிலாத
மேசகு ஞுதபோதன் விளமபுத லாயினுனல். (௬௨)

காசிபேச்சுரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

காசிபேச்சுரச்சருக்க வசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! முன் அதிதிமாதவஞ்செய்யப்பொருனை நாய
கிவரமளித்ததும் வெற்றிபெற்ற தேவர் காசிபருடன் அநநாய
கியை வநது போற்றியதும் மற்றுமுள்ள கதைகளனைத்தையும்
காசிபதீர்த்தச்சருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனிமேல் மலையாச
லகனனிகையாகிய அப்பொருனைமாதேவி உத்திரவின்படி கா
சிபமகாமுனிவன யாகஞ்செய்ததையும் சிவபிரான் ஆஙகெழுந்த
ருளி வரமளித்ததையும் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்கிற பிரமாவின் காதலனுகிய
காசிபன முன் ஒப்பற்ற ஓர் யாகஞ்செய்யக் கருதித்தமது சீ
டரை விடுத்து உலகத்திலுள்ள முனிவர்களையும் தேவர்முதலா
னவர்களையும் அழைத்தலும், பதஞ்சலி பரத்துவாசன, பராசர
ன்,விசுவாமித்திரன் முதலான அளவறற முனிவர்களுமட அசித
ா, விசுவேதேவர் சூரியர் அனிலர் சாத்தியர் முதலானவர்களும்
எண்டிசைக்காவலர்களும் மற்றுள்ளயாவரும் யாகசாலைவந்து
சேர்ந்தனர்.உடனே காசிபன் அவர்களையுபசரித்து அதிதியுடன
பொருனைமூழ்கி நலலமுகூர்த்தத்தில்யாகசாலையுட்புகுந்து விநா
யகரைப்பூசிததுவேண்டி,ரித்துக்களாவோர் வேதம்வலலபரிசுத்
தமுனிவர்களாகநியமித்து அவிசு.கிரகமதானு சொமராஜாபுரோ
டாசம் இந்தனம்,நெய மண் மரம் பொன் இவைகளாற செய்ய
ப்பட்ட கலங்கள் ஆகிய இவைமுதலியன சித்தஞ்செயது, வான
வர் அவியுண்ண வரும் வழியமைத்ததுபோல் யூபஸதம்பம் நட்
டு அதில் இலக்கணம் அமைந்தஅழிவில்லாத யாகப்பசுக்களைக்
கட்டி ஓமஞ் செய்தனன். முனிவர்களே! அந்தஓமகுண்டத்திலிரு
ந்து சொலிக்கும் அக்கினியின் சிறப்பைச்சிவபிரான் நெற்றிக்க
கண்ணன்யேனுே? அப்பிரான்கையேந்திய தீக்கொழுந்தென்பே
னோ? அக்குண்டத்திற் சிவபிரான் உதித்தலால் பிறப பிறப்பற்

றகடவுளைப் பெற்றிட்டவோர் தாயென்பேனோ? யாதென்று
சொல்லுவேன், காருகபத்தியம், தக்கணாக்கினி, ஆகவநீயம் என்
ற மூன்றக்கினிகளிலும் ரித்துக்கள் வகுப்புறச்செய்யும் ஓமத்தி
னால் முச்சுடரும் விளங்க,அதிதியோடு காசிபமுனி இனிதிருந்த
மகச்சாலையில் வேதாகம புராணமிருதிசங்கீதம் பாணிமுதலா
னவாதத்தியங்கள் எங்குமுழங்கின.

பருவத்தில் அட்ட அவிசுகளின்மணமும் நெய்கலந்தவவை
ஓமத்தால வருமவாசமும பிராமணபோஜனததிறகாக அட்ட
பொறிககறிமணமும அவர்களுக்குசசூட்டுமலர்மணமும் எஙகு
ம்வியாபிததன. யாகமண்டபததிலுளள மாணிக்கமணிகளும் மு
ததுமாலைகளும் தக்ஷணையினபொருட்டுக்குவிததிருக்கும் பொற
குவைகளும் தோரணத்திற்கட்டிய சநதிரகாந்தக்கறகளும் தி
ரிலோகஙகளும விளக்கமுறச்செயதன. உலகததிலுள்ள மனனு
யிர முழுதும ஒருவழிவந்து மொய்த்தபடியால அந்தயாகசாலை
பிரளயாநதத்தில உயிரனைத்தும் வந்தொடுஙகும் சிவபிரானடா
தஙகளை யொத்திருந்தது. அன்றியும் அம்மூன்று அக்கினிகளும
சிவபிரான மூனறு திருவுருவெடுத்தது போலவும், அபபிரான் க
பர்த்தமென்னும் சடாபாரத்தை மூன்று வகுபபாயபபிரிநது
மேல நுனியாக்கிக்கட்டியதுபோலவும் அவர்கைலேந்திய முதத
லைச்சூலம் போலவும் விளங்கிற்று. இன்னும் அம்முனிவன் யாக
சாலை, அங்குச்சூழ்ந்திருக்கும்பிராமணசமூகஙகளேமுகங்களாக
வும் ஓமாக்கினிகளே கண்களாகவும் தூண்களே புயங்களாகவும்
தருப்பைகளே வேணியாகவும் ஓம தூமமே விபூதியாகவும்
தோரணஙகளே ஆபரணஙகளாகவும் சிறப்புற்றுச் சிவபிரானை
யொத்திருந்தது. இனனும அச்சாலை "திசைமுகமறைக்கூற்றுல
பிரமனையும்" திரு அகஞ்சிறத்தலால் விஷ்ணுவையும் இசைபெற
தருதிக்கையால் கணபதியையும்,எதிரில்சத்துஇயங்கையால்(சத்
தி*அங்*கையால்)சுப்பிரமணியனையும் ஒத்தது. வேதங்களுக்கு
ம் முக்காலங்களுக்கும் விஷ்ணு பிரமாதியர் உள்ளத்திற்கும் ப
ஞ்ச பூதங்கட்கும் அப்பால் நின்றருளும் புனிதனே உலகரக்ஷ
ணார்த்தமாக அங்கெழுந்தருள்வானானால் அம்மகச்சாலையின் சிற
ப்பை எவ்வாறுகூறுவது?

இவ்வாறு காசிபமகாமுனிவன் செய்துவரும் யாகக்கிரியை
யெல்லாஞ் சிவபெருமானுக்கே செல்லக்கடவதாய்ச் சிந்தித்துத்

ான் யாதொருபயனும் விரும்பாமல் கண்ணுதல் மூர்த்திக்கே யற்பிதமென அருளிநிற்கையில் சிவனடியாராயாவரும் வணங்கிப் போற்றச்சிவபிரான் மரகதாம்பிகைசமேதராய் அந்தயாக உத்தராக்கினியினின்றும் மேலெழுந்து விளங்கலுற்றார்.

இவ்வாறு கடவுள் அடியார் உள்ளச்செந்தாமரைமேல் விளங்குவதுபோல யாகாக்கினிமேல் விளங்கிய சிவபெருமானைப் பலவகைத்தேவர் முனிவரோடு காசிபன் தெரிசித்து ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கலாயினன். தேவர்யாவரும் பரவசமுற்றனர். காசிபன் கடவுளின் பாதாதிகேசம்வரை ஒவ்வொரு அங்கங்களையும் கண்களாரத் தெரிசித்துப் பற்பலவிதங்களாகப் புகழ்ந்து மலர்சொரிந்து வணங்கிநின்றனன். உடனே யருள்மூர்த்தி அம்முனிவனை நோக்கிக்காசிபா, பிரமாதிதேவர்களுமுன்னைப்போல எனக்கு உபசரித்திலர், விஷ்ணுவின் நயனார்ச்சனையிலும் நீசெய்த அர்ச்சனைகளைப்பெரிது. வேதங்களும் உன்னைப்போலென்னைக்கண்டு புகழவில்லை. நீயென்னை மகத்தாலும் மனத்தாலும் அர்ச்சித்தமையால் இங்குள்ளெழுந்தனம். வேண்டுவதென்னை, என்றருளலும், முனிவன், சுவாமி விஷ்ணு பிரமாதியரையும் மயக்குகின்ற மாயையிலே நான் மயங்காமல் பிறதெய்வங்களை வணங்காமல் உன்னையேவணங்கிப்பத்திசெய்யல் வேண்டும், என்பேரால் நீயுமிந்ததீர்த்தமும் இந்தப்பதியும் விளங்கவேண்டுமென்றனன்.

கடவுள் முனிவனைத்தழுவியுபசரித்து அவ்வரங்களெல்லாம் அருளிப்புகல்வதாயினர். காசிபா! உனக்கு ஞானோபதேசமுஞ் செய்தோம். ஆகையால் நீ அடுத்தகல்பத்தில் என் அம்சமாய்க் கபிலமுனியாய் உலகத்திலுதித்து நல்லோர்யாவருக்கும் சாங்கியயோகத்தை உபதேசிக்கக்கடவை. இன்றுமுதல் நீ கேட்டுக்கொண்டபடி நம் பெயர் காசிபேச்சுரர் இத்தீர்த்தம் காசிபதீர்த்தம் இப்பதி காசிபேசபுரம் என விளங்கக்கடவது. நீசெய்ததவத்தாலே உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அம்பிகையுடன் நாம் இவ்விடத்திலே விளங்கி வாழ்கின்றோம். ஆகையால் நீ அதிதியுடன் இத்தீர்த்தத்தால் என்னை நீராட்டி அருச்சித்துவரக்கடவை. அம்பிகையின் பேரால் இத்தலம் அம்பையெனவும்பெயர்பெறும், இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினோர் பிறவித்துயர் அணுகார், புத்திரப்பேறுமுதலான சம்பத்துக்களும் அடைவார்கள் நீபுகழ்ந்த வாக்கியங்களால் எம்மைப்புகழ்ந்தவர் சிவகதிபெறுவார்கள், நீயெமக்கு

அந்தரங்கமாதவன னறருளித தேவர்யாவரும்புகழ்நது போற்ற ஓர மணிலிங்க சொரூபமாய அவவிடத்திலேயே விளஙகலாயினா. அம்பிகையும் ஓாமரகதமணிததிருவுருபபெறறனள்.

இவவாறு திருவுருக்கொண்டெழுநதருளியபெருமானையும் அம்பிகையையும் யாவரும் வணஙகிக்களிததுக காசிபமகாமுனிவனைப்பறபலவிதங்களாகப்புகழ்நதனர். உடனேகாசிபன் யாகமெல்லாமுடித்துதடுதக்ஷிணைநலகி அவவிரதஸநானமுஞ்செய்து சுவாமி காசிபேச்சுரனையும அம்பிகையையும் பூசிதது வரலாயினன்.

முனிவர்களே! இக்கதையைப்படனஞ்செய்தவர்கள்சிவசாரூபமடைவார்கள் நினைததவரும்சிவபதிமுதலான சர்வாபீஷடமும் பெறுவார்கள் என்றுசூதமுனிகூற மறறையமுனிவாகள் அவரை மிகப்புகழ்ந்து எரிததாடகொண்டார்சரிதமும் கருணைசெய்தருளுதல்வேண்டுமெனச்சூதமுனிமேறகூறலாயினா.

காசிபேச்சுரச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறவது.
எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

பொன்வந்த களம்பமெனும புரத்தில்வாழ்ந்த பூசுரனும் பிரமோதன பொறபூண் செலவம்—பின்வந்த வனுக்குளன பிரிததுநல்கான் பெரிதுபொருள் கவர்ந்தயனூர் பெயர்நது வாழந்து—மின்வந்த மனைமக்கள் யமனூர்மேவ வேண்டுநிதி பெய்தவொரு வேயததன் னேன்றித்—தென்வந்து குயினகாஞ் சேர்ந்து சைவத் திருநதுமறை யவனேடு சிநேகஞ் செயதே. (க)

அவனிடமத் தண்டையடைக் கலத்தில் னல்கி யணிகொண்ட பொதிகை படர்ந்தரிய கும்பத்—தவனிடுமெயச் சுடரோங்கிப் பொருளை தாழ்ந்து சானவிசென் றெழுநதாஙகு மீண்டுந தாழநது—சிவனருளா னெல்லிவனப் பொருளைத் தீர்த்தஞ் சென்றெழுநது சிவமறையோற் சேரனோக்கும—பவனமுயர் கதைகளெலாந தீபதீர்த்தச் சருக்கமதி னுரைத்தனமேற பகரக் கேண்மின்.

வேறு.

கடியு மூபபொழிந திளமைகூர் காளையம் பருவ
வடிவ வேதிய னட்டவன வரவெதிர் நோக்கி
யடிக ளாலயத் தோருழி யிருந்தன னாக
பொடிகொண மேனியவ னுருசசக னிலைமையும் புகல்வாம். (௩)

களம்ப வேதிய னடைக்கல மாகவுட் கனகம்
விளங்கு தண்டமன நீதனு மேயின னிலமபோ
யுளங்கொ ளோருழிவைததன னுள்ளன வறியான
வளங்கொண மக்கணன மனையுடன வாழ்ந்தனன் வருநாள் (௪)

வெயய தீவினை வலியினாற சைவவே தியறகு
வைய மெளனுறு நல்குர வடுத்ததால் வருநதிக்
கையி லுள்ளன கழுத்தினி லணிவன வான
செய்யபொன னெலாம் பசியெனுந தீயவற் களித்தான். (௫)

உண்ணற கெனறுமற்று டுப்பதற் கென்றுமற் றுளள
வண்ணக் கஞ்சத்தின் கலனெலா மாற்றின னயினருன்
மண்ணிற் செய்கலம வாங்கற்கும் வகையில னானு
னணணுற் காவதோ மிடிசெயுங கொடுமையி னியல்பே. (௬)

பெற்ற காதலங் குழவியு மனைவியும் பெரிது
சுறறு தீயினிற சூழ்தரு மிடியினால் வேலைக்
குற்ற போனக மினமையா லுடலெலாம் வாடி
வறற லாயினா தானுமோர் துரும்பென வறண்டான· (௭)

சுற்ற லாமொரு முழமபடி துணிக்குமொர் கவளத
துற்ற தாகிய வுணவுக்கு மலநதன னெண்ணாக
கற்றை யஞ்சடைக் கண்ணுதற் பூசைகா ரணத்திற
பெற்ற நாடுரி யமுதொரு வேளையிற் பிரித்தே. (௮)

எட்டு மக்களுக் களாயுண வெயதுமா றளித்து
மட்டி ருந்தபூங் குழலியுந் தானுநீர் மடுத்து
நெட்டு யிர்ப்புட னிரவெலா நித்திரை யின்றி
கொட்டு நீர்விழி மலங்கிடக் குலைகுலைந் தயாவான். (௯)

அயன் மனைச்சிறு குழவிக ளணிமணிக் கழுங்கி
மயல்கொண் மக்கடம வதனங்க ளேக்கிமாழ் குவனால்
செயுனுங் காலமு நோக்கியோர் செயவினை செயறகவ
கயல தாயது விதியெனி லாக்கமாங் குறுமோ. (௰)

கள்ளனே யென நகரவர் கடிந்திவ னெவனெரா
றுள்ளு றீரென வுறவினர் சார்ந்துநட் புறுவார்
கொள்ளி நோபல மொழிந்திட வுலைக்களக் குகையில
வெள்ளி யாமென மனமெலா முருகிவிம் முவனால். (௰௧)

பித்த னெனத் திடப் பேயெனப் பேதையே யெனனச
செத்தி லாவுயிர சவமென விகழ்ந்திடத் திரிநதா
னித்த ராதலத தெக்குலத் தியாவரோ யெனினு
மத்த மிலலரோ லழிவதே யழகினு மழகே. (௰௨)

இன்ன கனனலோா யுகமெனவிவணகழித திடுநாட்
பொனனை கச்சிலை யவர்க்குறு பூசனை யாறறி
யனன மாஙகருங் குழவிகட் களிததக மேவிப்
பனனி யோடக டாரரீா பருகின னிருந்தான. (௰௩)

ஆநதவேளையொர் விருநதின னநதண னொருவன்
சோநதமானவன வருதலுந தொழுதெதிர நாடி
மூநத வாதன மளிததன னமுதிடு முறைமைக்
கெந்த வாறெனக கலஃகமுற றிதயமாழ கினனால. (௰௪)

முன்ன லாயினன முன்னொரு மூப்பின னமபாற்
றனன தாஙகரத் தடியடைக் கலத்தினிற றநதா
னன்ன தறகுளே தேனுமொன் றிருப்பதற கமையு
மென்ன வெண்ணின னெடுத்தன னிரட்டுறப் பிளந்தான். (௰௫)

பிளந்த லும்பசும் பொன்னிறம் பிறங்குமா நிதியின்
வளத்தை நோக்கினன் மகிழ்வெனும் வாரிதி யாழந்தான்
களததைக் காணெனக் காட்டினன மறறவள கணடா
ளுளததை யோ[illegible]ணே வோதின னுள்ளன வெலலாம. (௰௬)

சொல்லு நாயகன மொழியெலாஞ் செவிசுடத் தோகை
யில்லடைப்பொருள் கவாதர லெவர்களுமே தீமை
யல்ல தில்லையா னஞ்சினுங் கொடியதீ தாமா
னல்ல தில்லையிக் காரிய நரகமே நல்கும. (௰௭)

காணக் கொல்லுமோர் விடமிது கருதவும படுமோ
பேணிக் கேட்டிடிற் கொடுத்தவா பெரிதுநீர் தலைகீழ்
நாணிக் கோட்டிட லழகதோ வஃதினு நலிதன்
மாணச் சிறிய தல்லவோ வெனப்பல வருத்தாள். (௰௮)

வேய்பி றங்கிய தோளிசொல் விதமெலாங் கனியான்
சேய்பி றங்குபொற் காசெலாஞ் செலவிடத் துணிந்தான்
பாய்பி றங்கலை வைப்பெலாம் பணமெனிற பிணமும்
வாயபி றங்கிடப் பிளக்குமென் றுரைக்குமேன் மற்றென்.(௰௯)

பெருந்த னத்தொரு காசினு நுணுப்பொருள் பெருக்கி
விருந்து மோமமினன் வெறுப்புற விழைவன வெல்லாந்
திருந்த லாயினன் மலையெனத் திருமனை குயின்றான்
பொருந்து மக்கட முடம்பெலாம் பொன்மணி நிறைத்தான். ()

கண்டு நேர்மொழிக் காதலி தனக்குங்கற் கனக
மண்டு பூண்பல வளித்தனன் வனிதியென் றுரைப்ப
வண்ட லம்புகை வாங்கின ளென்செய்வாள் வனைந்தாள்
கொண்ட வன்மொழி மறுத்திடல் கோதெனக் குறிப்பாள். ()

வேறு.

உண்ண லெலா மமுதானு துடுப்பதெலாம் பொற்ற லைய வுடுக்கை யானு—னெண்ணலெல்லாம் பொருளானு னெழுத லெலாம் வாசிபெருக் கெழுத்தே யானு—னண்ண லெலாம் பெ றலானு னல்வருக்கு நடுவிருக்கு நலமோ னானன்—மண்ணலெ லா மணியானன் மதிப்பதெலாம் பொருளுடையார் மாட்டே யானன். (உஉ)

கரமிருந்து மிலனானன் கண்ணிருந்துங் குருடானன் கட ந்து செல்லுங்—சரணிருந்து முடமானன காதிருந்துஞ் செவி டானன் நடக்கை யேந்து—மிரவலருக் கீவதற்கு மின்னருளி னோக்குதற்கு மெழுந்து சென்று—பரவுதற்கு மவர்மொழியும் பழங்கண்மொழி யிற்சிறிது பறறற்கும்மே. (உ௩)

நிலையான வுறவினரு நிறையான நட்பினரு நெறிநின் றோரு
மலையாத பெரும்புகழு மாகமபு ராணமுத லறிவுமெய்ம்மை
குலையாத பெருந்தவமுங் குணமுத மெஞ்ஞான குருவுமியார்க்குந்
தலையான பரசிவமும் பெறுவீடும் பொருளெனவே தருக்குற் று
னல்.(உ௪)

பாரிடத்தார் பரம்பரையோர் தொழில் விடுத்தா னெனவி கழ்ந்து பழிப்பா ரெனறே—சீரிடதேதா ரணங்கெடுத்தார் தம க்குரிய பூசைமுறை செய்வ தானு—னீரிடத்தோ ரற்பருக்குச் செல்வமுறின் முன்னிலைமை நினைத்தல் செய்யா—ராரிடத்து ம் வணக்கமுறு ரவர்க்கதுவே யமனன்றி யறைதற் குண்டோ. ()

அளவேறு பெரும்பொருளிற் சிறிதாலே யணிகலனு மகமு
மற்றும்—விளைநிலனும் பலகொண்டான் மற்றதெலாம் புதைத்து
வைத்தான் மேலுமாவல்—கிளைதாலாற் குயிலேச ராலயத்தும்
பொருள்பலவுங் கிரகித் திட்டான்—கொளக் குளிர்ந்து பிறகு
கொறு நஞ்சமெனச் சிறிதேனுங் குறித்திலாதான. (உசு)

அகமேவு மன்பின்றித் தினப்பூசைக் கடனறுலேப்பச் சுடு
நீராடி—நகைமேவு பொறகலனும் பொற்றாசும் வெண்ணீறு நல
த்து வேய்ந்து—முகமாக வருவாளைப் பலர்விலக்கச் சிவத்துவி
சன் முடுகிசென்று—பகல்வேட தாரியைப்போற குயிலேச
ராலயத்திற படர்ந்தா னன்றே. (உஎ)

சன்னிதியில் வருகின்ற வருச்சகளைப் பிரமோதன் சார்ந்து
கண்டு—சொன்னமணிப் பணியாலுந தூசாலு மிகப பொலிந்
ததோற் றததாலு—மின்னவனென் றறியாது மயககமுறறு னு
ழையுள ராலினிது தேர்ந்தான்—முன்னிலையி னிலையாளுன முக
நோக்கான் சரசமொழி மொழிவதானுன். (உஅ)

வேறு.

ஆருயிர்க் குயிரேயான வன்பனே நீயுமற்றைச்
சீருறு மனையா டாமுஞ் சிறுவருஞ் சுகமோ விந்தப்
பாருளோர் புகழ்ந்து போற்றும் பண்பெலா மளிப்பதான
வேருறு செல்வமல்லா மெய்தல்கேட் டகமகிழ்ந்தேன. ()

நடந்திடும் பொழுது நோயா னலிதரும் பொழுதுங் கானாற்ந்து
படர்ந்திடும் பொழுதுந்தெண்ணீர் படிந்திடும பொழுதுஞ்சோர்
கிடந்திடும் பொழுது மொன்று கேட்டிடும் பொழுதுமாறு
கடந்திடும் பொழுதுமன்பா கருத்தைவிட் டகன்றிலாயே. (௩0)

எந்நெறியான் சென்றாலு மென்னகத் திருத்தி யாலே
யென்னைவிட் டொருகாலத்து மிணைபிரிந திலைநீ யையா
நின்னகத தெந்தநாளு நிலைத்துளே னுதலாலே
நின்னையான் பிரிவதான நெறியெறகு மில்லை யாமால். (௩க)

ஒன்றுயி ரிவர்க்கங் கென்னே வுடலிரண் டென்னத் தேறுன்
மன்றலங் கமலத்தோன் முன் வகுத்தனன் வளர்வ தாறே
மன்றிமற் றுண்டோ வையா வலைகட லுலகி னம்போ
னன்றுறத் தொடர்வு கொண்டார் நவிலிதற் குள்ளா ரோயோ.()

நின்னொரு விடைகொண் டாரா நீள்வரை முனிவன் றந்த
மின்னிய சுடராற கங்கை மேயின னங்கு மூழ்கி
யிந்நகர்ப் பொருநை வந்தே னாதிநா ளப்பி கந்தேன்
றன்னிகா காளையான பருவமுந் தழைக்கப் பெற்றேன். (௩௩)

உன்னுவ லீர்ப்ப வந்தே னில்லடை யாகவுன்பான
முன்னு னளித்த வென்றன் முழுதுயிர் பொருளே யாகி
மன்னுங்கின திலங்குதண்டம வழங்குதி யென்று னின்ன
சொன்னனை யாதிசைவ னுக்கினன சொலல லானுன. (௩௪)

அந்தணு வெந்தவூருன் னபிதானம் யாதே திங்கண
வந்தவா வுனனோடநாள் வாஞ்சையிற றொடாபு கொணடா
னெந்தவூ ரெவனே யிவவூரெந்தவூர் யானு ரெல்லாம
புந்தியிற றெளிந்து தானே புகனறனை புகலலாதாய. (௩௫)

சகத்தையும் புரட்டவல்லாய் சாந்தனை யென்றே நின்ற
ன்—முகத்தையான் கண்டேன முன்னே முறைமுறை நடபுற
ருன போன—மிகப்பசப புறுததுகினருய விழிததுககொணடிரு
க்கும போதம்—பகததையும பரிபபாயபோலும பாரததிடினி
னைபபோ வினருல (௩௬)

மததமோ கனவுகண்ட மயக்கமோ வறிவை மூடிம
பித்தமோ பிறபிறகொண்ட பேதமைக குணமோ வலல
வெத்தனே யெவருமாழக விநதிர சாலங காட்டுந
சித்தனே யிவருண யார்நீ செபபுதி விரைவி னமமா. (௩௭)

இல்லடை தடிதந்தானு மெனனுடை னடபுறுனு
மலலல மலையயோகி வரத்தினுற காசிமேவி
நலவிந நகருறருனு நாதிநா ளப்பிறருனுந
சொல்லனு நன்றுநன்று சூழச்சியு நனறு நனறல. (௩௮)

தொடர்புள னெனரு யின்னுஞ் சோதர னெனறு மல்கு
மிடனுற யானுநீயென றியம்புவை போலுந தெணணீா
படர்தரு முலகிலயாாக்கும் பசிககளல கனறறு மேலவ
விடர்கெட விஃதோ சொலவா ரினனமுஞ சொல்வா ரனறே ()

நின்னைத்தான் மயங்கேனென்று நோந்திடேன் பேரீதி போதி
வெனனைத்தான மயக்கமுறறு ரொத்தனை சோடி யேயோ
கொன்னைத்தா னூசிகொணடு கொலலாதம் மறுகு மாறல (ன்
புன்னததான் செலவா ரொததாய பலிகருமோ பலியா தெனரு

எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

கொடியனு மாதிசைவன் கூறிய மாற்றங் கேளா
வடிவயிற் றெரிவுதோன்ற வம்பக மருவி சோர
மடிதரு கலையும் பாம்பாய் மற்றதுகடிக்கு மென்னு
முடிவறி யாதுகெட்டே னெனமன முன்னி னொந்து. (௪௧)

களம்பனு மவனைநோக்கிக் கருவிழி யனையா யென்பேர்
விளம்புதி ரமோதநன்றே மேலைநா ணீயு நானும்
வளம்பெறிக் கோயில்வைத்தே வாஞ்சையி னட்டோ மன்றே
வுளம்பெறு மறநிகீக்கி யோசனை யுறுததல் வேணடும. (௪௨)

என்னைநீ நயந்துமேனு னில்லிடை யழைத்துச் செல்லப்
பன்னியைப் புதல்வாதம்மைப் பார்த்தனன் களித்தே னன்றே
யிந்நகரிருந்தார் யாரு மிங்கிவ ருடனு மஃதின்
மன்னிய வுயிருமென்ன வழங்கிட வாழ்ந்தோ மன்றே. (௪௩)

மற்றுமென் வரலாறெல்லாம் வகுத்தன னுயிரும் வாழ்வும்
பற்றுமித் தண்டமன்னப பகர்ந்தடைக் கலத்து நின்பா
லற்றைநா ளளிததே னன்றே வசலமுற் றினிதுமீளப்
பெற்றநா ளளித்தியென்னப பேசின னகன்றே னன்றே. (௪௪)

உரைவழிப் பொதியின்மேவி யுறுவராற் காசிசென்று
நரைவளர் திரையுமூப்பி னலிதலு மறவிங் குற்று
வரைநிகர் புயத்து வாவா வாயந்தனன் வந்தே னஃதாற்
புரையுள தென்னையயம் பொருந்துவ தெனனை யையா. (௪௫)

உருவத்தால் வனைததா லையமோங்கு மேலுரை யானுள்ளப்
பருவத்தா லொழுக்கத் தான்முன் பற்றிய குறியா லுண்மை
மருவத்தா னினையா தென்னே வந்துபோகின்ற செல்வக்
கருவத்தான் வெறுத்த லென்னே கருதிநீ யளித்தி யெனறான்.()

அந்தண னுரைத்த வெல்லாங் கேட்டன னாதிசைவன்
முந்தநம் முடனட்டானு மூங்கிலந் தடிதந் தானு
மூந்துமூப் பெறிந்து நல்ல வுவாவென முனைத்திட்டானும்
வந்திடு மிவனேயென்ன மனனுறத் தெளிந்தா னேனும். (௪௭)

வென்றியும் புகழு நல்கும் விரிதரு நிதியமெல்லா
மின்றியா மென்றுமுன்ன ரியம்பிய மொழிக ளெல்லாம்
பொன்றிடு மெனவுந் தேர்ந்தான் புகன்றதே புகலாநிற்பான்
கன்றிய மனத்தனுகிக் கடுத்தன னுரைசெய்வானும். (௪௮)

ஆரண மறையோ னீயா னாகமமறையோன் பற்றுங்
காரண முளதோ நின்னைக் கண்டதேயில்லைச் சாவச்
சூரணம் புரிவே னின்னுஞ் சொல்லையே லுயிரவேண் டிற்றுற்
றோரண வாயிற் கப்பாற் றலைதியென் றுரைத்தான் பாவி. (௪௯)

பாதகன் மாற்றங் கேளாப் பகீரென வயிற்றிற் செந்தீ
வேதனை வெதுப்பச் சோர்ந்த வேதியன் களம்பன் மீண்டுஞ்
சாதனை புரியேல்வைத்த சரணிதி கவரோற் சீத
னூதவ னுள்ளமட்டு மழிநா கழுந்திடாதே. (௫௰)

எனக்குநீ மறைத்தாயேனு மெங்கனு நிறைந்து நிற்பான
றனக்குநீ மறைக்கலாமோ சரதமிங் கிழந்து வாழ்வா
ரினக்குல முளதோ வெல்லா மழியுமென் றெண்ணிலாயோ
மனக்குள மனமே சான்று மறறது வேண்டுமேயோ. (௫௧)

அங்கமு னுயிரேபோல வரும்புழை நிறையச் செம்பொன
றங்கிய ஊறறுக்கோலைத் தநதநா னிருப்ப வென்மு
னெங்குநீ தநதாயென்று யெனறபோ தடிவயிறறிற
பொஙகிய செநதீசும்மா போவதோ பொடிசெய யாதோ. ()

ஒழிதரும் பொருளவாவி வொழுங்கிலா வொழுங்கின் வவ்வற
பழிதரு மழியாதான பாழ்படு மிசையு நாட்டு
மழுதழு தாற்றுகின்றே னன்பநீ யிரங்கிலாயோ
தொழுதனன் றருதியென்னச் சோர்ந்தவ னடிக்கீழ் வீழ்நதான்.

மாசறு குணத்தான் றண்மேல் வணங்கினன் கிடப்பச் சைவ
நீசனுங் கணியான றுனா னெரிபட வுதைபப தாளுன
காசது வருவா யுண்டேற் கண்டகர் நடடா ரோனும
பாசனத தவரென்றுலும் படுகொலை புரிவ ரனறே. (௫௪)

உதைத்தலுங் களம்ப னெஞ்சத் தாறுதசெழு சினத்தெழுநது
பதைத்திடப் பதத்தா னெஞ்சிற் பதகனை யுதைத்தான மூண்ட
கதத்திறு லிவர்கள் செய்த கைக்கல கத்தைக் கண்டா
ரிதத்துரை தொடுதது வேறு விலக்கின ரியம்பு வாரால். (௫௫)

வழக்கெது முளதேற் கையின் வல்லமை காட்ட லென்னே
வொழுக்கமா ரிவ்வூரெல்லா முணர்ந்தவ ரவைக்கண் சென்றிந்
மழுக்கரத் தமலர்கோயில் உயிற்பொரா லழகோ வென்ன
விழுக்கனை யிழுத்துமன்றி லேகினன் களம்பன் சொல்வான். ()

வேறு.

புராரிதா டொழுவீர்பக்கமுற றுறையீர் பொலிதரு கலை
யெலாம்புகன்றீ—ரிராகமோ டைவையு மவித்துளீர் வருவா ரி
யலபெலா முகததினு லறிவீர—தராசெனு மொழியீர் தெய்வதந்
தழைக்குஞ் சபையுளீர் சார்ந்துயாங் கூறும்-பராவிய வழக்கினு
ண்மையா தென்னப பகருக வென்னனும் பணிப்பார். (௫௭)

நற்பிர மோத வையனை நோக்கி நவிலுதி வரன்முறை யெ
ன்னப், பொற்புறு களம்ப முதித்ததும் வேற்றூர் புக்கதூஉ த
னித்ததும பொற்கா, சற்புறச் செறித்த வரைத்தடி கொண்டி
வ் வமபையி லடுத்தது மடுத்து, நிறபவன றொடர்வு நோவில்
லடையி னிதிசெறி தண்டளித் ததுவும். (௫௮)

வாரமா மலையோய் மாமுனி யளித்த வளர் சுடர் விளக்கினூற்
கங்கை, நீரமே லெழுந்து மீண்டவண் மூழ்கி நிருமலப் பொ
ருனைமே லெழுந்து, கோரமாஞ் சிறைமூப் பின்றியோ ரிளமை
கொண்டதுங் கொடுத்தது கேட்ப, வாரடா வென்றங் கிகழுந
துறைத் ததுவு மறைந்தனன் விரிதர வமலன். (௫௯)

அஙகவை கேடட வவையுளார் சைவ வந்தணன் றனையுரை
யெனன, விஙகிவன றனனைக் கனவிடத் தெனினு மெங்கணுங
கணடதே யில்லை, யெங்குநின் றவனே தொடர்புள னெனமு
ன் னிலவடைத் தண்டமீ யென்று, சஙகடம் புரிந்தான் கலகமு
ஞ்செய்தான சார்ந்தன மிவ்வுழி யென்றான். (௬௰)

என்றலு மவையோ ரியாவரோ யெனினு மெனறெனுந் தண்
டளித் துளரோ, நன்றுநீ மொழிதி யெனலு முனனா னவை
திரை மூபபினு னலிந்தோன், சென்றெனைத் தொடர்வுற் றெ
ருவெறு மூங்கிற, செல்லுனுந் தண்டளித் தினிய, தென்றலம்
பொதியிற ககனறனன் வநதாற் றிருத்தமுற் றளிப்பனென் று
ரைத்தான், [௬௧)

உடுத்தவு முணவு மின்றிநீ யுழைந்த துலகெலா மறிதரு நி
னக்கு, மடுத்திடு நிலனுஞ் செல்வமு மகமு மணிகளு மலிந்த
தென செல்வர், தொடுத்திடு முயறசி சூழநததெ னெனனத்
தொல்வினை யென்றனன் வினையுங், கொடுததிடு வழியா தென
றன ரொன்றுங் கூறிலன் றலைகுனிந தனனால. (௬௨

பொன்னிறை தண்டே யதுகவர்ந் ததினுற் பொன்னனு யி
னனிவ னென்ன, நன்னிலை தெளித்த மன்றுளோ ரளித்த நரனி

வ ளுங்கொலோ வென்ன, முன்னிலை களம்பன் றனையறி குறிகண் மொழியென வுள்ளன மொழிந்தான், பின்னும்பன் னெறியி லவையுளா ளாயம பெரிதறத் தடைத்தனர் மொழிவார்.

களம்பனே யாதி சைவனே யொன்று கழறுதங் கேட்டிராற் றெயவம், விளம்பிய படிவ ரகத்தினி னுன்கு வேதத்தின் மேலவ ரவையில், வளம்பெற விளங்கு மென்பரா லியாங்கள் வழுத்தலே மந்திரமாக, வுளங்கொடங் கொழுக வுள்ளிரோ வென்ன வொழுகுது மென்றன ருரைப்பார், (சுச)

மாசறு தவமு ளுற்றிய வழியான் மழுவலான் றனக்குமா கமத்தின், பூசனை புரியு மகிமைகூர் சைவ பூசுர ருயினை பொய்மை, பேசுவ தெனைப்பொற் றண்டமே கவர்ந்தாய் பிரமோதனிங் கிவனலா தில்லை, யாசுறு நரகி லழுந்துறே லின்னே யளிக்குதி யறைந்தன மென்றார். [சுரு]

ஒழுக்கமா ரவையோ ருரைத்தன கேட்டங் குறுத்தெழுந் தருச்சகன் கவர்தல், வழக்கமோ வென்றன் வழிவழித் தொழிலோ வழுத்துமின் வலித்தெனை மதிகரும, புழுககமோ வுரைதகிர் வேணடுமே லுண்மை புராந்தகன் சன்னிதி புகல்வா, முழுக்கவும் வெறுத் தண்டமே யெனன மொழிநதன னவையுளார் மொழிவார். (சுசா)

உணமைமம பெருமான் சன்னிதானததி லுரைப்பலென் றுரைதத‍னை யெளிதோ, வெண்மையா நீரு நீறவோ பொருளான மெயயுயிா விடுததலென் வீமபோா, தணமையா னினகோருறுதியா யினன சாறறின மெனபபல புகன்று, றொணமையு மதியா துணமைமயே புகல்வ னென்றன னெரிமுழுக் குறுவான்.

கறையறு களம்பன் வினைவழி யாவுங கதிக்குமென் றகததிடை கருதித், தறைபுக ழவையீ ருண்மையே சாறறத் தக்கநாள் குறிக்கவென் றுரைபப, மறைபுகழ காசி பேசரை யாத்துமற்றைநாட் சோமவாரத்தி, லறைகவென் றுரைப்ப வாங்கதே நலமென் றகமகிழந தருச்சக னறைந்தான. (சுஅ)

மன்றுளார் யாருஞ் சென்றனர் முன்னர் வகுத்ததே வகுத்ததா வழக்கில், வென்றன மெனனுந் தருக்கிலாச சகனும் விதிமுறை செயததளி புகுநதான், கனறிய மனத்துக களமப

னுமாலைக் கடன் செய வகன்றனன் கதிரோன், றன்றிய பதக
னழிவுரைக் கொழுநதி சுட்டதாற் றெடுகடல குளித்தான். []

Gவறு.

நாளைப் பொய்மை நவிலுகிற் பாண்பட
மூளச் செந்தீ யிதாமென முன்னரோ
வாளக் காரணி வானக மாகிய
வாளக் காறகுறி யாற்றுதல் செக்கரோ. [எய]

நஞ்ச மன்ன நினைதகில னட்டவ
னெஞ்சி லாநிதி யாவுங் கவர்ந்தவன்
வஞ்ச மன்ன வளர்த்தவ னர்ச்சக
னெஞ்ச மன்ன நிறைந்தது கங்குலே. (எக)

கள்ளன் போலில் லடைப்பொருள் கைத்தலை
கொள்ள லென்று தன் கொண்கர்க் குரைத்தவள்
விள்ளும் வானவெண் மீனிகர் கற்பின
ளுள்ள மென்ன வுதித்தது திங்களே. (எஉ)

புல்லர் கைபபடு பொன்சில போழ்தினி
லிலலை யாவது போன்மதி யேகலு
மல்ல டர்நததங் காவது பாத்துணர்க்
கொல்லை யல்க லுடறறுதல போலுமே. (எஙு

அந்தி போயிரு ளாகிப் பினம்புலி
வந்து போயது மற்றவக் கோயில்வா
யிந்து சேகரர்க் கெய்திய பூசைசெய்
மநதன் சூழசசி வழுத்துகிற பாமரோ. [எச)

அநதி மாலையி லாலய மேவினன்
முந்து பூசை முறையளை யாமமட்
டெந்தை யாருக் கியற்றினன் பின்னினைந்
திந்தவாறு மனத்தினி லெண்ணுவான். (எரு)

தூயபா ளேடு தொடர்புள னன்றெனக்
கையிற கோல்வெறும் காம்பிகழ கோலெனப்
பொய்ய னென்னைப் புகன்றனமென் செயவோ
மையயோ வவை யோரறி வாகவே. (எசு)

நெஞ் சறிந்திடு மெய்ம்மையை நேர்கெடும்
வஞ்ச னென்று மழுவல ளுலயத்

தெஞ்சி லாதுரை செய்குது மென்றனர்
அஞ்ச லாய அறை நெறி சேர்த்தனம். (௭௭)

ஐயன் மேற்கொண் டறைந்திடிற் பொய்மையாக்
அய்ய நீதிற றுலைவது திண்ணமாற்
செயய பொறகுச் சிறந்சவொ ராருயிர்
வெய்ய வாறு தலைப்பாது வீணன்றே. (௭௮)

ஆவிக் கேயழி வுற்றபி னும்பொருள்
பாவிக் கென்னை பயனுள தையையோ
காவிக் கேர்தரு கண்ணிநங் காதலி
கூவிக் கூறல்கொ ளாதுகெட் டேமரோ. (௭௯)

வீற்றின் மன்றில் விளம்பிய கூற்றெலா
மாறறிக் கூறல் வழக்கிலை கூறிடின்
வேற்று ளாரொடு வேணடினர் பற்பல
தூற்று கிற்பர் அடித்துயிர் வாடவே. (௮௰)

என்ன செய்குது மெனறயர்ந் தேங்கினை
னுனனும் யோசனை மேலுள மூன்றினன்
பொனனி ளோர்சடைப் புங்கவர் லிங்கமேன்
மன்னி ராவகை செயய மதித்தனன். (௮௧)

தந்து சுற்று நடக்கடத் தொன்றுநீர்
சந்து போதலர் தந்தன லையலை
மந்திரங்கள் வழாது புகன்றதில்
வந்திருப்ப வரண முறை செய்தனன். (௮௨)

வஞ்ச ரோனு மறைவழி யங்குறீஇக்
கஞ்ச நெஞ்சிற் கருதுவ ராயிடின
விஞசை மந்திர விததக னூரவர்
நெஞசம் போல நிகழுவ னாதலால். (௮௩)

பம்ப ரத்தின் மூலைச்சியொா பாகமுஞ்
செம்பொற கோயிலும பீடமுந் தெண்மணித்
தம்ப லிங்கத தடமும் விட்டே யொரு
கும்ப மேருழ கனகுடி யாயினன. (௮௪

சந்த தந்தவ மேதலை யாயினர்
சிந்தனைக்கரி தாகுமொர் தேவையும்

வந்தோர் கும்பம் வயிற்பெற லாற்றுமேன்
மந்தி ரத்தின் வலியெது வாய்ந்ததே. (அ௫)

மூவருக்கு முதறபெறு மூர்த்தியை
யாவ கித்தக டதனை யாச்சகப்
பாவி கைக்கொடு பைம்பொல னுருமக்
கோவிலுக்கு வடாது கொழுத்தவோர், (அசு)

சிந்தத் தாரு வடித்தலை சேர்ந்தன
னந்திற்கும்ப மதைப் புதைத் தாலயத்
தெந்த வாயும பொறிதந்ன னேகினு
னந்தகாரத் தகம்பறை கொட்டவே. (அஎ)

கண்டிக் காவலர் கைக்கொள்வ ரோனைமைத்
தண்டிக் காது விடாரொனத தங்கனே
ரொண்டிக் காதிக் களிதத னிலவயி
னுண்டிக் கள்வ னெனப் புகுந் துற்றனன். (அஅ)

பஞ்சின மேற்கிடை யாயினும் பாதகன்
றுஞ்சி லானினிச் சொல்லிய வாறுபொ
யெஞ்சி லாதுமை கிற்பமென் றெணணினுன்
கஞ்ச நாத னுதித்தல் கருதினன். (அகூ)

வேறு.

ஆதி சைவன் செய்தி யின்ன வாக வேத வேதியான்
சோதிசென் றடைந்த காலை தொல்வினைக் கடனமுடித்
தேதமுற்ற பாவி பொய் யிசைத்தவாறு மாநிதி
யாதுமிற்ற வாறு நெஞ்சிலெண்ணி யெணணி மாழகியே. (கூ0)

உன்னை யின்றி யங்கொர் வீதி யுறையுன் முன்றில் வேதிகைக்
கண்ணுறங்க லாயினன்க ளுவினிற கரும்புநேர்
பண்ணிலங்கு மொழியிடதத பள்ளிவிட்டொ ரநதனன்
வண்ணமாகி யம்பை மேவு வரதர் வந்து தோன்றினர். (கூக)

தோன்று கின்ற வேதியன் றுளங்குநீறு மாகமு
மான்ற துலொர் குண்டிகை யணிந்திலங்கு கைகளுந்
தேன்ற தும்பு வேத கீதஞ் செப்புநாவி னணிமையு
மூன்று பந்தி ரண்டி னசக முறையணிந்த மார்பமும். (கூ௨)

கண்டனன் களம்ப னக்க ணுவினிற் கனிந்தெதிர்
தெண்ட னிட்டு நின்று நின தெரிசனத்தி னுயினேன்
கொண்ட கொள்கையாவு மெனக்கை கொண்டன னெனப்புகழ்ந்
தண்டவாச னத்திருத்தி யலர்கவேவி வாழ்த்தினன். (கங)

வாழ்த்துவானை யீசனன மறைபுகன்ற வேதிய
னூழ்த்தவெண்ணை யுனனிடத்தி லொன்றுசொல்ல வுனனினம்
பாழ்த்தபாவி யுண்மையே பகர்வதா யுரைத்திருண்
மூழ்த்த போது காசிபேச மூர்த்தியா முதல்வனை (கச)

அளிபடைத்த வொருகடத்தி லாவகிந்தி லங்குபொற
றளியிடத்து வடபுறத்து தளிர்படைத்து நிறபதோர்
புளியிடத்தி னடியிடத்து புதைபுதைத்து வைத்தகங
களிபடைத்து சதனமூடு கடுகவந்த டைந்தனன். (கரு)

ஆகையானீ நானீயுணமை யாதிசைவ னோதுகால
சாகைமேவு சிறந்தகந தழுவிநிற்ப வேணடுதி
மூகைபோலி ரோனிநெஞ்ச முற்றுமென்ற ளித்தருள்
வாகைமேவு நாதனு மறையவன மறைந்தனன். (கசா)

கரத்தலும் விழித்தனன்க ளம்ப னிங்கு கனடதெ
னுரத்த தோர்க ளுவதோமற முள்ளதோர் நினைவதே
திரத்தசொன றுதேறெனனத் தியங்கினன றெளிந்தனன
பரத்தினினறி லைகுநம்பா பான்மையென்ற வுணமையே. [கஎ)

எழுந்தனன் குவித்தனன்கை யெந்தைநாத வேதமும்
தொழுந்த கைத்தி லாததாளக ளெனுறச் சிவப்புற
கொழுந்தனத் தழைத்தநங்கை கொங்கைவிம்மி யாகமட்
டழுந்தல் விட்டிங் கேகுமா றடிமையென்ன செய்ததே. [கஅ)

வேறு.

யாரொருபா தகன்பிறந்த காரணத்தா லொருகடத்தி லிட
மும் கொண்டாய, மாரொருபாற் றுறந்திறவு வாராத வழிக
டந்தென் மனத்திற்புக்காயத, தேரொருவகு சொரிகொனறைத்
திருமுடியா யடியேன்செய நிமை போல, மீனொதுங்கு கடல்
புடைசூழ் உலகிடத்தி யாங்கெவரே மிகச்செய்தாரே. (கக)

வல்லான முலைச்சியுமை வருடுதலுஞ் சிவப்பேறு மலர்த்
தாளுடையேன், கலலான மனத்தினிடை நடந்தனையென் கன்றிய

வோ கறங்கேபோலச், செல்லாறு படைத்தபொருளிழந்தன ன்மீட் டருடியெனச் செப்பினேனே, வல்லாறிங் குறவெளி யேன செயதவினை யெவ்வினையோ வறிந்திலேனே. (௧௦௦)

எயதா நின்றிருவிளையாட் டைவரறிவா ரெனப்பலவு மியம் பா நிற்பப், பொய்தானு மருச்சகன்ற னுளக்கமைை புலைக்கு நிகர் போதா வென்னு, மைதாவு மிருட்படலங் கங்கைதெய்வ நாயகனை வாழ்த்து கிறபார், வெயதான கலிநீங்கு விதம்போ லக் கதிருதிப்ப விலகிற்றன்றே. (௧௦௧)

கனறியசெங் கதிருதிப்ப வருச்சகனுந் துயிலெழுந்து கடுக ச்சென்று, மனறவளைச் சரதமொழி மொழிகுதுமியாம் வம் மினென மறித்தானாக, நன்றறியு மாநகவருங் களம்பனுடன் மற்றுள்ள நகரததாரும், வென்றிமழுப படையுடையார் குயி லேச ராலயத்தின் மேயினரால். (௧௦௨)

எண்மையிட மிலாதெவரு நெருங்குதல்கண் டருச்சகனு மெழுந்து தெணணீர்த், தண்மைபெறு பொருனையிலே மூழ்கி மணி யிலிஙகத்தைத் தழுவி நின்றங், குண்மையிலா வுண்மை சொல வொருப்படுங்காற பிரமோத னுறைத்துக்கூவி, யண மையருச் சகனையழைத் தினனவவை யோரறியவறைகிறபானல்.

இப்பெருமான் றனைத்தழுவிச சரதமொழி நீயிசைத்தா லே ற்றுக்கொள்ளேன. செப்பரிய பாதகத்தா னினனேடி யான ரகரு சேறலவேணடு, மபபுளிமா மரந்தழுவி யறைதியென வவையோர்முன னளித்தவாறே, செபபுவனென றருசசகனும குரைத்திடனு மனறவரித் திறருசொலவாரால. (௧௦௩)

வெருறுழியிற புன்னுளதேற் கொடிபுகுதப் பயமாம்புண வெருமீதின்றே, லெங்கெறியிற புகுந்தாலென சரதமுள னுயி டினீ யிவ்விடத்தி, லிங்கெடிய மரநதழுவி யிசைத்திடலால் வ ருமேத மென்னை யின்றே, லன்னவனறன் பொருளனைத்து மீ தியென வறபுறுத்த லானுர் மாதோ. (௧௦௫)

பொதுவிருந்த நெறியுணர்ந்தா ரொருவாறு புகன்றவெலா ம் பொருந்தக் கேட்டு, மதிகலங்கிச் சூழச்சியெலா மறிந்தன ர்கொ லிவனொனன மயக்கமுற்றுன், விதிநெறியின் வருவதுவே வருமெனன மனத்துற்ற மெலிவு தீர்ந்தா, னதினெறியே பு கலதுமெனறுனருச்சகனுங் கதுகேட்ட வவையோர் சொல்வார்

சீர்த்திபெறு கடவுளரோர் சானருக வொனறுசொல நீதே
யாங்க, பார்த்தவர்க்கும் பாவமுறும் நீசொலல வெறுமபொ
யமைப் பாழாஞ் செல்வத், தார்ததியினு லழிநாருக் காளா
கேல் கேட்டியென வலார்ந்தா ரெல்லாந், தூர்த்தன்மனத துற
நிலையா துண்மையதே சொல்வனெனத் துணிந்தானுகி. (௧௦௭)

கடுத்தெழுந்தான திநதிரிணித் தாருவினை யிருகரத்தாற க
ட்டிக்கொண்டா, னடுத்தபுர மூனறினையும் பொடிசெயத வா
ளுனை யானைசொனனேன, கொடுத்தவனு மடுத்தவனு மிவனல
லன கோனும் வெறுங கோலேயானிங, கெடுததமொழி பொ
ய்மையதே லெனைசசுடுக தெயவமென விசைததான பாவி.

வேறு.

பொய்யான மெய்ம்மையிவன புகறலோடு புரமூன்றும் பொ
டியாகப புனனகைத்த, மெயயானறன கடுங்கோபம் விளாநகு
நெறறி விழிககனலே நாறபுறமும விளாநதுபறறி, வெயயானு
மரத்துடனே வெநது நீறு விடுமாறு சடசடென விம்பல் செ
யது, மையாறு மண்டமுதல் வையமேவு மனனுயிாகணடுநடுங
க வளாநத செநதீ. (௧௦௯)

தீதானபாதகனும் புளியுஞ்சேரந் தியநது கறிந தொண்பொ
டியாத் தீர்ந்தாரோனும், பாதாள முதலவானப் பரப்படமட்டும்
பரநதெழுநாச சிறிதுகுறை பட்டதில்லை, வேதாரத தீகொ
ழுநதின மேலிடத்து வித்தகனூர் செனனிமுதல் விளஙகுந்தோ
ளக, ளோதாயிரததளவா யோஙகா நினற வொரு விசுவ புரு
டனொன வுருவகொணடாரால (௧௧௦)

தஙகடஙக ளுலகமெலாந் தழறபிழமபு தகிந்திடலாற சற
றெவனூந தரியாராகி, யஙகணவிசும புடையாரு மலாமேலா
னு மரவணைமேற றுயிலவானு மகிலததாருமம, வெஙகணரிப ய
னனகருமம வேதணடதது விளஙகுநருமம யுகாநதமிவண மேய
தெனனச், சஙகைபடைத தகனழிநதாா தரணிமீது சஙகரனூா
செயல தெரிநதாா வநது சார்நதாா. (௧௧௧)

கதிரவர்க்குங காணக்கண கடிது கூசுங் கடவுளர்தங் திரு
மேனி முழுதுங்காணு, ரதிாதருசெந தீப்பிழம்பா லனுகலசெ
ய்யா ராங்காஙகு வெகுதூர மகனறு நினறூர், பிதிரொளிசேர்
வாளிரெனடு பிறைவாயம்பு பிறைகமழு முத்தலைவேல பிறவுநதா

ங்கிக, கொதிகொதித்த கொடுங்கோபக் கொள்ளையாலே கோ
றல் குறி காட்டுகைகள் குலவக்கண்டார். (௧௧௨)

நெற்றியினமேற் புருரமெலா நெறிததல்கண்டார் நிறப்பொ
றிகள் விழிகளெலா நிரபபல்கண்டார்; முற்றெயிறு நெறு
நெறென மூதண்டங்கண முகடிடிய முழங்குமொரு முழக்கங்
கேட்டார், மறதிரண்ட புயப்படலம் வலத்திடதது வளிசுழல
ச் சுழற்றுகின்ற வலிமை கணடா, ரெற்றுகுறி காட்டுபதத் தி
யல்பு கண்டா ரினனுயிருந தாமிருக்கு மிடனுங்காணர். (௧௧௩

சிலகரஙகள் படைதொடுக்குந் தெரிந்து சுட்டுஞ சிலவிழி
களனல் சொரியச் சினநது நோக்குஞ், சிலசிரங்கள் கீழ்நோ
க்குஞ் சேணுநோக்குஞ் சிலபுயங்க ளுலகதிரச் சேர்த்துத்தாக்கு
ஞ், சிலபதங்க ளுடகத்தின சிறப்பு நல்குஞ் சிலவாயப்பல் வி
தழ் கடித்துச் செறுததல்காட்டுஞ், சிலபணிக ளாலாலஞ்சொ
ரியச்சீறுஞ் சிலகருவி யிடிமுழக்கஞ சிதைக்குமாதோ. (௧௧௪

அண்டசரா சரங்களெலா மழிப்பான் வேண்டி யகோரபயங்
கரரூப மெடுத்தானை—னணடிசைமே லெவண்புகுது மென்
னுயாரு மேங்குறுகா லிரஙகாதி ரிருகை கூப்பித்—தெண்டனிட
க்கருணை செயுந் தேவனென்று திருமகிழ்நன் செப்பிடலுஞ்செ
யதுநினைரர்—மண்டலங்கள புகழபுருடோத் தமனு மாயோன்
மலாக்கரங்கள் குவித்தினன வழங்கலானன். (௧௧௫)

போராரும் வலிபடைத்த புரத்திஞர்க்கும் புதுமலரின் க
ணைசொரிநத பொருவிலாக்கும்—பாராரு நரவரிக்கும் பரும்ப
னறிக்குமப பாநதளுக்கு மூனறுமதம் படுங்கரிக்கும—வாராத
பெருஙகோபம வந்த தெனனோ மறறுள்ளோந தீமையெதும் வள
ர்ததிடடோமோ—காராரு மிடறறரசே கடுததனீஙகிக் கருணை
கொடு கடையோமைக காவாய நீயே. (௧௧௬)

சுற்றுகடல் கொதித்தாலச் சூடுநீப்பச் சுத்தமுறு தண்ணீ
ரொங் குளதே கூறு—பெறறவளாங் கதைமுனிந்தாற பிறகுகா
க்கும் பெறறியின ராரோயோ பெரியாய நீயே—முற்றிடவே
முனிந்தாலம் முனிவு தீாபபார் மூதண்டத் துளரோயோ முதனீ
யனறி—மறறவரொரு குளரோயோ வலியிழந்து மதிகலங்கு மெ
லியாரைக் காககவாதோ. (௧௧௭)

ஆரணனே நீமுனியே லடியார்க்கனப ஞனவனே நீமுனி யே லகிலபூத—காரணனே நீமுனியேல் கருணைபூத்த கறபகமே நீமுனியே லாலகால—பாரணனே நீமுனியேற் பகரும வேத பாரகனே நீமுனியேற பரமானந்த—பூரணனே நீமுனியேற பு ன்னகைத்துப்—புரமெரித்தாய நீமுனியேல பொறுததாளவா யே. (ககஅ)

வென்றிமழுப் படையுடையாய நினருள்போற்றி வேதாந் த வித்தகனே நினருள் போறறி—மனறினடம புரிநதருளும வ ரதாபோற்றி மறைநானகு மறிவரிய வடிவாபோறறி—குன ரோலைகச்சிலையாகக் குழைததாயபோற்றி குணஙகுறிகற பனை கடநத குழகா போறறி—நன்றிதெனத தீதெனா நயநதுதே ரு நாயினாக்கு மருள்சுரக்கு நாதாபோறறி. (கக௯)

வேறு.

நீயே கதியென் றிவ்வாறு நெடுமால் புகழப் பிரமோதன
வாயே குழறப பலதுதிகள் வழஙகி வணஙக வானவருஞ்
சேயோ மணிபபன னகராதி திரிலோகததா ரெலலாருந
தாயே நீயே கதியெனனத தாழநது வணஙகச சிவபெருமான,)

உள்ளக்கனிவான மகிழவெயதியுறுத்தனீத்தாஙகுமையொருபாற
கொள்ளப் பரம சாநதநிலை கொழிக்குமைநது முகங்காட்டி
மளளல் விடைமே லெழுநதருளி மந்தகாசந் ததும்பநிறை
வெள்ளக்கடலபோன் மேனியனைவிளிததாஙகருளல புரிவானுல்

மாயா கேட்டி யொருபாவி வஞ்சத்தண்மை வழுந்தியதாற
றீயாலெரியப புரிநதோர்நீ செயுக புகழான மிகமகிழநதோ
நீயா தரததின வேணடுவன நிகழததி யெனவு நெடுமாயனை
சேயாா மலாததா மறைபபதஙகள் சிரமே லணிநதங கிவைவே ண்டும். (க௨௨)

நினக்கே யடிமை யானுகி நினமுனனுரை நிலைநினறு
வனக்கோ கனக மலாபபதஙகள வணஙகல வேணடு மஃதன றி
கனக்கோ கனக விமையோரு மியானுஙகலநது போறறியதா
லுனக்கோர் பெயர்போற றீசுரரா யுலகோா புகழப்பெறவே ண்டும். (க௨௩)

அருள்வாயென்று மவையனைத்து மளித்தோமென்றங் கருணமூர் த்தி—தெருள்வாய் களம்பன றனைவேதச் செல்வா நினறுற்

பொய்புகன்ற—மருள்வாயப் பாவி தனையெரித்தோ மற்றச்
செல்வ மவனகத்தோ-ரிருள்வா யறைக்கீ ழிருப்பதுகண் டெடு
த்தாருதியா லிஃதன்றி. (கஉச)

அன்பேர் தருமோர் குலமகளை யணிமா மணங்கொண் டம்
பையிலே—யினபேர் தரநீ வாழ்ந்திடுகநின்றலெரித்தாட் கொ
ணடவனென—றெனபேருலக மேத்திடுக விசைதேதோ நினக்கு
வேணடுவன—முன்பே மொழிதி யருடுமென மொழிந்தான் க
ளம்பன முடிவணங்கி. (கஉரு)

அடியேற்களித்த வரமனைத்து மடைந்தேனெனினு மென
றலே—பொடியாக கிடந்தா னெழல்வேண்டும பொருந்தப் பு
விமேல் வாழ்ந்தெளியேன்—முடிவாங்காலை நின்பதத்தின் முய
ஙகலவேணடு மளிததியெனக்—கடியார் கடுக்கைப் பெருமானக்
காதலனைதது மளிததருளி. (கஉசா)

விதிமால் புகழ விண்ணவர்கள் விரிமாமலரின் மழைபொ
ழியச—சுதிமா தவாகள புகழநதேததத தூயோன மேறகுமுக
நோககித-துதிமாலிங்கத் தொளிர்வடிவாயத் தோற்றஞ்செயதா
னெதிர்முகமே—கதியாபபுருடோதத தமனெனற கருமாணிக்க
ன கதித்தனறால். (கஉஎ)

திருமாதவமே யாகிநின்றீர் தேவர்புகழு மெரித்தாட்கொ
ள்—பெருமான்றனைச்சே விப்பதுவே பேறாய் புருடோத் தம
னென்ற—கருமாலெதிர்கொண் டேத்து நிலை கணடாா பிறவித
துயா காண—ரொருமாண் கரத்தான றனைதொழுவாாக் கொ
ன றும் பெருமை யளப்பதுவோ். (கஉஅ)

னனறே புரியு னைமிசததீா னாதனெரித்தாட் கொண்டருளு
மன்றே யமரர் புடைசூழ வணுகும் புருடோத் தமப்பெருமா
ணினறே புகழந்த விடமேல்பா னோரமிடமாலயததாகுஞ்
சென்றே பணியப் பெற்றாரே தீராப்பிறவி யற்றாரே. (கஉகூ)

ஈதிப்படியா நிகழ்தரவு மிமையோர் மறையோர் முதற்ப
லரு—நீதிப்பிரமோ தனைபபுகழந்து நீடார் வரங்கள் கொடுதத
கனறா—பூதிப்பொடியாக் கிடந்தவனும பொருக்கென் றெழுந்
தான பொயசொலலிச்—சாதித்ததுவு மொருகடவு டணடிதத
தையு மனறுதன்று. (கஙo)

மானமொருபா லுயிர்வருத்த மறையோன் களம்ப னடி
வீழ்ந்து, ஞானமுடையாய பொருணசையா னறையுண்செரு
க்கா லலந்தெரியா, தீனமதியாற புகன்றிட்ட வெல்லாம்
பொறுத்தி யெனத்தொழுது, தானமுடைய வவையோர்க்குந்
தண்டங்கோடி சமாப்பித்தான். (கஅக)

பின்னாகக் கடம்பனா ரனையழைத்துப் பேராவலினுலகத்தெ
டிப, பொன்னு மணியும் போதிபொரும் புதுமா மனையும் வி
ளைநிலனு, மின்ன சனித்தே னெனப்புகல் நிலனு மனையு மல்
லாத, மின்னு நிதியங் கைக்கொண்டான் மேலாம் புகழால வீ
யாதான், (கஅஉ)

பெற்ற நிதியிற் பாதி சிவ பெருமான் றனக்குப் பெரிதளி
த்து, மற்ற நிதியான் மணமுடித்தி லறத்தில் வாழ்ந்தா ளுயி
டினுங், கற்றைச்சடிலப் பெருமானைக் காலந்தோறுந் தெரிசி
ப்பற, குற்றவிரதங் கைக்கொண்டங் கொருவா தொழுகலாயி
னனால். (கஅங)

வேறு.

கடிதான பிணிநீங்குங் கவலை நீங்குங் கனதனமு மகப்பே
றுங் கதிப்பாலிக்கு, முடிதாங்கு மன்னவரின் முதலவராக்கு
முனிவினையுந் தவிழக்குயான முத்தி சேர்க்கும், பொடியாரு
மெரித்தாட்கொள் புனிதற்கான புராணமிது பொறித்தாலும்
பூசித்தாலும், படிப்பீது படித்தாலும் படிப்பித்தாலும் பத்தி
யொடு கேட்டாலும் பரவிமாதோ. (கஅச)

எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது
எரித்தாட்கொண்ட சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவர்களே! முன்சொல்லிய களம்பமென்னும் ஊரில்
வாழ்ந்த பிரமோதன் என்ற ஓர் அந்தணன் தன் அநுசனை வஞ்சி
த்துக்கொண்ட நிதியுடன் வேற்றூரிற் சென்று வாழ்ந்ததும்,
அவ்வாறு வாழுங்காலத்தில் மனைவிமக்கள்யாவரும் இறந்துபோ
கத், தான் தனித்ததும், ஓர்மூங்கிற்றண்டத்தில்வேண்டும்திரவிய
ங்களைச் செறித்து மற்றைய நிதிகளைத் தம்பிக்களித்துக் கடைசி
யாய் இந்த அம்பைமா நகரத்தில் வந்து ஓர் ஆதிசைவனுடன்

ட்புற்றதும், பின்னர் அந்த ஆதிசைவனிடத்தில் அத்தண்டத்தை அடைக்கலமாக நல்கிப் பொதியமலையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெண்டனிட்டு அம்முனி புங்கவரால் கொடுக்கப்பட்ட ஓதிபத்திஞல் பொருநையில் மூழ்கி கங்கையின் மேலெழுந்து மீண்டும் அவ்விடத்தில் மூழ்கிப் பொருநையிலெழுந்து நடப்புற்ற சிவதத்துவிசன வரவு நோக்கி சுவாமி காசிபேசுரா ஆலயத்தில் வந்திருந்ததும் ஆகிய கதைகளனைத்தையுந் தீர்த்தச்சருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனி, மேலும் நடக்குங் கதைகளனைத்தையுஞ் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

தீர்த்தமகிமையால் நரைதிரை மூப்பற்று யௌவன புருஷனான அந்தப் பிரமோதனென்ற வேதியன் நட்பாளனாகிய ஆதிசைவன் வரவு நோக்கிச் சுவாமி கோகிலேசுரர் ஆலயத்திலிருப்பதானான். இங்கு இவ்வாறிருப்ப அந்த ஆதிசைவன் நிலைமையையுமினிச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

அருச்சகன் முன் பிரமோதனிடத்தில் அடைக்கலமாகப் பொற்காசு நிறைந்த தண்டத்தைக் கைப்பற்றித் தன் வீட்டிற் சென்று பத்திரமாக ஓரிடத்தில் வைத்து வாழ்ந்து வருகையில் முன்செய்த தீவினையால் உலகம் பழிக்குந் தரித்திரமானது அவ்வாதிசைவனைச் சூழ்ந்து வருத்தத்தொடங்கிற்று. அதனால் அவன் கையிலும் கழுத்திலுமுள்ள செம்பொன்னெல்லாம் பசியென்னு மொருபாதகனுக்கு அர்ப்பிதஞ்செய்தனன். உடுக்கவும் உண்ணவும் கதியில்லாதவனாயபின்னும் வீட்டிலுள்ள வெண்கலப் பாத்திரங்களனைத்தையும் கிரயஞ்செய்தனன். மேன் மேலும் தரித்திரம் அதிகரித்ததால் மட்கலங்களவாங்கவும் வகையற்றவனானான். முனிவர்களே! தரித்திரஞ்செய்யுங் கொடுமையை யாரால் விடமுடியும். இவ்வாறு காட்டுத்தீ வளைந்து கொண்டது போல் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்ட தரித்திரஞ் செய்யுங்கொடுமையால் மனைவி மக்கள் யாவரும் வேளைக்கேற்ற போசனமில்லாமல் வாடி வற்றலாக அவ்வாதிசைவனும் ஓர் துரும்புபோல் வற்றலாயினன். ஒருமுழக்கந்தலுக்கும் ஒருகவளச்சோற்றுக்கும் அலைந்தவனானான். சுவாமி காசிபேசருக்குச் செய்யும் பூசை காரணத்தாற் கிடைத்த நாழிரியரிசி பாகஞ் செய்த நைவேத்தியத்தை ஒரோ வேளையில் தனது எட்டு மக்களுக்கும் பாகஞ்செய்து கொடுத்துத்தானும் தன்மனைவியும் வயிறாரத்தண்

ணீர் பருகி நெட்டுயிர்ப்போடு இரவெல்லாம் நித்திரையில்லாம
றகண்ணீர சொரிய மயங்கிககிடந்து உயிரகுலைவான. இன்னும
வ்வாதி சைவன அயலவீட்டுச சிறு குழந்தைகள் அணிந்துகொ
ண்டிருக்கும் அணிகளைக்கண்டு தங்களுக்கும் வேணடுமென அ
ழுதுகொணடு கேட்கும் தனது சிறுவர முகங்களைப் பாரதது
பாரதது வருந்துவானுயினன. முனிவர்களே! விதி வேறு பாடா
யிருந்தால செயலும காலமும் நோக்கி ஓர் தொழில செய்துமு
டிக்க யாவருலு முடியாதன்றே? நனமையுமுறுதனறே? எ
னைசெயவான! அவவாதிசைவன மகா தரிததிரனுகிவிட்டனன.
ஆதலால அநநகரத்தார யாவரும கள்ளனெனவும, சுறறததார
யாவரும கோபிதது இவன யார களளுஙகளெனவும், சிநேகித
ரயாவரும தீககொள்ளிககுச் சமானமான வசைமொழிகள கூற
வும பொருளுகி உலைக்களத்திலுள்ள வெள்ளிபோல மனநிலையு
ருகி வெதுமபலுறறனன. மறறும இவவுலகததார பிததன பே
யன பேதை ஜீவபபிரேதம எனப் பறபலவாக விகழநதுபேசவு
ம தரியாதவனுயினன். முனிவர்களே! இவவுலகததிறபொருளி
லலாதவர்களுக்குச சாவதைபபார்கிலும நனமை வேறொனறி
ல்லையன்றே.

இவ்வாறு ஓர் நாழிகை யோர்யுகமாகக்கழித்து வரும அ
வ்வாதிசைவன ஓர்நாள கோயிற்பூசை நடததிக்கிடைதத நைவே
த்தியத்தைத தன மக்கள் எணமருககும பாகஞ்செயது கொடுத
து வீட்டில வந்து மனையாட்டியுடன தெண்ணீரபருகி இருககி
னறவேளையில், உறவினருகிய வோர் அநதணன தனவீட்டில் வ
ருதல்கண்டு உபசரித்து ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து பூசிதது, இனி
விருநது செயவிததற கெனசெயவோமெனறு மனததிற சஞசல
ங்கொளளுகையில முனனோ அநதணன நமமிடததில அடைக
கலமாககக்கொடுத்த ஊனறுகோலுள ஏதாவது இருககக்கூடுமெ
னக்கருதி அத்தணடததையெடுததுபபிளநதனன. அவவாறுபிள
நதவுடன அளவறற பொறகாசு குவிநது கிடததலைககணடுகளி
பபுறறு தனமனையாட்டியை யழைததுப பாரெனககாட்ட உட
னே அககறபிறகரசி நாயகனைநோககி அளவறற இநநிதிக குவை
கிடைத்தறகுககாரணம யாதெனக் கேட்டலும், அருசசகன உ
ள்ளதெலலாம சொலலினன. அவையனைததுங கேட்ட அம்மா
து கணவனைநோக்கி ஐயயோ அடைககலபபொருள கவாநதிட
ல் கொடியபாவம, நரகமேகொடுககும, இப்பொருள் கொளவ

தைப்பார்க்கிலும் சாவது மிகவும் நலம் கொடுத்தவர்வந்து கேட்டகாலத்தில் தலைகவிழ்ந்து நிற்பது அழகோ? அழகில்லை, ஆதலால் இந்நிதி நமக்கோர் விஷம்போன்றது இதை நினைக்கவுங்கூடாது, எனப்பற்பலவிதமான நீதிமொழி கூறுகின்றனள். அர்ச்சகன் மனைவியுரைத்த மொழியொன்றுங் கொள்ளாமல் பணமென்றாற் பிணமும் வாயைப்பிளக்குமென்ற பழமொழிப்படி அந்நிதியமனைத்தையும் செலவுசெய்யத்தொடங்கி ஓர் காசினால் வீட்டுக்கும் விருந்துக்கும் வேண்டும் உணுப்பொருள்களெல்லாங்குறைவற நிரப்பினன். சிலபொருளான மேடைவீடு பணிவித்தனன். நினைத்ததெல்லாம் பெறலாயினன். தன்மக்கள்மேனியெல்லாம் பொன்னாபரணங்களால் நிறைத்தனன். மனையாட்டிக்கும் பற்பல நவரத்தினாபரணங்கள் அணிந்துகொள்ளும்படி கொடுக்க அம்மாதும் கணவன் மொழி மறுத்தல் தகாதெனக் கருதித் தரித்துக்கொண்டனள்.

அப்பால் அர்ச்சகன் உண்பதெல்லாம் பாலாகவும், உடுப்பதெல்லாம் பொன்னிழைகோத்த வஸ்திரங்களாகவும், எண்ணுவதெல்லாம் பொருளாகவும், எழுதுவதெல்லாம் வாசிபெருக்குமெழுத்தாகவும்ஆயினன். இஷ்டம்போலெல்லாம் நிறைவேறப்பெற்றனன். சபைநடுவில்வீற்றிருக்கும் பெருமை பெற்றனன் அளவற்ற ஆபரணங்களால் விளங்குவானாயினன். பொருளுள்ளவனையே மதிக்குந் தன்மையுள்ளவனுமாயினன், அன்புமருளுமீகையுமற்றவனாய் சுற்றம் நட்பு கல்வி சத்தியம் ஞானம் தவம் குரு பரசிவம் மோக்ஷம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் செல்வமென்றே மதிமயங்கித் தாமத குணத்தில் மூழ்குவானாயினன். உலகத்தார் பரம்பரையோர் தொழில்விட்டொழிந்தானென்று பழிப்பதற்கஞ்சி சுவாமி காசிப வரதர் பூசைமுறைமாத்திரம்விடாமல் மனத்தன்பின்றி யனுதினமும் நடத்திவருவானாயினன். பொருளாசை மேலுமேலும் வளர்வதினால் அக்கோயிற் பொருள்களிலும் சிற்சில கவர்ந்து கொண்டனன். ஆதிசைவன் இவ்வாறு நிகழுகையிலோர்நாள் சுடுநீராடி விபூதியணிந்து பல ஆபரணங்கள்பூண்டு எதிர்முகமாய் வருபவர்களை ஏவலாளர் பலர்முன் சென்று விலக்கப்பகல்வேஷதாரியைப்போற் கௌரவத்துடன் சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஆலயத்துட்சென்றனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் வருதலைப்பிரமோதன் பார்த்து இன்னானென்று இனந்தெரியாது மயங்கினவனாகி பிறர்பாற்கே-

ட்டிருந்து அவன முனவநது நினறு அவவருசசகனை நோககி உன
மனைவி மககள யாவருமா சுகமோ, நானஎவவிடததிறசென்றாலு
ம் நீ என அநதரஙகத்தை விடடுநீஙகவிலலை, அவ்வாறு நானு
ம உன உள்ளததைவிடடு நீஙகிலேன அன்றே, நமமிருவருககும
உயிா ஒனறாயிருககப பிரமனுடலிரணடாக வீணே படைத்தான
ஆயினுமவவாறே வளாவதாறேனும் இவவுலகததில நமமைபபோ
ல கடபுறறவாக ளொருவ மிலலையனறே நான உனனிடததில
விடைபெறறுபபொதிகையிற சென்று அகததியமுனிவரைததெரி
சிதது அவா கொடுதத விளக்கால அவவிடததுப பொருனையில
மூழகிககஙகையிலெழுநது மீணடுமஅவவிடத்தில மூழகி நரை
திரை மூபபினறி யெளவன புருஷனாக இபபொருநையிலெழுந
தேன. அப்பொருனை நாயகி கொடுதத வரம் பலபெறறேனஉ
டனே உனனைக்காணுமாவலினால இவவிடத்தில வநது உனனைக
கண்டு களிபபுறறேன. நான முனஉனனிடததில அடைககலமா
கக்கொடுதத என னுயிாககுயிராகிய அவலூனறுகோலைத தருவா
யாகவென்றனன இவையனைததுங கேடட அருசசகனபிரமோ
ததனை நோககி அநதணா! உனககு யாநதஊா எனபெயரென்ன இ
ஙகுவநத காரணமெனனை உனனுடன நடபுறறோா யாவா இநத
ஊா எநதவூா, இவையெலலாம நனறாயகதெளிநதாலனறோ பல
வாாததைகள பேசாநினறனை, இவவுலகததையுங் கூடபபுரட்ட
வலலமையுளளவனே! நானுனமுகததையெககாலததிற்கணடே
ன விழிததுக்கொணடிருககுமபொழுதே அவவிழியையுங கவா
நதுகொளளவாயபோலும். உனனைபபோல ஒருவரை இதுவரையா
ன கணடதிலலை, மயககமோ கனவுகணட மயககமோ அலலது பித
தமோ, பிரட்டுபபேசககொணட அறிவீனாகதானோ, அல [illegible]
றுநதொழிலுடையானோ, அலலது இநதிரசாலவிததைககாரனோ
சிததபுருஷனோ நீயாா, விரைவிற்சொலவாயாக எனனுடனசிநே
கங்கொணடானென அடைககலமாக வுன்னுகோல் கொடுததானெ
ம மலையமலைகருகசென்று ரகசியமா கொடுதத விளககினாற கா
சிககுபபோனானை உடனே யிஙகுவநதானும நரைதிரை மூப்பி
ல்லாமறபோனானும இவன சொலவதெலலாமனறாயிருககிறது
நீ இஷடனெனறுசொனனாய என செலவத்தை விருமபி எனசு
கோதரனெனறு சொலலி அபபாலயானுமநீதானெனறேசொ
லவாயபோறறேனறுகிறது, நீயெனனசெயவாயே இவவுலகததி
றபசியுள்ளவர் அதுதீரும்பொருட்டு இதுவோ சொல்வார இதி

னுமெதுவேணுமோ அதைச்சொல்வார்களன்றோ, நீயெவ்விதமே
மாற்றல் செய்தாலும்சரி யானதுகப்படமாட்டேன். என்னுடை
யஏமாற்றிலகப்பட்டவர் பலராவர கொல்லாவீதியிலூசி விலைகூ
றுகின்றாய என்னிடத்திலொன்றும பலியாதென்றான.

இவவாறு பாதகனாகிய ஆதிசைவன் புகன்றதெல்லாங்கே
ட்டு பிரமோதன அடிவயிற்றிற் நீமூளவிம்மி வெதும்பிஅந்தோ
உடுத்தவத்திரமும பாமபாயக்கடிகருமென்றறியாமற்கெட்டே
னென்று அகமிகவாட்டமுற்றவனாய அருச்சகனை நோக்கி என
துகண்மணிக்கொப்பான நட்பனே! சற்று மறதியை நீக்கியோசி
த்தல்வேண்டும், முன்னாளில நீயும்நானுமிக்கோயிலில்வைத்து ந
டபுற்றோமன்றோ, உடனேஉனவீட்டுக்கு நீயென்னை அழைத்து
க்கொணடுபோகவில்லையோ, உன்னுடையமனைவியையு மக்களை
யுங்கணடு நானமகிழவில்லையோ, இந்நகரத்துள்ளார் யாவரும்
புகழ்ந்து போற்றும வண்ணம் உயிரு முடமபுமபோல நட்புற
றுவாழ்ந்தோமன்றோ, அனறியுமஎன்வரலாற்றை தமையுஞ்சொல
லி யுனனிடத்திலென்னுயிரும் வாழவுமீதென்று ஓர ஊனறுகோ
லை அடைக்கலமாககொடுத்தேனன்றோ, உடனே உன்னிடத்தில்
விடைபெற்றுப் பொதிகைசென்று அகத்தியமுனிவராற காசிக
குப்போயிங்கெழுந்து நரைதிரை மூப்பற்று யௌவன புருடனா
யவிளங்கலுற்றனன, இதனாலுனக்குச் சமிசயம் வந்த தென்னை
ரூபவித்தியாசத்தினால எனபேரிற் சம்சயமிருக்குமானால் நிடையு
டை பாவனைகளாலுண்மை தெளிந்துகொள்ளா திருந்த லென
னே. இன்றிருந்துநாளையில்லாமற்போகும்செல்வச்செருக்காலெ
ன்னை நீவெறுந்தல நீதியாமோ, இனியாயினுமென்னூன்றுகோலை
கொடுப்பாயாகவென்றனன. இவையெல்லாங் கேட்ட ஆதிசை
வன நம்முடனமுன நட்புற்றவனும அடைக்கலமாகஊன்றுகோ
லதந்தவனுமாகிய அப்பிரமோதனே இவனென மனத்துள் தெளி
ந்தானாயினும்நட்பனென்றேப்புக்கொண்டாற பொருளனைத்தை
யுங்கொடுக்கநேரிடுமென்றும, முன்னுரைத்த சொறகளெல்லாம
வீணாகுமென்றுங், கருதிபபிரமோதனைப்பார்த்துக் கோபித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஓ அந்தணா! நீ ஆரணமறையோன் நானாகமவேதியன் உ
னக்குமெனக்கும நட்புண்டாக யாதொரு காரணமுமில்லை. இ
னிமேலென்னிடத்திலேதாவது கேட்பாயானா லுயிர்மாயுமபடி
வதைசெயவேன் பிழைத்திருக்க எண்ணமுண்டானாற் வெளியே

போவென்றலும்,பிரமோதன் அடிவயிற்றிற் பகிரென்று தீமூள
வெழும்பி மீண்டுமப்பாதகனை நோக்கிப் பொய்சொல்லிச்சாதி
த்தல்லழகல்ல அடைக்கலப்பொருள் கவர்ந்து சந்திரசூரியர் உள்
ளமட்டும் நரகத்திற்கிடந்துவருந்தாதே, எங்கும் நிறைந்துவிள
ங்கும் கடவுளை மறைக்கவெவராலுமுடியாது அவரெல்லாமறிவா
ர், பொய்சொல்லிவாழ்வார்க்குமெவ்விடத்திலுமில்லை. மனசாட்
சிக்கு விரோதமாய் நடக்கலாமா? அடைக்கலமாகப் பொருள்
கொடுத்தநானெதிரில் நிற்கும்பொழுதே உன்னைக்கண்டவனியா
னென்று சொல்லுகிறாய், இப்பொழுதுஎன் அடிவயிற்றில் மூண்
டெரிகின்ற தீக்கொழுந்தானது வீணாய்ப்போகுமோ? சாம்பரா
க்கி விடாதோ? நிலையில்லாத செல்வத்தைவழியில்லாத வழியி
ற்சம்பாத்தியஞ்செய்ததால் பழிபாவம் அபகீர்த்தி இவைகளை விளை
க்கும். நான் இவ்வளவு கெஞ்சிக்கேட்டு முன்மனமிரங்கவில்லை
யா, என்னுயிர்த்தோழனே யுன்னை வணங்குகின்றேன் என்றுபல
வாறு கூறி அவ்வாதிசைவன் காலில்விழுந்துவணங்கிக் கிடந்த
னன் இவ்வாறு வணங்கிக்கிடக்கும் பிரமோதனை யருச்சகன்
கோபித்துக்காலாலுதைத்தனன் பிரமோதனும் மனம்பொருமித
மூண்டு பொருள் கவர்ந்ததுமன்றி உதைக்கின்றனையா வென்றதிக
கோபத்துடன் அப்பாதகனைமார்பிலுதைத்தனன். இருவரும் கை
கலந்துசெய்யத்தொடங்கினார் அவ்வேளையிலங்கிருந்தபலர் இ
வர்களை விலக்கி உங்களுக்கு வழக்கேதுமுள்ளதாயின் இவ்வூர்
நியாயசபைக்கண்செல்லுங்கள் இக்கோயிலிற் கலகஞ்செய்வது நீ
தியில்லையென்றனர், உடனே பிரமோதன் ஆதிசைவனையிழுத்து
க்கொண்டு நியாயசபையைச்சார்ந்து தன் வரலாற்றனைத்தையுமு
ரைத்தனன். அவையனைத்தையுங்கேட்ட சபையோர் ஆதிசைவ
னுரைத்தவைகளையுங்கேட்டு, அருச்சகனை நோக்கி கடேசியாய
உண்ணவும் உடுக்கவுமில்லாமல் வருந்திய உனக்கு அளவற்ற திர
வியம் பெறுதற்குக்காரணம் யாதெனக்கேட்டலும் அருச்சக
ன்என் நல்வினையின்வழிவந்ததென்றனன். சபையோர் அந்த ந
ல்வினையும் எவ்வாறுபொருள்கொடுத்ததுஎன, அருச்சகன்வேறொ
ன்றுஞ் சொல்லவழியற்றவனாய் வாய்மூடிமௌனமாயினன். உ
டனே சபையோர் இவ்வாதிசைவனே பொருள் கவர்ந்தவனெ
ன்று நன்றாய்த்தெளிந்தவர்களாய் அவ்வருச்சகனை நோக்கி நீ
யே பொருள்கவர்ந்தாய்இவனே அப்பிரமோதனென்பவன் அடை
க்கலப்பொருளை உடனே நீ கொடுத்துவிடு என்றனர். இவ்வாறு

சபையோர் கூறியவைகளைக்கேட்ட ஆதிசைவன் அவர்களைநோ
க்கிக் களவும்புரட்டும்என்வம்சத்திலேகிடையாதென்றும் அடை
க்கலப்பொருள் யான் கவரவில்லையென்றும், இவ்வாறு வேண்டு
மானால் சுவாமி காசிபேச்சுரர் சன்னிதியிற் பிரமாணஞ்செய்து
தருகிறேனென்றுங் கூறினான். அதுகேட்ட சபையோர் அருச
சகனைநோக்கி பிரமாணஞ்சொல்வது இலேசல்லவென்றும் கே
வலமாயுள்ள பொருள் நிமித்தம் குலநாசஞ்செய்துகொள்வது த
காதென்றும பலமுறை கூறியுங்கேளாமல பிரமாணமேசொல
வேனெனததுணிந்து ஆதிசைவன சாதிப்பதாயினன. இதுகண்
டபிரமோதன்சபையோரைநோக்கிப பிரமாணஞ்சொலலுதற்கு
ரிய தினம்யாதென, அவையோர் நாளையத்தினமாகியசோமவா
ரம் தக்கதாமெனச்சொலலித் தஙகடஙகள வீடுகளிற்சென்றன
ர். அருச்சகனசொன்னபடி சாதித்தோமெனக் களிப்புற்றுப் பூ
சைமுறை நடத்தச்சுவாமி காசிபேசர் ஆலயத்துட்சென்றனன.
பிரமோதன மாலைககட [illegible] ததிய பசியாலும் பொருளிழ
நத அயரதகாலுமிகவருநதி ஓர்மனையின் வெளிப்புறத்திண்ணையி
றகிடநதனன். மாலைகாலமும நிலவுமபோயமையிருளெங்கும்ப
ரந்தது.

இஃது இவ்வாறாகப் பொய்ப்பிரமாணஞ்செய்யத் துணிந்
த அருச்சகன் அருத்தசாமம்வரைப் பூசைநடத்தி யாவரும் தங்க
ள் தங்களிடங்களுக்குச் சென்றதின்பின்னர்தனியேஅவ்வாலய
த்திலோரிடத்திலிருந்து யோசிக்கலாயினன். அந்தோ நாமெ
ன்னகாரியஞ்செய்தோம் சபையோர்முன் பிரமாணஞ்சொல்வ
தாய் வீறுதோன்றப்பேசினோமேஇக்கடவுள்முன்பொய்கூறினா
லதன்மையைப்பொடிபாக்காமல் விடுவாரோ, இழிவான செல்வத்தி
ன்பொருட்டு அருமையான சிவனைப்போக்குதல் மிகவும் பரிதா
பமே இனிமேலென்னசெய்வோம இனிப்பிரமாணஞ்சொல்லமா
ட்டோமென்று கூறுவதும் அழகில்லையே இவ்வாபத்தினினறுத
ப்பவேறுவழியுங்காணோமே நம்மையாட்டியுள்ளதத புத்திமதி
யினைத்தையுங்கேளாமற்போனோமேஎன்று,பலவாறுஎண்ணியெ
ண்ணிவிதனமுற்றுக்கடைசியாய், இக்கடவுளிந்த மகாலிங்கத்தி
லில்லாமற்செய்வதே உபாயமெனக்கருதி ஓர்கும்பத்தில் அக்க
டவுளை ஆவாகித்து அடுத்த வடபுறத்தில் சாகோபசாகையாய் வ
ளர்ந்து நிற்குமோர்புளியமரத்தினடியிற் புதைத்துக்கோயில்வா
யில்களனைத்தையும் அடைத்துப்பூட்டி ஒண்டிக்கள்வன்போலத
ன்வீட்டிற்சென்றுசூரியோதயமாவதையெதிர்பார்த்திருந்தனன்.

ஆதிசைவன் செய்தி இவ்வாறாக அங்கோர் தெருத் திண்ணையிற் கிடந்துறங்கும் பிரமோதன் கனவில் சுவாமி காசிபேசர் ஓர் அந்தணன் வடிவாய்த் தோன்றி அனபாய பாதகனான அருச்சகன் சுவாமி காசிபேச்சுரரை ஓர் கடத்தில் ஆவாகித்து அடுத்துநிற்கும் புளியமரத்தடியிற் புதைத்திருக்கின்றான், ஆகையால் அம்மரத்தைத் தழுவி நின்று அருச்சகனைப் பிரமாணஞ் சொல்லச்சொல்வாயாக வென்றருளி மறைந்தனர். உடனே பிரமோதன விழித்தெழுந்து தாங்கண்டது கனவுதானென்றும் இங்கெழுந்தருளியது சுவாமி காசிபேசுரர்தானென்றுந் தெளிந்து பச்சாதாபமுற்று சுவாமீ! மரகதாம்பிகையுடன திருப்பள்ளி மெத்தையிற கலந்து களித்திருக்குமின்பத்தை விட்டு அடியேன மனத்திலெழுந்தருளினீர் நான் செய்த தென்னையோ யாதொருபாதகன் பிறககப போவதாய இலிங்கத்திருவுருவினின்றும் நீங்கி ஓர் கடத்துள்ளும் வீற்றிருக்கும்படியாயிற்றே என்னைப்போல் அபராதஞ்செய்தவர்கள் இவ்வுலகத்திலெங்குமில்லை. கல்லும்முள்ளும் நிறைந்த காட்டுவழிபோன்ற அடியேன மனத்திலெழுந்தருளிய தேவரீர் பொற்பாதங்கள் வாடிச்சிவந்தனவோ, என்று பற்பலபுலம்பி தொழுதுகொண்டிருக்கையில் ஆதிசைவன் அந்தரங்கத்தில் நிறைந்திருக்கும் பொய் மயமான காரிருளுக்கு அஞ்சி உலகத்திற் பரவிய இருட்படலம் சூரியனுதிப்ப நீங்கிற்று. உடனே அருச்சகன பிரமாணஞ் சொல்லப் பிரமோதனையழைத்தலும் அவன சபையோருடன் சுவாமி காசிபேசர் ஆலயத்திற்சென்றனன் அதுகேட்ட அந்நகரத்தார் யாவரும் அவ்விடத்தில்வந்து கூட்டமிட்டனர். அருச்சகன் பொருளாசையில்மூழ்கிப்பிரமாணஞ்சொல்லக் கோயிலுட்சென்று இலிங்கத்தைத்தழுவினின்றனன். அதுகண்ட பிரமோதன ஆதிசைவனைச்சமீபத்திலழைத்து நீ இந்த மகாலிங்கத்தைததழுவிப் பிரமாணஞ் சொல்லவேயானால் உனக்கினி இதுகண்டார்க்கும் கேடுவினையுமாதலால் அடுத்து நிற்கின்ற இப்புளியமரத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ்செப்புவாயாகவென்றனன். அவையோரும் அப்படியே வற்புறுத்தினர். அருச்சகன நாம இரவிற்செய்த தீவினையினைத்துமிவர்கள் அறிந்தனர்போலுமென்று மனக்கலக்கமுற்று விதிவழி வருவது தவிராதெனத்தெளிந்து அவ்வாறே செய்வேனெனத் துணிந்து அப்புளியமரத்தைக்கட்டிக்கொண்டு திரிபுரமனைத்துஞ்சாம்பராய்ப்போகும்படி எரித்தருளிய சிவபிரான்மேல் ஆணை

யிட்டதாய், நான் அடுத்து நிற்கின்ற இவ்வேதியனை நட்புறவில்லை, இவன் யாதொன்று மென்னிடத்திறந்தாவில்லை, முனனொருவிருந்தவேதியன்கொடுத்தது ஒன்றுமிலைாத ஒருசொன்னை மூறங்கிற்கோல் இவைபொய்யாயின் தெய்வ மென்னை எரிக்கக்கடவது என்றுரைத்தனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் பொய்ப்பிரமாணமொழிந்த உடனே முன் சிவபெருமான் புன்னகையிலெழுந்து திரிபுரத்தைப் பொடிசெய்த அக்காலாக்கினியே மரத்துடன் ஆதிசைவனையுஞ் சேர்த்தெரிக்கலாயது. அப்பாதகனெரிந்து சாம்பராகியும அப்பெருந்தீ மேலுமேலும் விருத்தியடைந்து ஆகாயத்திற்கும் புவிக்குமோரளவாய்நின்றது. அதனால் உலகமெல்லாம் நடுநடுங்கின, அத்தீக்கொழுந்தினமேல் சிவபெருமான் பலமுகங்களுங்கரங்களுங்கொண்ட ஓர் பயங்கரமான வடிவுடன் தோனறி உலகமெல்லாம் சம்காரஞ்செய்வான்போல் அச்சமுறுத்த லாயினர், அதுகண்ட பிரமன் முதலானதேவர்கள் யாவரும் என்ன செய்வோமென்று வருந்தலாயினர். திருமால் கிடுகிடென்று நடுங்கி அச்சிவபிரான் சன்னிதியில் வெகுதூரத்திற்கப்பால் நின்று அஞ்சலி பந்தனம்செயது அகமுருகி சர்வசக்தியுள்ள பராபரக்கடவுளாகிய தேவரீரோ உலகங்களை யழிக்க நினைததாறறுப் பவர்யாவரென்று, பற்பல புகழ்ந்துபோற்றலும் சிவபிரானகோபம் நீங்கி இடபாரூடராய் மந்தகாசத்துடன் அப்புருடோத்தமமாயவனையருகிலழைத்து உனக்குவேண்டும் வரம் யாதென்றருளத்திருமால், சிவபிரானைவணங்கிக்கடவுளே உமமுடைய அடியவருள் யான் முதல்வனுகவேண்டும் உம்முடைய சன்னிதானத்தில் எக்காலத்தும் யான் தெரிசித்து வணங்கி நிற்கவேண்டும் தேவரும் யானும் போற்றிசெய்ததால் திருப்போற்றீச்சுரர் என்ற ஓர் அபிதானமும் தாங்கள் அணிந்துகொள்ளல் வேண்டும் என ஐயன் அவை யனைத்தையும் கொடுத்தருளிப் பிரமோதனையழைத்து அன்பா உன்னுலே பொய்புகன்ற பாதகனை எரித்தோம் உன்செல்வமெல்லாம் அவன்வீட்டில் புதைத்துவைத்திருக்கின்றனன் அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஓர் கன்னியைவிவாகஞ்செய்து இங்கஙிலேயேக்ஷேமிவசிப்பாயாக, அன்றியும் உன்னால் எரித்தாட்கொண்டவரென்ற ஓர் பெயரும் யாம் பெற்றனம். வேண்டும்வரங்களும் கேட்பாயாக வென்றருளினர். உடனே பிரமோதன் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவனுகி அப்பிரா

னைவணங்கி சுவாமி என்பொருட்டு சாம்பராய்த்தேவரீ ரெரித்தருளிய ஆதிசைவன் உயிர்பெற்றெழல்வேண்டும் அடியேன்முடிவில் உம்முடையபாதாரவிந்தத்தையடைய வேண்டும் என்றனன். இவையனைத்துங்கேட்டருளிய சிவபிரான் அவ்வாறருளிய வ்விடத்திலேயே மேறகுமுகமாயோர்சிவலிங்கத்திருவுருக்கொண்டருளினர், அப்புருடோத்தமப்பெருமாளுமப்பிரான்சன்னிதியிலேயே வணங்கிநிற்ப ராயினர்.

முனிவர்களே முன்னர் தீச்சுடர்மேல் விளங்கிய சிவபெருமானைபபுருடோத்தமப்பெருமாள் புகழ்ந்துநின்றவிடம் அக்கோயிலினமேல்பாலாகும். தெரிசனஞ் செய்து நிற்குமிடம் அக்கோயிலிற சன்னிதியாகும். அப்பால்அந்தப் பிரமோதனைத்தேவர்களும் முனிவர்களும் பற்பல புகழ்ந்து வரங்களுநல்கித்தங்கடங்களிடங்களிறசென்றனர். பொடியாய்க்கிடந்த ஆதிசைவனும் பிரமோதன் கேட்டுக்கொண்ட வரத்தின்படி உயிர்பெற்றெழுநது மானமொருபால் மனத்தைவருததப்பிரமோதன் முனவந்து, பொருளாசையால் நான் உன்னைமதியாமலிகழநத என்குற்ற மனைத்தையும் பொருத்தருளல் வேண்டுமென்று அவன் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கித் தன்வீட்டுக்கழைத்துச்சென்றுவீடு விளைநிலம அணி புதைததுவைததிருந்த திரவியம் மற்றுமுள்ள பொருள்களனைத்தையும் நல்கினன். பிரமோதன் வீடு விளைநிலமுதலானவைகளை அவ்வருச்சகனுக்களித்துப் பொன் னிதிகளைமாத்திரங்கைககொணடு அதிற்பாதி சிவபிரான் திருப்பணிக்களித்து மற்றத்திரவியத்தால் ஓர் பெண்மணியை மணந்து இல்லற வாழ்க்கையுறறு சுவாமி எரித்தாட்கொண்டவரைக் காலந்தோறும் தெரிசிப்பதே ஒப்பற்ற விரதமெனக்கருதி ஒழுகுவாறாயினன்.

முனிவர்காள் இக்கதையை எழுதினவர்களும் பூசித்தவர்களும்படனஞ்செயதவர்களும் படனஞ்செயவித்தவர்களும் அன்புடன்கேட்டவர்களும் பிணி நீங்கு கவலை முதலானவைகளையணுகார் இப்பூமிக்கும் அவர்கள் அரசராகி வானவர்க்குமமேலான தலைமை பூண்டவராய் இன்பமெல்லாம் அனுபவித்து முடிவிற் சிவகதியும் பெறுவார்கள் என்று சூதமுனி கூறி யருளினார்

எரித்தாட்கொண்ட வசனச்சருக்கம் முற்றிற்று

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபனை யடைந்தசருக்கம்.

பவமற வோற்றுகின்ற பண்ணவச் சூதன் றன்னைத்
தவமுயர் முனிவர் நோக்கிச் சாற்றிய வெரித்தாட் கொண்ட[ங்
சிவபிரான சரிதங்கேட்டோர் தெவிட்டாத வினைபததாழந்தோ
கவர்தரு வினையு நீத்தோங் கண்ணுதற் காட்பட்டோமால. (க

இன்னுமொன் றுஞ்பாற் கேட்டற் கியைந்தன மிமவானீன்ற
கன்னிதன் பாகத்தார்க்குக் காசிபமுனிவனபூசை
முனனரோ நடாத்துகின்று னென்றனை யன்றோ முத்தி
நன்னிலை காறுமுள்ள கதைவெலா நவில்தியென்றார். (உ)

உலகெலாஞ் சிவமாக்காண்பா ருரைத்தசொற் சூதன்கேளா
வலகிலாக் களிகொண் டெனற னையனமீர் கேணமினப்பாற
றலமெலாம் புகழுங்காசித் தடநகர் வசிப்போனுள்ளச்
சலமெலா மொழித்தோன் றன்பேர் சாறறுவர் சிவசர்மாவே. ()

சொல்லிய சிவசர்மாவுஞ் சூழ்தரு சீடரோடு
மல்லிய வுலகத்துள்ள மகிமைகூர் தீதமவாசத்
தல்லியங் கொன்றை வேணி யனகனூராலயநக
னலவியலாடிப் போற்ற நானிலம் வலஞ்சூழ்காலை. (௪)

தொண்டைமா நாடுதாண்டிச் சோளமண்டலமுஞ்சூழ்ந்து
வண்டணி கூந்தற்செம்பொன் மாலையோர் மகளாங்கனனி
கொண்டதன் னூட்டினுள்ள கோயில்களேத்திப்பின்னர்
மண்டலமளக்குந தென்றன் மலையமாமலையிறசென்றே (ரு)

கலயமா முனிவன்பாத கமலங்கள் சிரமேற் சூடிச்
சிலநின மாங்கண் வைகித் தெய்வதப்பொருளையாற றி
விலகியதுறைகளாடி யிணர்செறி கானினீழ
லுலகெலா மீன்றாள்பாகத் தொருவனை வணங்கியாங்கே. (சு)

பல்பக லிருநது பினனர் தெல்லிமா வனத்தின் பாஙகர்
மல்கிய கருணையெங்கள் வரதர்க்கா கமத்திற்பூசை
யலகலி லாறறு மிற்போன காசிப வபிதானத்தோ
னுஞல்கலில் தவத்தி னிற்போ னுவருன்வாழ் கின்றுனென்ன,

பற்பல ருணிப்பவாங்கு படர்தரச்சிவசர்மாவுங்
கற்பவருடனெழுந்து கனகமு முத்துஞசிந்திப்

பொற்பமர் பொருளைமேய புண்ணியத் துறைநீராடி
யறவொடா மலகச்சூழ லருந்தவன சாலை புக்கான. (௮)

தவஞ்செயுங் காசிபனருள் தாழ்தலு முனிவ னோக்கி
யுவந்தெழுந் தினிமை கூறி யுற்றவா றுரைத்தியெனனச்
சிவந்திகழ் முனிவநின்னைத் தேசிக னெனயானே கொண்டேன்
பவம்படா தருட்கண் சற்றே பார்த்தெனைக் காத்தி யென்றான்.

என்றலு முனிவன் கேட்டிங் கெய்தினை யாதலாலே
கன்றிய பவங்களெல்லாங் கடந்தனை யித்தலமேபோல
மன்றலேழ் நீத்தமேபோன் மற்றெங்கு மோத்தியேபோற
றுன்றிய திரைசூழ் வைப்பிற சொலலுத றகையாதென்றான் ()

காசிப னுரைத்தல் கேட்டுக் காதலகூர் சிவசர்மாவு
மாசிலா வவைகளெல்லா மடியனுக் கருடியென்ன
வாசிசேர் தலத்திறகேற்ற மகிமைக ளுரைத்தேமாகப்
பேசுதீர்த்தங்கள் காட்டிப் பெருமையும் பேசவானுல (௧௧)

தீங்கிலரசரேனோர் சிற்றுயிர்ப் பறவையாகி
யீங்குவந் தாடகேவி யெழுந்தருள் சுரந்து நாளும்
பாங்குற விறங்கினாளாற பகர்தரு தேவிதீர்த்த
மாங்கதின் மூழ்கவெனனச் சிட்டரோ டாடினான்! (௧௨)

மற்றதோ ரரசனயாகம் வரந்தி யழியபவீங்கு
பெற்றிடப் புரிந்ததான பீடுசேர் சாலா தீர்த்தத்
துற்றதோர் பெருமை யாவ ருரைப்பவர் மூழ்கவென்னச்
சுற்றிய சிட்டரோடு தோய்ந்தனன குணபாற் சென்றார் (௧௩)

இவணுள தொருவனறீப மேந்நுகை யுடனமூழ்ப் பின்றி
யுவமையி லோருவாவா யுற்றெழுந்திது விந்த
வவனியோர் தீபதீர்த்த மாமெனப் புகழ்வா ரெனனப்
பவமறக் கற்பாரோடு படிந்தன னப்பாற் சென்றார். (௧௪)

எனமனை யதிதி யென்பா ளிந்திரன் வாகைசூட
வன்மையார் தவங்கள் செய்து வரம்பல பெற்றுள்யாவு
நன்மைகள் பெற்றே னென்பேர் நவிலுமிந் தீர்த்தமென்னத்
தொன்மைசேர் சிட்டரோடு தோய்ந்தனன் றென்பாலுற்றார். (௧௫

பழுதிலா துலகங்காத்த படர்புகழ் மேனிவேந்தன்
முழுகலு மாற்றுயர்ந்த முழுப்பொலன் மேனியானான்

மழுவலான சடிலசீத்த மாம்புழு மாறி நீத்தர்
தொழுதிவன் வாழ்கவென்ன வாழ்கினன குழலோடு (கக)

சித்திரன் குயிலாய் மேனாட் சென்றிதின் வாழ்கியெங்க
ளத்தனைப் பணிந்து தேவ னாயின னங்கிதனபேர்
குத்திர வினைகளீக்குங் கோகில தீர்த்தமெனனப்
பத்தியா யெவருமாங்கு படிந்தனர் கூடபாற் செனறார். (கஎ)

கங்கையோ டெமுனை மற்றைக் கலைமகளொ டுமுந்நீத்த
மிங்ஙுமுக் குண்டமாக வெழுந்ததோ ராசர்க்கென்ன
வங்கதின ஞழகியாரு மருள்புரு டோத்த மப்பேர்
செங்கண்மா றனியிற்சென்றார் காசிபன் மீணடுஞ் செப்பும். ()

சரதமே யென்னைப் பொய்மை சாற்றிய பதகன்றியா
லெரிபடப் புரிந்தார்கோப மினிதுநீங்கிடக்கை கூப்பி
விரிதரப் புகழுத மாயோன் மேயினை வணங்க வென்ன
வரியரி யென்று போற்றி யததனார் கோயில் புக்கார். (கசு)

செவ்விய சிவசாமாயரன் செயதமா மகத்தின்மேய
கவ்வியங்கரத்துப பெம்மா னருமலர்ப் பதங்கள் போறற
வெவ்விய வினைக டீர்ந்து வியனகதி பெறுவாயென்னப்
பவ்வநேர் சீடரோடு பணிந்தனன் வடபாலுற்றார். (௨௦)

முன்னரோர் பொய்சொன்னானை மூளெரி மடிப்பச்செய்த
தன்னிகரொரித்தாட்கொண்ட சங்கர மூர்த்திகாண்டி (ச்
பொன்னடிவணங்கில் வேண்டும் பொருளெலாமளிப்பனென்னச்
சன்னிதி யெவரும் போற்றித் தாழ்ந்தனர் களிப்புறறாரால்.(உக)

விளங்குமா லயத்திலுள்ள மீனாட்சி சுநதரேசர்
வளங்கெழு மூர்த்தியெல்லாம வகைவகை முனிவன் கூறி
யுளங்களிக் கினிதுபோற்றி யுருகிய சிவசர்மாவைத்
தளர்ந்திகழ வச்சாலைக்குட் டகவுடனழைத்துச் சென்றான். ()

சென்றகா சிபனார் பாதஞ் சிவசர்மா வணங்கிப்போற்றி
நின்றுமா னிடராய் வந்தோர் நிரந்தரம் புரிதல் வேண்டு
நன்றுசேர் கருமமெல்லா நவில்கெனப் புலன்களெல்லாம்
வென்றவன் முறையா லெல்லாம் விரிதர விளம்பல்செய்தான்.

சிவசர்மா காசிபனையடைந்தசருக்கம்முற்றிற்று.

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபரையடைந்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்.

பந்தபாசமறத் தவஞ்செய்து சிறந்த பன்னவனாகிய சூதமுனிவருரைத்தருளிய எரித்தாட்கொண்டார் திவ்விய சரித்திரமனைத்தையுங்கேட்டு ஆநந்த சாகரத்தில் மூழ்கிய நைமிசவனத்து முனிவர்கள் யாவரும் மீண்டும் அச்சூதமுனிவரை நோக்கி முன்னரே சுவாமி காசிபேச்சுரரைக் காசிபமுனிவர் பூசைசெய்து வருகின்றனர் என்றீர், அம்முனிவர் முத்தியடைந்தது வரையுள்ள கதைகளனைத்தையும் உரைத்தருளவேண்டுமெனச் சூதமுனிவர் கூறுவாராயினர்.

முனிவர்களே சுவாமி காசிபேச்சுரரைக் காசிபமுனிவர்பூசைசெய்து வருகின்ற நாளில் புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகிய காசிமாநகரில் வசிக்கின்றவனும் பற்றற்றவனுமாகிய சிவசர்மாவென்னுமோர் அந்தணன் அளவற்ற சீடர்களுடன் பூலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களனைத்திலும் நீராடிச் சிவாலயந்தோறுந்தெரிசனைசெய்யக்கருதிப்பூவலஞ்சூழ்ந்து அநேக நாடு நகரங்கள் கடந்து கடைசியாயப் பாண்டி நாட்டில்வந்து பொதிகையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெரிசனஞ் செயது இந்திரகீலத்தலமாகிய பாவநாசமென்னுந்தலத்தில் வந்து ஸ்ரீ லோகாம்பிகை சமேதராய் விளங்காநின்ற சுவாமி பாபவிநாசேஸ்வரரைவணங்கித் துதித்து வசித்துவருகையில் நெல்லிவனத்திற் றவத்திற்சிறந்த காசிபரென்றவோர் முனிவர் சிவபிரானுவப்பக் கைங்கரியஞ்செயது வருகின்றனரென்று பல முனிவர்களாற கேள்வியுற்றுச் சீடருடன் அந்நதி யிருகரைகளிலுமுள்ள தீர்த்தங்களில் விதிப்படி நீராடி சிவாலயங்களனைத்தையும் போற்றிசெய்து ஆமலக வனத்தில் வந்து காசிபமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்புகுந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மம்முனிவரை வணங்கிநின்றனன். காசிபர்நிஷ்டையினீங்கி வணங்கிநிற்கின்ற சிவசர்மாவையுபசரித்து வந்தகாரியமேதெனத், தங்களை ஆசிரியனாகக்கொள்ளவந்தேனென்று சிவசர்மா கூற இருவருங்களிப்புற்றவராய் வாழுகையில் காசிபர் அம்பைத்தல மகிமை முழுவதுஞ்சிவசர்மாவுக்குரைத்து, அவ்விடத்திலுள்ள எழுவகைதீர்த்தங்களையுங் காண்பித்து மூழ்கச்செயது சுவாமி காசிபேசர் எரித்தாட்கொண்டவர் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசர் புருடோத்தமப்பெருமா

ன் ஆகிய கடவுளர தெரிசனைகளையுஞ் செயவிரதச் சரிததிரங்க ளனைததையு முரைத்துத் தான்வசிக்கும் பனனசாலைக்கு எழைத்துவராமசிவசாமா காசிபனை வணஙகி முனிபுங்கவரே! உலக கத்தில மனிதராயபபிறந்தோர நாடோறு மனுட்டித்துவரவே ண்டு முறைமைகளனைததையும் அருளிச்செய்யவேண்டு மெனறு பிரார்த்திக்கக் காசிபா அவைகளையெல்லாம் முறைப்படி கூறி யருளினா.

சிவசாமா காசிபனாயடை நத சருக்கவசனச்சுருக்க முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம்

செயிர் விண்ட மாதவர்க்கோர் சிரோமணியாங காசிபனுஞ் சிவசர்மாவு, முயிரொன்று யுடலிரண்டா யாமலக வனத்திடத்தி லுவநது வாழநாட, கயிலொன்று பொருநையுள் துறைகளெலா நீராடிக காசி செலவான், செயலொன்று சிவசாமா காசிபாதாண முடிசூடிச்செபபினுனால். (க

அனனவன றன மொழிகேட்டுக காசிபனும விடையளிப்ப வடுத்தாரோடு, தனனிகரும பொருநையிலே நீராடிக் குயிலே சர் தாளகள்சூடி, வனனிவடி வாயொளிரு மெரிந்தாட்டுகொள வள்ளறனை மரகதபபெண, கன்னிதனைத் திருமாலைக் கண்ணாரப்பருகியொரு கருத்துட் கொண்டான. (உ)

போத்தபத முன்னீர்ப்பப் பெரிதுமனம் பினனீர்ப்பப்பின்பாற சேடர், சீர்த்திசொலி வரப்பொருநை யிருகரையி னீத்தமெலா சிறபபினுடி, யார்த்திபெற வாலயஙகள பலபோறறிக் கரிசாந்த வாதிமூல, மூர்த்தியிரு தாளவணஙகித் தலவாச மிருநது தவ முறையிறசெயதே. (ஙு)

வானவர்கோன் மருதாகி நிழலளிபப வீற்றிருக்கும் வரதனூர்தம் தேனமரும் பதமலரோ செனனிமிசை யணிமலராய்ச் செயது மேலா, ஞானமுறச சிலதினமுற் றப்புறத்து நீத்தமெலா நானஞ்செயது. மீனமுறுஞ்சங்கமத்தி னீராடி வடதிசைக்கண மீண்டானுகி. (௪)

தெனமதுரை காளத்தி முதலான தலங்களெலாந் தெரிசித்தேத்தி, சுன்மமினை தவிழ்த்தாளுங் கங்கையிலே நீராடிக்

கைலைவாழ்வைப், பொன்மயமாம் வில்லிதனை விசவேச நாய கனைப் புகழ்ந்து போற்றி, நன்மையுறச் சிலதினமாக விருந்த தின்பின் பிரயாகை நண்ணியப்பால். (ரு)

மேலான பிரமகபா லத்தலம்போ யுலகமெலாம் வெறுத் தானுகி, மாலான வர்க்கரிய வொருபரமன் சேவடியின் மன நகலப்பச், சாலான நிட்டையிலே பலகால மிருந்தசிவ பத வி சார்ந்தான், தோலாத நிட்டையிலே சிடொலா மாங்காங் கு துலங்கினுரால். (சு)

முடியாத வைராக்ய நிட்டையினுற் சிவசர்மா முத்திபெய் த, கடியாருஞ் சரிதமிதைக் கேட்டாருங் கைலைநிலை காண்பா ரெனவே, நெடிதான மறைகளெலா நனிதேர்ந்த சூதமுனி நிக ழ்த்தக்கேட்டு, வடியாத களிப்பினராய் முனிவரொலாம் வணக் கமொடு வருபபதானுர். (எ)

வேறு.

திருத்தமா முதநிசார்நத தெய்வதச் சிவசர்மாவின்
சரித்திரங் கேட்டு வந்தோர் தமிழ்முனி பொதியின்மேவி
யிருத்தன னென்று மெங்க ளெம்பிரான் மணத்தின்காட்சி
யருத்தியிற் கண்டுகொண்டா னருள்கவென் றிடவுஞ்சூதன் (அ)

வேதமா தவத்திர் நன்று விளம்பினிர் முன்னோர் வேந்த
னுதிநாட் காசிபேசர்க் கணிதிரு விழாநடாத்தும்
போதினு மெட்டா நாளிற் புங்கவன் குறுமுனிக்குச்
சோதிசேர் மணத்தின் காட்சி தந்தன னென்று சொற்றான். (கூ)

சொற்றது கேட்டு மற்றைத் தாய்தவரெல்லா மீண்டு
கற்றவச் சூதசொன்ன நறுவிழா வதனின்மேனுட்
கற்றவர் புகழுமந்தக் கலயமா முனிவன் காட்சி
பெறறது விரிக்கவென்னச் சூதமா முனிவன் பேசும். [ய]

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கவசனச் சுருக்கம்

முனிவர்களே! அப்பால் காசிபருஞ் சிவசர்மாவும் உயிரு

முடம்பும்போல அன்னியோன்னியமாய அந்த ஆமலக வனத்தி
ல் வாழ்ந்துவருகையில் ஒருநாள் சிவசர்மா காசிமா நகரஞ்செல்
ல நினைந்து காசிபமுனிவரை வணங்கி விடைபெற்றுப் பொரு
னைமா நதியிலிருகரையிலுமுள்ள தீர்த்தங்களின் மூழ்கிச் சிவா
லயங்கடோறுந் தெரிசனஞ்செய்து யானையைக்காத்தருளிய ஸ்ரீ
ஆதிமூலப்பெருமாள் திருவடிகளை வணங்கிச் சிலதினமவ்விடத
தில்வசித்துத்திருப்புடைமருதூருக்குச்சென்று ஸ்ரீபுடார்ச்சுனே
சுரரைத் தெரிசித்துத்தலவாசமாயச்சிலதினம்வாழ்ந்துசங்கமுக
ம்வலைநீராடி மதுரை காளத்தி முதலான தலங்களிற்சேவித்து
க்காசிமா நகர் சென்று சுவாமி விசுவேசபெருமானை வணங்கி
ச்சிலதின மவ்விடத்திலும் வாசஞ்செய்து உலகப்பற்றறுத்தொ
டுங்கிய சித்தவிருத்தி யுடையனாய பிரயாகையிற்சென்று சிவ
பிரான் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானித்து ஆகார நித்திரையில்லா
மல் வாங்காத வைராக்கியமுடன அளவற்ற காலம நிஷ்டையி
லிருந்து கடைசியாய்ச் சிவகதி சார்ந்தனன். மற்றைச சீடர்க
ளும் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துத் தவம்புரிவாரா
யினர.

முனிவர்காள்! இச்சிவசர்மாவின சரிதங்கேட்டவரும சி
வகதிபெற்றுய்வார்கள் என்று சூதமுனியுரைத்தது கேட்டு மற
றைய முனிவர்கள் யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவராய
அப்புராண முனிவனை வணங்கிச் சிவசர்மாவின் புண்ணிய சரித்
திரங்களனைத்தையுங்கேட்டு மகிழ்ந்தோம் முன அகத்தியமுனி
வர் பொதியாசலத்திற கெழுந்தருளினா என்றனை அமமுனிவனு
க்குச்சிவபிரானை திருமணக்கோலககாட்சி யெவ்விடத்தி லருளிச
செய்தனரெனச் சூதமுனி சுவாமி காசிபேசர் கொண்டருளும்
எட்டாந் திருவிழாவிற காட்சி கொடுத்தனர் என்று கூறலும்
முனிவர்கள் யாவரும் அப்பிரான அகத்தியமுனிவருக்கு மணக
கோலங்காட்டிய புனித சரித்திரம சொல்லியருளவேண்டுமெ
னச்சூதமுனி மேறகூறுவாராயினர்.

சிவசர்மாமுத்திபெற்றவசனச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

பத்தொன்பதாவது
அகத்திய முனிவருக்குக்காட்சியளித்த சருக்கம்.

ஆகம முறைமையெல்லாங் காசிப னருள முன்னோ
யாகஞ்செய வசுமனபபே ராசர்கோன் மரகதப்பெண்
யாகமா குயிலேசர்க்குப பங்குனித் திங்கடன்னில
மாகமா ரும்ப ரிமபா மகிழ்ந்திட விழாச்செயகாலே. (க)

எழுதினத் தடிமை கொண்டா ரிதையாம்ப ரத்துஞ்சொன்னங
கெழுமணி வெளியிடத்துங கிங்கிணிப் பதமொன_புானறி
வழுவற நடனஞ்செய்யும் வரதனுரிரணடு காலங
தழுவுமங நகரஞ்சூழ்ந்து தளியெழுங தருளா நினறுர், (உ)

எட்டாநா ளொங்கலைய விலங்குலைபங் கோலங்கொண்டு
மடடாருங குழலிபாக மருவிடப் பவனி கொள்வான்
கட்டாருந் தபனமாதி கனவபி டேகங் கொண்டு
பட்டாரு மலருமற்றைப் பணிகளு மணிசெய தப்பால. (ங)

அடியவ ரரிதினலகு மமுதெலாங் களிப்பிற கொண்டு
முடிவிலா வாதரியஙகண முதுமறை முழககஞ்செயய
மடிவிலாத துபதீப வரிசைநற காட்சியெல்லாம
படிவமோ டெவருங்காணப் பராபரன கொலுவிலவைகி. (ச)

பவகாமீ யங்களென்ற பற்றறும் படிவர் வேண்டச்
சிவகாமி யமமையோர்பாற் றிகழ்தரத் திருநடஞ்செ
யுவமான மறற காட்சி யுலகெலாங் காணவெணணீர
நவமான விமானமீதி லையகன் வீற்றிருந்தே. (ரு)

ஆரண மாகமங்க ளணிபெறு முழவம் வெள்ளை
வாரணம் வீணைவேதன வானவ ரிமபர் நாகா
நாரண னிசாகள் கூறு நாமகிதங்க ளார்பபத்
தோரண வீதிதோறுஞ் சூழநிடற கெழுந்தான மாதோ. (சா)

இங்கிவை யாகமுனனு ளிமாசல மகளை வேட்குஞ்
சங்கரனேவலாலே தமிழவனை சார்ந்தயோகி
யங்குவந்துனக்கு யாமே யருண்மணக்காட்சி யினபம்
பொாங்கிடத் தருதுமெனருர் போநதில ரினறுமெனறே. (எ)

ஆவியுந் துடிக்கநொந்தா னையனே யந்நாளிங்கு
போவெனப புகனறுய நீகொள புதுமணககாடசி தனனைப

பாவிகான பார்க்கலாகா தென்றவோர் பான்மைதானே
சாவதா முயிர்சுமந்து தரித்தன னின்னுந்தானே. (அ)

மைக்கட்டி யனையநெஞ்சைப் புலன்செலும் வழியிற் போக்கிப்
பொய்க்கட்டி யனையமாதர் பொலம்புவி நாடித் தீமே
னெய்க்கட்டி யனைய நானு னெக்குரு கினனேனையா
கைக்கெட்டி வாய்க்கெட்டாது கடந்தது னமணத்தின் காட்சி.(

கண்ணுதா லுன்னைக்காணுக் கண்களும் வாழ்த்தா வாயும்
வண்ணநீள் புகழ்கேளாத செவிகளும் வணங்காக்கையு
முண்ணிகழ்ந் துருகா நெஞ்சு முற்றவர் தம்மை நீரூழ்
மணணிலஞ் சுமந்த லந்தோ வம்பினும் வம்பே யனறே. (கய)

சந்திரப் பிறைவிளங்கு சடிலமுங் கருணைபூத்த
சுநதர வதன மைந்தாத தோகையோர் புறமும்பாச
பந்தனை யறுத்தாட் கொள்ளும் பதங்களு நோக்கி நோக்கிச்
சிநதனை களிக்கப்பெற்றா செனமமே சென்மமன்றே. (கக)

கோடானு கோடியான பிறப்பெலாங் குறிப்பொனறாகி
வாடாத தவங்களனும் வளர்ப்பவ ரப்பாலீண்டு
பீடாரும் புனிதராகப் பிறந்தவ ரவரோ கண்ணுற
ரோடாரு மொருவன றன்னை நோக்கினா சுகித்து வாழ்வார்.

ஆதலா லிஃதொன்றில்லேற் காவதொன்றில்லை யென்ன
வேதமா முனிவனுள்ளம் வெதும்பின னினிமேலீண்டு
நாதனார் மணக்கோலத்தை நாடிடா திருக்கேனென்ன
மூதெரி மூட்டிகாப்பண் மூவாத தவத்தி னின்றான். (கங)

வேறு.

மலமறு தமிழ்முனி மாதவ மின்னச்
சிலதினம் புரிதலுந் தெரிநது கொன்றையார்
விலமலி சடையினன் விரைந்து சென்றனன்
சலமறு முனிவரன் மனத்திற் சார்ந்தனன். (கச)

அனபகே னின்றவத் தகமகிழ்ந்தன
முன்புனக் களித்தது முடிப்பவந்தனம்
(பான்பயி லம்பையிற பூமிகாவல
னினபொடு திருவிழா வியற்று கின்றனன். (ரு)

ஆங்கது காணிய வமரர் மாதவர்
பூங்கமலத்தவன் புணரிமேனிய

ஓங்கிய திரிபுவனத்து முற்றுளோரா
தாங்கிய களிப்புட னுங்குச சாரத்தனார். (௧௬)

ரிய காதலின் மகிழ்ந்து யாங்கொளத்
திருவிழா பற்பலர் செய்ய நின்றனர்
பெருவிழா விதற்கிணை பேசற் கிலையாற
கருவிழி படைத்தவர் காணுங் காட்சியே, (௧௭)

எண்டினத் திருவிழா வின்று யாமுமை
யணைடையிற் களித்திட வாவணத்தொழுங்
கண்டவர் வினைகெடக் காட்சி நல்குதாங்
தொண்டர்நீ துணையுடன் சூழச்சென்றிடின். (௧௮)

நீடுநம் மணத்தொடு நித்தக்காட்சியும்
பீடுறக் கண்டுநற் பேறுமெய்துவை
வாடலென் செலலென வருந்தத்தொர் நீளசிலை
யாடகப் பொறையின னகங்கரந்தனன் (௧௯)

காந்தளும விழிகதனன கடிய மாதவத்
திரத்தினி னீங்கினன சிவபிரானசெய
வரத்தினி லூன்றின னூனாவின மாமுனி
சிரத்திசிற கரத்தினை முகிழ்த்துச் சோதினன. ()

பற்பல புகழ்ந்தனன் பணிந்து போற்றினன
தற்பர னெனக்குமின் காட்சி தந்திட
வறபொடங் கழைத்தனை யகிலத் தென்றுனை
பொற்புள நிலனெனப் புகன்று துளளினுன். (௨௧)

சீடரு மறறுள அவத்தின செல்வரு
மேடணி குழலியு மெவருமம பின்செலக்
கூடமுங் குன்றமுங் கடந்து கோலமாப
பீடுயர் சிங்கையிற பெயாந்து சென்றனன். (௨௨)

வாத்தியத் தொனிகளும் வணங்குந்தேவர்சொற
ஸ்ரோத்திரத் தொனிகளுஞ் சோத்திரம்புகக்
காத்திர முழுவதும புளகக்கஞ்சுகம்
போர்த்தனன் குழாத்தொடு விரைந்து பேரியினுன்.)

தன்னகை முன்செலச் சடலம் பினசெல
வன்னதி னிழலென வடுத்துச் சீடரும்

பன்னிய முனிவரும் படர்ந்து மனஞ்செலக்
கன்னலம் வழிபடக் கடக்கலாயினன். (௨௪)

அள்ளிமே லின்பரம் பக்தர
வுள்ளமே லெம்பிரா னுருவ மூன்றுறப்
பள்ளமே நாடிமேற் பாய்ந்து செல்லுமோர்
வெள்ளமே போன்றன ரம்பை மேயினார். (௨௫)

வேறு.

கற்பாரு மாதவருங் கற்பினுக்கோ ரரசாகிக் கமழ்கின்றுஞ் மற்பாரந் தொடர்ந்துவரக் குறியபெருந் தமிழ்முனிவ னமலை மேவிய, பொற்பாருங் கடைநகரு நடுநகருங் கடந்துமணி புனைந்தமாட, மெற்பாடு தனைப்பெரினும் பகல்விரிக்கு முதனக ரத் தினிது வந்தான். (௨௬)

தாமநிறை தோரணமுந் தீங்கரும்புங் கனிக்கதலித் தாறும் வாசத, அம்மெலாம் நிறைகின்ற தெக்கணமா வீதிதனிற் சுர ரமாலவேச, னம்முறு முனிவ சொல்லாங் கரங்குவித்து வா ழத்தெடுப விமவா னின்ற, காமவல்லி படாசிவமாங் கற்ப கத்தைப் புட்கமேற் களிப்பக்கண்டான். (௨௭)

குதிகொண்டான் சந்நிதியிற் சென்றிருகை சிரமீது குவி த்துக்கொண்டா, னதிகொண்ட வெள்ளமென வருமின்பக் க ண்ணீரா னனைந்துகொண்டான், விதிகொண்ட நயமவியந்தா ன் மூன்றுமுறை வலஞ்சூழ்ந்து வியந்து போற்றி, நிதிகொண் ட வாதுரன்போன் மதிகண்ட வாரிதிபோற் களித்து நின்றான்.

விண்ணுரு மிமாலயமும் விளங்குமணிப் பந்தருமி விரிந்து நின்ற, வெண்ணுத வுயிர்த்தொகையு மெம்பெருமான் பிராட டிகர மினிது பற்றிப, பண்ணுருங் கொலுவிருந்தங் கருளசுரந் தகாட்சிகளும் பரமயோகி, கண்ணுர வந்தவிமா நத்திடத்திற் கண்டின்பக் கடலுளாழ்ந்தான். (௨௯)

நினைவார்தந் நினைவிடத்தி னினைந்தபடி நின்றருளு நிமல மூர்த்தி, தனையாருங் குறுமுனிக்குத் திருமணத்தின் காட்சியெ லாந்தந்து போற்ற, வினையாவுந் துடைத்தருளுந் திருநடனத் திருவுருவம் விளங்கக்காட்ட, மனையாரு முனிவருடன் தமிழ முனியச்சபேசா திருவடிவங்கண்டான். (௩௧)

கொன்றைமதி நதியரவு கொக்கிறகு செருங்குசடை குலு

ங்கக் கண்டா, னென்றுரு நயனமுடன் மறைநவிலுந் திருவா
யினலமுங்கண்டான், வென்றிமழு முழவினமு மபினயமு ம
ருவுசாம விளங்கக்கண்டான், மன்றலங்கூ விளமெனபோ ட
ரவுசிர முதலணி கொள் மார்பங்கண்டான். (௩௧)

உழுவைதரு முடைகண்டா னுரகவளை ஞாணதினமே லொ
ளிரக்கண்டான், வழுவின்மறை யொருநான்கு மறியாத பதம
லாகண் மகிழ்ந்து கண்டான், விழுதவிடு திருநீற்றின் முழுக்க
ணிந்து விளங்குதிருமேனி கண்டான், றெழுது தொழு துறங்கி
னற வானந்தப் பெருங்கடற்கோர் துறைகாணுதான். (௩௨)

பூவாரு நான்முகனு நாரணனு மறியாத புனிதவென்றுங்,
தேவாரு மொருகோடி மறைப்புலவர் தேடிவைத்த திருவேயெ
ன்றுங், காவாரும் பொதிகையிலவர் தழைத்தெனனையாட்கொ
ண்ட கரும்பே யென்று, நாவாரப்பலதுதித்துப் பரவசமுற்ற
டிக்கமல நயந்து நின்றான். (௩௩)

நின்றான்மே லருட்கடைக்கண் சிறிதளித்தங் கருகழைத்து
நிந்நாதன், பொன்றுத தமிழ்முனிவ வுனக்குரைத்த படிநம
து புதுமணத்தி, னன்றுன காட்சியொடு நடனமிடு காட்சியே
லா நல்கலசெயதோ, மின்றினி வேண்டுவர மளித்தருளவோ
ங் கேட்டியென விசைத்தானெந்தை, (௩௪)

ஐயனருண் மொழிகேட்ட முனிமகிழ்ந்து மீட்டுமவனலா
த்தாள்போற்றிச், செயயவனே நினவருளாற பெறுதனவொ
ன்றிலையெனினு ஞசெபபுகினறேன், வையமெலாம் புகழ்ந்த வ
மபையிலே யாணடுதொறும வருமிநாளி, லையவுன தருட்
காட்சி தநதருளவேணடுமெனறு னுணாவின மிககான. (௩௫)

மகத்துவஞ்சோ குறண்முனிவ னுரைத்ததுகேட் டகிலேச
ன் மகிழ்ந்து நோக்கி, யகத்தியநீ கேட்டவர மஃதளிததோம்
வேறுசில வருளவோங் கேட்டி, சகதநிலுளோ ரென்காட்சி
நீபெறுங்கா லென்காட்சி தனைக்கண்டாலு, மிகத்திறனுடு பா
த்திலுறு நலமனைத்து மினிதெயத ரிசைத்தா மன்றே. (௩௬)

திருமணத்தின் காட்சியொடு திருநடனக் காட்சியிங்கு சி
றப்பநிறகுக், கருணையொடுதநதளிததோ மனபாநீ யினிப்பொ
திகைக கானஞ்சென்றே, யருமணஞ்சோ தமிழ்மொழியை வள

ரத்தினிது வாழதியென வருளச்சிந்தை, யுருகிமுனிவரன்பிரித றகொளளுது மனவருந்த முறறுனேனும். (கஎ)

பரமனருட் பணிபெரிதென் றுளங்கொண்டான் பதமலரி ற் பணிந்து கொண்டா, னிருவிழியு மொருமனமு மப்பெருமா ன திருவடிக்கே யெயத வைததான, சுரர்முதலோர புகழுந் துமலா சொரிந்திடதென் மலயமலைச் சூழ ஞேக்கிந், திரு முனிவர் தனைச்சூழக குறுமுனிவன மேலாறு செல்லுங்காலை.()

கடைநகரி லிருப்பவரைப் பசித்தவன்போ லமுதுதவக் க டைக்கணிப்ப, வடையிலமு தெடுததவர்கள் வரததாழ்ததல் க ண்டனகனப்பாற் சென்று, னுடைநதவர்க டவஞ்செயலுக் கி ரங்கியவ னுற்றவர்க ளுதவுமன்னத். திடைதனது பதநகாட் டி வரமளிதது பொதிகையிற்சென் றினிதுவாழ்ந்தான.)கூக)

வேறு.

கொண்டமா தவத்திரப்பாற் குறுமுனி பொதிகை சார்ந்தா
னண்டர்கோன வீதிருமுநதங் காலயஞ் சென்று னிநத
மண்டலந தனனிலிநநாள் வருந்தொறுஞ் சபேசா காட்சி
கணடுதன னுழியிற் செலவான கலையமாமுனிவன் மாதோ. (சு0)

கண்ணுதற் பெருமான் காட்சி கலைய'மா முனிகாண் போழதி
லண்ணிநின் றேத்தி வந்த வடியவர்க் கமுது நல்கி
யுண்ணிகழ்ந்துருகிநின்றோ ருலகெலாம் புகழ வினப
நண்ணிநின் றப்பாலெங்க ளுயகன பதவி சார்வார். (சக)

மக்களும் பொருளுமின்ப மல்கிய வாழவுஞான
மிக்கநல லறிவும்வீடு மேவுவர் குறுமுனிக்கு
நக்கனூ காட்சி நல்கு நன்மைசேர சரிதமிஃதைத்
தக்கவர் முகமாய்க் கேட்டோர சநததமுலகின மன்னே. (சஉ)

அகத்திய முனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது அகத்திய முனிவருக்கு காட்சியளித்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவர்களே! திருவிழாமுறையினைத்தையும் கா சிபமுனிவர் முகமாயக் கேட்டறிந்த மசுமனச் சக்கரவர்ததியா

ணவன் ஆகமமுறைப்படி ஸ்ரீ மரகதாம்பிகை சமேதராகிய ஸ்ரீ காசிபேச்சுரருக்குப் பங்குனிமாதத்தில் திருவிழா நடத்தநிச்சையித்துத் துவசாரோகண முதலவரிசையாக நடத்தி வருகையில் ஏழாந்திருவிழாவன்று சுவாமி நடராஜபெருமான் இரண்டுகாலமெழுந்தருளி மூன்றாங்காலமாகிய எட்டாம்நாள் பச்சைசாத்திகோலங்கொண்டு சகல வாத்தியங்களுமுழங்க வெள்ளிவிமானத்தில் ஆரோகணஞ்செய்து அடியார்களியாவருக்குங் காட்சி கொடுத்தருளத் திருவீதிவலமா யெழுந்தருளாநின்றனர்.

இங்கு இவ்வாறாக முன் இமாலயன் குமாரத்தியைச் சிவபெருமான் பாணிக்கிரகணஞ்செய்கையில் அப்பிரான் உத்திரவின்படி பொதிகாசலத்தி லெழுந்தருளிய அகத்திய மகாமுனிவர் காமிவனிடத்தில் வந்து வெகுகாலமாகியும் சிவபெருமானுத்தரவளித்தபடி திருமணக்காட்சி நமக்கு இன்னுமளித்திலர், என்று மனவருத்தமுற்று அந்தோ கடவுளே! என்னைத்தெற்கே செல்லென்றருளினதின் காரணம் உமது திருமணக் கோலத்தைப் பாவியாகிய நான் காணக்கூடாதென்றுதானோ, புலன்கள்போம் வழியில் மனதைச் செலுத்திப் பெண் பொன் புவி என்ற இவைகளையே நச்சி உள்ளுருகப்பெற்றகாரணந்தானோ, சுவாமி! உம்முடைய திருமணக்காக்ஷி அடியேனுக்குக்கைக்கெட்டி வாய்க்கெட்டாமற்போனது. கண்ணுதற் பெருமானாகியகடவுளே! உம்மைக்கண்டு களிப்படையாத கண்களும் வாழ்த்தாத வாயும் உம்முடைய திவ்விய சரித்திரங்கள் கேளாதசெவிகளையும் நிட்டையில் நினைந்துருகாத மனத்தினையும் உடைய மனிதர்களை இவ்வுலகம் சுமப்பது வம்பே யன்றோ. கடவுளே! நுமது சந்திரப்பிறை விளங்குகின்ற சடாமகுடத்தையும் கருணைபூத்த தழகுபொருந்திய ஐந்து முகாரவிந்தங்களையும் உமாதேவி வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஓர் பாகத்தையும் பந்தபாச மறுத்தருளும் ஸ்ரீ பாதாரவிந்தங்களையும் பார்த்துப்பார்த்துச் சிந்தனை களிக்கப் பெற்றவர் எடுத்த ஜன்மமே ஜன்மமன்றோ, கோடானுகோடியான பிறவிகள்தோறும் விடாது செய்துவந்த தபோபலமுடையவரோ அச்சிவபிரானைக் கண்ணாரக்கண்டு களிப்பவர். ஆதலால் எவ்வகைப் பலனுமில்லாத நாயேனுக்குப்பிரான் தெரிசனமெவ்வாறு கிடைப்பதாகுமென்று பற்பலபுகன்று நெஞ்சழிந்து இனிமேல் அப்பிரான் திருமணக்கோலத்தைக்கண்டு களிப்படையாமல் உயிர்தரித்து வாழ்கிலேனெனத்துணிந்து பஞ்சாக்கினி மத்தியினின்று அருமையான தவஞ்செய்யத்தொடங்கினர்.

௨௧௮ "அகத்தியருக்குக் காட்சியளித்தசருக்க வசனச்சுருக்கம்.

இவ்வாறு அகத்தியமகாமுனிவர் தவஞ்செய்தலை யறிந்த
கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் அம்முனிவனை நிஷ்டையிற்புகு
ந்து ஓ முனிவரனே! உன்னுடைய தவத்திற்கு வந்தோம் நாமு
ரைத்தபடி திருமணக்காட்சி யருள நினைந்தோம் ஓர் அரசன் ந
மக்கோர் திருவிழா அம்பைமா நகரத்தில் நடத்திவருகின்றனன்
இன்று எட்டாந்திருவிழா இதுபோல் நமக்குத்தேவர்களும் தி
ருவிழா நடத்தியிருப்பதில்லை அவ்விடத்தில் விண்டு பிரமன் மு
தலான தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து நிறைந்திருக்கின்றன
ர் ஆகையால் நீ உன்னைச்சேர்ந்தவருடன அவ்வம்பைமாநகரத்தி
ற்கிப்பொழுதே செல்வாயாயின் நம்முடையதிருமணக்கோலமு
ந்திருநடனக் கோலமுங் கண்டு தெரிசிக்கலாகும சீக்கிரம் செ
ல்லக்கடவை யென வுரைத்தருளி மறைந்தனர். உடனேமுனிவ
னிஷ்டையினின்றும் நீங்கிச் சிவபெருமான் கருணையை வியந்
து கைகுவித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து சீடர்களும் உலோப முத்தி
ரையும் மறறைய முனிவர்களும் புடைசூழ மலையாசலத்தினின்று
ம் புறப்பட்டுச்சிங்கைமாநகர்கடந்துவருகையில்வாத்தியகோஷ
ங்களும் தேவர்கள் கூறுந்தோத்திரமொழிகளுஞ் செவியிடத்தி
ற் புகுதலுங் களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரியப் புளகப்போ
ர்வைபோர்த்தவனாய்ப் பள்ளத்திற்பாயும் வெள்ளம்போற் சூ
ழ்ந்துவருவாருடன அம்பைமா நகரத்திற்சென்று கடையிடை
யென்ற நகரங்களையுந்தாண்டி முதல் நகரத்திற்புகுந்து பற்பல
அலங்காரத்துடன் விளங்குகின்ற தெற்கு வீதியிற் பிரமன் விஷ
ணுதேவர் முனிவர் முதலானோர் தொழுது வணஙக இமாசலத்
திலுண்டாகிய உமாதேவியாரொனற காமவலலி படரப் பெறற
பரமசிவமாகிய கற்பகதரு ஓர் வெள்ளிய விமானத்தின்மேலெ
ழுந்தருளி வருதலைக்கண்கள் குளிரக்கண்டு குதிகொண்டு விரை
ந்தெதிர்சென்று சிரமேற் கரங்குவித்து ஆநந்தக்கண்ணீர்பெரு
க்கி நல்விதியை வியந்து மும்முறை வலங்கொண்டு வணங்கித்த
ரித்திரனுக்கு நிதிகிடைத்ததுபோலவும் பூர்ண சந்திரனைக்கண்
ட சமுத்திரம்போலவும் களிப்புற்றனன். அன்றியும் முனிவன்
அவ்விமானத்துள்ளே இமாசலத்தையும் அவ்விடத்திலமைக்கப்ப
ட்ட திருமணப்பந்தலையும் அதற்குணிறைந்த அளவற்ற உயிர்
த்தொகைகளையும் எம்பெருமான் பிராட்டியை மணஞ்செய்து
கொலுவிருந்தருள்கின்ற காட்சியையுங்கண்ணாரக்கண்டு ஆனந்
தசாகரத்தின் மூழ்கினன். நினைவார் நினைவின்படி நின்றருளும

ப்பெருமான் தனது திருநடனக்காட்சி கொடுத்தருள முனிவன்
சூழவந்தவருடன் அந்நடராஜபெருமான திருவுருவத்தையும
நோக்கிப் பறபல புகழ்ந்து வணங்கினன. உடனே சிவபெரு
மான அவ்வகத்தியமுனிவனை யருகிலழைத்து மந்தகாசத்துடன
எனக்கன்பனான தபோதனனே! நாமுனக்கு முன்னுரைத்தபடி
திருமணக்கோலக்காட்சி தந்ததுமன்றித்திருநடனக் காட்சியுங்
கொடுத்தோம இனிமேலுனக்குவேண்டும் வரங்களைக்கேளென
றருளினா. உடனே அம்முனிவனமீண்டுமக்கடவுளை வணங்கிச்சு
வாமீ யடியேனெல்லாவரங்களுந் தங்களால முன்னரே பெற்றி
ருக்கின்றேனாயினும இப்பொழுது வேண்டும் வரமொன்றுளது
அது யாதெனின வருடந்தோறுங்கொண்டருளு மித்திருவிழாவி
லித்தினத்தில அடியேனுக்குக் காட்சி தந்தருள்கவே, எனக்க
டவுள் அவ்வரமளித்ததுடன் உன்னை இந்நாளில தெரிசித்தவர்க
ள் நம்மைத்தெரிசித்த பலனடையக்கடவாரகளென மற்றொரு வ
ரமுங்கொடுத்துப் பொதிகை செல்லவிடைகொடுத்தலும முனி
வன கண்களு மனமு மப்பிரானபாற கிடப்ப மனைவி சீடா மு
னிவர் இவாகளுடன அந்நகரத்தின் மேல்பாற கடை நகரிறசெ
லலுகையில் அங்குள்ள சிலரை நோக்கிப யசித்தவாபோலமுது
கொண்டுவரச்சொலல அவர்களது கொண்டுவாக்கால தாமதஞ
செய்தபடியால அகத்தியா அப்பாறசென்றனர் பிறகு அமுது
கொணாந்தவர் அம்முனிவனை காணபபெருமையால் வருந்தித்து
வஞ்செய்ய அகத்தியர் மீணடு அவவிடத்திற கெழுந்தருளி அவர்
களளித்த அன்னத்தின்மேறறனது திருவடிகாட்டி அவாகளுக்கு
வேண்டும் வரங்களுங்கொடுத்து பொதிகையிற சென்று தமிழ
வளர்ப்பாராயினர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே அகத்தியர் பொதிகைசா
ர்ந்தனா வீதிகொண்டருளிய நடராஜப் பெருமானும ஆலயத்தி
லெழுந்தருளினர் அன்றுமுதல் வருடந்தோறும இவ்வம்பைமாந
கரத்தில் சுவாமிகாசிபேசருக்கு நடந்துவரும திருவிழாவில எ
ட்டாம்நாள் அகத்தியமுனிவர் ஆங்கெழுந்தருளிச் சேவித்துப
பொதிகாசலத்திறசெல்லுகின்றனர். கண்ணுதறபெருமானகாட்
சி அகத்தியமுனிவா காணுங்காலத்திற குருமுங்கண்டு சேவித்தச
சிவனடியாரா யாவாக்கு மமுதருந்தி மனமுருகப்பெறறவா இம
மைமறுமைப்பலன்களை யடைவாாகள் இச் சரித்திரத்தைப பெரி
யோர்முகமாயக்கேட்டவர்கள் புத்திரசமபத்தும் செல்வமுமஇ

ன்பமும் நீடூழி வாழ்வும் ஞானமும் கடைசியில் மோக்கமும்பெ
றுவார்கள் என்று சூதமுனிவர் கூறியருளினர்.

அகத்தியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்
முற்றிற்று.

இருபதாவது
காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்கம்.

தண்ணாருந் தமிழ்முனிவன் றற்பரனார் மணக்கோலங்
கண்ணாரக் கண்டகதை கேட்டுள்ளங் களித்தனமென்
றுண்ணாரின் முனிவரெலா மொருசூத முனிவரனைப்
பண்ணாரப் பலபலவாயப் புகழ்ந்தின்ன பணிப்பாரால். (௧)

வாசமெலாங் கமழுகின்ற வாமலக வனத்திடத்திற்
பாசமெலா மறநீத்த பண்ணவர்க்கும் பண்ணவனாங்
காசிபமா முனிவரன்றன் சரிதமெலாங் கருணையொடு
பேசிடுக வென்றிடலுஞ் சூதமுனி பேசுவனால. (௨)

இவ்வாறு குயிலேசர் முருகணியி னெழிலோக்கித்
தெளவ்வாத வானந்த சாகரத்தி னமூழ்கி
யெவ்வாயுஞ் சிவமயமா யிதையங்கொண் டியாவருக்கு
மொவ்வாத யோகத்திற் காசிபனுங் குறதிடுநாள். (௩)

வேதண்ட மலைவிளங்கும் விதத்தகனார் சன்னிதியிற்
பாதங்கள முடிசூடி யாழேந்திப் பகாவேத
கீதங்கள் பலபாடிக் கிளாகின்ற நாரதனார்
சீதங்கொண் முகநோக்கிக் கருணையுடன் செப்புவரால். (௪)

இசைமுனிவ பூதலத்தி லெழிற்பாண்டி நன்னாட்டிற
றிசையனைத்தும் புகழ்நெல்லித் திருவனஞ்சே ரம்பைதனி
னசையனைத்தும் வதிதனென்னை நாடோறு நயந்துமுடி
மிசையிடத்து மனத்திடத்து மிகவேண்டு கிற்பானய. (௫)

மாதவத்தோர் தலைவனுமாய வானவரும் புகழ்நேத்த
நீதவுத்த மத்தலையே நிற்பானய விளங்குகின்ற
நீதவித்த சிந்தை நந்தனு செலவனெனுங் காசிபனை
யாதரத்தி னிவ்வுழிநீ யழைத்தினிது வருகெனறார் (௬)

மூவருக்கு முதல்வனருண் மொழிமுடித்தாங் கிசைமுனிவன்
பூவிருக்கும் புகழ்நெல்லைப் பொதும்பருழி படர்ந்தயாந்த
காவிருக்குந் தேவருக்கு மமுதிடுமக் கந்தவர்கள்
யாவருக்கு மிறைவனெனுங் காசிபனவா ழிடத்தடைந்தான். (௭)

முன்வந்த யாழ்முனியை மூவாத்தவமுனிவன்
பொன்வந்த மலர்மேலாந் தசைமுறை முகமனாற்றி
யின்வந்த புகழ்பேசி யேத்திடலு மிசைமுனிவன்
மன்வந்த களிதுண்டமற் றின்ன வழுத்துவனால் (௮)

வேறு.

விமலமாதவனே வேதபாரகனே வியனமகத்தமரரையோ
ம்புந், கமலனூர் மரபிற் கதிரொளிவிளங்குங் கடவுண்மா முனி
வனே கயிலை, யமலனார் நினைமேற் கருணைகொண் டிங்கணழை
த்தினி வருகவென்றருளச், சுமமுலா மிந்தவனந்துழி நின்பா
ற் றோன்றினன் வருதியென்றுரைத்தான். (௯)

தெய்வநாரதனுரைமொழிகேட்ட நிலைமெனச் செவிவழி
தேக்கி, மெய்வளர் புளகப் போர்வைகொண்டனனின மெழு
கென வுளமெலா மிளகி, யுய்வழியமைத்த தெனவிழித் துணையி
லொழிவற வின்பநீர் சொரிந்து, கைவகை குவித்து முடிமிசை
யேற்றிக் கைலைவாழ் விமலனங் கருதி. (௰)

பற்பல புகழ்ந்து தியானமுற்றிருந்து பண்ணிசைக் கிழவ
னை நோக்கி, யறபனைச்சிவமு மழைத்ததோ செல்லற கவாவி
னென்றுரைத்தப்பாற், பொறபமர் காசி பேச்சுர ரம்மை
புகழ்பெறு தாகேச்சுரனார், தற்பரா மூலநாதர்மாலிவரைத்
தனித்தனி புகழ்ந்தடிவணங்கி. (௰௧)

பொருணைமாதேவி யிருபதம் வணங்கிப் புனிதமா தவப்ப
ல புகழக், கருதியமனமுங் கண்களோ ரிரண்டுங் காசிபேச்சுர
ர் பதங்கிடப்ப, மருமலரமரர் மழைபொனச்சொரிந்து வாழ்த்
திட மகிமைகூர் முனிவ, னருகிலிசை முனிவனுடனொரு மான
த் துற்றனனும்பரி லெழுந்தான். (௰௨)

எழுந்ததோர் மானஞ் சககரமனைய வெண்ணரு மண்டல
ங்கடந்து, வழும்பறு பிரம னுலகமுற் றிடலு மற்றவ னுபசரி
த்திடப்போய், மழுங்கிலா மாயோன் பதவிசேர்த்திடலு ம
ற்றவ னினிமைசெய் தேவரும், தொழுந்தகை நிவாந்த கயிலைய
ஞ்சாரற் றொடர்புறச் சேர்த்தனப்பால், (௰௩)

இருவருமிறங்கிப்பதத்தினை சிவப்ப வெண்ணிலா வழிபலக
டந்து, பெருவரை முடிமேன் மேருவினவிளங்கும பீடுசேராலய
மடுத்தது. செருமுனை கவரு நந்தியம் பெருமான் றிருவடிவணை
ங்கியாங்கவனுற, குருமணி மயிலோர் பாகமாய விளங்குங் கு
முகனார் சன்னிதி யடைந்தார். (௰௪)

அடைந்தகா சிபனாக் குறறவா னந்தத் தளவினை யளந்திட
லாமோ, குடைந்தன னின்ப வாரிதி யெழுந்து குதித்தனன
குணங்குறி கடந்தான, றுடைமலர்ப பதங்கள் சூடினனுதித்
தோத்திரம பலபல தொடுத்தான, விடையுளா னவனைககரு
ணையாலருகி லழைத்தருள் சொரிந்திவை விளம்பும. (௰௫)

என்றுகா முவக்கு மாலய மாக விதையமா மலரிட மளித்த
நன்றுசேர் முனிவர் நாயக வடிமை நயந்தவா நினறுனை யெவ
ரோ, யின்றுநம் பதவி தருகுவ துலகி லிருள்படு மதமெலாம்
புடைத்து, வென்றிகொண டினிது சைவமேல விளக்கும வித
தகர் நினையலா தில்லை. (௰௬)

ஆதலாற் சிறிது தாழ்த்தன மினிநீ யலைகட லுலகினி லிணை
யில், வேதமா தவனுசேர் கபிலமா தவனாய் விளங்கிட வவதரி
த்திடுவான, போதுதி யழைத்து முத்தியா ந தருது மென்னவு
ம் போற்றிமா முனிவன. மாதலமடந்தை தவமெனக்கபில மா
முனி யெனவவ தரித்தே. (௰௭)

பொய்யெலா நிறைந்த புறப்புறச் சமயப் புதையிரு ளொ
ழிந்திடச்சிறந்த, மெயயெலாம் விளங்கு சைவமென் றுரைக்
கும் விரிகதி ருலகெலாம் விளக்கிச், செய்யலா முறைமை யா
வர்கரு மினிது தெரிதர வருளினு லுணர்த்தி, யுயயலாம வழி
யுங் காட்டின னாகி யுயர்தர வினிதுவாழந தனனால். (௰௮)

இக்கதை படனஞ் செயதவர் கேட்டோ ரெழுதினோ ரினி
துபூசித்தோர், தக்கதாய்ப் படனஞ் செயதவ ருவப்பத் தாழ்
விலா நிதிபல தருவோர், மிககதா முலகி லின்பமுற்றிருந்து வி
த்தகன் சேவடி பெறுவார், நக்கனார்க் கினிய சரித்திரக் கோ
வை நடுமணி யிக்கதையாமே, (௰௯)

முனிவர்கா ளம்பை நகர்க்குறு சரித முழுவது மொழிந்த
ன மென்னக், கனிதரு சூதன் கழறலு மற்றைக், கடவுண்மா
முனிவரொழுந்து, தனிமுதல்காசி பேச்சுரர்தையல் தாககேச்

சுரர்தமை வணங்கி, யினியன புகழ்ந்து சூதமா முனிவ னிணை
யடி பரவியாங் கிசைப்பார். (உ௰)

நின்னருளதனாற் பாழ்வினை யறுத்தோர் நீள்கதி பெறுநக
கை நிலைத்தோர், முனனிணை யுளரோ வென்னலுஞ் சூத னுங்க
ண்முன் யான்கதை யுரைத்தே, னனனதோர் பயனால் வானக
தி பெறுமோ ராறுகண்டனனென மொழிந்தா, னினைவாயா
நுவ களித்தனராகி யினிதுவாழ்ந திருந்தனா மாதோ. (உக)

காசியர் கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கம்முற்றிற்று.

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச் சுருக்கம்-

நைமிசவனத்து முனிவாகள், சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ பு
ராணமுனிவரே! அகத்தியமுனிவா சிவபிரான திருமணக்காட்சி
பெறறருளிய சரித்திரமனைத்தையுங் கேட்டுக் களிபபடைநதோ
ம இனி அநத ஆமலகவனத்திறறவஞ்செயதுகொணடிருககும கா
சிபமுனிவா சரித்திரமனைத்தையுஞ் சொலலியருள வேணடுமெ
ன விணவிலுஞ சூதா சொல்லத்தொடஙகினார்.

முனிவர்களே! கேட்பீராக, வசுமனனென்றஅரசனால நட
த்தப்பட்ட சுவாமிகாசிபேசர் திருவிழாச்சிறப்பனைததையுநதெ
ரிசனைசெயது களிப்புறறுக காசிபமுனிவர் அநதஆமலக வனத
தில் வாசஞ்செயது வருகின்ற காலத்தில கைலாசகிரியிலெழுந
தருளி விளங்காநினற ஸ்ரீ சிவபெருமான தன் சனனிதானத்திற
கானஞ்செயது நிற்கின்ற நாரதமுனிவரை நோக்கி இசைமுனிவ
நீ இப்பொழுதே பூலோகத்திறசிறந்த ஆமலகவனததிற செ
ன்று நமககனபனான காசிபமுனிவனை இவ்விடததிற் கழைததுவா
க்கடவையெனறருளலும் அமமுனிவனுடனே பூலோகத்திலவந
து காசிபர் ஆச்சிரமம் புகுதலுங் காசிபர் அந்த யாழ
முனிவனை வணங்கி யுபசரித்தனன் உடனே நாரதர் காசிபரை
நோக்கி உன்னைக்கைலாசத்திற கழைத்துவரும்படி கடவுளருளிதிர
வளித்தென்னையனுப்பினரெனக் காசிபர் களிப்புற்றுச சுவாமி
காசிபேசர் மரகதாம்பிகை எரித்தாட்கொண்டார் திருமூலநாத
ர் புருடோத்தமர் பொருளைமாதேவி இவாகளை வணஙகித்துதித்
து ஓர்விமானத்தில் நாரதமுனிவரோ டாரோகணித்து ஆகாசவ
ழியாய அநேகமண்டலங்கள்தாண்டிப் பிரமலோகஞ்சென்று பி
ரமதேவனால் உபசரிக்கப்பெற்றவராய் அவ்விடத்து நின்று நீங்கி

வைகுந்தஞ்சார்ந்தனர். அதுகண்டு விண்டு அவர்களை யுபசரித்து கைலயங்கிரியிற்சேர்த்தலும் அம்முனிவரிருவரும் விமானத்தினின்று மிறங்கி பாதசாரிகளாய் வெகுதூரநடந்துசென்று மகாமேருபர்வதம்போலவிளங்குகின்றதிருக்கோயிலையடுத்து நந்திநாயகனுத்திரவுபெற்று உள்ளேசென்று ஸ்ரீபார்வதிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீபரமேசுரனைக்கண்ணாரக்கண்டுகளித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து நின்றனர் அக்காலத்தில் காசிப முனிவருக்குண்டான ஆனந்தத்தையாராலுமளவிடத்தக்கதன்று.

இவ்வாறு களித்துநின்ற காசிபமுனிவரைச் சிவபிரான் கருணையோடருகழைத்து அன்பா உன்னைப்போல நம்மைஉபாசித்தவர்களொருவருமில்லை நீயே நமது முக்கியபக்தன் உனக்குநம்முடையமோக்ஷம் இப்பொழுதே கொடுக்கநினைத்தேமாயினும்பூலோகத்தில் சிற்சில புறப்புறச்சமயங்கள் தலையெடுத்து வருகின்றன அவைகளை நீக்கிச்சைவத்தை விளக்கவல்லமை யுள்ளவர் வேறில்லை நீயே யதற்குத்தகுந்தவன் ஆதலாற்றான் தாழ்த்தனம் பின்னர் நாமேயழைத்து நற்கதியளிப்போம் இனிமேல் நீ பூலோகத்தில் கபிலமுனிவனாயவதரித்து நமதுசைவத்தை விளக்கி நல்வழியாவர்க்கு அருளக்கடவாயென்றலும் காசிபர் அவ்வாறே பூலோகத்தில் கபில முனிவராயவதரித்துப்புறப்புறச்சமையங்களாகிய இருட்படலங்களனைத்தையும் சைவமாகிய தினகரனுலகற்றி உலகமெல்லாம் நலம்பெறுமாறு நல்வழிகாட்டிச் சுகமாய வாழ்ந்துகளிப்பாராயினர்.

முனிவர்களே! இப்புண்ணிய சரிதங்களைப் படனஞ்செய்தவரும் கேட்டவரும் எழுதினவரும் படனஞ்செய்தவர்க்குப்பொருளுதவிசெய்தவரும் இம்மைமறுமைப்பலன்களனைத்தையுமடைவார்கள். அம்பைமாநகரத்திலுள்ள சரித்திர மனைத்தையுஞ் சொல்லினேனென்று சூதமுனிகூறலும் மற்றையமுனிவர்களப்புராணமுனிவனைநோக்கி உன்னாலே யாங்கள்யாவரும் கர்மபாசமனைத்தையுநீத்தோம் நற்கதிபெறும்பேற்றையும்பெற்றோமென்னச்சூதரும் நாமுங்களுக்கு இக்கதையுரைத்ததினாற் கிருதார்த்தனானேனென்ன எல்லோருமிவ்விதமாய்க்களிப்புற்றுச்சுகசீவிகளாய்வாழ்வாராயினர்.

காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கவசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

அம்பைத்தலபுராணமுற்றிற்று.

ஸ்ரீமரகதாம்பிகை சகாயம்.

அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	30	1	பேரலோர	மேலோர
12	66	4	மேயகரும	மேயகரும
17	106	2	வணணாரும	விண்ணாரும
18	110	3	பாற	பாற
21	136	4	னெஙங	னெஙங
23	150	2	குலதகோர்	குலத்தோர்
37	வச	19	பனை	பனை
39	7	2	தனைப	தனைபப
43	வச	16	சஙகை	சஙக
48	ஷை	12	பிறநதாமனு	பிறந்தானும்
49	1	1	நடடகக	நடகக
55	54	4	னபேடக	னபிடேக
55	49	4	கண்ணுற	கண்ணுர
56	55	5	கணடேருன்ற	கண்டோர்கள்
57	60	4	சேர	சேற
62	வச	12	நாயனை	நாயகனை
65	10	3	நூதல்	நுதல்
70	24	4	தொடைத்	துடைத்
	25	3	ராவல	ருவல்
72	41	2	வளைத்த	விளைத்த
76	66	4	யெனன	யெனன
78	84	2	மயக்கண	மயற்கண
79	85	1	தரிகக	தரிகக
	86	4	காபாலிகன	காபாலிகள்
	87	5	மேயினாறல்	மேயினலை
	87	3	இகஙிணி	யகஙிணி
80	93	1	துகல்	துனல
	94	2	வளஙக	வழஙக
	ஷை	3	பொ	பொ
	ஷை	5	வரும	வரும
87	45	1	கிரஙகி	கிரஙகிப்
88	150	4	கிககி	கிககி
	153	4	கருளி	கருடி
91	வச	15	இகஷ	யகஷி
94	ஷை	28	ரிடதகில்	ரிடத்தில்

அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
97	9	1	புன்னிகை	புன்னகை
	9	3	தாளினை	தாளினை
103	53	4	தனனை	தன்னை
107	வச	7	சேனைசனை	சேனைகளை
116	55	2	மின்னியபள	மின்னியபன்
117	60	2	மூததர்	மூத்தா
119	வச	13	யெவவாறு	எவவாறு
120	கை	31	அவ்வாரே	அவ்வாறே
24	20	1	நீருஞ்	நீரும்
12[illegible]	39	2	கோளர்	கோளார்
128	வச	4	அசுரர்நளும்	அசுரர்களும்
129	கைழ	10	பொருனாாயகி	பொருநை நாயகி
	கைழ	28	ளாற	ளார
130	கைழ	12	த்மதமென்றும்	ததமென்றும்
14[illegible]	26	2	தெழிப்து	தெளிக்து
143	48	2	ஞற	ஞார
144	வச	4	வராகரவ	வராகாவு
146	கைழ	5	பத்திர	வத்திர
	கைழ	10	சன்னதிதான	சன்னிதான
	கைழ	16	நிறைபபி	நிரப்பி
148	கைழ	17	கூறலர்ஞர்	கூறலாஞர்
15[illegible]	13	4	க்பகள்	கஙகள்
155	வச	5	னெரி	னெறி
	கைழ	16	இவ்வரெ	இவ்வாறே
168	74	4	கொத்த	கெத்த
170	85	4	திருரகுங்	திருக்கரு
178	24	4	மலலா	மெல்லா
189	107	2	சொலல	சொல்லல்
		4	வளாங்	வறைங்
191	120	3	மணிபப	மணிப்ப
	123	3	பேரற்றி	போற்றி
193	132	1	கடம்பன்	களம்பன்
195	வச	8	யாவருலு	யாவராலு
2[illegible]2	கைழ	2	விடத்திற்	விடத்தில்

உ

சிவமயம்

திருமூலநகரப் புராணம்.

மூலமும் வசனச்சுருக்கமும்.

இவை

அம்பாசமுத்திரம் சிவன்கோயில்

தர்மகர்த்தாகளை மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

வைக்கீல், G P. நீலகண்டையயரவர்கள்

கங்கை, தெய்வநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

ஷியூர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்

அரிகேசநல்லூர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

இராமய்யரவர்கள் குமாரர்

அரிகரமையரவர்களா லியற்றப்பெற்று

ஷியூர்

லெக்ஷ்மீவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

சு அமிஉம்ளு கார்த்திகை௴

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகமும் அம்பைத்தலபுராணமும் வேண்டியவர்கள் என்னிடத்திலாவது அம்பாசமுத்திரம் சிவன்கோவில் கணக்கு மகா-ள-ஸ்ரீ ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர் சங்கரலிங்கம்பிள்ளையவர்களிடத்திலாவது விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்

கிரயம் ரூ. க இ

தபால்சார்ச்பிரத்தியேகம்

அரிகரையர்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஹைஸ்கூல்
அம்பாசமுத்திரம்

திருமூலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம்.

ஆதிகாலத்தில் நைமிசாரண்ணிய வாசிகளான முனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கிச் சிவபிரான் புண்ணிய சரித்திரங்களைக் கூறியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதர் அம்முனிவர்களை நோக்கி ஓ! தபோதனர்களே முற்காலத்திற் சங்கயோகி வீரசேனமகாராஜாவுக்கு உபதேசஞ் செய்ததாயும், வியாசமுனிவர் எனக்குரைத்ததாயுமான ஸ்ரீ மூலநாதப்பெருமானுடைய திவ்வியசரித்திரங்களைக் கூறுகின்றேனென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

பூலோகத்தில் மிகச்சிறப்புற்றோங்கிய பாண்டிமண்டலத்தில் தாம்பிரபர்ணிநதியின் வடகரையிலுள்ள ஆமலகவனத்தில் திருமூலநகரமென்றோர் தலமுளது. அது உலகத்திலுள்ள எல்லாத்தலங்களிலும் மேலானது. பிரமதேவன் தன்மனைவியுடன் அவ்விடத்தில்வந்து ஓர்யாகஞ்செய்யும்படியான மகத்துவமுள்ளது அவ்விடத்தில் வசிப்பவர் யாவர்க்கும் சர்வாபீஷ்டத்தையுங் கொடுக்கவல்லது. அத்தலத்திற்பிரமதேவனாற் செய்யப்பட்ட யாகாக்கினியினின்று எழுந்தருளிய ஓர் மகாலிங்கம் விளங்குகின்றது. அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானை ஸ்ரீ மூலநாதனென்றும் விபூதிலிங்கமூர்த்தியென்றும் வில்வலிங்கேச-

சொன்றும் பிரமலிங்கமூர்த்தியென்றும் புராணங்கள் மிகப்புகழ்ந்து பேசுகின்றன இபபெருமானை ஒருகாலத்திலாயினுஞ் சென்றுபோற்றியவர்கள் சாவாபீஷடமுமடைவாாகள். அன்றியும் அபபெருமான சனனிதானததில் பிரமதேவனாலும் சரஸ்வதியினாலுஞ் செயயப்பட்ட தீாததங்களிற் சென்று விதிபபடி மூழ்கியவர்கள் அடையும் பலனை யளவிடமுடியாது, முனிவாகளே இனிமேற பிரமன பூசிதத கதையைக்கூறுகினறேனகேளுங்கள், முறகாலததில பிரமதேவன கனமவினையால தனக்குவரும் ஜனனமரண மென்னும் வியாதியை நீககிக்கொள்ள நினைந்து திருககைலைஙகிரிசென்று சிவபிரானைக்கணடு தெரிசிததுவணங்கித்தனதெண்ணத் தைததெரிவிக்கக்கடவுள் அப்பிரமனை நோக்கி நீபூலோகத்தில் பொருநைமாநதி தீரத்திலுள்ள ஆமலகவனததில் ஓர் யாகம் புரிவாயாயின உனதெணணம நிறைவேறு மெனறருளலும் நான்முகன் மனைவியுடன் பூலோகத்தில ஆமலகவனததில் வந்து தனபெயராலுமதன துமனைவிபெயராலுமவிளஙகியதீாத்தஙகளில் மூழ்கி ஓர்யாகஞ் செயவாறுயினன இவவாறு பிதாமகன நிஷ்காமியமாகச்செயதுவருமயாகாக்கினியினினறுகருணைக்கடலாகியசிவபெருமானலோகாமபிகையுடன வெளிப்பட்டுஅபபிரமன எணணப்படிவரமளித்து அவ்விடத்திலேயேவிபூதியினாலாகிய சிவலிஙகததிருவுருககொண்டனர். உலகமமையுமுடன் வசிப்பாளாயினள்.

அனறியும் மற்றொருகாலத்தில் பூமியைச்சமஞ்செய்யச் சிவபிரானுததரவின்படி தெற்கெழுநதருளிய அகத்திய முனிவரும் அநததிருமூலநகருக்குச்சென்று பிரமதீர்ததத்திலும் சரஸ்வதி தீாத்ததிலும நீராடிப்பூசித்து வணங்கிவேணடுமவரஙகளெல்லாம் பெறறுக்களித்துப் பொதிகையிற் சார்ந்தனர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே இப்புராணத்தைப் படனஞ்செய்தவரும படனஞ்செய்வித்தவரும் கேட்டவரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துக் கடைசியாயச் சிவகதியும் பெறுவார்கள், எனச்சூதமுனிவர்கூற மற்றையமுனிவர்கள்யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய் அபபுராண முனிவரைப்புகழ்ந்து அவ்விடத்திலேயே சுகமாய் வாழ்வாராயினர்.

திருமூலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருமூலநகரப்புராணம்.

திருநெல்வேலி

மகா-ா-ஸ்ரீகவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளை யவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பொன்மக ளமாதரூஉம் கனமணி மார்பினன்
சஙகோ தியகரப் பங்கே ருகத்தன
முன்னெயிற் றரவணைப் பள்ளியிற் றுயில்கொளுந்
தாதவிழ பைந்துழாய மாதவற் கன்று
வானவ ரரசொடங் கானவர் தம்மையும்
அலநதலை கொளச்செய சலந்தரற றடிநத
பருதியை யளித்த சுருதி நாயகர்
மரகத நிறததுக் குரகதம் யாதத
வையத தூர்தரும் வெயயல னலர்த்துஞ்
செமபது மத்தயன வெம்பவப் பிணிகெட
வருமகம் புரிதரத் திருவுள மிரஙகிக்
கருவுரு வணமன் ஞெருவர மளித்தலர்
வரமலிந் தொளிரும் பிரமலிங்கேசர்
சோதி திகழும்வி பூதிலிங்கப்பரர்
இலகுயிர்க் கருளு மூலகனணைபாகர்
வருமூ தறிவர்தாழ் திருமூல நாதர்
மேனமையின விளங்கு மான்மிய மனைத்தும்
பாராவுறுஞ சைவ புராண மதனின
மருவிய பொருளைக் குரியமான மியததிற
புகலதரும வடசொலைத் சுருதமிழப பனுவலிற
றருகெனக் கமலை யொருவிடா தமரும்
அமபையம் பதிவளர் வம்பையம் பதிபனோர்
சுப்பிர மணியவே ளொபபின்மா தவமவரும்
புத்திர னடியவர் பத்திமை மிகுளான
விததுவசனர்க்கரு ளுத்தம குணகரன
ஈசா காசி பேச ராலயத்
துரிணிமயாம் பொருளைப் பெருமையா வளர்த்ததாற்
சந்தத நிலைபெறூஉம் பந்தர்மண் டபமுந

சிறப்புப்பாயிரம்.

தெள்ளிய நிலவொளிர் வெள்ளிவி மானமுங்
கோரத முதற்பல வாதரத் தியற்றினோனை
எய்திய கங்கைத் தெய்வநா யகமால்
சொற்றிடக் கலைபல கற்றவர் புகழ்ந்தர
மனுவிசு வாவசு ஆனுவருடந் தழூஉம்
தைமூ வொன்பான் றெய்தியிற் பூசநாள்
அவ்வரன் கோயிலின் றிவ்யசந் நிதியில்
இம்மையும் பெரும்பயன் செம்மையி னமைவுற
அரங்கேற் றினனுயர் மரங்கே கயநின
றுடிட லகூத்தியர் நீடுகழை நின
றசைதர நடித்திட லிசைதரப் பங்கய
வாவியிற் கயலினந் தாவிநீள் கமுகின்
படுபழ முதிர்ப்பக் குடவளை யினம்வெரீஇப்
பூம்பழனஞ்செல லாம்பல் வளஞ்செறி
அரிகேசநல்லூர் புரிதவப் பெற்றுல
வந்தவன் மறைபயி லந்தணர் குலாதிபன்
சிவபத மறவா தவனிரா மய்யன்
உதவிய புதல்வனற் புதவச னனசெழுஞ்
சொற்றமிழிலக்கண மைந்தையுந் தேர்ந்தவன்
அம்பை ஹைஸ்கூலிற் பம்புதமிழ்ப் பண்டிதன்
மாணவ ரவாக்கொளப் பேணுகலை பயிற்றுவன்
என்றன்மீ தன்பு துன்றவைத் திடுபவன்
அரிகர பாரதி யென்னும்
பெருமைகொள் ளருமைப் பெயர்படைத் தோனே.

உ

சிவமயம்

திருமூலநகரப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

கணபதி தனையெவர்க்குங் கதிமுத லிணையிலாத
கணபதி தனைமுன் னானமுன காட்டிய வுயிர்மேலேற்ற
கணபதி தனைநே ராவென கருத்தினுன் முதலீரொன்றாங்
கணபதி யெனவே நினைந்தேன் கருணைசெய தனிக்குமாலோ. (௧)

திருமூலநாதர்.

ஒருமூலங் கெடுப்பரிய பெருமூலம் பலவீழ்த்தங் கோயனு
கனமத—தருமூல நான்முகாக்காய திருமூலஞ்செயதருளுநதகை
விளைனக—குருமூலர் தனைப்புடவி வருமூல மெனக்கொண்மூ
சு சூலவுஞசோலைத்—திருமூல நகர்வளரும திருமூலநாயகனைச்
சிந்தை செய்வாம, (௨)

உலகம்மை.

வேயானை தோளானைத் தோளாத மணியானை விரியுமாம்பல்
வாயான வாயானை மழுவலர்க்கு வாய்த்தானை வணங்குவாளைக்
காயாத கனியானைக் கனிபபருவங்கடவானைக் கருதுயிர்க்கோ
தாயானவுலகானைக் காலமெலாம் புகழநதோதத் தவம்பெற்றே
னே. (௩)

சுப்பிரமணியர்.

தேச்சுகந்தக் கடம்பனைததேவர்தஞ் சேவகந்தனை வானகச்
சிகா—வீச்சுகநதனை மேயவர்க்கனருள் வித்தகன்றனை மெயப்
புகழோதிய—பாச்சுகநதனை வாஙகி யணிந்தவோர் பரசுகந்த
னை மாமரமாயசூா—மாச்சுகநதணி மொயம்பனை யென்னொரு வ
ள்ளல் கநதனை வாழத்துகிற யாமரோ. (௪)

நால்வர்.

மணிசிலை மழுவலாளி வகுதநெதி ரேறு மீனம்
பணிமொழி நாவாய அது பசுந்தமிழப் பாடலானோர்
அணிதிகழ் பதாமபயஙக ளனுதினஞ சிரமேற் சூடிக்
கணிதரு மவாவனைததுங் கறையறப பெறுதுமாதோ. (௫)

நூற்பயன்.

அரும்பாத தரித்தகைகை மனைமகவும் பொருளறனு மருளுநல்கும்—பெரும்பாத கமலமெலா மறநீக்கு முயர்ஞான முறுதருமமின்னுங-திருமபாத கதியளிக்குந் திருமூலா புராணமிதிற செயயுளொன்றில—வரும்பாதத தொனமொருகால வகுத்தாாகளுஙகேட்டாாக்கும் வரைந்தாாகளுமமே. (௬]

வாழ்த்து.

வாழிமா மழைகள் வாழி வையமனனுயிர்கனெல்லாம்
வாழிமா மனனர் செஙகோல வாழிமா மறைகளுனும
வாழிமா மூலநாதா மகிமைசோ புராணமென்றும
வாழிய ரிநநூலகேட்டாா வகுத்துளார் வகுபபித்தாரோ. (எ)

முற்றிற்று.

)ரண்டாவது புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்-

காலகாலா கபாலிமுக் கண்ணுதன்
மூலநாதா கதைபிது முநதைநாள்
கோலவெணகிரி மேயவொா கோமகன்
சாலக்கேட்க வுரைததனா சங்கரோ. [௧]

சங்கயோகி நவின்றதைத் தாபதர்
தஙகமேவு பராசரன சாறறினன்
அங்கண் வியாதற் கவனருள் செயதனன்
அங்க மாதவச் சூதனுக் கனறரோ. [௨]

சூத கீதபுராணிகன் றொல்லைநாள்
வேத ஞாரு ஊனமிச மேவிய
மாத போதனா வேண்டிட வாய்மலர்ந்
தோத லாயின னுவகைமகிழ பூத்தரோ. [௩)

அன்ன காதையை யான்சொல லாவிசேர்
அன்ன சேர்குக் குடஞ்செல லனறியுஞ்
செக்கெந னேர்புல் வளர்நிடல் செயயதாஞ்
சொன்ன சேர்பித் தனையுந்தலங்கலே. (௪]

அல்லி னுலமு மந்தகாந்தகன்
ஒல்லு மோரணி யாக்கின னுன்னியே

கல்லு முள்ளுங் கலந்தன யான்சொலுஞ்
சொல்லு மாங்கதிற லீழெனுஞ் சூடுமால் [௫]

கருணை கூர்திரு மூலர் கதையெலா
பெரிய சைவ புராணத்துட் பேசிய
பொருளை மானமிய மேபுகல் கின்றது
தெரிய வம்முறை யேதமிழச செய்யுளால், (௬)

தூயய வம்பைப் புராணஞ் சொலச்செயது
வையய மேற்புகழ வைததவனுங கங்கை
தெயவ நாயக னேயிது செபபென
உயயு மாறங குணர்ந்துரைாத தேனரோ. (௭)

புராணவரலாற்றுச்சருக்கமுற்றிற்று.

மூன்றாவது நாட்டுச்சருக்கம்.

புகழ் மணத்தது நாமகள் பூமகள பொருந்தி
மகிழ மணத்தது மலையமா ருததமொடு மருவி
யகழம ணத்தமென் பொருளையு மரியசெந தமிழுந்
திகழம ணத்தது தெயவதத தெனனவன்றேயம் (௧)

இனன பாணடியி லெம்பிரான விழாவெழு தினத்திற்
பொனனந்தாண்டவ மூர்ததி முபபொழுதினி லிரண்டாச்
சொனன வன்னமாயப் படாநதலை சுருஙகவாய மடுததுப
பின்ன தாகிய கோலமாயப் பெயமுகில பெயாநத. (௨)

பெயர்நத கார்முகில் பொதிகமேற பிஞுஞகனடியாாக்
கியைந்த நல்கனி சொரிதல்போ லெஙகணுஞசொரிய
வுயாநத வள்ளறம் பொருளென வொருதனி டலவாய
நயந்த வம்மலைப பரப்பெலா நாலுவ வருவி (௩)

அருவிசோதடம் பிறப்பிட மாகவாங கெழுந்த
பொருநைமாநதி பூதலத தமுதெனபபொலிநது
கருதருமபுகழ கடலைசித் திரைமுறை கலநது
திருவி ருநதமாக கடலெனுஞ் செல்வன்பாறசெனற. (௪)

வேறு.

கருவி மாமழையே கச்சாய்க் கமழதரு மலர்கள சோரு
மருவிகளனைததுங் பூணு யரிமுதல் விளஙகததிடடல

தருவியன் வனமாயிர்நத் தரைமகளமுத மூட்டும்
பொருவிலாக் கொங்கையென்னப் பொலிவது குறிஞ்சிமாதோ

கந்தவேள் வலப்பாகத்துங் கந்தரத்தோறுமீன்ற
தந்தைதன் கரத்துமுண்ணுந் தழல்விடத் துடனேவந்த
சந்திர னடுவிடத்துந் தனபொருளியைய வைத்த
நந்தலி னிலத்தின் வண்மை நவிலுதற் கடங்கா மாதோ. (௬)

ஒன்றுசேர் மள்ளர் முக்கா லுழுதலைக் காணீர் பாச்சிப
பொன்றிவெண் ணிலைக்காலாது புரப்பர் மா காணியெல்லாந்
துன்றொரு மாவினோடு கீழரைச் சுளைப்பலாக்க
ணின்றுயர் மருதவேலி நிலத்தியல் வலியதாமால். (௭)

மதனவேள் பறையை யாங்கு வளர்தரு கொடியை யஃதே
கதுவுகட் படையையந்தக் கனிப்படைப் பதியைக்காபபான்
றதைதரு வாளேசூழச் சநததம் வைத்தானெனனுஞ்
சிதைவக னெயதல்வேலித் திறமெவர் முழுதுஞ்சொல்வார். (௮)

பாலைநா னிலமுமொன்றுப் பஃறலை கலந்துதோன்றுங
கோலமும் பலவாமாங்கு கூறுதலருமைத் தாகுஞ்
சாலவாம் பாண்டிநாட்டின் வளஞ்சில தந்துரைத்தா
மூலமா நகரின் வண்மை மொழிகுது மரிதினமாதோ. (௯)

நாட்டுச்சருக்க முற்றிற்று.

நான்காவது நகரச்சருக்கம்.

பெருமபவன விறுஞ்சிகரம் பறிக்குமென மகமேருப் பிறங்
கனமேனுள்—அருமபதுமாக் கருண்மூலர்ச் சூழ்ந்தவரை யடுதத
துவர மரணக ளெல்லாங்—கரும்புனைய மொழியுமையாட் கிட
மளித்தாருலகமுயக் கருணையோடு—,தரும்பரிய மறைப்பொருள்
போற் றுழந்துமிக வகன்றகழி ததுமபு கன்னிர், (௧)

செய்யவரை நேரிரத மவ்வுவரையை யெறிபவனஞ் சிவனு
மவாசி—மைவரையை நிகர்கரிகள் வரிசிலையும் வடிவாளு மற்று
மேந்தி—வையவரைப்புலைக்தாலு மலையாத பெருவயவர் மதிப்
புறதெண்ணல்-செயயவரைப் பின்றுமாற் படைபயிலுங் கூடமவ
ணை சிறக்கும் பல்ல. (௨)

கனிதாங்கு பலவினமுங் காய்கதிரின் மேலோங்கி வடுக்க
ள்காட்டும்—பனிதாங்கு மாவினமும் பன்மலர்கூர் நந்தவனப்ப
ரப்பு மல்குந்—தனிதாங்கு தோல்கண்மயி ரோவியம்பான் வி
னைஞரெலாஞ் சூழல் சூழ—இனிதாங்கு பயில்வீதி பலவாகுங் க
டைநகரத் தியல்பீதாமால். (௩)

ஓங்கியவெண் மாடமிசைப் பாண்பயிலு மடவாரை யோவி
யத்தைப், பாங்கில்வரு மரம்பையர்கள் பகுத்தறியார் பஃறலையு
ம்பாரா நிற்பார்—ஆங்குவரு மணவரவர் மனைவியொன் றனைத்
திடலு மரிதின் மீறிப்—போங்கதிகண் டுமடவார் முறுவலி
ப்பமிகநாணம் பொருந்துவாரால். (௪)

மணிகோத்த கோவையெனு மணிமாடத் தொடர் நீண்ட
மறுகுதோறுங்-கணிகோத்த கமுகூச லுகைப்பாருஞ் சிறுகுன்ற
நகவின்செயவாரும்—அணிகோத்த சிறுவீடு குயில்வாரும்புலவி
யிலே யன்னார் நீத்த—பணிகோத்த குலைவீக்கிப் பொறைசுண்ண
மிடுவாரும பல்லவாங்கே. (௫)

எங்கும்பொன் னொளிவீசு திருவீதியிடங்களெலா மெழிற்கா
வோடு—பொங்குறுந்தண் மலர்த்தடமும் புதுமணப்பூம் பந்தர்க
ளும் பொலியாநிற்கும்—செங்குந்த ராயரிலை யெள்வினைஞரைந்
தொழிலா சேருமினனோர்-தங்குபல வணிபூத்த கடிநகரத் தணி
யெவரோ சாற்றவல்லார். (௬)

பரத்தையர்வீதி.

விலைபெறும் பொருண்மே லென்றும் விலையிலாப் பொருள்
கீழென்று—நிலைபெறுமுலக மெல்லா நிகழ்த்துமா லாதலாலே,
விலைமாதர் பெரியவொன்றும் விலையெதும பெறுமலில்ல
நிலைமாதர் சிறியவொன்று நிகழத்திட வேண்டுமேயோ. (எ)

நிதியுளாரெவரொன்றுனு நிரந்தர மருவிவாழ்தல்
பதிதமென் றிவர்பா லெண்ணும் பாமரரறியார் போலும்
விதியுளா ரெவரொன்றுனும் விரிமலர்க் கிழதிவாணி
குதிகொடக கவலைக்கூடிக் குலாவுத லுலகினமாதோ. (அ)

தொட்டாலும போதுமோர்சொற் சொற்றாலும்போதுவ காற்
றாடு, பட்டாலும் போதுமெனனப் பலர்பொலனளிக்குமாறும்

எட்டாளும் பொருளொன்றில்லா ரேகிந்தக்கனி நமக்கிங்
கெட்டாத கனியே யென்னக் கொட்டாவிவிடவுஞ் செயவார். (

பொருண்மணங் கமழவேண்டிப் புலர்பக லிரவாயக் கோடி
மருமணம் வருத்து நிதத மங்கலம் பூணுகிற்கு
கருமனன மணக்குங் கூந்தற் கணிகையர் களித்து வாழுந்
தெருமண மாடத்துற்ற சிறபபெவர் முழுதுஞ் சொலவார். (௰]

ஆவணவீதி.

வரைப்பொருள் வரையேயாக வாரிதிப் பொருளஃதாகத்
தரைப்பொருள் தரையேயாகத் தனிதனி குவித்து மாற
வுரைபபொரு ளுள்ளம்போல வூதியங்குவிப்பரந்த
நிரைப்பொருள் கவிஞராலு நிகழததிடற் கரியதாமால். (௰க)

மூவகையிடத்துமேய மூவிலாப் பொருள்களெல்லாம்
போவகை நயாது போக்கும் பொனனிஞவணங்களெல்லா
மூவகைததான கனம முறைமுறை வரலு மெலலாம்
போவகை நயந்துபோகரும் புமானுட லொக்குமன்றே. (௰உ)

வேளாளர்வீதி.

கயிறெலாங் கடாவிறபூட்டிக் கனகப்பொன்னேர் நடாத்திப்
பயிரெலாம் வளர்தது நலகும் பலத்திஞ லாயமாதர்
தயிரொலா மயினற வாயான றன்வயிறறிருந்துபோநத
வுயிரெலாம போற்றியீநத வுலகெலா மஃலநகரிப்பார். (௰௩)

தாவாரத்தலங்களெனனுந் தடமாரும் விருந்தினர்க்குப்
பூவாரஞ செஙகலலாரம் புனைந்தமு தாறுகூறு
நாவார வயிறுமார நலமார வூட்டிச சொல்லுந்
தேவார மிவா வீதிககண செவியாரக் கேட்க லாமால். (௰௪)

தேஙகுநட பொருட்டால வேம்பன் றிருமுன்னர்ப் பிணையேற்
றநநான, தாஙகினராதலாலே சந்ததமவர்கள் வாழும்
பாஙகுசேர் மாடநம்மைப் பரிபபது கடமையெனன
வோஙகிய கருமேகஙக ளுறங்குவ வாங்கணமாதோ. (௰௫)

ஏர்காததா ரிவார்க்கெலலா மீந்துவே ளாளரென்னும்
பேர்காததார நாளுநாளும் பெருவிருநதுபசரிக்கு
நார்காத்தார நாவுஙகாததார் நவின்றநன னூலுங்காத்தார்
காரகாத்தார் காப்பவெலலாங் காத்தவரிவர்போல'யாரே. (௰௬

பூதிபொற கண்டிமாலை யுடையவர் சிவபிரானே
ஆதியங்கடவுளென்ன வனுதினம்பணிவோர் சொல்லு
நீதியி னிலையமானோர் நீடறம் வளர்ப்போர் வாழுஞ்
சோதிசே மாடகூடம் பெரிதியாஞ் சிறிதே சொற்றும், (௧௭)

பறபலதுளியொன்றாகிப் படர்ந்துபே ராறுயப்பான
மறபடு கடலா நிறகும வண்ணமா யறறநோக்கி
விறபவருதியதநின் மேவிய செம்பொனமேரு
வெறபெனக குவிபபனொன்று விவர்மனை விளம்பலாமோ. [௧௮)

நலலற மொனறுன மேலோர் நலமபல பெறுவார்போல
வலலவோா வாணிபததின வளம்பெறு வணிகரெல்லாம்
பல்லவாந தனதராஙகு பயிலகுவா பயிலும் வீதி
சொலலலாமவலலாரிநதத் தொல்லுல கெவணுமினறுல், (௧௯

b 3

பன்னகஞ் சுமந்தபாரப் பாரிடஞ் சுமநததோளர்
கனனகஞ் சலிபபுற்றுழங கலஙகாகெஞ சுறுதியாளா
முன்னகம் பொாரினருர்த்தார் முனைகவாந தவாகளொடப
பினனகங் காணும் வன்மை பெற்றுளா ரிவணைவாண மனனா. ()

சிலைபட வரிந்தானின்னுஞ் சிகாமுவரிவான்வானத்
திறையவ னென்னவஞ்சி யிமபர்வாழ் வலாகளசாப
மறைதெரிந தவர்க்குக்காவன மனையதாய வளாந்து நாளு
முறைதருபெறறியேயா முயர்தரு மன்னாவீதி. (௨௧)

அந்தணர்வீதி,

முச்சுடரு நோக்குமிட முதிாதலிஞன் முகில் விளஙகு
மெச்சுதிரு மணியகததின மேவுதலாற போததி
னிச்சையுட னுனமுகமு மறையாதி யிசைதரலா
லுச்சமுறு மூவாநிலை யுறறனவநதணர்வீதி. (௨௨)

மகததும முகிலாகி வானேறி மழைகாடடு
மகததுய்மை யுடனெழுநத வருளுயிாக டலைகூட்டிக்
தகததேறு மோனாநது தனிதேவ ரருளாலே
யிகநதோடு பாத்திலுறும் பலனனைததுமினிதுறுவார். (௨௩)

வில்லாக மலையெடுத்த வித்தகனை யீரிடததும்
பல்லாக மத்தினலுறைப் பனிமலாலு இப பாரிடத்தி

லெல்லாருந் தொழுதய்வா னினிதுவழிபட்டேத்தும்.
வல்லார்கள் வாழ்கின்ற மறுகுநிலை பலவாமால். (உச)

அம்பரத்தி னின்றுரை யாடவிடுத்தாட்டாத
பம்பரங்கள் சிறிதாட னடயிடுவார் பலராங்கே
கும்பமுனிவளர்த்த தமிழ்க்கொழுங்கவிதைப் பொருள்விளக்கி
இம்பரொலா மென்புருகப் புரிவார்தம் மிடமாங்கே, (உசா

சோகத்தி னிலைநீங்கிச் சுருதிமுடி யறியாத
ஏகத்தினிலையாகு மொழுக்கருளுஞ் சாலைகளும்
யோகத்தி னிலையாரு முற்றூர்மற் றென்னுது
பாகத்தி னமுதூட்டுஞ் சாலைகளும் பலவாமால். (உரு]

இருக்கோதற் கேட்டாத திருமூல ரொழுக்கருளு
மருக்கோத யத்திறனின் அம்பொன்மணி மண்டபமு
முருக்கோ புரமதிக ளுடுத்தடியா ருளம்போன்ற
திருக்கோயினிலையெவர்க்குஞ் செப்பரியதாகுமால். [உஎ)

நிலவிருக்குஞ் சடைமூலர் முனைத்தெழுநா ணிலத்தெழுந்த
தலவிருக்க* வாமலகந் தழைத்தோங்கு மொரு பாலகர்
பலவிருக்குந் திருமூலப் பதிவளமை பலவாகும்
சிலவிசைத்தா மெனச்சூத முனிவாரனுஞ் செப்பினனால், (உஅ]

சூதமுனி யருண்கேட்டு நைமிசத்துத் தூய்தவத்தோர்
மாதவகே ளங்கருள் வாய்த்திட்ட மாவீத்தம்
ஆதிமுதன் மூர்த்திதல விசேடமெலா மருடியெனப்
பாதியுமை யவளானார் பதம்போற்றிப் பணிப்பானால். [உகூ]

நகரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஐந்தாவது தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

நீதி மாதவ மேதலை நின்றவீர்
ஆதி காலொரு மாமக மாற்றுவான்
போதி நாயகன் வெண்ணிறப் பொன்னொடு
கோதி யாவுங் கழியக்குடைந்தனம். [க)

---

* ஆமலகம்—நெல்லி.

மூன்னிரோக்கம் கரியவர் மூலவர்
சந்திதானந தழைபபதுமாகிய
சென்னிசோபிர மதிருநத தீர்த்தமும்
அன்ன பூபவள தீரததமுமாஙகுள. [௨)

பிரம தீர்த்தத தொருமுறை பேசிய
வரன் முறைபபடி யாடிய மானவா
அரிய பாதக முநதவிழத தையனவாழ்
பெரிய கைலைப பதவி பெறுவரோ. (௩)

பா மடந்தைதன் தீர்த்தம் படிகுவார்
கோ மகறபெறு வார்குறை யுறவிடார
நா மலாநதுளை கலவியு ஞானமுரு
சேம முமபெறு வாாதுதி சேரவே. (௪)

விதி கலைப்பெண் விளக்கிய தீரததமேற
கதி யிளுடித தொடுத்திடு கனமமொன
றதிக மாயிர மாபபய னலகுமேற
றாதி செயகினறவாக கோாதுறை தோன்றுமே (௫)

ஆறுவதுமூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

கால மொனறு கடந்திடு தனமையாற்
சீல லிஙக மெவறறுக்குஞ சீரிதாற்
சால மூல வினைகள் தவிழததததான்.
மூல லிஙக மெனுமமறை மூலமே. (௧]

தாதி லஙகிய தாமரை நானமுகன
மூதி லமபெற மூட்டு மகக்கனற
பூதி லிஙகம தாயபபொலி தனமையாற்
பூதி லிஙக மெனபபுவி போறறுமால. (௨)

மன்னி யாகம் வளர்த்த கொழுநதழற்
சென்னி யாகச சிறநதருள் செயததாற
றன்னி னுமவினை யாவுந தகிததலால
வன்னி லிஙக மெனசசொலுமவையமே. [௩)

சந்த மேவு பனிவரைச் சாரல்விட்
டொநதை யாரரு ளினபடி யேகியே

வாந்த கும்ப மணித்தவொர் மாதவாக்
காந்த ரங்கத் திலிங்கம தாகுமே. (௮)

எண்ணி னாக்குந சதிதரு மெந்தையாம்
வண்ண மூல மகாலிங்கா வண்மையை
பண்ண ருமறை பற்பல வினனமு
நண்ணு றுமெனில யாவா நவில்வதே. (௯)

தலவிசேடச்சருக்கம்.

அண்ட கோடிக ளழியினு மழிவறு நிலையான்
முண்ட காசன னாயிரத் தொகையெலா முன்னர்க்
கொண்டி யறறிடு மிடமதாயக் குறித்தகொள் கையினான்
மண்ட லத்திரு மடந்தைதன் னுயிரொனும் வளத்தால். (௧)

சால வாகிய தலம்பல தழைக்கினுந் தானு
மூல லிங்கமா யிவ்வயின் முளைத்தெழு முறையால்
நால தாகிய வேதமு நவிலு மாகமமும
மூல மாதல மீதென முதன்மையின முழக்கும். [௨)

மல்லு லாவிய பாண்டிமண் டலத்திடை வழங்கும்
பல்ல வாகிய நாட்டினுட் பலம்பல வளிக்க
வல்ல முள்ளிமா நாட்டுழி வானக மெடுதத
செல்வி மாவனத் திதயமா நிகழ்ந்துமித் தலமே. (௩]

அமிழ தெழுங்கலை யணிந்தரு ளமலனே கருணை
கமிழ விபூதிமா லிங்கமாயக் கதித்திட வவனைச்
சிமிழு லாமுலை யுலகினைச் சேவைசெய திடுவான
தமிழ யோகியும் வரத்தவர் தழைத்ததித் தலமே. (௪)

முத்தி வேண்டினோர் தவப்பயன் வேண்டினோர் முடிவிற்
சித்தி வேண்டினோ மகவொடு செலவம்வேண் டிற்றோர்
நத்தி யைந்தொடு நானகுமூன் றிரண்டொடு நாட்க
ளித்த லத்தினில வதிவரே லினிதினெய் துவரால். (௫)

நாடு மோர் மகமோராற கயக்தசில் விரதந்
தேடி யிங்குவந் திழைத்திடிற சிறியவோர் பயனுங்
கோடி கோடியாய்ப் பெருகுமேற் கூறுமின் னகர்க்கோர்
ஈடி யாவரோ யிசைப்பவ ரெவர்க்குமே யரிதால். (௬)

தீர்த்த மாதியாம் விசேடங்க ளனைத்தையுஞ் செவிகேட்
டார்த்த மாதவர் யாவரு மனகனை வணங்கி
மூர்த்தி யார்திரு மூலனார் சரிதங்கண் முழுதும்
பூர்த்தி யாமுறை யருளெனச் சூதனும் புகல்வான் (எ)

திருமூலநாதர் பிரமனுக்கருள்செய்தசருக்கம்.

பொன் பூத்த கற்பகத்தின் மலர்பரிந்து புதசேளிர் புனைந்து போற்ற—தென் பூத்த காலசைய சத்தியாகள பலாகவரி திரண்டு வீச—மின் பூத்த மருங்குகமுத மெய்பூத்த மடந்தையுட னிரிஞன் மேனாண்—மன பூத்த விதழகமலா சனத்தி னிதுவீற் றிருந்து வாழுநாளில். (க)

முன்னுக்கு முயிர்களெலாங் கருமவழி யுலகின்ப முற்றி யென்கை—பின்னுக்க வருவனவா முலகயினலை வாகைமிகு பிணு கர்க் கனற்றிப்——பொன்னுக்கு முத்தினர்க்கும படைத்தொ ழிலே புரிந்துதினம் புழுங்கு மெறருமய—என்னுக்க முள்ளதினி ப பிறந்துபிறந் திழிதருமோ ரியல்பே யலலால். (உ)

எத்தனையோ தாய்வயிற்றிற் கருவாகி யுருவாகி யிருந்து போந்தே—எத்தனையோ நோயாலும் பசியாலுந் துயராலு மித் தலையி லெய்த்து நொந்தோம்—எத்தனையோ வறமபுரிந்தோ மெத்தனையோ மறம்புரிந்தோ மிவைகட கேற்ப—எத்தனையோ பலனுகர்ந்தோ மென்பயனென் றினனபல வெண்ணலானான். (ஙூ

ஈழான பிறவிதொலைந் துயர்வான மக்கள்பதங் கிடைத்தன் மேன்மை—ஆழாதப் பிறவியிலு முயர்வருணத் துதித்திடுத லரு மை யாகும்—பாழாக வதுபடுத்தா துயர்ந்தசிவ ஞானநிலை பற் றி நின்று—வாழாதின் குடல்காத்த லறிவினாகட்க் கடாதென் ன வழுத்தும் வேதம். (ச)

இவ்வகையா மதிர்திருந்து பிறந்துபிறந் தெய்திடுத லிழி வே யாமால்—எவ்வகையு நம்பெருமா னிணையடித்தா மரைபர வி யெம்மை நீத்துச்—செவ்வகைசேர் மீளாத பதம்பெறுவ லி னியெனத்தன் சிந்தை கொண்டான்—அவ்வகைதன முனைகரு ளாத்தா னவருடனே வடகயிலை யடைந்தா னாகரன். (ரு]

வேதங்க ளறியாத வேதண்டச் சாரலணி வியப்பு நோக்கி ச்—சீதங்கொள் பிறைமௌலிப் பெருமானா ரினிதமருஞ் சினக

ரதது—நாதங்கொண மணிவாயி னாதிபிரா னடிபரவி நவைபி
லயோகர—போதஙகொள் பசுபதியை மாதஙகத திலஙகுபருட்
பொலிவைக் கண்டான. (௬)

சனனிதியில வீழ்ந்தெழுந்தா னுளளின்ப மலாந்கவிழ்க தா
ரை சோரநதான—முனனிலையி லொதுஙகிமலாக கரஙகுவிதது
முடியேறறி முறைமை பூணடு—தனனிகரும் பெருமானைப பன
ணியொடு புகழநதவனோ சார்பி னினறான—கனனியருள் பங
காள ரனனவனை நோககிவந்த கருததே தெனறான. [௭)

தனிபபெருமா னருள் கேட்டுத தாமரையாந தவிசிருக்குஞ்
சதுமுகததோன—பனிபபரிய பவததாலே பலகோடித துயரு
ழைநத பாவி யினனுமம—சனிப்பெரிய வினையாலே சனிததிடுதற
கஞ்சிகின்றன சரண புகுநதேன—இனிபபிறவி யாகாதிங கிறுதி
யினின கதிவேணடு மேழைக் கெனறான். (௮)

ஆங்கதுகேட் டருண்மூர்த்தி யந்தணகே ளவனியினம் மரு
ளேமேய—ஓங்குபுகழப் பாண்டியநாட் டாமலக வனமுளதங
கொருசார் மேவித—தீங்கறவோர் மகம்புரிதி யம்மகத்திற் சிற
ந்துவளர் தீக்கொழுந்தின—பாங்குறுவோ ரிறகருளும பாலிப்
போம் போதியெனப பணிததான மன்னே. (௯)

மூவருக்கு முதலான மூர்த்தியருண் மொழிகேட்டு முகுந்த
ன் மைந்தன்—பாவருக்க மணிமாலை பூவிருக்கு முதலவியுடன
பணிநது சாத்தி—பூவருக்க முறைதுவிப புஙகவாதம் பதகமல
ம புனைந்து போறறிக்—காவிருக்கு திருக்கையிலை தனைககடந
து காசினிமேற் களித்து வந்தான். (௰)

வேறு

வல்லியோ டலரினமேய வரனுயர் புனித மான
நெலலிமா வனததினுற்று னித்தகு ரருளின முனனர்ச்
சொலலிய வாறேரிட்டி தொடங்குதற் குறறதான
மலலலம் பொருள்களெல்லாம் வரன்முறை மல் குவித்தான்.

இச்சையா லெணணமபோல யாவையு மியற்றுந் தேவா
தச்சனை யழைத்துயாக மண்டபஞ் சமைத்தி யென்றான
நச்சிய விதியுங்கூறத னனிபெற வவனுந் தேவர்
மெச்சிட வேதியாதி மண்டபம வியன்பூம் பந்தர். (௨)

துன்றிய யாகசாலை தூமமு தருந்துஞ்சாலை
மனைநல மாலையாரம வனைதரு சாலைசெய்ய
பொன்றிர ளுயாநதசாலை புவனிமே லுளவான
நன்றுசேர் பொருளகுவித்த சாலைநாற புறததுஞ் செயதான். (௧)

உருக்கிய செமபொன்னானு முயர்நவ மணிகளாலும்
வருககமாச சாலையெல்லாம் வரையென விளங்க னோக்கி
இருககிய னவினுனு மிமையவா தச்சன றனனைப்
பெருக்கிய களிப்பா னோக்கிய பெரிதுப சரித்தா னப்பால். (௨)

செயயமா தவததோர் தேவர்தேவர்கோன் றிசைகாப் பாளர்
அயயனு ராழி யண்ண லறுமுகன கணேசன் மறறோர்
வெய்யவா ரிடத்தோர் யாருமேவுமா றழைத்தல செய்தான்
துயயமா மகததின்சாலை சூழநதன ரெவருமவநது. (௫)

வநதவர் தமக்குத்தக்க வரிசைசெய் தருமை கூறி
மநதிர வேளவியாற்ற மானமக னமுதவெள்ளைச
சுந்தரி யிவாமுனசெயத சுனையினீர் மூழகி யாகப
பநதரிற் சுடிகைநோககிப் படர்ந்தனா ரொடஙக லுறறார். (௬)

மைக்கிரி யிறகரிநத வீரனும்வானோர் தாமுனு
சககிரி முனிவர்யாருந தனைப்புடை சூழநது நிறகக
கைக்கிரி தனனைப்போறறிக் கணனுதற பெருமானுககே
அக்கிர பூசையெலலா மணிபெறச் செயதான மனனோ. (௭)

முக்குண மூலகங்கால முதுமறைச் சிரமுந்தாண்டி
முககடும பகைதொலைதத முனிவா ருளததுப பாலாய
முககுண மூலமாயை கடநதொளிா முதலவனாதம
முககணை போலமூநதீ முதிாதர மூளசசெயதான. (௮)

மறைவழி நிகழாநின்ற மலர்மறைத் தாரினானை
முறைமுறை வகுததல் செயதான மொழிதரு விஞ்சையெல்லாந்
துறைவழி வழாதுசொல்லித் தூயவா ரெயயினோடு
நறைமலர் தருபவைகாட்ட நலமபெற வோமஞ் செயதான். (௯)

கண்டவர் மனத்துமேய காரிருட் பிழம்பு சீத்து
மண்டிய திரிவிதத்த மநதிராக கினியினாறறம்
அணடர்கோனுகுமெஙக ளமலனே வுருமூனறாகக்
கொணடவோர் கொளகையனறிக கூறலா முவமையின்றால். ()

தோமறு குணத்தர்க்கீந்த தூயநல் லறம்போல் வன்னி
நாமமுற றெழுதனைக்கிச் சதுமுகன் றேவர்க் கெல்லாம்
நாமவா குதிகணல்கி நக்கனூர்க் கருளியாதுங்
காமமற் றொருவனுக்கே பயனெலாங் கருதலுற்றான். (௰௧)

வேறு.

கந்தமா மலரோ னியற்றிய மகத்தின கறையறு பய
னெலா மெங்கள்—அந்தியம் பிறையார்க் கற்பிதமெனவே யகமு
றத் தியானமுற் றிருப்ப—எந்தையா ரெவர்க்குமீச னாகுண்டத்
தெழுகனற் கொழுந்தின்மேற கொழுநதாய்—சநதமா ருலகா
ளொருபுடை விளங்கத் தகைவுட னுதித்தெழுந தனனால். (௰௨)

தெய்வதச் சிகியின் கொழுந்தின்மேற் கொழுந்தாய்ச் சிவக்
கொழுந் துதித்தலு மவர்தம—உயவகை யருளும பதங்களே
தொடங்கி ஒண்மைசேர் மதிமுடிகாறும்—மெய்வகை விளங்கு
மணியெலாங் கொளலை விழிகளால் வியப்புறப் பருகி—கைவ
கை குவித்துச் சிரதின்மே லேறறிக் கண்களா லின்பநீர் பெ
ருக்கி. (௰௩)

புளகமென் போர்வை யுடலெலாம் புதைத்துப் புழுங்கிய
வுலையின்மே லரக்காய்—இளகுநெஞ் சகமுற் றுடலெலா நடுங்க
வெழுந்துசூழ்ந் திணையடி வணங்கி--அளவறு கோடி மறைகளா
லின்னும் அளப்பதற கரியவோர் பொருளை—வளமுறு தனது
நாத்தழு தழுப்ப மலர்மக னலர்கள் தூஉ வாழ்த்தும். (௰௪)

ஒன்றதா யொருத்திக் குயிரதா யவள்பா லுதித்திடு குணங்
களோர் மூன்றாய்—நின்றவக் குணத்தின மூவராய யாண்டு நி
றைந்தபல் லண்டவா ருயிராயத், துன்றிய தொழிலா யுணடியா
யக் கதியாய்த் தோற்றமா யொடுககமா யெல்லாம்—அன்றதா
யுளதா யகிலமும் விளங்கும் அனகனின் செயலெவ ரறிவார். ()

ஒளிதரப் பரவி யிருளே 'யொளிப்பாய் உருவிலா வுருக்
கொடு நிறைவாய—அளிதர வினையா லகிலகோ டிகளை யாட்டு
வா யாடலும் புரிவாய—தெளிதர மறைகளளித்தனை யவையு
ந தேர்ந்தில னெனிலெவர் தெளிவார்—தளிதரப பெரியோ ரகம
ல ரமர்ந்த தாணுவிறு பேணுமா றெவனே. (௰௬)

உள்ளொளிர் விளக்கே யுணர்வெலாங் கடந்த வொள்ளிய ஞானனிய வுணர்வே, என்றுலாந் தைலத் தியற்கையா யறிவோர் இதயமே லெழுந்தபே ரின்ப, வெள்ளமே வெள்ளப் பவக்கடலைக் கடக்க வேண்டுவோர்க் கண்டருள் பொழியும், வள்ளலே யுனையிம் மதியிலா நாயேன மதிகொடுவாழ்த்துமா றெவனே. (௰௭)

பிறப்பதிற் றனைப மாயிர மறவிப் பேருலகழிந் திடல்கோடி, இறப்பதிற தனைப மளவில்லை யென்ப வெடுத்திடு முடற்களவின்றன், மறப்பரும் வினைக ளியாவையு மகற்றி மழுவலாய நினைருட் பதத்தில, உறப்பணித் தருள்கவெனக் கலைமகளோடு நதிவந் தான்பல வுரைத்தான. (௰௮)

அந்தலை நிறைந்த முனிவரர்தேவர் ஆழியங் கரத்தவன் யாரும், முத்தலை முதலை யுலகநாயகியை மும்முறை சூழ்ந்தனா மலர்தூஇ, நத்திய வுளத்தாற் பற்பலபுகழ்ந்தார நாயகன விதியினை மேனயனம், வைத்தன னுகி யருகழைத் தினன வழங்குதலாயினன மன்றே. (௰௯)

நின்மகத் துவந்தா மின்னண மெசச நிறைதர நிறைபரினையின்றால், உன்மலப பவங்களொழித்தன முடிவில உயாவற வுயர்ந்ததா நமது, பொனமலர்ப் பதங்கள் பெறுகுவை திணணம் பொருந்துறு காலமிவ் வுலகில், நன்முறை நினறன் றொழில்புரிந் தெவனு நயப்பறுத் தினிதுவாழந திடுதி. (௨௰)

பன்னுநின் றொல்லை வினையறுத்தாண்ட யான்மையாற் படிவமா மெவைக்கும, முன்னாயாந தோனறு முதன்மையான் மூல மூர்த்திமா லிஙகமே யென்றும், வன்னிமே லெழுந்த வணமையா லொளிசேர் வன்னிமா லிங்கமே யென்றும, பின்னர் யாம பூதி வடிவமே கொளளலாற் பிறஙகுநீற றிலிஙகமே யென்றும். (௨௧)

பிரமநின் பொருட்டி னுதித்தன மஃதாற பிரமமா லிங்கமே யென்றும், வரமுறு பெயர்க ளணிந்தன மிநத வளநகர் மூலமா நகரம், காமுறநீயு மனைவியு முழலுங கந்தமாா சுனைதுளோ ரிரண்டும், பிரமமாதீர்த்தச் சுரக்சுவதி தீரத்தபெயரொடுந தழைக்குந்தேழி. [௨௨]

எனப்பல வருணி யெக்கையார்பூதியி லிங்கமா யெழிலுல
காளோர், டனறபடு மந்தக்குண்ட வேதிகைமே லமாநதன ர
ரகர வென்னக், கனப்பருமறையோர் முழக்கின ரமரர் கறப
கத் தலர்மழை சொரிநதார், வனப்பருங கமலக் கணணனும்
விதியும் வாழத்தினர் மகிழ்நடம் புரிநதார். [௨௩]

நித்தமா தவத்தீர் காப்பண்வே திகையில் நிர்மலர் லிங்க
மா யமர்ந்தார், உததாகுண்டத் தெம்மையா ளுலகா ளொாவிர்
தர விளங்கின னப்பால், தொத்தலா மறையோன் யாவருமந்த
ச்சோதிமா லிங்கமூ லவனை, யெத்தராதலமு மீன்றரு ளுமைகை
யேத்தினர் புகழ்ந்தனர் களிததார். [௨௪]

நான்முக னப்பான் மகநிறைவேற்றி நன்னயக் கலைமக
ளோடு, கூன்முகத திஙக ளணிதருமூலக் குழகனுர் உலகநாய
கியைத், தேன்முகம லிற்று மலாகடயெபபூசை செயதனன் யுக
ம்பலவப்பாற, கான்முகத துறையுங கறகனைபபூசை கலைய
றப்புரியுமா றிசைத்து. [௨௫]

கடவுடன் பணியாற் கலைமக ளுடனே களிதரத் தனுலக
டைந்தான, திடனுறு நெடுமா லச்சின கரத்தில வாழவதே சிற
பபென மதித்து, வடபுறத தென்றும் வதிதர வதிநதான் மாத
வர் வானவ ரகன்ருர், இடனருள் கதையீ தாமெனசசூத னியம்
பிட முனிவர ரிசைபபார். [௨௬]

மெயத்தவச்சூதமூல நாயகனுர் வியன்கதை விளம்பி நீ யா
ங்கள், எயததிடும பவஙக ளறுததனை யிமலைமக கெயதுவ தெய
துவித் தனையால, பைததலை யரவ மணிநதருண மூலப் பரமனு
ர கதையினு முளதேல், உயத்தரு ளென்னக குறணமுனிபோற
றி யுயாந்ததுஞ் சூதனுங் குரைக்கும். (௨௭)

அகத்தியமாமுனிவர்பூசித்தசருக்கம்.

கால மனைததுஞ் சிவபெருமான் கழற்கே விழைந்து கடியதவச்
சீல மனைத்துங கைக்கொண்ட திருந்து மைமிச வனத்தீர்
ஞால மனைத்தும் புகழ்மூல நாதாக்கயனு ருரைத்தபடி
கோல மனைத்துந் தருமபூசை குயிறறிக் கறகனுங குறைநாள்.

உம்ப ரொடுத்த விமயமலைக் கொருவ னுயிரினை வளர்த்தமலர்க்
கொம்ப ரொடுத்த பெருந்தவத்தார றுழகனை கயிலைக் குருமூர்த்தி
இமைய ரடுத்த மணமுடிப்பா னெயதுநாளி லுயிரனைத்தும்
பம்பப் பரந்த வம்மலையிற் பகவன் றிருமா மணங் காண்பான்.()

பனிமா மறையோன் விதிவழியே படைத்தவுயிரின் றொகை
முழுதாக—தனிமா மலையிற சாரதலினுற றாழ்ந்தவடபா றெனை
யுயர்ந்த—இனியா மியாது புரிதுமெனை விம்பரும்பா ராகருளா
ர்—கனிமா மயக்க முடையாராய நாதனிருதா டனை யடைந்தார்.

அடைந்தார்க் கபய மருள்பெருமா னரியகுறிய முனிவரனை
இடந்தா ளுக்கத் தென்பொதிகைக் கேகெனறருள யாவையுமே
கடந்தாய் நின்றனை திருமணத்தினை காட்சிகாணு மோர்தவத்தின்
திடந்தா னிலேனுவென முனிவனை சிந்தைமாழகச் சிவபெருமான்

அன்பா வமுங்க லத்தலையே அருள்வாகமது மணக்கோலாங்
தென்பாற்போதி யெனமுனிவன திருநோ மனைவியுடனடைந்தான்
மன்பா ரொழுந்து வானடர்ந்த வரையைக் கடலை வலியடக்கித
துன்பா ரவுண ருயிரபருகித் தூய பாணடி நாடெய்தி. (௬)

வற்றுப் பொன்னி வரவிடுத்த வாறுபோலத திரிகூடக்
குற்று லத்திற் சித்திரையைக் குலவச செயது திருமாலை
உற்றூர்க் குதவு சிவபரனு வுறைறதித் திருக்கோட் டீச்சுரர்தம்
பொற்றாள் பரவி யாமலகப் பொதுமபர் புகுநதான பொருவில்
லான.(௬)

தென்றற்றொழும்பன் சூழ்காவிற் றென்றூழ் மலர்தூஇ வண
ங்குவட—குன்றத தயர்ந்த விமானவிடைக் கொடிக ணெருங்கு
ங் திருமூலர்—மனறத தவக்குஞ சினகரத்தைக கணடான மகிழ
ந்தா னனந்தம்—துன்றத தளங்க கடம்புரிநதான் றுறைகண் ட
வரின விரைவுறறுன, (எ)

இன்ன குறளோன வரலுணர்வி னினிதுதெரிந்த கற்கமுனி
முன்னாச் செலவுற் றடிபரவி யினிய முகமன் பலமொழிய
கன்னித் தமிழ யோகி யுளங களிததாளுக விருவோரும்
வனனிப் பெருமான் திருக்கோயில வாயிலடுதது வந்தாரால். ()

வல்லான் கற்க முனிசொல்ல மலையத் தெழுந்த கும்பமுனி
வில்லாஞ் சிலையார் திருமூலர் விரிந்தகருணைச் சரித்திரங்க

ளெல்லாங் கோட்டான் பூசித்தற கிதயம விழைந்தா னயனீத்தஞ்
சொலலாங் கலையா ணீத்தத்துங் தோயந்தான் வேண்டுமெ பொரு
ள் கொணடான (௯)

மூர்த்த வலஞ் செய் தாலயத்தை முதலாங் கனிறறி னருண்மேனி
நந்தி யடிக ளடிசூடி நாதா திருமூ லவர்விளங்குரு ருகுரு
சிநதங் கருணைத திருமுனனர்ச செனறுன திருநீற றுளிவிளங்
சந்த மனைததுங் கணணுரக் கண்டான சனனத் தடைகாணுன, ()

பனி கொண் மலைவிட் டீண்டெயதப் பணித்த பகவன கரு
ணை யெலாம்—நனி கொண டுவந்தான தவபபயனின ருளேபலி
த்ததெனத் தெளிந்தான—கனிகொள் சந்த மனையினீா கனன ல
முதம் வனைதேறல—தனி கொள விஞ்சைக் கடமுதலாத தானீ
ராடடு முறை புரிநதான. (௰௧)

ஆறரு த திசையி னணியாடை யரைககோர் பொறபட் டணி
செயதான—நீறரு ா மேனி நிலவெறிப்ப நீறுமணிநதா னிறை
தேறல்—ஊறருர் கொனறை வில்லமெலா மொழுங்கி னிறைத
தான பலிகரு வனத—தேறருர்க் கிமையோாக் கரிதான வினிய
வமுதக் குல மளித்தான். (௰௨)

வாச மருவு தூபமுதல் வரிசை மருவு தீபமெலாம்—பேசு
மனுவின முறைகொடுத்தான் பினனா வேண்டு மருககியங்கள—
ஆசின் மலரின அருச்சனைகளாறறி வேண்டு மறைகூறித—தேசி
னுருவைக் கண்ணுரத் தெரிசித்தின்னபுகழ் கினறுன. (௰௩)

வேறு.

உலகெலா மறிவா யுனனையாா றிவா ருயிர்தொரு முள்ளுற
வொளிததே—அலகிலா விளையாட் டயருவாய் நாயே னறியுமா
றுறறலு மருளாயக்—கலையிலா விருளிற் றலையிலா தான கழிகளா
யானவிரித திடவலனோ—விலையிலா மணியே விதிவிதி விலகரு
ம விமலனே மூலநா யகனே. (௰௪)

அலையிலே பிறந்த மகரமீன் மலைமே லருங்கனி பெற்றதே
போலத—தலையிலே சிறந்தாய நினையான காணத் தகும்விதி
விதிததனை நீயே—நிலையிலா நிலையேன தவப்பயன சிறிதோ நிர
ந்தரமூலகநா யகியாள்—மூலையினும் வடுவே முடித்தனி மொய்
ம்பினமுதலவனே மூலநா யகனே. (௰௫)

அத்தனே யரனே யகிலகா ரணனே யாருயிராக குயிரென
விளங்கு—சித்தனே சிவனே சின்மையா னந்த தேவனே தேவ
ரு மறியா—நித்தனே நிருவி கற்பனே நினைவா நினைவரு ணிரு
த்தநா யகனே—முத்தனே மூவர்க் குயிரென முளைத்த மூர்த்தி
யே மூலநா யகனே. (௰௬)

கதமுறு புரங்க ணீறெழ நகைத்த காரணநின் கழல போ
ற்றி—மதமலை யுரித்துப் போர்த்தருள் புரிந்த மழுவலாய நின்க
ழல போற்றி—தலைமலாக் கிறைவ ணபவபிணி தவிழ்ந்த சங்
கரா நின் கழல் போற்றி—முதலவமுத தலைய முன்னவ மூல மு
னிவனே போற்றியென றிசைத்தே. (௰௭)

உள்ளெலா முலைமே லரக்கென வுருக வுடலெல்லாம் புளக
மே போர்ப்ப—வெள்ளவா ரருவி கணகளே சொரிய வியன்மு
னி தனனையே மறந்து—கொள்ளலா மின்ப வாரிதி நாப்பண் கு
டைந்தன னுகினுன மூல—வள்ளலா ரிலிங்கத் திடையினமே லு
மையாண் மருவிய பாகமா யெழுந்தார். (௰௮)

எழுந்தநா யகனை யெம்மையா ளுலகை யினியநோக் கணக
ளாற்பருகித—தொழுங் கரத துணையோ டுருகுறச சூழந்து தூ
யமலா தூஇ யுபசரிதது—வழுமப று முனிவன பறபல புகழந்து
வணங்கின னகனு மிறைவன்—கொழுந்தெழு களிப்பான முனி
வனமேற்கருணை கூரதர நோக்கியாங் கருளும். (௰௯)

கும்பகே ணினறன் பூசனைக்குவந்தோங் கூறுதி விழைவன
வென்ன—நமபனே நின்றன பததியுஞ செயய நறுந்தமிழ வளர்
ச்சியு மிமையத—தெமபிரான் புனையுந திருமணக கோலத தெரி
சனமுங கடைமுடிவில—வெம்பிடா நினது கதியுமே நாயென
விரும்பின னெனமுனி புகனறுன. (௨௰)

புகறல்கேட டோநதை மாதவ வெனபாற் பூண்டவோர் பத்தி
யுந் தமிழும்—மிகமிக வளர்க மணத்திருக்கோலம வியபபுற வ
ருளுதும் பின்னர்—இகமிசை நலஙகள [illegible]ததபி னந்த மிணைய
டி யடைகுவை யினிநீ—ககனமார் பொதிகைக் கேகென வரு
ளிக் கதுமென விலிங்கமேற் கரந்தான். (௨௧)

மூலமா முதல்வன் மறைதலு முனிவன் முனறயினுற் பூதி
நா யகனைச், சாலவே துதித்துக் கறகமா முனிவன தரவிடை ம

னையுடை யருடனே. கோலமார் பொழிலைக் கூடமேற் படர்ந்தா
ன் குலவிய மொத்துள தாங்கு, சீலமார் தவநெறிச் சிறப்பினிற்
றிருந்தான் செழுந்தமிழ் வளர்க்குமோர் செல்வனே. (உஉ)

மோனமார் தவத்தீர் கலையமா முனிவன் மூலமா முதல்வ
னைப் பூசை, தானமாயப் புரிந்த சரித்திரமதனைச சாற்றினோர்
கேட்டவர் யாரும், ஆனதா மகவுஞ் செல்வமு மறிவு மடைந்
தன ராயிவண் வாழ்ந்து, வானமார் கயிலைப் பதவியு முடிவின்
மகிழ்தர வடைகுவ ரன்றே. (உ௩)

கலைதெரி சூதன் கழறலுங் கேட்ட கடவுண்மா முனிவரர்
யாரும், தலைபெறு முள்ளக் களிப்பினு லவனைத் தனித்தனி புக
ழ்ந்தன ராகி, நிலைதரு மெங்கண் மூலநா யகனை நிரந்தரம் தெ
ரிசனைபுரியும், அலைவறு யோகத் தமர்ந்தனர் வாழ்ந்தா ரநிலமு
மினிதுறுய தரவே. (உ௪)

திருமூலநகரப்புராணம் முற்றிற்று.

